

Fremsat den [...] 2016 af erhvervs- og vækstminister [...]

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af revisorloven og forskellige andre love

(gennemførelse af ændringer i revisordirektivet og valgmuligheder i forordningen om særlige krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden)

§ 1

I lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, lov nr. 468 af 17. juni 2008, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 177, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22. I lovens bilag gengives Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 177. Ifølge EUF-Traktatens artikel 288 gælder en forordning direkte i medlemsstaterne. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«.

2. I § 1, stk. 3, ændres »§ 16, stk. 3,« til: »§ 16, stk. 4,« og »§§ 43-46« til: »§§ 43-44, §§ 45-47, § 47c«.

3. I § 1, affattes stk. 4 således:

»Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter forhandling med social- og indenrigsministeren regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision.«.

Stk. 5 ophæves.

4. Efter § 1 indsættes:

»Definitioner

§ 1 a. I denne lov forstås ved:

- 1) Revisor: En person, der er godkendt efter §§ 3, 10 eller 11, medmindre andet udtrykkeligt fremgår.
- 2) Revisionsvirksomhed: En virksomhed, der er godkendt efter § 13, medmindre andet udtrykkeligt fremgår.
- 3) Virksomheder af interesse for offentligheden:
 - a) Virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, og
 - b) finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a, b og e, i lov om finansiell virksomhed.
- 4) Små virksomheder: Virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balance-tidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser:
 - a) En balancesum på 44 mio. kr.,
 - b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og
 - c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50.
- 5) Mellemstore virksomheder: Virksomheder, som ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser:
 - a) En balancesum på 156 mio. kr.,
 - b) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og
 - c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.
- 6) Store virksomheder: Virksomheder, der ikke er små eller mellemstore virksomheder.

Stk. 2. Ved beregning af størrelserne efter stk. 1, nr. 4 og 5, finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For modervirksomheder skal beregningen af størrelsesgrænserne foretages som et sam-mendrag for modervirksomheden og dens dattervirksomheder. Årsregnskabslovens § 110, stk. 2 og 3, finder anvendelse ved beregning af størrelserne efter stk. 1, nr. 4 og 5.«.

5. I § 2, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 10, stk. 3,« til: »§ 10, stk. 5,«.

6. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter nr. 5 som nyt nr.:

»6) virksomheder, der er registreret som EU-/EØS-revisionsvirksomhed, jf. § 13 a,«.

Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 7 og 8.

7. I § 3, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 33, stk. 6,« til: »§ 33«.

8. I § 6, stk. 1, 2. pkt., og i § 9, stk. 1, ændres »§ 44, stk. 2,« til: »§ 44, stk. 4,«.

9. § 10, stk. 1, affattes således:

»§ 10. Erhvervsstyrelsen kan som statsautoriseret revisor godkende personer, som

- 1) godtgør at have gennemført en uddannelse i udlandet, der findes at kunne ligestilles med uddannelsen efter § 3, stk. 1 og 2,
- 2) i udlandet er godkendt til udførelse af lovpligtig revision, og
- 3) opfylder de øvrige betingelser i § 3, stk. 4 og 5.«.

10. Efter § 10, stk. 1, indsættes som nye stykker:

»Stk. 2. Forud for godkendelse som statsautoriseret revisor efter stk. 1 kan Erhvervsstyrelsen stille krav om beståelse af en egnedssprøve.

Stk. 3. Personer, der har opnået godkendelse til at udføre lovpligtig revision, i et land, der ikke har gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og som EU ikke har indgået aftale med, kan kun godkendes som revisor efter stk. 1 under forudsætning af gensidighed. Efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal en ansøger godtgøre den forudsatte gensidighed.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

11. I § 13, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »stk. 6«: »samt kravene i §§ 28 og 28 a om intern organisation m.v.«.

12. I § 13, stk. 8, og § 14, stk. 3, ændres »§ 44, stk. 4, 3. pkt.« til: » § 44, stk. 6, 4. pkt.«.

13. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. En revisionsvirksomhed, der er godkendt i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og som afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, skal registreres i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Revisionsvirksomheder, der er omfattet af stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter § 1, stk. 2, påbegyndes.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering af revisionsvirksomheder, der er omfattet af stk. 1, og underretning af hjemstatens kompetente myndighed.«.

14. § 15, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis revisionspåtegningen vedrører en virksomhed, der udelukkende udsteder gældsbeviser, som

- 1) inden den 31. december 2010 var optaget til handel på et reguleret marked, jf. stk. 1, og hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen beløb sig til mindst 50.000 EUR eller, når der er tale om gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarede til mindst 50.000 EUR, eller
- 2) den 31. december 2010 eller senere er optaget til handel på et reguleret marked, jf. stk. 1, og hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen beløber sig til mindst 100.000 EUR eller, når der er tale om gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 100.000 EUR.«.

15. I kapitel 3 indsættes før overskriften »Revisors virksomhed«:

»Accept og fortsættelse af en revisionsopgave

§ 15 a. En revisionsvirksomhed skal, inden den accepterer eller fortsætter en revisionsopgave, vurdere og dokumentere

- 1) at den opfylder kravene om uafhængighed, jf. § 24,
- 2) om der er trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler,
- 3) at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre revisionsopgaven korrekt, og
- 4) at revisor er godkendt til at afgive revisionspåtegningen på regnskabet.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 3 og 4, finder ikke anvendelse ved revision af regnskaber aflagt af små virksomheder.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse ved andre erklæringsopgaver med sikkerhed.

Stk. 4. For en revisionsvirksomhed omfattet af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden for forberedelse af revisionen af virksomheder af interesse for offentligheden finder stk. 1 også anvendelse.«.

16. I § 16, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »udvise«: »professionel skepsis,«.

17. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Revisor skal under planlægningen og udførelsen af en opgave efter § 1, stk. 2, udvise professionel skepsis i erkendelse af, at der kan forekomme omstændigheder, der kan indikere væsentlig fejlinformation i erklæringsemnet. Ved udførelse af revision skal revisor navnlig udvise professionel skepsis ved gennemgangen af ledelsens skøn vedrørende dagsværdier og ned-

skrivning af aktiver, hensættelser og fremtidige pengestrømme, der har betydning for den reviderede virksomheds mulighed for at fortsætte driften.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

18. I § 16, stk. 2, der bliver til § 16, stk. 3, ændres »§ 10, stk. 3,« til: »§ 10, stk. 5,«.

19. I § 16, stk. 4, 1. pkt., ændres »udførelse af revisionsopgaver« til: »tilrettelæggelse og udførelse af revisionsopgaver«.

20. I § 17, stk. 1, ændres »§ 16, stk. 2,« til: »§ 16, stk. 3,«.

21. § 18 affattes således:

»§ 18. Afgiver revisor revisionspåtegninger på årsregnskaber m.v., består revisors hverv, indtil en ny revisor er tiltrådt, medmindre andet følger af lovgivningen, af virksomhedens vedtægter eller andet aftalegrundlag.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan revisor til enhver tid fratræde hvervet, medmindre fratræden strider mod god revisorskik. Fratræder revisor, skal den tiltrædende revisor rette henvendelse til den fratrædende revisor, der har pligt til at oplyse grundene til sin fratræden. Har den fratrædende revisor ikke afgivet den seneste erklæring på årsregnskabet m.v., skal den tiltrædende revisor til lige rette henvendelse til den revisor, der har afgivet den seneste erklæring. Både den fratrædende revisor og den revisor, der har afgivet den seneste erklæring, har pligt til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som revisors erklæring vedrører.«.

22. I § 19, stk. 1, 3. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

23. I § 19 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Hvor der efter stk. 2 er valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse revisorer nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen og angive årsagen til uenigheden.«.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

24. § 20 affattes således:

»§ 20. I virksomheder af interesse for offentligheden skal et revisionsprotokollat, jf. artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specificke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, også forelægges for den reviderede virksomheds bestyrelse eller tilsynsorgan.«.

25. § 21 ophæves.

26. I § 22 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Stk. 1-4 gælder ikke ved revision af årsregnskabet m.v. for en virksomhed af interesse for offentligheden, hvor revisor er omfattet af pligterne i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«.

27. § 23, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved revision af modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, skal arbejdspapirerne tillige dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget af det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen. Arbejdspapirerne skal tillige dokumentere disse revisorers samtykke til videregivelse af relevant dokumentation vedrørende revisionsarbejdet under udførelsen af koncernrevisionen.«.

28. I § 23 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Er revisor forhindret i at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen, jf. *stk. 2*, 1 pkt., skal revisor træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom.«.

Stk. 3-5 bliver herefter *stk. 4-6*.

29. § 24, *stk. 1*, affattes således:

»En revisor, revisionsvirksomheden og andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, skal ved udførelse af opgaver omfattet af § 1, *stk. 2*, være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Uafhængighed kræves både i opgaveperioden og den periode, regnskabet eller det forhold, hvorom der skal afgives erklæring, dækker. Opgaveperioden begynder ved påbegyndelse af udførelse af erklæringsopgaven og ophører, når erklæringen er afgivet.«.

30. § 24, *stk. 2*, 1. *pkt.*, affattes således:

»En revisor er ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af ydelser, der ikke er omfattet af § 1, *stk. 2*, mellem revisor og den virksomhed, en opgave vedrører, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om revisors uafhængighed.«.

31. § 24, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 og *6* bliver herefter *stk. 4* og *5*.

32. I § 24, stk. 5, der bliver stk. 4, ophæves 2. pkt.

33. I § 24, stk. 6, der bliver stk. 5, ophæves 1. pkt.

34. I § 24, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., slettes: »endvidere«.

35. I § 24 indsættes som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. Udfører revisor revision for en virksomhed, som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed, skal revisor identificere og vurdere alle tidligere og nuværende interesser eller relationer, herunder levering af eventuelle andre ydelser end revision til den pågældende virksomhed, som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe revisors uafhængighed og evne til at fortsætte revisionen efter fusions- eller overtagelsesdatoen i fare.

Stk. 7. Revisor skal hurtigst muligt og senest inden for tre måneder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afslutte nuværende interesser eller relationer, som, jf. stk. 6, kan bringe revisors uafhængighed i fare. Revisor skal endvidere træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske eventuelle trusler mod vedkommendes uafhængighed som følge af tidligere og aktuelle interesser og relationer.«.

36. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Uanset artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan en revisor eller revisionsvirksomhed, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden, udføre følgende opgaver for revisionskunden og dens moder- og dattervirksomheder:

- 1) Skatteydelser relateret til:
 - a) udarbejdelse af skatteblanketter,
 - b) udpegelse af offentlige tilskud og skatteincitamenter,
 - c) bistand i forbindelse med skattekontroller,
 - d) beregning af direkte og indirekte skatter og udskudt skat,
 - e) skatterådgivning, og
- 2) vurderingsydelser, herunder vurderinger i forbindelse med aktuarydelser og støtte til retssager.

Stk. 2. Det er en betingelse for udførelse af opgaver efter stk. 1, at

- 1) opgaverne hver for sig eller samlet ikke har nogen eller kun har en uvæsentlig indvirkning på de reviderede regnskaber,
- 2) skønnet over indvirkningen på de reviderede regnskaber er dokumenteret og forklaret i revisionsprotokollen til revisionsudvalget og bestyrelsen, jf. artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og

3) revisor og revisionsvirksomheden opfylder uafhængighedsreglerne i § 24.

§ 24 b. Efter begrundet ansøgning fra en revisor eller en revisionsvirksomhed kan Erhvervsstyrelsen undtagelsesvist fritage for begrænsningen i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 2. Fritagelse efter stk. 1 kan højst gives for to regnskabsår.

§ 24 c. Den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen i en virksomhed, må ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen eller tilsynsorganet i denne virksomhed, før 1 år efter, at vedkommende er fratrådt som revisor. Vedrører revisionspåtegningen en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter 1. pkt. i 2 år.

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for enhver anden revisor, der er tilknyttet revisionsvirksomheden, og som har været direkte knyttet til revisionen.«.

37. § 25 ophæves.

38. § 26, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

39. I § 26, *stk. 3*, der bliver stk. 2, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«.

40. *Kapitel 5* ophæves.

41. Overskriften til Kapitel 6 affattes således:

»Intern organisation, kvalitetsstyring og kvalitetskontrol«.

42. § 28 affattes således:

»§ 28. En revisionsvirksomhed skal have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyrings-system, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og revisors uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af en erklæringsopgave. Som led i opfyldelsen af 1. pkt. skal revisionsvirksomheden tage højde for virksomhedens størrelse og driftsmæssige karakteristika, og om den er en del af et netværk.

Stk. 2. Revisionsvirksomheden skal kunne dokumentere opfyldelsen af kravene i stk. 1, herunder anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet samt dokumentationen for dets anvendelse.«.

43. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. En revisionsvirksomhed skal som et led i sit kvalitetsstyringssystem have en passende ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisorlovgivningen eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for revisionsvirksomheder, som kun har én tilknyttet revisor, eller for revisionsvirksomheder, der udelukkende beskæftiger sig med andre opgaver end revision af regnskaber.«.

44. § 29, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Kvalitetskontrollen udføres i overensstemmelse med reglerne i §§ 34-35 b.«.

45. I § 29, stk. 2, ændres »§ 28« til: »§§ 28 og 28 a«.

46. § 29, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. I revisionsvirksomheder, der reviderer regnskaber aflagt af mellemstore og store virksomheder, udføres kvalitetskontrollen med højst 6 års mellemrum. I øvrige revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, udføres kvalitetskontrollen på grundlag af en risikoanalyse. 1. pkt. gælder ikke for kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder omfattet af artikel 26, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«.

47. I § 29, stk. 4, ændres »Revisortilsynet« til: »Erhvervsstyrelsen«.

48. I § 29 indsættes efter stk. 4:

»Stk. 5. En revisionsvirksomhed omfattet af § 13 a har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af erklæringer omfattet af § 1, stk. 2, afgivet her i landet.«.

49. § 31 affattes således:

»§ 31. Virksomheder af interesse for offentligheden skal etablere et revisionsudvalg, jf. dog stk. 4, 5, 7 og 8. Udvalget udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, tilsynsråd eller af personer, der er valgt på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ som medlem af udvalget. Flertallet af udvalgets medlemmer skal være uafhængige, medmindre udvalget alene udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsråd. Mindst ét medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision. Udvalgets medlemmer skal samlet set have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor.

Stk. 2. Et medlem af revisionsudvalget, der af generalforsamlingen eller tilsvarende organ er valgt til at være medlem af virksomhedens revisionsudvalg, er under udførelse af sit hverv som

medlem af revisionsudvalget omfattet af samme regulering, som et medlem af revisionsudvalget, der tillige er medlem af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsorgan.

Stk. 3. Revisionsudvalgets opgaver skal i det mindste bestå af følgende:

- 1) At underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af den lovpligtige revision, herunder regnskabsaflæggelsesprocessen,
- 2) at overvåge regnskabsaflæggelsesprocessen og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten,
- 3) at overvåge, om virksomhedens interne kontrolsystem, eventuelle interne revision og risikostyringssystemer fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen i virksomheden, uden at krænke dens uafhængighed,
- 4) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v., idet der tages hensyn til resultatet af seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden,
- 5) at kontrollere og overvåge revisors uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i nævnte forordning, og
- 6) at være ansvarlig for proceduren for udvælgelse og indstilling af revisor til valg i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 1, 1. pkt., kan dog vælge, at revisionsudvalgets funktioner i stedet udøves af det samlede øverste ledelsesorgan. Dette forudsætter, at ingen bestyrelsesmedlemmer samtidig er medlem af direktionen, og at mindst et medlem af det øverste ledelsesorgan både er uafhængigt af virksomheden og har kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision.

Stk. 5. En virksomhed, hvis formand for bestyrelsen ikke er medlem af direktionen, kan vælge at lade revisionsudvalgets funktioner udøve af det samlede øverste ledelsesorgan, hvis virksomheden i de foregående tre kalenderår havde en gennemsnitlig markedsværdi på under 100 mio. EUR baseret på kursværdien ved årets udgang, eller virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

- 1) Et antal heltidsbeskæftigede på 250 medarbejdere,
- 2) en balance på 43 mio. EUR, eller
- 3) en nettoomsætning på 50 mio. EUR.

Stk. 6. I virksomheder, hvor revisionsudvalgets funktioner udøves af det samlede øverste ledelsesorgan, jf. stk. 4 og 5, skal der oplyses herom i årsrapporten.

Stk. 7. Stk. 1-6 gælder ikke for investeringsforeninger og virksomheder, som er dattervirksomheder, hvis modervirksomheden er omfattet af kravene om etablering af revisionsudvalg.

Stk. 8. Virksomheder, hvis eneste formål er at udstede værdipapirer med sikkerhedsstillelse i aktiver som defineret i artikel 2, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 809/2004 om oplysninger i prospekter, er ikke forpligtet til at have et revisionsudvalg. En virksomhed omfattet af 1. pkt. skal i tilfælde af, at den ikke etablerer et revisionsudvalg, offentligt redegøre for årsagerne til, at den ikke finder det hensigtsmæssigt hverken at have et revisionsudvalg eller en bestyrelse eller et tilsynsorgan med ansvar for at udøve et revisionsudvalgs funktioner.«.

50. § 32 affattes således:

»§ 32. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen er herunder ansvarlig for tilsynet med

- 1) eksamen, jf. § 33 og efteruddannelse, jf. § 4,
- 2) kvalitetskontrol, jf. §§ 34-35 b,
- 3) undersøgelser, jf. §§ 37-42,
- 4) disciplinære sanktioner, jf. §§ 43-47, og
- 5) samarbejde og udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder, jf. §§ 48 og 49.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen er endvidere ansvarlig for

- 1) tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, overholder de pligter, der følger af denne lov, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og
- 2) overvågning og vurdering af udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed efter stk. 1-3 indhente oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder og forlange nødvendige oplysninger hos revisorer og revisionsvirksomheder, herunder udlevering af arbejds papirer og andre dokumenter vedrørende opgaver udført efter § 1, stk. 2, samt hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter stk. 2. Til brug for udøvelsen af sin virksomhed efter stk. 3 kan styrelsen endvidere indhente nødvendige oplysninger hos virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 5. Stk. 2, nr. 3-5, og stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på revisionsvirksomheder, der er registreret efter § 13 a, stk. 1.«.

51. Efter § 32 indsættes:

»§ 32 a. Erhvervsstyrelsen nedsætter et revisorråd, som rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder efter § 32, stk. 2 og 3. Revisorrådet bistår endvidere Erhvervsstyrelsen i forhold til reglerne om eksamen for statsautoriserede revisorer m.v., jf. § 33.

Stk. 2. Revisorrådet består af en formand, et medlem fra Erhvervsstyrelsen og 9 andre medlemmer, hvoraf 3 medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen, og 6 medlemmer skal være repræsentanter for investorerne og regnskabsbrugerne. Et flertal af rådets medlemmer, herunder formanden, må ikke være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.

Stk. 3. Revisorrådets formand og medlemmer udpeges af Erhvervsstyrelsen for en periode af indtil 4 år. Formanden udpeges direkte af Erhvervsstyrelsen. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra de relevante organisationer.

Stk. 4. Revisorrådet sekretariatsbetjenes af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for udnævnelse af Revisorrådets medlemmer, herunder for medlemmernes kvalifikationer, samt for rådets virke.«.

52. *Overskriften før § 33 ændres fra: »Revisorkommissionen« til: »Revisoreksamen m.v.«.*

53. *§ 33 affattes således:*

»§ 33. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende eksamener:

- 1) Eksamen for statsautoriserede revisorer, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, og § 3 a, stk. 1,
- 2) særlig prøve for personer, som har været uden godkendelse i en årrække, jf. § 9, stk. 3, og
- 3) egnethedsprøve for personer, som i udlandet er godkendt til at udføre lovpligtig revision, jf. § 10, stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter endvidere regler om de i stk. 1 nævnte eksamener, herunder regler om kravene til eksamen, eksamens afholdelse og bedømmelse, hvem der forestår afholdelsen af eksamener, samt grundlaget for betaling for aflæggelse af disse eksamener.

Stk. 3. Uanset § 48, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen til den, der forestår afholdelsen af eksamen efter stk. 2, videregive de oplysninger, der er nødvendige for dennes varetagelse af opgaven.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan beslutte, at der skal ydes bistand vedrørende eksamen til den færøske registreringsmyndighed.«.

54. *Overskriften før § 34 ændres fra: »Revisortilsynet« til: »Kvalitetskontrol«.*

55. *§ 34, stk. 1 og stk. 2, ophæves.*

56. *§ 34, stk. 3, der bliver stk. 1, affattes således:*

»§ 34. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for gennemførelsen af kvalitetskontrollen efter § 29. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse. Styrelsen kan herunder fastsætte særlige regler for kvalitetskontrollen af revisionsvirksomheder, der udfører revision i virksomheder af interesse for offentligheden. Erhvervsstyrelsen kan uddelegere udførelsen af kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der ikke udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden.«.

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 2-3.

57. *§ 34, stk. 4, der bliver stk. 2, affattes således:*

»Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede regler for gennemførelsen af kvalitetskontrol skal bl.a. indeholde regler for,

- 1) hvem der kan udføre kvalitetskontrol,
- 2) udvælgelse af kvalitetskontrollanter til gennemførelse af kvalitetskontrolbesøg, jf. § 35,
- 3) udvælgelse af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol,
- 4) omfanget og gennemførelsen af kvalitetskontrol, og
- 5) offentliggørelse af resultatet af en kvalitetskontrol, jf. § 35 b, stk. 1.«.

58. I § 34, stk. 5, der bliver stk. 3, ændres »Revisortilsynet« og »Erhvervs- og Selskabsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen«.

59. § 35 affattes således:

»§ 35. Kvalitetskontrollen udføres i henhold til regler fastsat i medfør af § 34, stk. 1 og 2. Som led i gennemførelsen af kvalitetskontrollen udføres kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomheden. Kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden, udføres af kvalitetskontrollanter, der er ansat i Erhvervsstyrelsen.

Stk. 2. Ved kvalitetskontrolbesøg i andre revisionsvirksomheder end de i stk. 1 nævnte, der udfører opgaver efter § 1, stk. 2, bistår Erhvervsstyrelsen af kvalitetskontrollanter, der er godkendt efter 2. pkt. Erhvervsstyrelsen godkender som kvalitetskontrollanter de revisorer, der for en 5-årig periode kan udføre kvalitetskontrol, jf. § 34, stk. 2, nr. 2. Erhvervsstyrelsen kan, hvor det skønnes nødvendigt, selv udføre kontrolbesøg eller deltage i et kontrolbesøg sammen med en kvalitetskontrollant. Erhvervsstyrelsen kan i konkrete tilfælde udpege andre end revisorer som kvalitetskontrollanter.

Stk. 3. Kvalitetskontrollanter skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.

Stk. 4. Kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, er underkastet regler om revisors uafhængighed, jf. § 24.

Stk. 5. Efter gennemførelsen af kvalitetskontrolbesøget udført af kvalitetskontrollanter godkendt af Erhvervsstyrelsen rapporterer kvalitetskontrollanten om kvalitetskontrolbesøget til Erhvervsstyrelsen. Rapporteringen skal indeholde en beskrivelse af kontrollens genstand, art og omfang og en vurdering af kvalitetsstyringssystemet samt udførelsen af og uafhængigheden i forbindelse med opgaver efter § 1, stk. 2.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger fra kvalitetskontrollanten og den kontrollerede, der er nødvendige, for at styrelsen kan tage stilling til, om der foreligger fejl, mangler eller forbedringspunkter hos den kontrollerede. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes forlange de oplysninger fra kvalitetskontrollanten, som er nødvendige for, at styrelsen kan føre en sag for Revisornævnet.«.

60. Efter § 35 indsættes:

»§ 35 a. Som afslutning på kvalitetskontrollen udfærdiger Erhvervsstyrelsen en rapport til den kontrollerede indeholdende de væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen. Erhvervsstyrelsen tager på grundlag af den gennemførte kvalitetskontrol stilling til, om kvalitetskontrollen hos den kontrollerede giver anledning til

- 1) afslutning af kvalitetskontrollen uden yderligere opfølgning, eller
- 2) en opfølgende kvalitetskontrol, der skal afklare, om, der er fulgt op på henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen.

Stk. 2. Efter henstilling fra Erhvervsstyrelsen udarbejder den kontrollerede en handlingsplan, der danner grundlaget for den følgende kvalitetskontrol. Handlingsplanen skal godkendes af Erhvervsstyrelsen.

§ 35 b. Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen ikke følges. Styrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden. Erhvervsstyrelsen kan bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Stk.2. Erhvervsstyrelsen udgiver årligt en redegørelse om styrelsens arbejde med kvalitetskontrollen.«.

61. § 36 ophæves.

62. § 37 affattes således:

»§ 37. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at der er risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, en virksomhed af interesse for offentligheden, et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan Erhvervsstyrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Dette gælder ikke en erklæring efter § 1, stk. 3. Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er risiko for, at en virksomhed af interesse for offentligheden, et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed har overtrådt eller vil overtræde lovbestemmelser, der gennemfører artikel 37 og 38 i direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan endvidere iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed eller en virksomhed af interesse for offentligheden, et medlem af det øver-

ste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed har overtrådt de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om anvendelse af ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1-3.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1-3.

Stk. 6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske revisionsvirksomheder, der er omfattet af § 13 a.«.

63. I § 38 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved undersøgelser, der involverer virksomheder af interesse for offentligheden, kan Erhvervsstyrelsen kræve tilsvarende oplysninger vedrørende den lovpligtige revision af den reviderede virksomhed, af personer, som er involveret i eller har forbindelse med revisor eller revisionsvirksomheden, samt af tredjeparter, som har fået overdraget opgaver af revisor eller revisionsvirksomheden.«.

64. § 40 affattes således:

»§ 40. Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til

- 1) afslutning af undersøgelsen uden yderligere bemærkninger,
- 2) at give en påtale,
- 3) at påbyde, at overtrædelse skal bringes til ophør,
- 4) at indbringe revisor, revisionsvirksomheden, eller begge for Revisornævnet, jf. § 43, eller
- 5) et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, en virksomhed af interesse for offentligheden eller begge for Revisornævnet, jf. § 44 a.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen offentliggør en afgørelse efter stk. 1, nr. 3, jf. § 47 a.«.

65. § 41 ophæves.

66. I § 42, *stk. 1*, indsættes efter »revisorer«: »samt medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden,«.

67. I § 43, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår: », hvis forretningsorden udstedes af styrelsen« og som nyt *3. pkt.* indsættes: »Blandt regnskabsbrugerne udpeges 2 medlemmer med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden.«.

68. § 43, *stk. 2*, affattes således:

»Ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende statsautoriserede revisorer skal foruden formanden eller en næstformand deltage mindst 1 statsautoriseret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne. Ved nævnets behandling af en sag vedrørende registrerede revisorer skal foruden formanden eller en næstformand deltage mindst 1 repræsentant for regnskabsbrugerne og mindst 1 revisor, der så vidt muligt skal være registreret revisor. Deltager flere medlemmer, skal antallet af revisorer svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4 og 6, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, kan komme på tale, skal foruden formanden eller en næstformand altid medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.«.

69. I § 43, stk. 3, 2. pkt., ændres: »§ 44, stk. 2, 2. pkt.« til: »§ 44, stk. 4, 2. pkt.«.

70. § 43, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Klager over revisionsvirksomheder og udenlandske revisionsvirksomheder, der er omfattet af § 13 a, vedrørende forhold som nævnt i § 44, stk. 6, 4. pkt., kan indbringes for Revisornævnet.«.

71. § 43, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En revisionsvirksomhed kan indbringes for Revisornævnet af Erhvervsstyrelsen, hvis styrelsen i forbindelse med en kvalitetskontrol, jf. § 29, eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. § 37, finder fejl og mangler hos virksomheden, som efter styrelsens opfattelse giver anledning hertil, herunder virksomhedens pligter, jf. § 15 a, stk. 1 og 4, § 24, stk. 5, ikke har et kvalitetsstyringssystem, jf. §§ 28 og 28 a, eller der i øvrigt i forbindelse med udførelsen af kvalitetskontrol er fundet fejl eller mangler hos virksomheden, som efter styrelsens opfattelse giver anledning til, at sagen bør indbringes for nævnet. Revisornævnet kan behandle en klage, der er indbragt efter 1. pkt. eller efter stk. 4, uanset om revisionsvirksomheden ved indbringelsen af klagen fortsat er godkendt efter § 13 eller registreret efter § 13 a.«.

72. I § 43, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Afvisning kan endvidere ske af en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent.«.

2.-3. pkt. bliver 3.-4. pkt.

73. I § 43, stk. 6, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres: », FSR - danske revisorer eller Revisortilsynet« til: »eller FSR - danske revisorer«.

74. § 43, stk. 7, ophæves.

75. I § 44, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Er revisors tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 600.000 kr.«.

76. I § 44 indsættes efter stk. 1 som nyt stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Har en revisor gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udøvelsen af sin virksomhed, kan Revisornævnet betinget frakende vedkommende godkendelsen som revisor. Betinget frakendelse sker på vilkår, at vedkommende i en prøvetid på op til fem år regnet fra Revisornævnets afgørelse ikke tilsidesætter god revisorskik under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal frakendes godkendelsen. Indbringer revisor senest 4 uger efter afgørelsen er meddelt den pågældende Revisornævnets afgørelse for domstolene, og stadfæster retten afgørelsen om betinget frakendelse, regnes prøvetiden fra endelig dom. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden. Begår revisor i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af godkendelsen, fastsætter Revisornævnet en fælles frakendelse for dette forhold og det tidligere påkendte forhold.

Stk. 3. Har en revisor gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller udøvelse af funktioner i en revisionsvirksomhed, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til tre år kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Udføre eller kontrollere udførelsen af en revision,
- 2) udøve funktioner i en revisionsvirksomhed, eller
- 3) udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.«.

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 4-9.

77. I § 44, stk. 2, der bliver stk. 4, affattes 3. pkt. således:

»Ved afgørelsen lægger Revisornævnet afgørende vægt på, at revisor, jf. § 16, stk. 1, er offentlighedens tillidsrepræsentant.«.

78. I § 44, stk. 4, der bliver stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Er revisionsvirksomhedens ansvar efter § 43, stk. 5, eller medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter, jf. stk. 1, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 1.500.000 kr.«.

2. og 3. pkt. bliver herefter 3. og 4. pkt.

4. pkt. ophæves.

79. § 44, stk. 6, der bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Revisornævnets kendelser offentliggøres, jf. § 47 c.«.

80. I § 44, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres: »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 6«.

81. I § 44 indsættes efter stk. 7, der bliver stk. 9, som nyt stykke:

»Stk. 10. En afgørelse efter stk. 3 og 4, samt efter stk. 6, 4. pkt., skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.«.

82. Efter § 44 indsættes:

»§ 44 a. Revisornævnet behandler klager vedrørende tilsidesættelse af forpligtelser efter den lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden, eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Tilsvarende behandler Revisornævnet klager vedrørende tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden, eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg, som følge af regler, der gennemfører artikel 38 i direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014.

Stk. 2. Ved Revisornævnets behandling af en sag omfattet af stk. 1 skal foruden formanden eller en næstformand deltage mindst 1 statsautoriseret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden. Deltager flere medlemmer, skal antallet af revisorer svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor nedlæggelse af forbud kan komme på tale, jf. § 44 b, stk. 2, skal foruden formanden eller en næstformand medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer og et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager omfattet af 3. pkt. kan Revisornævnet kun træffe afgørelse om nedlæggelse af forbud, når der under sagen af klager er nedlagt påstand herom.

Stk. 3. Klager omfattet af stk. 1, kan indbringes af Erhvervsstyrelsen eller af den, der har en retlig interesse i det forhold, som klagen angår. Har klager ikke en retlig interesse, eller skønnes en klage på forhånd grundløs, kan Revisornævnet eller formanden afvise klagen. Afvisning kan endvidere ske af en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence eller er indgivet for sent. Er en klage indgivet af Erhvervsstyrelsen eller anden offentlig myndighed, skal nævnet behandle klagen.

§ 44 b. En virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed, der tilsidesætter en pligt, der følger af denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan Revisornævnet tildele en advarsel eller pålægge en bøde på ikke over 300.000 kr. Tilsvarende gælder for tilsidesættelse af en pligt, der følger af regler, der gennemfører artikel 38 i direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014.

Stk. 2. Har en person omfattet af stk. 1 gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse af pligter som nævnt i stk. 1, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til tre år i virksomheder af interesse for offentligheden, kan være medlem af et eller flere af følgende selskabsorganer:

- 1) Det øverste ledelsesorgan.
- 2) Direktion.
- 3) Revisionsudvalg.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2, skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 4. Bøder pålagt i medfør af stk. 1 tillægges udpantningsret.«.

83. § 45 affattes således:

»§ 45. Revisornævnet kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, frakendelse efter § 44, stk. 4 eller 6, eller et forbud nedlagt efter § 44 b, stk. 2.

Stk. 2. Er en frakendelse sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, kan revisor henholdsvis revisionsvirksomheden forlange afgørelsen prøvet ved retten, hvis der er forløbet 5 år efter frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest er nægtet ved dom. § 44, stk. 10, og § 52 finder tilsvarende anvendelse.«.

84. I § 47 indsættes som *stk. 1*:

»§ 47. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berømmelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, samt offentliggørelse af nævnets kendelser. Der betales ikke gebyr for klager, der er indbragt efter § 43, stk. 6, 3. og 4. pkt., eller efter § 44 a, stk. 3, af Erhvervsstyrelsen eller af anden offentlig myndighed.«.

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

85. Efter § 47 indsættes i *kapitel 9*:

»Offentliggørelse

§ 47 a. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 40, stk. 1, nr. 3. Afgørelser vedrørende fysiske personer offentliggøres i anonymiseret form.

Stk. 2. Afgørelser vedrørende en juridisk person offentliggøres med oplysning om identiteten på den juridiske person, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 3. Anonymisering af identiteten på en juridisk person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggøres afgørelsen inden udløbet af klagefristen i § 51, stk. 1, eller påklages afgørelsen til Erhvervsankenævnet, skal offentliggørelsen efter stk. 1, 1. pkt., indeholde oplysning om status og resultatet.

§ 47 b. Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre, at en undersøgelse efter § 37 iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter § 40.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen bestemmer, i hvilken form offentliggørelsen efter stk. 1 sker. Offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

§ 47 c. Revisornævnet offentliggør på nævnets hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 1-4 og 6, samt § 44 b, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Kendelser vedrørende fysiske personer offentliggøres i anonymiseret form med undtagelse af kendelser, hvor der nedlægges forbud eller sker frakendelse af revisors godkendelse, jf. § 44, stk. 3-4, og § 44 b, stk. 2. Kendelser efter § 44, stk. 3-4, og § 44 b, stk. 2, anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionerne har virkning, dog senest fem år efter datoen for offentliggørelsen.

Stk. 3. For kendelser vedrørende juridiske personer, finder § 47 a, stk. 2-3, tilsvarende anvendelse. Kendelser efter § 44, stk. 6, 4. pkt., anonymiseres dog efter udløbet af den periode for hvilken sanktionen har virkning, dog senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggøres kendelsen inden udløbet af fristerne nævnt i § 52, stk. 1, og § 52 a, eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen efter stk. 1 indeholde oplysning om status og resultatet af indbringelsen for domstolene.«.

86. § 48, stk. 1, affattes således:

»§ 48. Erhvervsstyrelsens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter desuden personer, der udfører serviceopgaver for Erhvervsstyrelsen, enhver, der er beskæftiget med og som inddrages i arbejdet med en kvalitetskontrol, eksperter, der handler på Erhvervsstyrelsens vegne, og personer, der ledsager Erhvervsstyrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 39, stk. 4. Det i 1. pkt. anførte gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.«.

87. § 48, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Uanset stk. 1 og 3 kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til

- 1) Erhvervsstyrelsen til varetagelse af styrelsens øvrige tilsynsforpligtelser,
- 2) Revisornævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov,
- 3) Finanstilsynet til varetagelse af dets opgaver efter den finansielle lovgivning og årsregnskabsloven,
- 4) andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet,
- 5) tilsynsmyndigheder for revisorer og revisionsvirksomheder i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, eller

- 6) tilsynsmyndigheder for revisorer og revisionsvirksomheder i andre lande end de i nr. 5 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 5 og 6.«.

88. I § 48, stk. 5, ændres »Videregivelse efter stk. 4, nr. 5« til: »Videregivelse efter stk. 4, nr. 6«.

89. § 48, stk. 7 affattes således:

»Stk. 7. Uanset stk. 4 kan oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.«.

90. I § 48 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»Stk. 8. Alle, der i henhold til stk. 4 modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligt efter stk. 1.

»Stk. 9. Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Erhvervsstyrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af revisorlovgivningen eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«.

91. I § 49 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på revisionsvirksomheder, der er godkendt efter regler, der gennemfører Europaparlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber i et andet EU-land eller et EØS-land, og som ansøger om registrering i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder efter § 13 a.«.

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

92. I § 49, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1.« til: »stk. 1 og 5.«.

93. I § 50, stk. 1, 2. pkt., ændres »virksomheder omfattet af § 21, stk. 3« til: »virksomheder af interesse for offentligheden«.

94. I § 50 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan bestemme, at revisionsvirksomheder, der er omfattet af § 13 a eller § 15, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af kvalitetskontrollen, undersøgelser og Revisornævnet.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

95. I § 50 c, stk. 1, 1. pkt., og § 50 d ændres »Revisorkommissionen, Revisortilsynet« til: »Revisorrådet«.

96. § 51 affattes således:

»§ 51. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven, forskrifter udstedt i medfør af loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser truffet efter § 29, §§ 34-35 b, §§ 37-39 samt § 47a, stk. 2 og § 47b, stk. 1-2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Revisorrådet og Revisornævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.

97. I § 52, stk. 1, ændres »§ 44, stk. 2 og stk. 4, 3. pkt.,« til »§ 44, stk. 3 og 4, § 44, stk. 6, 4. pkt. og § 44 b, stk. 2,«.

98. I § 52, indsættes efter stk. 3 som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 44, stk. 3, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udføre revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed og udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden. Hvis nævnets afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.«.

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

99. I § 52, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres i 1. pkt. »§ 44, stk. 2 og stk. 4, 3. pkt.,« til »§ 44, stk. 4, og § 44, stk. 6, 4. pkt.«.

100. I § 52, indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke i en virksomhed af interesse for offentligheden kan udøve funktioner som bestyrelsesmedlem, som medlem af direktionen og som medlem af et revisionsudvalg. Hvis nævnets afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.«.

101. Efter § 52 indsættes i kapitel 10:

»§ 52 a. Indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske senest fire uger efter, at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen ind-

bringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives inden seks måneder efter, at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sag dog være anlagt inden 4 uger.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3 eller 4, § 44, stk. 6, 4. pkt. eller § 44 b, stk. 2.«.

102. § 54, *stk. 1*, affattes således:

»Overtrædelse af § 5, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 13a, stk. 2, § 17, stk. 1 og 2, § 20, §§ 22-24, § 24 c, § 26, § 31, stk. 1, 1. pkt., og § 31, stk. 4 og 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. På samme måde straffes overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«.

103. I § 54, indsættes efter stk. 6 som nyt stk. 7:

»*Stk. 7.* En person, der handler i strid med et overfor denne nedlagt forbud efter § 44, stk. 3, eller § 44 b, stk. 2, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«.

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

§ 2

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *Fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196,«.

2. § 93, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* En generalforsamling, som er indkaldt af Erhvervsstyrelsen, ledes af en person, som styrelsen har bemyndiget dertil, og det centrale ledelsesorgan skal udlevere kapitalselskabets ejerbog, generalforsamlingsprotokol og revisionsprotokol, hvis revisor fører en sådan. Udgifterne ved generalforsamlingen udlægges af Erhvervsstyrelsen, men afholdes endeligt af kapitalselskabet.«.

3. § 129 affattes således:

»Medlemmerne af det øverste ledelsesorgan underskriver den af revisor udarbejdede revisionsprotokol, hvis revisor fører en sådan.«.

4. I § 144 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Bestemmelser i selskabets vedtægter eller i anden aftale, der begrænser generalforsamlingens valg af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere selskabets årsregnskab, samt eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, er ugyldige.«.

Stk. 2 – 5 bliver herefter stk. 3 – 6.

5. I § 144, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 3,« til: »stk. 3 og 4,«.

6. Efter § 144 indsættes som § 144 a:

»§ 144 a. Uanset artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan generalforsamlingen i et kapitalselskab omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, vælge samme revisor i maksimalt:

- 1) 20 år, hvis en udbudsprocedure er gennemført i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2-5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, med virkning for revisionen efter udløbet af en varighed på 10 år, eller
- 2) 24 år, hvis generalforsamlingen efter udløbet af en varighed på 10 år vælger yderligere mindst én revisor til at udføre revisionen.«.

7. I § 146, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »på anden måde, jf. stk. 1«: »og 4«.

8. I § 146 indsættes efter stk. 3 som nye stk. 4-6:

»Stk. 4. I kapitalselskaber, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan den valgte revisor, jf. § 144, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af en eller flere kapitalejere i kapitalselskaber, som tilsammen repræsenterer mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af selskabskapitalen samt af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Stk. 5. Sag om afsættelse af selskabets revisor efter stk. 4 anlægges mod selskabet og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisor skal afsættes, til følge, fratræder revisor, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Erhvervsstyrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens it-system.

Stk. 6. Afsættes selskabets revisor i medfør af stk. 4, finder stk. 2, 3. pkt., og stk. 3 tilsvarende anvendelse.«.

9. § 147, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Revisor skal endvidere påse, om selskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at udarbejde forretningsorden og til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, samt om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan.«.

§ 3

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 738 af 1. juni 2015 og § 2 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196,«.

2. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i aftale, som begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet i en virksomhed omfattet af denne lov, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, er ugyldige.

§ 11 b. Uanset artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan generalforsamlingen i en virksomhed omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, vælge samme revisor i maksimalt:

- 1) 20 år, hvis en udbudsprocedure er gennemført i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2-5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, med virkning for revisionen efter udløbet af en varighed på 10 år, eller
- 2) 24 år, hvis generalforsamlingen efter udløbet af en varighed på 10 år vælger yderligere mindst én revisor til at udføre revisionen.«.

3. I § 19 indsættes som *stk. 3 og 4*:

»Stk. 3. I en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af deltagerne, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden samt af Erhvervssty-

relsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Stk. 4. Sag om afsættelse af virksomhedens revisor efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisor skal afsættes, til følge, fratræder revisor, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Erhvervsstyrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens it-system.«.

4. § 19 e, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En generalforsamling eller lignende forsamling, som er indkaldt efter stk. 1, ledes af en person, som tilsynsmyndigheden har bemyndiget dertil. Virksomhedens ledelse skal til tilsynsmyndigheden udlevere det materiale, der er nødvendigt, for at indkaldelse kan ske i overensstemmelse med vedtægten. Generalforsamlingsprotokol og revisionsprotokol skal endvidere udleveres, sidstnævnte dog kun, hvis revisor fører en sådan.«.

§ 4

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lov nr. 712 af 25. juni 2014, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 738 af 1. juni 2015 foretages følgende ændringer:

1. § 54, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fører revisor en revisionsprotokol, skal revisionsprotokollen forelægges på hvert bestyrelsesmøde. Enhver protokoltilførsel skal underskrives af samtlige medlemmer af bestyrelsen.«.

2. § 73 affattes således:

»§ 73. Revisor skal påse, om bestyrelsen overholder sine pligter til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, samt om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan. Konstaterer revisor, at de omhandlede krav ikke er opfyldt, skal revisor udfærdige en særskilt udtalelse herom, der indsendes til fondsmyndigheden.«.

§ 5

I lov om medarbejderinvesteringsselskaber, jf. lov nr. 1284 af 9. december 2014 følgende ændringer:

1. § 24 stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Revisor skal endvidere påse, om medarbejderinvesteringsselskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, og om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan.«.

§ 6

I lov nr. 617 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, 2. pkt., ændres: »§ 1, stk. 4,« til: »§ 1 a, stk. 1, nr. 1,«.

2. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Kvalifikationseksamen afholdes af Erhvervsstyrelsen eller den, som styrelsen efter revisorlovens § 33, stk. 2, udpeger hertil.«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 17. juni 2016, jf. dog stk. 2-9 og § 8.

Stk. 2. Bestemmelserne i revisorlovens §§ 20 og 21, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24 og 25, finder anvendelse på revision af årsregnskaber m.v., hvis regnskabsår begynder den 17. juni 2016 eller senere, hvis der er tale om revision af årsregnskabet m.v. for en virksomhed af interesse for offentligheden, jf. forslaget § 1, nr. 4.

Stk. 3. Bestemmelserne i revisorlovens § 23, stk. 2 og 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 27 og 28, finder anvendelse på opgaver, der påbegyndes den 17. juni 2016 eller senere.

Stk. 4. Bestemmelserne i revisorlovens §§ 28 og 28 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 42 og 43, træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 5. Bestemmelsen i revisorlovens § 31, stk. 1, sidste pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 49, finder anvendelse fra førstkommande ordinære generalforsamling eller andet tilsvarende møde, der afholdes efter den 31. december 2016.

Stk. 6. Bestemmelsen i revisorlovens § 43, stk. 2, 5. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 68, finder også anvendelse på klager, der verserer ved Revisornævnet ved lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Bestemmelserne i revisorlovens § 44, stk. 1, 2. pkt., § 44, stk. 2-4, og § 44, stk. 6, 2. pkt., som affattet ved § 1, nr. 75-78, finder anvendelse på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. Bestemmelsen i selskabslovens § 144, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, finder anvendelse fra datoen for det første valg af en eller flere revisorer med henblik på revision af årsregnskabet efter lovens ikrafttræden. Aftaler om begrænsning af valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, bevarer deres gyldighed indtil datoen for det første valg af en eller flere revisorer.

Stk. 9. Bestemmelsen i § 11 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, finder anvendelse fra datoen for det første valg af en eller flere revisorer med henblik på revision af årsregnskabet efter lovens ikrafttræden. Aftaler om begrænsning af valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, bevarer deres gyldighed indtil datoen for det første valg af en eller flere revisorer.

§ 8

Stk. 1. Kvalitetskontroller, der er iværksat efter revisorlovens § 29, som affattet ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, og hvor der er udført kvalitetskontrolbesøg før lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtil gældende regler. Efter lovens ikrafttræden forestår Erhvervsstyrelsen behandlingen af og træffer afgørelse i de kvalitetskontROLSager, der ikke er færdigbehandlet af Revisortilsynet.

Stk. 2. Antallet af repræsentanter for regnskabsbrugere i Revisornævnet forøges fra lovens ikrafttræden og indtil udløbet af udpegningsperioden for de ved lovens ikrafttræden udpegede repræsentanter for regnskabsbrugere med 2 repræsentanter med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 3. Revisorkommissionen nedsat i medfør af § 33, som affattet ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, bistår uanset ikrafttræden af bestemmelserne i revisorlovens § 32 a, stk. 1. 2 pkt., og § 33, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 51 og 53, i 2016 Erhvervsstyrelsen ved afholdelsen og bedømmelsen af den mundtlige eksamen til statsautoriseret revisor i første halvår og den skriftlige eksamen til statsautoriseret revisor. Revisorkommissionen bistår tilsvarende Erhvervsstyrelsen i 2016 ved den skriftlige eksamen til kvalifikationseksamen, jf. § 4, stk. 3, i lov nr. 617 af 12. juni 2013, som ændret ved denne lovs § 6.

§ 9

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 537/2014

af 16. april 2014

om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af forslaget til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [\(1\)](#),
efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(2\)](#), og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Revisorer og revisionsfirmaer har fået overdraget udførelsen af lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden med henblik på at styrke befolkningens tillid til disse virksomheders årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. At en lovpligtig revision udøver en funktion i offentlighedens interesse, betyder, at en stor gruppe mennesker og institutioner stoler på kvaliteten af en revisors eller et revisionsfirmas arbejde. En god revisionskvalitet bidrager til, at markederne fungerer korrekt, ved at øge regnskabernes integritet og effektivitet. Dermed spiller revisorerne en særligt vigtig samfundsrolle.
- (2) EU-lovgivningen kræver, at regnskaber, omfattende virksomheders årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber, for kreditinstitutter, forsikringsselskaber, udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, betalingsinstitutter, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), e-pengeinstitutter og alternative investeringsfonde revideres af en eller flere personer med bemyndigelse til at udføre en sådan revision i henhold til EU-retten, nemlig: artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 86/635/EØF [\(3\)](#), artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF [\(4\)](#), artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF [\(5\)](#), artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF [\(6\)](#), artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF [\(7\)](#), artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF [\(8\)](#) og artikel 22, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU [\(9\)](#). Endvidere kræves det også i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF [\(10\)](#), at investeringsselskabers årsregnskaber revideres, når Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU [\(11\)](#) ikke finder anvendelse.
- (3) Betingelserne for godkendelse af personer med ansvar for udførelse af den lovpligtige revision samt mindstekravene for udførelsen af sådan lovpligtig revision er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF [\(12\)](#).
- (4) Den 13. oktober 2010 offentliggjorde Kommissionen en grønbog med titlen »Revisionspolitik: Læren af krisen«, som lancerede en bred offentlig høring inden for rammerne af reformen af tilsynet med de finansielle markeder om revisionens rolle og dens omfang, og hvordan revisionsfunktionen kan styrkes for at skabe øget finansiell stabilitet. Den offentlige høring viste, at regler-

ne i direktiv 2006/43/EF om udførelse af den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden kunne forbedres. Europa-Parlamentet udsendte en initiativbetænkning om grønbogen den 13. september 2011. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog også en udtalelse om grønbogen den 16. juni 2011.

- (5) Det er vigtigt at fastlægge detaljerede regler for at sikre, at den lovpligtige revision af virksomheder af interesse for offentligheden har en tilstrækkelig kvalitet og udføres af revisorer og revisionsfirmaer, der er underlagt strenge krav. En fælles reguleringsstrategi bør øge integriteten, uafhængigheden, objektiviteten, ansvarligheden, gennemsigtigheden og pålideligheden for de revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, der bidrager til kvaliteten af den lovpligtige revision i Unionen, og derved også til at sikre et velfungerende indre marked samt et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse. Udarbejdelsen af en særskilt retsakt for virksomheder af interesse for offentligheden bør også sikre en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af reglerne og dermed bidrage til et mere effektivt fungerende indre marked. Disse strenge krav bør kun gælde for revisorer og revisionsfirmaer, i den udstrækning de udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.
- (6) Den lovpligtige revision af andelsselskaber og sparekasser er i nogle medlemsstater kendetegnet ved et system, der ikke giver mulighed for, at de frit kan vælge deres revisor eller revisionsfirma. Den revisionssammenslutning, som andelsselskabet eller sparekassen er medlem af, er forpligtet ved lov til at udføre den lovpligtige revision. Sådanne revisionssammenslutninger fungerer uden sigte på fortjeneste og uden forretningsmæssige interesser, hvilket følger af deres juridiske karakter. Endvidere er disse sammenslutningers organisatoriske enheder ikke forbundet med en fælles økonomisk interesse, som kunne bringe deres uafhængighed i fare. I overensstemmelse hermed bør medlemsstaterne have mulighed for at fritage andelsselskaber som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2006/43/EF, sparekasser eller lignende virksomheder, jf. artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, eller deres dattervirksomheder eller juridiske efterfølgere for denne forordning, forudsat at de i direktiv 2006/43/EF omhandlede principper om uafhængighed er overholdt.
- (7) Størrelsen af honoraret fra én revideret virksomhed og honorarets sammensætning kan true en revisors eller et revisionsfirmas uafhængighed. Derfor er det vigtigt at sikre, at et revisionshonorar ikke på nogen måde gøres betinget, og at der indføres en specifik procedure, der omfatter revisionsudvalget, for at sikre revisionens kvalitet, hvis der modtages et stort revisionshonorar fra en enkelt kunde, herunder dennes dattervirksomheder. Hvis revisoren eller revisionsfirmaet bliver for afhængigt af en enkelt kunde, bør revisionsudvalget ud fra kravet om gyldig grund afgøre, om revisoren eller revisionsfirmaet fortsat må udføre den lovpligtige revision. Når revisionsudvalget træffer en sådan afgørelse, bør det blandt andet tage hensyn til trusler mod uafhængigheden og konsekvenserne af en sådan afgørelse.
- (8) Revisorers, revisionsfirmaers eller netværksmedlemmers udførelse af visse andre ydelser end lovpligtig revision (ikkerevisionsydelser) for en revideret virksomhed kan være til skade for deres uafhængighed. Derfor er det hensigtsmæssigt at forbyde udførelsen af visse ikkerevisionsydelser såsom skattemæssige ydelser, konsulent- eller rådgivningsaktiviteter for den reviderede virksomhed, for dens modervirksomhed og for de virksomheder, den kontrollerer i Unionen. Ydelser, der indebærer en rolle i den reviderede virksomheds ledelse eller beslutningstagning, vil kunne omfatte styring af arbejdskapital, levering af finansielle oplysninger, optimering af forretningsprocesser, likviditetsstyring, transfer pricing, skabelse af effektive forsyningskæder og lignende. Ydelser i forbindelse med finansiering, kapitalstruktur og kapitalallokering og den reviderede

rede virksomheds investeringsstrategi bør forbydes, bortset fra ydelser som kundelegitimation, afgivelse af støtteerklæringer i forbindelse med den reviderede virksomheds prospekter og andre erklæringsydelser.

- (9) Det bør være muligt for medlemsstaterne at beslutte at lade revisorer og revisionsfirmaer udføre visse skatte- og værdiansættelsesydelser, hvis disse ydelser er ubetydelige eller hver især eller samlet ikke påvirker de reviderede regnskaber direkte. Hvis disse ydelser indebærer aggressiv skatteplanlægning, bør de ikke betragtes som ubetydelige. En revisor eller et revisionsfirma bør derfor ikke udføre sådanne ydelser for den reviderede virksomhed. En revisor eller et revisionsfirma bør kunne udføre ikkerevisionsydelser, som ikke er forbudte i henhold til denne forordning, hvis udførelsen af disse ydelser på forhånd er blevet godkendt af revisionsudvalget, og hvis revisoren og revisionsfirmaet selv er overbevist om, at udførelsen af disse ydelser ikke udgør en trussel mod revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed, som ikke kan nedbringes til et acceptabelt niveau ved hjælp af sikkerhedsforanstaltninger.
- (10) For at undgå interessekonflikter er det vigtigt, at revisoren eller revisionsfirmaet, før de påtager sig eller fortsætter en lovpligtig revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, vurderer, om uafhængighedskravene er opfyldt, og især hvorvidt der opstår trusler mod uafhængigheden som følge af forbindelserne til den pågældende virksomhed. Revisoren eller revisionsfirmaet bør hvert år bekræfte sin uafhængighed over for den reviderede virksomheds revisionsudvalg og drøfte enhver trussel mod uafhængigheden samt de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler, med udvalget.
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹³⁾ regulerer behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne inden for rammerne af denne forordning og sådan behandling af personoplysning bør være underlagt tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig de offentlige uafhængige myndigheder, som medlemsstaterne udpeger. Kompetente myndigheders udveksling eller videregivelse af oplysninger bør overholde reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat i direktiv 95/46/EF.
- (12) En god kvalitetssikringskontrol af det arbejde, der er udført i hver enkelt lovpligtig revisionsopgave, bør bidrage til at sikre en høj revisionskvalitet. Derfor bør revisoren eller revisionsfirmaet ikke afgive sin revisionspåtegning, før en sådan kvalitetssikringskontrol er udført.
- (13) Resultaterne af den lovpligtige revision af en virksomhed af interesse for offentligheden skal forelægges interessenterne i revisionspåtegningen. For at styrke interessenternes tillid til den reviderede virksomheds regnskab er det særlig vigtigt, at revisionspåtegningen er velbegrundet og solidt underbygget. Ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 28 i direktiv 2006/43/EF, bør revisionspåtegningen navnlig omfatte tilstrækkelige oplysninger om revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed og om, hvorvidt det med den lovpligtige revision blev anset for muligt at opdage uregelmæssigheder, herunder svig.
- (14) Værdien af lovpligtig revision for den reviderede virksomhed ville blive meget større, hvis kommunikationen mellem revisoren eller revisionsfirmaet på den ene side og revisionsudvalget på den anden blev styrket. I forlængelse af den regelmæssige dialog i forbindelse med udførelsen af den lovpligtige revision er det vigtigt, at revisoren eller revisionsfirmaet sender et supplerende og mere detaljeret revisionsprotokollat med resultaterne af den lovpligtige revision til revisionsudvalget. Dette revisionsprotokollat bør sendes til revisionsudvalget senest samtidig med revisionspåtegningen. Revisoren eller revisionsfirmaet bør på anmodning drøfte væsentlige spørgsmål, der er nævnt i revisionsprotokollatet, med revisionsudvalget. Endvidere bør det være muligt at gøre sådanne revisionsprotokollater tilgængelige for kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer, hvis de anmoder herom, og

for tredjeparter, hvis dette er fastsat i national ret.

- (15) Revisorer eller revisionsfirmaer giver allerede de kompetente tilsynsmyndigheder for virksomheder af interesse for offentligheden oplysninger om forhold eller beslutninger, som kunne udgøre en overtrædelse af reglerne for den reviderede virksomheds aktiviteter eller en hindring for den reviderede virksomheds fortsatte drift. Tilsynsopgaverne vil dog blive lettere, hvis tilsynsmyndighederne for kreditinstitutter og forsikringsselskaber og deres revisorer og revisionsfirmaer skulle etablere en reel dialog med hinanden.
- (16) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽¹⁴⁾ oprettedes Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB). ESRB har til opgave at overvåge stigningen i systemiske risici i Unionen. I betragtning af de oplysninger, som revisorer og revisionsfirmaer for systemisk vigtige finansielle institutioner har adgang til, vil deres erfaringer kunne hjælpe ESRB i dets arbejde. Denne forordning bør derfor lette afholdelsen af et årligt forum for dialog mellem revisorer og revisionsfirmaer på den ene side og ESRB på den anden side på et sektorspecifikt, anonymiseret grundlag.
- (17) For at øge tilliden til revisorerne og revisionsfirmaerne, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og deres ansvar er det vigtigt, at revisorerne og revisionsfirmaerne i større grad rapporterer om gennemsigtighed. Derfor skal revisorer og revisionsfirmaer offentliggøre finansielle oplysninger, herunder især om deres samlede omsætning opdelt i revisionshonorarer betalt af virksomheder af interesse for offentligheden, revisionshonorarer betalt af andre virksomheder og honorarer for andre ydelser. De skal også offentliggøre finansielle oplysninger om det netværk, de tilhører. Revisorer og revisionsfirmaer bør fremsende yderligere supplerende oplysninger om revisionshonorarer til de kompetente myndigheder til støtte for deres tilsynsopgaver.
- (18) Det er vigtigt, at revisionsudvalgets rolle i forbindelse med udpegelse af en ny revisor eller et nyt revisionsfirma styrkes med henblik på at sikre, at den reviderede virksomheds aktionær- eller medlemsgeneralforsamling kan træffe en mere informeret beslutning. Derfor bør bestyrelsen eller tilsynsorganet, når den/det stiller et forslag for generalforsamlingen, forklare, hvorvidt den/det har samme præference som revisionsudvalget, og i modsat fald hvorfor. Revisionsudvalgets henstilling bør mindst indeholde to valgmuligheder for revisionsopgaven samt en behørigt begrundet angivelse af, hvilken af dem udvalget foretrækker, således at der kan træffes et reelt valg. For at give en rimelig og behørig begrundelse i sin henstilling bør revisionsudvalget bruge resultaterne af den obligatoriske udvælgelsesprocedure, som den reviderede virksomhed har tilrettelagt under revisionsudvalgets ansvar. I denne udvælgelsesprocedure bør den reviderede virksomhed ikke begrænse muligheden for, at revisorer eller revisionsfirmaer med en lav markedsandel kan afgive bud på revisionsopgaven. Udbudsmaterialet bør indeholde gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for bedømmelse af buddene. I lyset af at denne udvælgelsesprocedure imidlertid kan medføre uforholdsmæssigt store udgifter for virksomheder med en begrænset børsværdi eller små og mellemstore virksomheder af interesse for offentligheden i betragtning af deres størrelse, bør disse virksomheder fritages for forpligtelsen til at tilrettelægge en procedure for at udpegelse af en ny revisor eller et nyt revisionsfirma.
- (19) Den reviderede virksomheds aktionær- eller medlemsgeneralforsamlings ret til at vælge revisor eller revisionsfirma ville ikke gælde, hvis den reviderede virksomhed indgik en aftale med en tredjepart, i medfør af hvilken denne ret blev begrænset. Derfor vil enhver aftale mellem en revideret virksomhed og en tredjepart vedrørende udpegelse eller begrænsning af valget til bestemte revisorer eller bestemte revisionsfirmaer blive anset for at være ugyldig.
- (20) Det styrker den professionelle skepsis og hjælper med at højne revisionskvaliteten, når virk-

somheder af interesse for offentligheden udpeger mere end en revisor eller mere end et revisionsfirma. Denne foranstaltning kombineret med inddragelsen af mindre revisionsfirmaer på revisionsmarkedet fremmer desuden udviklingen af disse firmaers kapacitet og udvider derved udvalget af revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden. Derfor bør virksomheder af interesse for offentligheden opfordres og inciteres til at udpege mere end én revisor eller ét revisionsfirma til at udføre den lovpligtige revision.

- (21) For at forhindre risikoen for en familiær stilling og dermed styrke uafhængigheden for revisorer og revisionsfirmaer er det vigtigt at bestemme, at en revisor eller et revisionsfirma kun må varetage revisionsopgaven for en bestemt revideret virksomhed i en vis periode. Desuden giver denne forordning som et middel til at styrke revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed, at styrke den professionelle skepsis og at forøge revisionskvaliteten følgende alternativer for en forlængelse af den maksimale varighed: regelmæssige og åbne obligatoriske fornyede udbud eller udpegelse af mere end en revisor eller mere end et revisionsfirma af virksomheder af interesse for offentligheden. Hvis mindre revisionsfirmaer inddrages i disse foranstaltninger, vil det også fremme udviklingen af disse firmaers kapacitet og dermed øge udvalget af revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden. Der bør også etableres en passende gradvis rotationsordning for de ledende revisionspartnere, der udfører den lovpligtige revision på vegne af revisionsfirmaet. Det er også vigtigt, at der defineres en passende periode, hvor en sådan revisor eller et sådant revisionsfirma ikke må udføre den lovpligtige revision for den samme virksomhed. For at sikre en glidende overgang skal den tidligere revisor overdrage en sagsmappe med relevante oplysninger til den nye revisor.
- (22) For at sikre en høj grad af investor- og forbrugertillid i det indre marked ved at undgå interessekonflikter, skal revisorer og revisionsfirmaer være underlagt et passende tilsyn ved kompetente myndigheder, som er uafhængige af revisorerhvervet, og som har den nødvendige kapacitet og ekspertise og tilstrækkelige ressourcer. Medlemsstaterne bør være i stand til at uddelegere eller tillade deres kompetente myndigheder at uddelegere enhver af disse kompetente myndigheders opgaver til andre myndigheder eller organer med undtagelse af opgaver, der vedrører kvalitets sikringssystemet og undersøgelses- og disciplinærsystemer. Medlemsstaterne bør dog være i stand til at vælge at uddelegere opgaver med relation til disciplinærsystemet til andre myndigheder og organer, forudsat at flertallet af de personer, der deltager i ledelsen af den pågældende myndighed eller det pågældende organ, er uafhængige af revisorerhvervet. De nationale kompetente myndigheder bør have de nødvendige beføjelser til at udføre deres tilsynsopgaver, herunder retten til at få adgang til data, indhente oplysninger og udføre kontroller. De skal være specialiseret i tilsyn med finansielle markeder, opfyldelse af forpligtelser med hensyn til regnskabsaflæggelse eller tilsyn med lovpligtig revision. Det bør imidlertid være muligt, at tilsynet med opfyldelse af forpligtelserne pålagt virksomheder af interesse for offentligheden udføres af de kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med sådanne virksomheder. De kompetente myndigheders finansiering bør være fri for enhver form for upassende påvirkning fra en revisors eller et revisionsfirmas side.
- (23) Tilsynets kvalitet kan højnes med et effektivt samarbejde mellem myndigheder med ansvar for forskellige opgaver på nationalt plan. Derfor bør de myndigheder, der har beføjelse til at føre tilsyn med opfyldelsen af forpligtelserne om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, samarbejde med myndigheder med ansvar for de i direktiv 2006/43/EF omhandlede opgaver, med myndigheder med ansvar for tilsynet med virksomheder af interesse for offentligheden og med de finansielle efterretningsenheder, der er beskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽¹⁵⁾.

- (24) Ekstern kvalitetssikring af den lovpligtige revision er afgørende for at sikre en revision af høj kvalitet. Den styrker troværdigheden af offentliggjorte finansielle oplysninger og sikrer en bedre beskyttelse for aktionærer, investorer, kreditorer og andre berørte parter. Revisorer og revisionsfirmaer bør derfor indgå i et system med kvalitetssikring, som de kompetente myndigheder har ansvaret for, hvilket sikrer objektivitet og uafhængighed af revisorerhvervet. Kvalitetssikringskontrollen bør udføres på en sådan måde, at hver enkelt revisor eller hvert enkelt revisionsfirma, der udfører revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden, underkastes kvalitetssikringskontrol på grundlag af en risikoanalyse. I tilfælde af at revisorer og revisionsfirmaer udfører lovpligtig revision af andre virksomheder af interesse for offentligheden end de i artikel 2, nr. 17) og 18), i direktiv 2006/43/EF omhandlede, bør kvalitetssikringskontrollen finde sted mindst hvert tredje år, og i andre tilfælde mindst hvert sjette år. Kommissionens henstilling 2008/362/EF af 6. maj 2008 om ekstern kvalitetssikring i forbindelse med revisorer og revisionsfirmaer, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden ⁽¹⁶⁾, indeholder oplysninger om, hvordan kontroller skal udføres. Kvalitetssikringskontroller bør være hensigtsmæssige og stå i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af den virksomhed, der udøves af den reviderede revisor eller det reviderede revisionsfirma.
- (25) Markedet for lovpligtige revisionsydelser for virksomheder af interesse for offentligheden udvikler sig med tiden. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder overvåger udviklingen på markedet, navnlig med hensyn til risikoen ved en høj markedsconcentration, herunder i specifikke sektorer, og revisionsudvalgenes præstation.
- (26) Hvis de kompetente myndigheders aktiviteter er gennemsigtige, vil det hjælpe med at øge investor- og forbrugertilliden i det indre marked. Derfor bør de kompetente myndigheder være underlagt et krav om regelmæssig rapportering om deres aktiviteter og offentliggørelse af oplysninger i sammenfattet form om kontrolresultater og -konklusioner eller i individuel form, når medlemsstaterne fastsætter det.
- (27) Samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan yde et vigtigt bidrag til at sikre en konsekvent høj kvalitet af lovpligtige revisioner i Unionen. Derfor bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samarbejde, når det er nødvendigt for at udføre deres tilsynsopgaver for lovpligtige revisioner. De skal overholde princippet om, at regulering udføres i hjemlandet, og at tilsyn udføres af den medlemsstat, hvor en revisor eller et revisionsfirma er godkendt, og i hvilken den reviderede virksomhed har hjemsted. Samarbejdet mellem de kompetente myndigheder bør tilrettelægges inden for rammerne af et udvalg af europæiske revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB), som bør være sammensat af repræsentanter på højt niveau for de kompetente myndigheder. For at fremme en ensartet anvendelse af denne forordning bør CEAOB kunne vedtage ikkebindende retningslinjer eller udtalelser. Endvidere bør det lette udvekslingen af oplysninger, rådgive Kommissionen og bidrage til tekniske vurderinger og tekniske undersøgelser.

Med henblik på den tekniske vurdering af offentlige tilsynssystemer i tredjelande og vedrørende det internationale samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande på dette område bør CEAOB nedsætte en undergruppe, hvis formand er det medlem, som den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ESMA) ⁽¹⁷⁾ har udpeget, og bør anmode om assistance fra — ESMA, den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed — EBA) ⁽¹⁸⁾ eller den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger — EIO-PA) ⁽¹⁹⁾, for så vidt dennes anmodning har tilknytning til det internationale samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentlig-

heden, som disse europæiske tilsynsmyndigheder fører tilsyn med. Kommissionen varetager CEAOB's sekretariatsopgaver og bør på grundlag af det arbejdsprogram, som CEAOB udarbejder, medtage udgifterne hertil i sine overslag for det følgende år.

- (28) Samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder bør omfatte samarbejde om kvalitetssikringskontroller og assistance til undersøgelser af gennemførelsen af lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden, herunder i tilfælde hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af nogen gældende lovbestemmelse eller administrativ bestemmelse i den berørte medlemsstat. De nærmere bestemmelser for samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder bør kunne muligheden for oprettelse af kollegier af kompetente myndigheder og uddelegering af opgaver blandt myndighederne. De netværk, som revisorer og revisionsfirmaer arbejder inden for, bør også inddrages i et sådant samarbejde. De kompetente myndigheder bør overholde reglerne om fortrolighed og tavshedspligt.
- (29) Kapitalmarkedernes forbundenhed skaber behov for, at de kompetente myndigheder får beføjelse til at samarbejde med tilsynsmyndigheder og organer i tredjelande om udveksling af oplysninger eller kvalitetssikringskontroller. Hvis samarbejdet med myndigheder i tredjelande vedrører revisionsarbejdsrapporter eller andre dokumenter, der indehaves af en revisor eller et revisionsfirma, finder procedurerne fastsat i direktiv 2006/43/EF anvendelse.
- (30) For at sikre velfungerende kapitalmarkeder er der behov for en holdbar revisionskapacitet og et konkurrencepræget marked for revisionsydelser med et tilstrækkeligt udbud af revisorer og revisionsfirmaer, som kan udføre lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden. De kompetente myndigheder og Det Europæiske Konkurrencenetværk (ECN) bør rapportere om de forandringer på revisionsmarkedet, som denne forordning indfører.
- (31) Tilpasningen af procedurerne for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og navnlig til artikel 290 og 291 heri bør ske fra sag til sag. For at tage højde for udviklingen inden for revision og revisorerhvervet bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen. Navnlig er brugen af delegerede retsakter nødvendig med henblik på vedtagelse af internationale revisionsstandards inden for revisionspraksis, uafhængig kontrol af og intern kontrol af revisorer og revisionsfirmaer. De vedtagne internationale revisionsstandards bør ikke ændre nogen krav i denne forordning eller føje yderligere krav til disse krav, medmindre dette udtrykkeligt er fastsat. Det er af særlig vigtighed, at Kommissionen foretager passende høringer i sit forberedende arbejde, herunder høringer på ekspertniveau.
- Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (32) For at skabe retssikkerhed og sikre en gnidningsfri overgang til den ordning, der indføres med denne forordning, er det vigtigt at indføre en overgangsordning for ikrafttrædelsen af forpligtelsen til at skifte revisorer og revisionsfirmaer og forpligtelsen til at tilrettelægge en udvælgelsesprocedure i forbindelse med valg af revisorer og revisionsfirmaer.
- (33) Henvisninger til bestemmelserne i direktiv 2006/43/EF skal forstås som henvisninger til de nationale bestemmelser, der gennemfører disse bestemmelser i direktiv 2006/43/EF. Den nye europæiske revisionsramme, der er fastsat ved denne forordning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU ⁽²⁰⁾, erstatter eksisterende krav i direktiv 2006/43/EF og bør fortolkes uden henvisning til foregående instrumenter såsom Kommissionens henstillinger, der blev ved-

taget under den tidligere ramme.

- (34) Målene for denne forordning, nemlig præcisering og en mere klar definition af den lovpligtige revisions funktion i forbindelse med virksomheder af interesse for offentligheden, forbedring af de oplysninger, som revisoren eller revisionsfirmaet afgiver til den reviderede virksomhed, investorer og andre interessenter, forbedring af kommunikationskanalerne mellem revisorer og tilsynsmyndigheder for virksomheder af interesse for offentligheden, forebyggelse af interessekonflikter i udførelsen af ikkerevisionsydelser for virksomheder af interesse for offentligheden, reduktion af risikoen for en potentiel interessekonflikt som følge af det eksisterende system, hvor den »reviderede virksomhed vælger og betaler revisoren«, eller risikoen for en familiær stilling, lettelse af udskiftningen af og valget af revisor eller revisionsfirma for virksomheder af interesse for offentligheden, udvidelse af udvalget af revisorer eller revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden og styrkelse af effektiviteten, uafhængigheden og konsekvensen i reguleringen af og tilsynet med revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, herunder med hensyn til samarbejde på EU-plan, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (35) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, og skal anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (36) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 23. april 2012 ⁽²¹⁾.
- (37) Et ny retlig ramme for revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber bør fastsættes i denne forordning, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU og Kommissionens afgørelse 2005/909/EF ⁽²²⁾ bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

EMNE, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Emne

Denne forordning fastsætter krav til udførelsen af lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden, regler for disse virksomheders organisation og udvælgelse af revisorer og revisionsfirmaer for at fremme deres uafhængighed og forhindre interessekonflikter samt regler om tilsyn med revisorer og revisionsfirmaers opfyldelse af disse krav.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på:

a) revisorer og revisionsfirmaer, som udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden

b) virksomheder af interesse for offentligheden.

2. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af direktiv 2006/43/EF.

3. Når et andelsselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2006/43/EF, en sparekasse eller en tilsvarende virksomhed som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF eller en datter-virksomhed af eller retssuccessor til et andelsselskab, en sparekasse eller en tilsvarende virksomhed, som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, i henhold til nationale bestemmelser har pligt eller tilladelse til at være medlem af en nonprofit-revisionsenhed, kan medlemsstaten beslutte, at denne forordning eller visse bestemmelser i denne forordning ikke finder anvendelse på lovpligtig revision af en sådan virksomhed, forudsat at de principper om uafhængighed, der er fastsat i direktiv 2006/43/EF, overholdes af den revisor, der udfører den lovpligtige revision for et af medlemmerne, og af personer, som har mulighed for at påvirke den lovpligtige revision.

4. Når et andelsselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2006/43/EF, en sparekasse eller en tilsvarende virksomhed som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF eller en datter-virksomhed af eller retssuccessor til et sådant andelsselskab, en sådan sparekasse eller en sådan tilsvarende virksomhed, som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, henhold til nationale bestemmelser har pligt eller tilladelse til at være medlem af en nonprofit-revisionsenhed, ville en objektiv, ansvarlig og velinformeret tredjepart ikke konkludere, at det medlemskabsbaserede forhold bringer revisorens uafhængighed i fare, forudsat at det ved et sådant revisionsfirmas udførelse af lovpligtig revision for et af medlemmerne gælder, at principperne om uafhængighed opfyldes af de revisorer, der udfører revisionen, og af de personer, der kan påvirke den lovpligtige revision.

5. Medlemsstaten underretter Kommissionen og et udvalg af europæiske revisionstilsynsmyndigheder (i det følgende benævnt »CEAOB«) som omhandlet i artikel 30, om sådanne undtagelsestilfælde, hvor visse bestemmelser i denne forordning ikke har fundet anvendelse. Den tilsender Kommissionen og CEOB en liste over de bestemmelser i denne forordning, der ikke er blevet anvendt i forbindelse med den lovpligtige revision af de virksomheder, der omhandlet i stk. 3, sammen med begrundelserne for ikke at anvende bestemmelserne.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i direktiv 2006/43/EF anvendelse, med undtagelse af definitionen af »kompetent myndighed«, som er fastsat i denne forordnings artikel 20.

AFSNIT II

BETINGELSER FOR UDFØRELSE AF LOVPLIGTIG REVISION FOR VIRKSOMHEDER AF INTERESSE FOR OFFENTLIGHEDEN

Artikel 4

Revisionshonorarer

1. Honoraret for udførelse af lovpligtig revision for virksomheder af interesse for offentligheden må ikke være et betinget honorar.

Med forbehold af artikel 25 i direktiv 2006/43/EF betyder »betinget honorar« i første afsnit et honorar for revisionsopgaver, der beregnes på et på forhånd fastlagt grundlag relateret til udfaldet eller resultatet af en transaktion eller resultatet af det udførte arbejde. Et honorar betragtes ikke som betinget, hvis en domstol eller en kompetent myndighed har fastsat det.

2. Når en revisor eller et revisionsfirma for den reviderede virksomhed, dens modervirksomhed eller de virksomheder, den kontrollerer, i en periode på tre eller flere på hinanden følgende regnskabsår udfører andre ikkerevisionsydelser end de i denne forordnings artikel 5, stk. 1, omhandlede, begrænses det samlede honorar til højst 70 % af gennemsnittet af de honorarer, der er betalt i de seneste tre på hinanden følgende regnskabsår for revisionen af den reviderede virksomhed og, når det er relevant, af dens modervirksomhed, de virksomheder, den kontrollerer, og af det konsoliderede regnskab for den virksomhedskoncern.

Med henblik på begrænsningerne i første afsnit udelukkes andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som er krævet ved EU-lovgivning eller national lovgivning.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at en kompetent myndighed på anmodning af revisoren eller revisionsfirmaet undtagelsesvist kan tillade, at revisoren eller revisionsfirmaet fritages for kravene i første afsnit med hensyn til en revideret virksomhed i en periode på højst to regnskabsår.

3. Når det samlede honorar, der modtages fra en virksomhed af interesse for offentligheden, i hvert af de seneste tre på hinanden følgende regnskabsår udgør over 15 % af det samlede honorar, som den revisor, det revisionsfirma eller, når det er relevant, den koncernrevisor, der udfører den lovpligtige revision i hvert af disse regnskabsår, modtager, underretter en sådan revisor eller et sådant revisionsfirma eller i givet fald en sådan koncernrevisor revisionsudvalget herom og drøfter eventuelle trusler mod deres uafhængighed og de foranstaltninger, der er iværksat for at imødegå disse trusler, med revisionsudvalget. Revisionsudvalget tager stilling til, om revisionsopgaven bør underkastes en kvalitetssikringskontrol udført af en anden revisor eller et andet revisionsfirma, før revisionspåtegningen afgives.

Hvis det honorar, der modtages fra sådan en virksomhed af interesse for offentligheden, fortsat overstiger 15 % af de samlede modtagne honorarer for en sådan revisor eller et sådant revisionsfirma eller i givet fald en sådan koncernrevisor, som udfører revisionen, beslutter revisionsudvalget på grundlag af objektive oplysninger, om revisoren eller revisionsfirmaet eller koncernrevisoren for den pågældende virksomhed eller gruppe af virksomheder kan fortsætte med at udføre lovpligtige revisioner i en ny periode, der dog ikke må overstige to år.

4. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end dem, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 5

Forbud mod udførelse af ikkerevisionsydelser

1. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, eller ethvert medlem af netværket, som revisoren eller revisionsfirmaet tilhører, må ikke direkte eller indirekte udføre forbudte ikkerevisionsydelser for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder i Unionen i:

a) den periode, der ligger imellem begyndelsen af den reviderede periode og afgivelsen af revisionspåtegningen, og

b) det regnskabsår, der ligger umiddelbart før den periode, der er omhandlet i litra a), for så vidt angår de ydelser, der er omhandlet i andet afsnit, litra g).

I denne artikel forstås ved forbudte ikkerevisionsydelser:

a) skatteydelser relateret til:

- i) udarbejdelse af skatteblanketter
- ii) lønskat
- iii) told

iv) udpegelse af offentlige tilskud og skatteincitamenter, medmindre bistand fra revisoren eller revisionsfirmaet i forbindelse med sådanne ydelser er retligt påkrævet

v) bistand i forbindelse med skattekontroller fra skattemyndighedernes side, medmindre bistand fra revisoren eller revisionsfirmaet i forbindelse med sådanne kontroller er retligt påkrævet

vi) beregning af direkte og indirekte skat og udskudt skat

vii) ydelse af skatterådgivning

b) ydelser, der har indflydelse på den reviderede virksomheds ledelse eller beslutningstagning

c) bogføring og udarbejdelse af bogholderi og regnskaber

d) ydelser i forbindelse med lønninger

e) udformning og gennemførelse af procedurer for intern kontrol eller risikostyring relateret til udarbejdelsen af og/eller kontrollen med finansiell information eller udformning og gennemførelse af finansielle informationsteknologisystemer

f) vurderingsydelser, herunder vurderinger i forbindelse med aktuarydelser og støtte til retssager

g) juridiske ydelser i forbindelse med:

- i) generel rådgivning
- ii) forhandling på vegne af den reviderede virksomhed, og
- iii) tvistløsning i en forsvarende rolle

h) ydelser i forbindelse med den reviderede virksomheds interne revisionsfunktion

i) ydelser i tilknytning til finansiering, kapitalstruktur og kapitalallokering og den reviderede virksomheds investeringsstrategi, bortset fra levering af forsikringsydelser i forbindelse med regnskaber, såsom afgivelse af støtteerklæringer i forbindelse med prospekter udstedt af den reviderede virksomhed

j) fremme af, handel med eller tegningsgaranti for aktier i den reviderede virksomhed

k) ydelser relateret til menneskelige ressourcer med hensyn til:

- i) ledelse, som betydeligt kan påvirke udarbejdelsen af det bogholderi eller det regnskab, som er underlagt den lovpligtige revision, såfremt sådanne ydelser omfatter:
 - søgning efter eller udvælgelse af kandidater til sådanne stillinger
 - kontrol af referencerne for kandidater til sådanne stillinger
- ii) strukturering af det organisatoriske design, og

iii) udgiftskontrol.

2. Medlemsstaterne kan forbyde andre ydelser end dem, der er anført i stk. 1, hvis de anser disse ydelser for at udgøre en trussel mod uafhængigheden. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle tilføjelser til listen i stk. 1.

3. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne tillade levering af de ydelser, der er omhandlet i litra a), nr. i), litra a), nr. iv)-vii), og litra f), forudsat at de opfylder følgende krav:

- a) de har ingen indvirkning eller har ubetydelig indvirkning, hver for sig eller samlet, på de reviderede regnskaber
- b) skønnet over indvirkningen på det reviderede regnskab er veldokumenteret og forklaret i revisionsprotokollatet til revisionsudvalget som omhandlet i artikel 11, og
- c) uafhængighedsprincipperne som fastlagt i direktiv 2006/43/EF efterkommes af revisor eller revisionsfirmaet.

4. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtige revisioner for virksomheder af interesse for offentligheden, og, når revisoren eller revisionsfirmaet tilhører et netværk, ethvert medlem af et sådant netværk må udføre andre ikkerevisionsydelser end de forbudte ikkerevisionsydelser i stk. 1 og 2 for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder efter godkendelse fra revisionsudvalget, når dette har foretaget en passende vurdering af trusler mod uafhængigheden og de foranstaltninger, der er anvendt til beskyttelse heraf, i overensstemmelse med artikel 22b i direktiv 2006/43/EF. Revisionsudvalget udsteder i givet fald retningslinjer vedrørende de i stk. 3 omhandlede ydelser.

Medlemsstaterne må indføre strengere regler, der fastsætter de betingelser, på hvilke en revisor, et revisionsfirma eller et medlem af et netværk, som revisoren eller revisionsfirmaet tilhører, må udføre andre ikkerevisionsydelser end de forbudte ikkerevisionsydelser i stk. 1 for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder.

5. Når et medlem af et netværk, som den revisor eller det revisionsfirma, der udfører en lovpligtig revision for en virksomhed af interesse for offentligheden, tilhører, udfører ikkerevisionsydelser som omhandlet i stk. 1 og 2 for en virksomhed med hjemsted i et tredjeland, der er kontrolleret af den reviderede virksomhed af interesse for offentligheden, vurderer revisoren eller revisionsfirmaet, hvorvidt deres uafhængighed vil være truet, hvis medlemmet af netværket udfører sådanne ydelser.

Hvis revisoren eller revisionsfirmaets afhængighed påvirkes, træffer revisoren eller revisionsfirmaet sikkerhedsforanstaltninger i relevant omfang for at imødegå disse trusler ved udførelsen af sådanne ydelser i et tredjeland. Revisoren eller revisionsfirmaet må kun fortsætte med at udføre den lovpligtige revision af virksomheden af interesse for offentligheden, hvis de i overensstemmelse med artikel 6 i denne forordning og artikel 22b i direktiv 2006/43/EF kan påvise, at disse ydelser ikke vil påvirke deres faglige vurdering og revisionspåtegningen.

Ved anvendelsen af dette stykke anses:

- a) deltagelse i den reviderede virksomheds beslutningstagning og udførelse af de i stk. 1, andet afsnit, litra b), c) og e), omhandlede ydelser for at påvirke uafhængigheden, og for ikke at kunne imødegå af nogen foranstaltninger
- b) udførelse af ydelserne omhandlet i stk. 1, andet afsnit, bortset fra litra b), c) og e), for at påvirke uafhængigheden og derfor kræve foranstaltninger for at imødegå de trusler, der opstår som følge heraf.

Artikel 6

Forberedelser til den lovpligtige revision og vurdering af trusler mod uafhængigheden

1. Før en revisor eller et revisionsfirma påtager sig eller fortsætter en lovpligtig revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, skal de, i tillæg til bestemmelserne i artikel 22b i direktiv 2006/43/EF, vurdere og dokumentere følgende:
 - a) hvorvidt de opfylder kravene i artikel 4 og 5 i denne forordning
 - b) hvorvidt kravene i artikel 17 i denne forordning er opfyldt
 - c) med forbehold af direktiv 2005/60/EF, integriteten for så vidt angår medlemmerne af det tilsynsførende organ, bestyrelsen og ledelsen i virksomheden af interesse for offentligheden.
2. En revisor eller et revisionsfirma:
 - a) bekræfter hvert år skriftligt over for revisionsudvalget, at revisoren, revisionsfirmaet og de revisionspartnere og andre ledende revisionsmedarbejdere (senior managers og managers), der udfører den lovpligtige revision, er uafhængige af den reviderede virksomhed
 - b) drøfter med revisionsudvalget eventuelle trusler mod deres uafhængighed og de foranstaltninger, der er iværksat for at imødegå disse trusler, som dokumenteret af revisoren eller revisionsfirmaet, jf. stk. 1.

Artikel 7

Uregelmæssigheder

Med forbehold af artikel 12 i denne forordning og direktiv 2005/60/EF skal en revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtig revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, hvis de har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, herunder svig med hensyn til den reviderede virksomheds regnskaber, underrette den reviderede virksomhed og opfordre den til at undersøge sagen og træffe passende foranstaltninger til at behandle sådanne uregelmæssigheder samt forhindre, at de opstår igen.

Hvis den reviderede virksomhed ikke undersøger sagen, underretter revisoren eller revisionsfirmaet de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til undersøge sådanne uregelmæssigheder.

Hvis revisoren eller revisionsfirmaet i god tro meddeler eventuelle uregelmæssigheder som omhandlet i første afsnit til disse myndigheder, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger.

Artikel 8

Kvalitetssikringsgennemgang

1. Før revisionspåtegningen og -protokollatet, jf. artikel 10 og 11, afgives, udføres der en kvalitetssikringsgennemgang for at vurdere, om revisorens eller den ledende revisionspartners erklæring i udkastene er rimelig.
2. Kvalitetssikringsgennemgangen udføres af en kvalitetssikringskontrollant (i denne artikel herefter benævnt »kontrollanten«). Kontrollanten skal være en revisor, som ikke er involveret i udførelsen af den lovpligtige revision, som kvalitetssikringsgennemgangen vedrører.
3. Uanset stk. 2 skal en revisor eller et revisionsfirma, hvis den lovpligtige revision udføres af et revisionsfirma, og alle revisorerne deltog i udførelsen af revisionen, eller hvis revisionen udføres af

en revisor, og revisoren ikke er en partner eller ansat i et revisionsfirma, sørge for, at en anden revisor udfører en kvalitetssikringsgennemgang. Videregivelse af dokumenter eller oplysninger til den uafhængige kontrollant med henblik på denne artikel udgør ikke et brud på tavshedspligten. Dokumenter eller oplysninger, der videregives til kontrollanten med henblik på denne artikel er omfattet af tavshedspligt.

4. Kontrollanten skal i forbindelse med kvalitetssikringsgennemgangen mindst registrere følgende:

- a) de mundtlige og skriftlige oplysninger, som revisoren eller den ledende revisionspartner har afgivet til støtte for de væsentlige vurderinger og de vigtigste resultater af de udførte revisionsprocedurer samt konklusionerne af disse resultater, uanset om dette er sket på anmodning fra kontrollanten
- b) revisorens eller den ledende revisionspartners erklæring i udkastene til revisionspåtegningen og -protokollatet, jf. artikel 10 og 11.

5. Kvalitetssikringsgennemgangen skal mindst vurdere følgende:

- a) revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed af den reviderede virksomhed
 - b) de væsentlige risici, der er relevante for den lovpligtige revision, og som revisoren eller den ledende revisionspartner har identificeret i forbindelse med udførelsen af den lovpligtige revision, og de foranstaltninger, disse har truffet for at styre disse risici
 - c) revisorens eller den ledende revisionspartners begrundelser, herunder især med hensyn til væsentlighedsniveau og de væsentlige risici, der er omhandlet i litra b)
 - d) enhver anmodning om rådgivning til eksterne eksperter, og anvendelsen af denne rådgivning
 - e) arten og omfanget af korrigeret og ikkekorrigeret fejlinformation i regnskabet, der blev identificeret ved udførelsen af revisionen
 - f) de spørgsmål, der er blevet drøftet med revisionsudvalget og ledelsen og/eller tilsynsorganerne i den reviderede virksomhed
 - g) de spørgsmål, der er blevet drøftet med kompetente myndigheder og, hvis det er relevant, andre tredjeparter
 - h) hvorvidt de dokumenter og oplysninger, der er udvalgt fra filen af kontrollanten, understøtter revisorens eller den ledende revisionspartners erklæring i udkastene til revisionspåtegningen og -protokollatet, jf. artikel 10 og 11.
6. Kontrollanten drøfter resultaterne af kvalitetssikringsgennemgangen med revisoren eller den ledende revisionspartner. Revisionsfirmaet etablerer procedurer for fastlæggelsen af den måde, hvorpå eventuel uenighed mellem den ledende revisionspartner og kontrollanten skal løses.
7. Revisoren eller revisionsfirmaet og kontrollanten fører register over resultaterne af kvalitetssikringsgennemgangen samt overvejelserne bag disse resultater.

Artikel 9

Internationale revisionsstandards

Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 at vedtage de internationale revisionsstandards som omhandlet i artikel 26 i direktiv 2006/43/EF vedrørende revisionspraksis og revisorer og revisionsfirmaers uafhængighed og interne kvalitetskontrol med henblik på deres anvendelse i Unionen, forudsat at de opfylder kravene i

artikel 26, stk. 3, litra a), b) og c), i direktiv 2006/43/EF og ikke ændrer eller supplerer andre krav i denne forordning end dem, der er fastsat i artikel 7, 8 og 18 i denne forordning.

Artikel 10

Revisionspåtegning

1. Revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne fremlægger resultaterne af den lovpligtige revision af virksomheden af interesse for offentligheden i en revisionspåtegning.

2. Revisionspåtegningen skal udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28 i direktiv 2006/43/EF og skal endvidere som minimum:

a) angive, af hvem eller af hvilket organ revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne blev udpeget

b) angive datoen for udpegelsen af revisorerne eller revisionsfirmaerne og det tidsrum, hvor denne eller disse uden afbrydelse har varetaget opgaven, herunder tidligere forlængelser og genudpegelser af revisorerne eller revisionsfirmaerne

c) til støtte for revisionserklæringen forelægge:

i) en beskrivelse af de vigtigste vurderede risici for væsentlig fejlinformation, herunder vurderede risici for væsentlig fejlinformation som følge af svig

ii) et resumé af revisorens reaktion på disse risici

iii) når det er relevant, de vigtigste bemærkninger med hensyn til disse risici.

Såfremt det er relevant for ovennævnte oplysninger i revisionspåtegningen vedrørende hver enkelt vigtig vurderet risiko for væsentlig fejlinformation, skal revisionspåtegningen indeholde tydelig henvisning til de relevante oplysninger i regnskaberne

d) forklare, i hvilket omfang det med den lovpligtige revision blev anset for muligt at opdage uregelmæssigheder, herunder svig

e) bekræfte, at revisorerklæringen er forenelig med revisionsprotokollatet til revisionsudvalget, jf. artikel 11

f) erklære, at der ikke er udført forbudte ikkerevisionsydelser som omhandlet i artikel 5, stk. 1, og at revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne forblev uafhængige i udførelsen af den lovpligtige revision

g) angive eventuelle ydelser i tillæg til revisionen, som blev udført af revisoren eller revisionsfirmaet, for den reviderede virksomhed og for den virksomhed eller de virksomheder, den kontrollerer, og som ikke er oplyst i ledelsesberetningen eller regnskaberne.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til revisionspåtegningens indhold.

3. Undtagen som krævet i stk. 2, litra e), må revisionspåtegningen ikke indeholde krydshenvisninger til revisionsprotokollatet til revisionsudvalget, jf. artikel 11. Revisionspåtegningen skal være udarbejdet i et klart og utvetydigt sprog.

4. I oplysningerne må revisoren eller revisionsfirmaet ikke anvende en kompetent myndigheds navn således, at det antydes, at denne myndighed anbefaler eller godkender revisionspåtegningen.

Artikel 11

Revisionsprotokollat til revisionsudvalget

1. Revisorer eller revisionsfirmaer, der udfører lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden, forelægger et revisionsprotokollat for revisionsudvalget i den reviderede virksomhed senest samtidig med datoen for forelæggelsen af den i artikel 10 omhandlede revisionspåtegning. Medlemsstaterne kan endvidere stille krav om, at dette revisionsprotokollat forelægges for den reviderede virksomheds bestyrelse eller tilsynsorgan.

Hvis den reviderede virksomhed ikke har et revisionsudvalg, forelægges revisionsprotokollatet for det organ, der varetager tilsvarende funktioner i den reviderede virksomhed. Medlemsstaterne kan tillade, at revisionsudvalget forelægger dette protokollat for de tredjeparter, der er omhandlet i deres nationale ret.

2. Revisionsprotokollatet til revisionsudvalget skal være skriftligt. Det skal indeholde en redegørelse for den udførte lovpligtige revision og skal som minimum:

- a) omfatte en erklæring om uafhængighed, jf. artikel 6, stk. 2, litra a)
- b) hvis revisionen blev udført af et revisionsfirma, angives hver enkelt ledende revisionspartner involveret i revisionen i protokollatet
- c) når revisoren eller revisionsfirmaet har truffet foranstaltninger, med henblik på at dennes eller dennes aktiviteter skal udføres af en anden revisor eller et andet revisionsfirma, som ikke er medlem af samme netværk, eller som har anvendt eksterne eksperters arbejde, skal protokollatet angive dette og bekræfte, at revisoren eller revisionsfirmaet har modtaget en bekræftelse fra den anden revisor eller det andet revisionsfirma og/eller den eksterne ekspert vedrørende dennes eller dennes uafhængighed
- d) beskrive arten, hyppigheden og omfanget af kommunikation med revisionsudvalget eller det organ, der varetager tilsvarende funktioner i den reviderede virksomhed, ledelsen og bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed, herunder mødedatoerne for disse organer
- e) indeholde en beskrivelse af omfanget af og tidsplanen for revisionen
- f) når mere end en revisor eller et revisionsfirma er blevet udpeget, beskrive opgavefordelingen mellem revisorerne og/eller revisionsfirmaerne
- g) beskrive den anvendte metode, herunder hvilke poster på balancen der er blevet kontrolleret direkte, og hvilke poster der er kontrolleret baseret på systemrevision, herunder en forklaring på eventuelle væsentlige forskelle i vægtningen af systemrevision i forhold til det foregående år, selv om det foregående års lovpligtige revision blev udført af anden revisor eller andre revisorer eller andet revisionsfirma eller andre revisionsfirmaer
- h) oplyse det kvantitative væsentlighedsniveau, der er anvendt ved udførelsen af den lovpligtige revision af regnskaberne som helhed, og, hvis det er relevant, væsentlighedsniveauet eller væsentlighedsniveauerne for særlige klasser af transaktionsbalancer eller oplysninger og oplyse de kvalitative faktorer, der blev taget hensyn til ved fastsættelsen af væsentlighedsniveauet
- i) rapportere og forklare skøn vedrørende hændelser eller forhold, der er identificeret under revisionen, og som kan så væsentlig tvivl om virksomhedens evne til at fortsætte som going concern og om, hvorvidt de udgør en væsentlig usikkerhed, og fremlægge en oversigt over alle garantier, støtteerklæringer, tilsagn om offentlig intervention og andre støtteforanstaltninger, der er taget i betragtning ved vurderingen af going concern
- j) rapportere om væsentlige mangler i den reviderede virksomheds eller, i forbindelse med konsoliderede regnskaber, modervirksomhedens interne kontrolsystem og/eller i regnskabssystemet. For

hver sådan væsentlig mangel skal det i revisionsprotokollatet anføres, om ledelsen har afhjulpet den pågældende mangel

- k) rapportere om væsentlige forhold vedrørende forekomst af eller mistanke om manglende overholdelse af love og forskrifter eller vedtægter, som er konstateret under revisionen, i det omfang de anses for at være relevante for, at revisionsudvalget kan udføre sine opgaver
- l) rapportere om og bedømme de vurderingsmetoder, der er anvendt for de forskellige poster i årsregnskabet eller det konsoliderede regnskab, herunder alle konsekvenser af ændringer af sådanne metoder
- m) i forbindelse med en lovpligtig revision af konsoliderede regnskaber forklare omfanget af konsolideringen og de af den reviderede virksomhed anvendte eksklusionskriterier for eventuelle ikke-konsoliderede virksomheder, og angive, om disse kriterier er i overensstemmelse med den finansielle rapporteringsramme
- n) når det er relevant, identificere eventuelt revisionsarbejde, der i forbindelse med lovpligtig revision af konsoliderede regnskaber er udført af tredjeland revisor/tredjeland revisorer, revisor/revisorer, tredjeland revisionsfirma/tredjeland revisionsfirmaer eller revisionsfirma/revisionsfirmaer, som ikke er medlemmer af samme netværk, som den revisor, der har revideret de konsoliderede regnskaber, hører til
- o) angive, hvorvidt alle anmodninger om forklaringer og dokumenter blev imødekommet af den reviderede virksomhed
- p) rapportere om:
 - i) alle væsentlige vanskeligheder, som er opstået i løbet af revisionen
 - ii) alle væsentlige forhold, som er fremkommet under revisionen, og som er blevet drøftet eller var genstand for korrespondance med ledelsen, og
 - iii) alle andre forhold, som er fremkommet under den lovpligtige revision, og som efter revisorens faglige vurdering er væsentlige for overblikket over regnskabsaflæggelsen.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til indholdet af revisionsprotokollatet til revisionsudvalget.

Revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne drøfter på anmodning af en revisor, et revisionsfirma eller revisionsudvalget væsentlige spørgsmål, som er fremkommet under revisionen, og som er omhandlet i revisionsprotokollatet til revisionsudvalget, og navnlig i første afsnit, litra j), med den reviderede virksomheds revisionsudvalg, bestyrelse eller, når det er relevant, tilsynsorgan.

3. Når der er udpeget mere end én revisor eller ét revisionsfirma samtidig, og i tilfælde af, at der er opstået uenighed mellem dem om revisionsprocedurer, regler for regnskabsaflæggelse eller ethvert andet spørgsmål vedrørende udførelsen af den lovpligtige revision, forklares årsagerne til denne uenighed i revisionsprotokollatet til revisionsudvalget.

4. Revisionsprotokollatet til revisionsudvalget underskrives og dateres. Når et revisionsfirma udfører lovpligtig revision, underskrives revisionsprotokollatet til revisionsudvalget af de revisorer, der udfører den lovpligtige revision på revisionsfirmaets vegne.

5. Revisorerne eller revisionsfirmaerne stiller straks revisionsprotokollatet til rådighed for de kompetente myndigheder, jf. artikel 20, stk. 1, på anmodning og i overensstemmelse med national ret.

Artikel 12

Indberetning til tilsynsmyndighederne for virksomheder af interesse for offentligheden

1. Med forbehold af artikel 55 i direktiv 2004/39/EF, artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²³⁾, artikel 15, stk. 4, i direktiv 2007/64/EF, artikel 106 i direktiv 2009/65/EF, artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/110/EF og artikel 72 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽²⁴⁾ har den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med denne virksomhed af interesse for offentligheden, eller, hvis det er fastsat af den pågældende medlemsstat, til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at føre tilsyn med revisoren eller revisionsfirmaet, om enhver oplysning vedrørende denne virksomhed, som vedkommende har fået kendskab til under udførelsen af den lovpligtige revision, og som kan resultere i et af følgende:

- a) en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der, hvor det er relevant, omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt omhandler gennemførelsen af aktiviteterne i virksomheder af interesse for offentligheden
- b) en væsentlig trussel mod eller væsentlig tvivl om den fortsatte drift af virksomheden af interesse for offentligheden
- c) nægtelse af at afgive en revisionspåtegning om regnskaberne eller afgivelse af en negativ påtegning eller en påtegning med forbehold.

Revisorerne eller revisionsfirmaerne har også pligt til at indberette enhver oplysning, jf. første afsnit, litra a), b) eller c), som de har fået kendskab til under udførelsen af den lovpligtige revision af en virksomhed, som har snævre forbindelser med virksomheden af interesse for offentligheden, som de også udfører den lovpligtige revision for. Med henblik på denne artikel anvendes udtrykket »snævre forbindelser« i samme betydning som i artikel 4, stk. 1, nr. 38), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁵⁾.

Medlemsstaterne kan kræve supplerende oplysninger af revisoren eller revisionsfirmaet, såfremt det er nødvendigt for et effektivt tilsyn med de finansielle markeder som fastsat i national ret.

2. Der skal etableres en effektiv dialog mellem på den ene side de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og forsikringsselskaber, og på den anden side den eller de revisorer og det eller de revisionsfirmaer, der udfører den lovpligtige revision af disse institutter og selskaber. Begge dialogens parter skal have ansvar for opfyldelsen af dette krav.

Mindst én gang om året afholder Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og CEAOB et møde med de revisorer og revisionsfirmaer eller netværk, der udfører lovpligtige revisioner af alle globalt systemisk vigtige finansielle institutter, der har tilladelse i Unionen, og som er identificeret internationalt, med henblik på at underrette GSRB om eventuelle sektorspecifikke eller betydningsfulde forandringer i disse systemisk vigtige finansielle institutioner.

For at fremme udførelsen af de opgaver, der henvises til i første afsnit, udsteder den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed — EBA) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger — EIOPA) under hensyntagen til nuværende tilsynspraksis retningslinjer rettet til de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og forsikringsselskaber, i overensstemmelse med henholdsvis artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁶⁾ og artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁷⁾.

3. Hvis revisoren eller revisionsfirmaet eller netværket, hvis relevant, i god tro meddeler enhver oplysning som omhandlet i stk. 1 eller enhver oplysning, der er fremkommet under den i stk. 2 omhandlede dialog, til de kompetente myndigheder eller til ESRB og CEAOB, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger.

Artikel 13

Beretning om gennemsigthed

1. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, offentliggør årligt en beretning om gennemsigthed senest fire måneder efter udgangen af hvert regnskabsår. Denne beretning om gennemsigthed offentliggøres på revisorens eller revisionsfirmaets websted, hvor den skal være tilgængelig i mindst fem år fra datoen for dens offentliggørelse på webstedet. Hvis revisoren er ansat i et revisionsfirma, påhviler forpligtelserne i denne artikel revisionsfirmaet.

En revisor eller et revisionsfirma er berettiget til at opdatere den offentliggjorte årlige beretning om gennemsigthed. I et sådant tilfælde skal revisoren eller revisionsfirmaet angive, at det er en opdateret version af beretningen, og den originale version af beretningen skal fortsat være tilgængelig på webstedet.

Revisorer og revisionsfirmaer underretter de kompetente myndigheder om, at beretningen om gennemsigthed er blevet offentliggjort på revisorens eller revisionsfirmaets websted, eller om, at den er blevet opdateret.

2. Den årlige beretning om gennemsigthed skal mindst omfatte følgende:

- a) en beskrivelse af revisionsfirmaets juridiske struktur og ejerskab
- b) hvis revisoren eller revisionsfirmaet er medlem af et netværk:
 - i) en beskrivelse af netværket og de retlige og strukturelle aftaler i netværket
 - ii) navnet på hver enkelt revisor, der driver et enkeltmandsfirma, eller på hvert enkelt revisionsfirma, som er medlem af netværket
 - iii) de lande, hvor hver enkelt revisor, der driver et enkeltmandsfirma, eller hvert enkelt revisionsfirma, som er medlem af netværket, er kvalificeret som revisor eller har sit hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed
 - iv) den samlede opnåede omsætning for revisorer, der driver et enkeltmandsfirma, og revisionsfirmaer, som er medlem af netværket, fra lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
- c) en beskrivelse af revisionsfirmaets ledelsesstruktur
- d) en beskrivelse af revisorens eller revisionsfirmaets interne kvalitetskontrollsystem og en erklæring fra bestyrelse eller ledelse om, at dette system fungerer effektivt
- e) en angivelse af, hvornår den seneste kvalitetssikringskontrol, jf. artikel 26, fandt sted
- f) en liste over virksomheder af interesse for offentligheden, for hvilke revisoren eller revisionsfirmaet i det foregående regnskabsår har udført lovpligtig revision
- g) en erklæring om revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighedspolitik, hvori det tillige bekræftes, at der er gennemført en intern undersøgelse af, hvorvidt den overholdes

h) en erklæring om revisorens eller revisionsfirmaets politik for revisorers efteruddannelse, jf. artikel 13 i direktiv 2006/43/EF

i) oplysninger om grundlaget for partnernes vederlag i revisionsfirmaer

j) en beskrivelse af revisorens eller revisionsfirmaets politik vedrørende rotation af ledende revisionspartnere og ansatte i overensstemmelse med artikel 17, stk. 7

k) hvis disse oplysninger ikke er fremlagt i revisorens eller revisionsfirmaets regnskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU oplysninger om revisorens eller revisionsfirmaets samlede omsætning opdelt i følgende poster:

i) indtægter fra den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden og virksomheder, der indgår i en koncern, hvis moder-virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden

ii) indtægter fra den lovpligtige revision af andre virksomheders årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

iii) indtægter fra tilladte ikkerevisionsydelser for virksomheder, der revideres af revisoren eller revisionsfirmaet, og

iv) indtægter fra ikkerevisionsydelser for andre virksomheder.

Revisoren eller revisionsfirmaet kan i særlige tilfælde beslutte ikke at offentliggøre de oplysninger, der kræves i første afsnit, litra f), i det omfang det er nødvendigt for at imødegå en overhængende og væsentlig trussel mod en persons personlige sikkerhed. Revisoren eller revisionsfirmaet skal kunne dokumentere over for den kompetente myndighed, at en sådan trussel eksisterer.

3. Beretningen om gennemsigtighed underskrives af revisoren eller revisionsfirmaet.

Artikel 14

Oplysninger til de kompetente myndigheder

Revisorer og revisionsfirmaer giver hvert år den kompetente myndighed en liste over de reviderede virksomheder af interesse for offentligheden opdelt i indtægter fra de enkelte virksomheder og med disse indtægter opdelt i:

a) indtægter fra lovpligtig revision

b) indtægter fra andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som er krævet efter EU-lovgivningen eller nationale lovgivning, og

c) indtægter fra andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som ikke er krævet efter EU-lovgivningen eller national lovgivning.

Artikel 15

Registrering

Revisorer og revisionsfirmaer opbevarer de dokumenter og oplysninger, der henvises til i artikel 4, stk. 3, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 4 til 7, artikel 10 og 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 16, stk. 2, 3 og 5, i denne forordning og artikel 22b, 24a, 24b, 27 og 28 i direktiv 2006/43/EF, i en periode på mindst fem år efter udarbejdelsen af sådanne dokumenter eller oplysninger.

Medlemsstaterne kan kræve, at revisorer og revisionsfirmaer opbevarer de i stk. 1 omhandlede dokumenter og oplysninger i en længere periode i overensstemmelse med deres regler om beskyttelse af personoplysninger og administrative og retlige procedurer.

AFSNIT III

UDPEGELSE AF REVISORER ELLER REVISIONSFIRMAER I VIRKSOMHEDER AF INTERESSE FOR OFFENTLIGHEDEN

Artikel 16

Udpegelse af revisorer og revisionsfirmaer

1. Med henblik på anvendelse af artikel 37, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF finder bestemmelserne i denne artikels stk. 2-5 anvendelse på udpegelse af revisorer eller revisionsfirmaer i virksomheder af interesse for offentligheden, men kan være underlagt stk. 7.

Hvis artikel 37, stk. 2, i direktiv 2006/43/EF finder anvendelse, underretter virksomheden af interesse for offentligheden den kompetente myndighed om anvendelsen af de alternative systemer eller fremgangsmåder, der henvises til i den artikel. I så fald anvendes stk. 2 til 5 i nærværende artikel ikke.

2. Revisionsudvalget indgiver en indstilling til bestyrelsen eller tilsynsorganet for den reviderede virksomhed om udpegelse af revisorer eller revisionsfirmaer.

Medmindre det drejer sig om forlængelse af revisionsopgaven, jf. artikel 17, stk. 1 og 2, skal indstillingen begrundes og indeholde mindst to valgmuligheder til revisionsopgaven, og revisionsudvalget skal med en behørig begrundelse angive sin præference for én af dem.

Revisionsudvalget angiver i indstillingen, at det ikke er blevet påvirket af tredjeparter, og at det ikke har været underlagt nogen af sådanne aftaler som omhandlet i stk. 6.

3. Medmindre det drejer sig om forlængelse af en revisionsopgave, jf. artikel 17, stk. 1 og 2, skal den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede indstilling fra revisionsudvalget udarbejdes efter en udvælgelsesprocedure tilrettelagt af den reviderede virksomhed i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) den reviderede virksomhed er berettiget til at opfordre enhver revisor eller ethvert revisionsfirma til at indgive forslag til udførelse af den lovpligtige revision, forudsat at artikel 17, stk. 3, overholdes, og at afholdelsen af udbudsproceduren ikke på nogen måde udelukker deltagelsen i udvælgelsesproceduren af de pågældende revisionsfirmaer, som har modtaget mindre end 15 % af det samlede revisionshonorar fra virksomheder af interesse for offentligheden i den pågældende medlemsstat i det foregående kalenderår
- b) den reviderede virksomhed udarbejder udbudsmateriale til de pågældende revisorer eller revisionsfirmaer. Udbudsmaterialet skal tydeligt beskrive den reviderede virksomheds forretning og den type lovpligtig revision, der skal udføres. Udbudsmaterialet skal indeholde gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier, som den reviderede virksomhed skal bruge til at evaluere revisorerne eller revisionsfirmaernes forslag
- c) den reviderede virksomhed er berettiget til at fastlægge proceduren og kan forhandle direkte med interesserede bydende i forbindelse med proceduren
- d) hvis de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder i henhold til EU-retten eller national ret

kræver, at revisorer og revisionsfirmaer opfylder visse kvalitetsstandarder, skal disse standarder fremgå af udbudsmaterialet

e) den reviderede virksomhed vurderer forslagene fra revisorer eller revisionsfirmaer i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, der er fastsat i udbudsmaterialet. Den reviderede virksomhed udarbejder en rapport om konklusionerne af udvælgelsesproceduren, som skal valideres af revisionsudvalget. Den reviderede virksomhed og revisionsudvalget tager højde for resultater eller konklusioner i en eventuel kontrolrapport om en revisor eller et revisionsfirma, der ansøger, jf. artikel 26, stk. 8, som den kompetente myndighed har offentliggjort, jf. artikel 28, litra d)

f) den reviderede virksomhed skal på anmodning kunne dokumentere over for den i artikel 20 omhandlede kompetente myndighed, at udvælgelsesproceduren blev udført på en rimelig måde.

Revisionsudvalget er ansvarligt for den i første afsnit omhandlede udvælgelsesprocedure.

Med henblik på første afsnit, litra a), offentliggør den i artikel 20, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed en liste over de pågældende revisorer og revisionsfirmaer, og denne liste skal ajourføres én gang om året. Den kompetente myndighed anvender de oplysninger, som revisorer og revisionsfirmaer har givet i henhold til artikel 14, til at foretage de relevante beregninger.

4. Virksomheder af interesse for offentligheden, som opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 1, litra f) og t), i direktiv 2003/71/EF, skal ikke anvende den i stk. 3 omhandlede udvælgelsesprocedure.

5. Forslaget til den reviderede virksomheds aktionær- eller medlemsgeneralforsamling til udpegelse af revisorer eller revisionsfirmaer skal omfatte indstillingen fra revisionsudvalget eller det organ, der varetager tilsvarende funktioner, samt angivelse af præferencen, jf. stk. 2.

Hvis forslaget afviger fra revisionsudvalgets præference, skal begrundelsen for, at revisionsudvalgets indstilling ikke er fulgt, angives. Den revisor eller det revisionsfirma, som administrations- eller tilsynsorganet har anbefalet, skal imidlertid have deltaget i udvælgelsesproceduren i stk. 3. Dette afsnit anvendes ikke, hvis revisionsudvalgets funktioner varetages af administrations- eller tilsynsorganet.

6. Ethvert aftalevilkår, der indgås mellem en virksomhed af interesse for offentligheden og en tredjepart, og som begrænser virksomhedens aktionær- eller medlemsgeneralforsamlings valg som omhandlet i artikel 37 i direktiv 2006/43/EF til visse kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, for så vidt angår udpegelsen af en særlig revisor eller et særligt revisionsfirma til udførelse af den lovpligtige revision, er ugyldig.

Virksomheden af interesse for offentligheden underretter direkte og omgående de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder om tredjeparters eventuelle forsøg på at gøre en sådan aftale gældende eller på anden måde på ukorrekt vis påvirke aktionær- eller medlemsgeneralforsamlingens beslutning om valg af revisor eller revisionsfirma.

7. Medlemsstaterne kan beslutte, at et minimumsantal revisorer eller revisionsfirmaer skal udpeges af virksomheder af interesse for offentligheden under visse omstændigheder, og fastsætte betingelser for forholdet mellem de udnævnte revisorer eller revisionsfirmaer.

Hvis en medlemsstat indfører et sådant krav, underretter den Kommissionen og den relevante europæiske tilsynsmyndighed herom.

8. Hvis den reviderede virksomhed har et udpegelsesudvalg, hvori aktionærer eller medlemmer har betydelig indflydelse, og som har til opgave at fremsætte indstillinger angående udvælgelsen af revisorer, kan medlemsstaten tillade, at et udpegelsesudvalg varetager de af revisionsudvalgets funk-

tioner, der er fastsat i denne artikel, og kræve, at indstillingen i stk. 2 forelægges for aktionær- eller medlemsgeneralforsamlingen.

Artikel 17

Revisionsopgavens varighed

1. Virksomheden af interesse for offentligheden udpeger en revisor eller et revisionsfirma til en indledende opgave af mindst et års varighed. Opgaven kan forlænges.

Hverken en bestemt revisors eller et bestemt revisionsfirmas indledende opgave eller denne opgave i kombination med eventuelt forlængede opgaver må overstige en maksimal varighed af ti år.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne

a) kræve, at den indledende opgave som omhandlet i stk. 1 skal vare mere end et år

b) fastsætte en maksimal varighed af mindre end ti år for opgaver som omhandlet i stk. 1, andet afsnit.

3. Efter afslutningen af den i stk. 1, andet afsnit, eller i stk. 2, litra b), omhandlede maksimale varighed af opgaverne eller efter afslutningen af den ifølge stk. 4 eller 6 forlængede varighed af opgaverne må hverken revisoren eller revisionsfirmaet eller eventuelt andre medlemmer af deres netværk inden for Unionen udføre lovpligtig revision af den samme virksomhed af interesse for offentligheden i den efterfølgende periode på fire år.

4. Uanset stk. 1 og stk. 2, litra b), kan medlemsstaterne fastsætte, at den maksimale varighed i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), kan forlænges til en maksimal varighed på:

a) tyve år, hvis en udbudsprocedure med henblik på lovpligtig revision gennemføres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2-5, og får virkning ved afslutningen af den maksimale varighed i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), eller

b) fireogtyve år, hvis mere end én revisor eller mere end et revisionsfirma efter afslutningen af den maksimale varighed i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), samtidig udfører en revisionsopgave, forudsat at den lovpligtige revision resulterer i fremlæggelsen af den fælles revisionspåtegning som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2006/43/EF.

5. Den maksimale varighed omhandlet i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), må kun forlænges, hvis bestyrelsen eller tilsynsorganet efter indstilling fra revisionsudvalget i overensstemmelse med national ret foreslår aktionær- eller medlemsgeneralforsamlingen at forlænge opgaven, og dette forslag godkendes.

6. Efter afslutningen af den i stk. 1, andet afsnit, i stk. 2, litra b), eller i stk. 4 omhandlede varighed, alt efter hvad der er relevant, kan virksomheden af interesse for offentligheden undtagelsesvist anmode den i artikel 20, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om en forlængelse med henblik på at genudpege revisoren eller revisionsfirmaet til endnu en opgave, når betingelserne i stk. 4, litra a) og b), er opfyldt. En sådan yderligere opgave må højst vare i to år.

7. De ledende revisionspartnere med ansvar for udførelse af den lovpligtige revision ophører med at deltage i den lovpligtige revision af den reviderede virksomhed senest syv år efter datoen for deres udpegelse. De kan ikke igen deltage i lovpligtig revision af den reviderede virksomhed, før tre år efter dette ophør.

Medlemsstaterne kan undtagelsesvis kræve, at de ledende revisionspartnere med ansvar for udførelse af den lovpligtige revision ophører med at deltage i den lovpligtige revision af den reviderede virksomhed mindre end syv år efter datoen for deres respektive udpegelse.

Revisoren eller revisionsfirmaet etablerer en passende gradvis rotationsordning med hensyn til de øverste medarbejdere, der beskæftiger sig med den lovpligtige revision, herunder mindst de personer, der er registreret som revisorer. Denne gradvise rotationsordning skal anvendes i stadier på grundlag af individer snarere end hele revisionsholdet. Den skal stå i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af revisorens eller revisionsfirmaets aktiviteter.

Revisoren eller revisionsfirmaet skal kunne dokumentere over for den kompetente myndighed, at en sådan ordning anvendes effektivt og tilpasses omfanget og kompleksiteten af revisorens eller revisionsfirmaets aktiviteter.

8. Med henblik på denne artikel beregnes revisionsopgavens varighed fra det første regnskabsår, der er omfattet af det revisionsopgavebrev, hvor revisoren eller revisionsfirmaet første gang blev udnævnt til at udføre på hinanden følgende lovpligtige revisioner af samme virksomhed af interesse for offentligheden.

Med henblik på denne artikel medtager revisionsfirmaet andre firmaer, som det har erhvervet, eller som har fusioneret med det.

Hvis der er usikkerhed om, på hvilken dato revisoren eller revisionsfirmaet påbegyndte udførelsen af på hinanden følgende lovpligtige revisioner af virksomheden af interesse for offentligheden, f.eks. på grund af selskabsfusioner, erhvervelser eller ændringer i ejerskabsstrukturen, skal revisoren eller revisionsfirmaet øjeblikkeligt rapportere en sådan usikkerhed til den kompetente myndighed, som i sidste ende skal fastslå den relevante dato med henblik på første afsnit.

Artikel 18

Sagsmappe

Erstattes en revisor eller et revisionsfirma af en anden revisor eller et andet revisionsfirma, skal den tidligere revisor eller det tidligere revisionsfirma opfylde kravene fastsat i artikel 23, stk. 3, i direktiv 2006/43/EF.

Med forbehold af artikel 15 giver den tidligere revisor eller det tidligere revisionsfirma også den nye revisor eller det nye revisionsfirma adgang til revisionsprotokollaterne som omhandlet i artikel 11 for så vidt angår de foregående år samt til eventuelle andre oplysninger, der er afgivet til de kompetente myndigheder i henhold til artikel 12 og 13.

Den tidligere revisor eller det tidligere revisionsfirma skal kunne dokumentere over for den kompetente myndighed, at sådanne oplysninger er givet til den nye revisor eller det nye revisionsfirma.

Artikel 19

Revisorers og revisionsfirmaers afskedigelse og fratræden

Med forbehold af artikel 38, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF videresender enhver kompetent myndighed udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, oplysninger om revisorers eller revisionsfirmaers afskedigelse eller fratræden inden for opgaveperioden og en fyldestgørende forklaring på årsagen hertil til den i artikel 20, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed.

AFSNIT IV
**OVERVÅGNING AF REVISORERS OG REVISIONSFIRMAERS AKTIVITETER I FOR-
BINDELSE MED LOVPLIGTIG REVISION AF VIRKSOMHEDER AF INTERESSE FOR
OFFENTLIGHEDEN**

KAPITEL I
Kompetente myndigheder

Artikel 20

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder, som er ansvarlige for udførelse af de opgaver, der er fastsat i denne forordning, samt for sikring af, at bestemmelserne i denne forordning anvendes, skal udpeges blandt følgende:

- a) den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF
- b) den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 24, stk. 4, litra h), i direktiv 2004/109/EF
- c) den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 32 i direktiv 2006/43/EF.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte, at ansvaret for at sikre, at alle eller nogle af bestemmelserne i afsnit III i denne forordning anvendes, skal overlades til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i:

- a) artikel 48 i direktiv 2004/39/EF
- b) artikel 24, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF
- c) artikel 24, stk. 4, litra h), i direktiv 2004/109/EF
- d) artikel 20 i direktiv 2007/64/EF
- e) artikel 30 i direktiv 2009/138/EF
- f) artikel 4, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU

eller til andre myndigheder udpeget i national ret.

3. Hvis der er udpeget mere end én kompetent myndighed i henhold til stk. 1 og 2, skal disse myndigheder være organiseret på en sådan måde, at deres opgaver er klart fordelt.

4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke en medlemsstats rettighed til at indføre særskilte retlige og administrative ordninger for oversøiske lande og territorier, med hvilke den pågældende medlemsstat har særlige forbindelser.

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om udpegelsen af kompetente myndigheder med henblik på denne forordning.

Kommissionen samler disse oplysninger og offentliggør dem.

Artikel 21

Betingelser for uafhængighed

De kompetente myndigheder skal være uafhængige af revisorer og revisionsfirmaer.

De kompetente myndigheder kan konsultere eksperter som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra c), med henblik på at udføre særlige opgaver og kan også bistås af eksperter, når dette er væsentligt for den korrekte udførelse af deres opgaver. I så tilfælde må disse eksperter ikke inddrages i nogen beslutninger, der træffes.

En person må ikke være medlem af ledelsesorganet eller ansvarlig for disse myndigheders beslutningstagning, hvis denne person under sin inddragelse eller i løbet af de seneste tre år har:

- a) udført lovpligtig revision
- b) haft stemmerettigheder i et revisionsfirma
- c) været medlem af et revisionsfirmas bestyrelse, ledelse eller tilsynsorgan
- d) været partner, ansat eller på anden måde har indgået en kontrakt med et revisionsfirma.

Disse myndigheders finansiering skal være sikret og fri for enhver form for upassende påvirkning fra revisorer eller revisionsfirmaers side.

Artikel 22

Tavshedspligt for kompetente myndigheder

Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for eller har indgået kontrakt med eller været inddraget i styringen af kompetente myndigheder eller enhver myndighed eller ethvert organ, som har fået overdraget opgaver i henhold til denne forordnings artikel 24. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke gives til nogen person eller myndighed, medmindre dette kræves i henhold til forpligtelserne fastsat i denne forordning eller en medlemsstats love, bestemmelser eller administrative procedurer.

Artikel 23

De kompetente myndigheders beføjelser

1. Med forbehold af artikel 26 må de kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder i en medlemsstat i udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning ikke forsøge at øve indflydelse på indholdet i revisionspåtegninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel VII i direktiv 2006/43/EF.
3. De beføjelser, der er omhandlet i stk. 2, skal mindst omfatte beføjelsen til:
 - a) at få adgang til data vedrørende den lovpligtige revision eller andre dokumenter, som indehaves af revisorer eller revisionsfirmaer, i enhver form af relevans for udførelsen af deres opgaver og at modtage eller tage en kopi deraf
 - b) at indhente oplysninger vedrørende den lovpligtige revision fra enhver person
 - c) at gennemføre kontrolbesøg på stedet hos revisorer og revisionsfirmaer
 - d) at henvise sager til strafferetlig forfølgelse
 - e) at begære, at eksperter foretager kontrol eller undersøgelser
 - f) at træffe de administrative foranstaltninger og pålægge de sanktioner, der er omhandlet i artikel 30a i direktiv 2006/43/EF.

De kompetente myndigheder må kun bruge de beføjelser, der henvises til i første afsnit, i relation til:

- a) revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden
- b) personer, der er involveret i aktiviteter for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision
- c) reviderede virksomheder af interesse for offentligheden, deres indbyrdes forbundne virksomheder og relaterede tredjeparter
- d) tredjeparter, som de revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, har overdraget visse funktioner eller aktiviteter til og
- e) personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder kan udøve deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser på enhver af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) ved anmodning til de kompetente retslige myndigheder.

5. De kompetente myndigheders tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser udøves i fuld overensstemmelse med national ret og navnlig med principperne om respekt for privatliv og retten til et forsvar.

6. Behandling af personoplysninger under udøvelsen af tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser i henhold til denne artikel sker i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

Artikel 24

Uddelegering af opgaver

1. Medlemsstaterne kan uddelegere eller bemyndige de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, til at uddelegere alle opgaverne i henhold til denne forordning til andre myndigheder eller organer, der er udpeget eller på anden måde er retligt bemyndiget til at udføre sådanne opgaver, bortset fra opgaver vedrørende:

- a) kvalitetssikringssystemet omhandlet i artikel 26
- b) undersøgelser som omhandlet i artikel 23 i denne forordning og i artikel 32 i direktiv 2006/43/EF, der er foranlediget af dette kvalitetssikringssystem eller af en henvisning fra en anden myndighed, og
- c) sanktioner, herunder sanktioner og foranstaltninger som omhandlet i kapitel VII i direktiv 2006/43/EF, i forbindelse med kvalitetssikringskontroller eller undersøgelse af lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden.

2. Enhver udførelse af opgaver af andre myndigheder eller organer skal udtrykkeligt uddelegeres af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed skal angive de uddelegerede opgaver og betingelserne for udførelsen heraf.

Hvis den kompetente myndighed uddelegerer opgaver til andre myndigheder eller organer, skal den kunne kræve at få disse beføjelser tilbage fra sag til sag.

3. Myndighederne eller organerne organiseres således, at der ikke er nogen interessekonflikter. Det endelige ansvar for tilsyn med overholdelsen af denne forordning og af gennemførelsesforanstaltningerne vedtaget i henhold hertil ligger hos den delegerende kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed underretter Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder om alle ordninger vedrørende uddelegering af opgaver med angivelse af de nøjagtige vilkår for regulering af sådan uddelegering.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at uddelegere de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, litra c), til andre myndigheder eller organer, der er udpeget eller på anden måde er retligt bemyndigede til at udføre sådanne opgaver, når flertallet af de personer, der er inddraget i styringen af de pågældende myndigheder eller organer, er uafhængige af revisorerhvervet.

Artikel 25

Samarbejde med andre kompetente myndigheder på nationalt plan

De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, og, hvor det er relevant, enhver myndighed, som en sådan kompetente myndighed har overdraget opgaver til, samarbejder på nationalt plan med:

- a) de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, i direktiv 2006/43/EF
- b) de myndigheder der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, uanset om de er udpeget til kompetente myndigheder med henblik på denne forordning
- c) de finansielle efterretningsenheder og kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 21 og 37 i direktiv 2005/60/EF.

Med henblik på et sådant samarbejde gælder tavshedspligten i denne forordnings artikel 22.

KAPITEL II

De kompetente myndigheders kvalitetssikring, markedsovervågning og gennemsigtighed

Artikel 26

Kvalitetssikring

1. Ved anvendelsen af denne artikel forstås ved:

- a) »kontrol«: kvalitetssikringskontrol af revisorer og revisionsfirmaer, der udføres af en inspektør, og som ikke udgør en undersøgelse i den i artikel 32, stk. 5, i direktiv 2006/43/EF anvendte betydning
- b) »inspektør«: en kontrollant, der opfylder kravene i stk. 5, første afsnit, litra a), og som er ansat af eller på anden måde har indgået en kontrakt med en kompetent myndighed
- c) »ekspert«: en fysisk person med særlig sagkundskab inden for finansielle markeder, regnskabsafleggelse, revision eller andre områder, der er relevante for kontrollen, herunder praktiserende revisorer.

2. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, etablerer et effektivt system til revisionskvalitetssikring.

De udfører kvalitetssikringskontrol af revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, på grundlag af en risikoanalyse og

a) for så vidt angår revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af andre virksomheder af interesse for offentligheden end dem, der er defineret i artikel 2, nr. 17) og 18), i direktiv 2006/43/EF, mindst hvert tredje år, og

b) i andre tilfælde end de i litra a) omhandlede mindst hvert sjette år.

3. Den kompetente myndighed har følgende ansvar:

a) godkendelse og ændring af kontrolmetoderne, herunder kontrol- og opfølgningshåndbøger, indberetningsmetoder og periodiske kontrolprogrammer

b) godkendelse og ændring af kontrolrapporter og opfølgende rapporter

c) godkendelse og udpegning af inspektører til den enkelte kontrol.

Den kompetente myndighed afsætter tilstrækkelige ressourcer til kvalitetssikringssystemet.

4. Den kompetente myndighed organiserer kvalitetssikringssystemet på en sådan måde, at det er uafhængigt af de revisorer og revisionsfirmaer, der kontrolleres.

Den kompetente myndighed sikrer, at der indføres passende politikker og procedurer i relation til personalets uafhængighed og objektivitet, herunder inspektørerne, og forvaltningen af kvalitetssikringssystemet.

5. Den kompetente myndighed skal opfylde følgende kriterier i udpegningen af inspektører:

a) inspektører skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse kombineret med specifik uddannelse i kvalitetssikringskontrol

b) en person, som er praktiserende revisor eller er ansat hos eller på anden måde tilknyttet en revisor eller et revisionsfirma, må ikke fungere som inspektør

c) en person må ikke fungere som inspektør i forbindelse med kontrol af en revisor eller et revisionsfirma, før der er gået mindst tre år, efter at denne person ophørte med at være partner med, ansat hos eller på anden måde knyttet til denne revisor eller dette revisionsfirma

d) inspektørerne erklærer, at der ikke er nogen interessekonflikter mellem dem og den revisor og det revisionsfirma, der skal kontrolleres.

Uanset stk. 1, litra b), kan den kompetente myndighed antage eksperter til udførelse af specifikke kontroller, hvis der ikke er et tilstrækkeligt antal inspektører inden for myndigheden. Den kompetente myndighed kan også bistås af eksperter, når dette er nødvendigt for at udføre en kontrol korrekt. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder og eksperterne opfylde kravene i denne bestemmelse. Eksperter må ikke være inddraget i styringen af eller være ansat i eller på anden måde have indgået en kontrakt med faglige sammenslutninger og organer, men kan være medlemmer af sådanne sammenslutninger eller organer.

6. Kontrollen skal mindst omfatte følgende områder:

a) en vurdering af udformningen af revisorens eller revisionsfirmaets interne kvalitetskontrollsystem

b) tilstrækkelig overensstemmelsesprøvning af procedurerne og en kontrol af revisionsfiler i virksomheder af interesse for offentligheden med henblik på at kontrollere effektiviteten af det interne kvalitetskontrollsystem

c) på baggrund af resultaterne af kontrollen i henhold til dettes stykkes litra a) og b), en vurdering af

indholdet af den seneste årlige beretning om gennemsigtigheden, som er offentliggjort af en revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med artikel 13.

7. Mindst følgende interne kvalitetskontrolpolitikker og -procedurer hos revisoren eller revisionsfirmaet skal kontrolleres:

- a) revisorens eller revisionsfirmaets opfyldelse af gældende revisions- og kvalitetskontrolstandarder samt krav til etik og uafhængighed, herunder kravene fastsat i kapitel IV i direktiv 2006/43/EF og artikel 4 og 5 i denne forordning, foruden relevante love, forskrifter og administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat
- b) omfanget og kvaliteten af de anvendte ressourcer, herunder opfyldelse af kravene til efteruddannelse som anført i artikel 13 i direktiv 2006/43/EF
- c) opfyldelse af kravene i denne forordnings artikel 4 vedrørende opkrævede revisionshonorarer.

Med henblik på afprøvning af overensstemmelsen udvælges revisionsfiler på grundlag af en analyse af risikoen for, at den lovpligtige revision ikke udføres på tilstrækkelig vis.

Kompetente myndigheder undersøger også periodisk de metoder, der anvendes af revisorer og revisionsfirmaer til at udføre lovpligtig revision.

Ud over den kontrol, der er omfattet af første afsnit, skal kompetente myndigheder have beføjelse til at udføre andre kontroller.

8. De kontrolresultater og -konklusioner, som henstillingerne er baseret på, herunder resultater og konklusioner i relation til en gennemsigtighedsberetning, skal meddeles til og drøftes med den kontrollerede revisor eller det kontrollerede revisionsfirma, før der udarbejdes en endelig kontrolrapport.

Henstillinger fra kontroller skal gennemføres af den kontrollerede revisor eller det kontrollerede revisionsfirma inden for en rimelig tid som fastsat af den kompetente myndighed. En sådan periode må ikke overstige 12 måneder i forbindelse med henstillinger om revisorens eller revisionsfirmaets interne kvalitetskontrollsystem.

9. Der skal udarbejdes en rapport om kontrollen, som skal indeholde de primære konklusioner og henstillinger fra kvalitetssikringskontrollen.

Artikel 27

Overvågning af kvalitet og konkurrence på markedet

1. De i henhold til artikel 20, stk. 1, udpegede kompetente myndigheder og Det Europæiske Konkurrencenetværk (ECN), når der er relevant, overvåger regelmæssigt udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden og vurderer navnlig følgende:

- a) risiciene ved en høj forekomst af kvalitetsmangler hos en revisor eller et revisionsfirma, herunder systematiske mangler inden for et netværk af revisionsfirmaer, der kan føre til lukning af revisionsfirmaer, afbrydelser i udførelsen af lovpligtige revisionsydelser i en bestemt sektor eller på tværs af sektorer, yderligere akkumulering af risici for revisionsmangler og indvirkningen på den generelle stabilitet i finanssektoren
- b) koncentrationsniveauerne på markedet, herunder niveauet i bestemte sektorer
- c) revisionsudvalgenes præstation

d) behovet for at træffe foranstaltninger til at reducere de i litra a) omhandlede risici.

2. Hver kompetent myndighed og ECN udarbejder senest den 17. juni 2016 og mindst hvert tredje år derefter en rapport om udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden og fremsender den til CEAOB, ESMA, EBA, EIOPA og Kommissionen.

Kommissionen anvender efter at have hørt CEAOB, ESMA, EBA og EIOPA disse rapporter til at udarbejde en fælles rapport om disse udviklinger på EU-plan. Denne fælles rapport fremsendes til Rådet, Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici samt, hvis relevant, Europa-Parlamentet.

Artikel 28

De kompetente myndigheders gennemsigtighed

De kompetente myndigheder skal være gennemsigtige og skal mindst offentliggøre:

- a) årlige aktivitetsrapporter vedrørende deres opgaver i henhold til denne forordning
- b) årlige arbejdsprogrammer vedrørende deres opgaver i henhold til denne forordning
- c) en rapport om de overordnede resultater af kvalitetssikringssystemet for et år. Denne rapport skal omfatte oplysninger om henstillinger, opfølgning på henstillinger, tilsynsforanstaltninger og sanktioner. Den skal også omfatte kvantitative oplysninger og andre centrale resultatmæssige oplysninger om finansielle ressourcer og personale samt om effektiviteten og virkningen af kvalitetssikringssystemet
- d) sammenfattede oplysninger om kontrolresultater og -konklusioner som omhandlet i artikel 26, stk. 8, første afsnit. Medlemsstaterne kan kræve, at disse resultater og konklusioner om individuelle kontroller offentliggøres.

KAPITEL III

Samarbejde mellem kompetente myndigheder og forbindelser til de europæiske tilsynsmyndigheder

Artikel 29

Pligt til at samarbejde

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne samarbejder i det omfang, det er nødvendigt med henblik på denne forordning, herunder i tilfælde hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af en gældende lov eller administrativ bestemmelse i deres medlemsstat.

Artikel 30

Oprettelse af CEAOB

1. Med forbehold af tilrettelæggelsen af et nationalt revisionstilsyn tilrettelægges samarbejdet mellem de kompetente myndigheder inden for rammerne af CEAOB.

2. CEAOB består af et medlem fra hver medlemsstat, der skal fungere som repræsentanter for de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF, og et medlem, der udpeges af ESMA, i det følgende benævnt »medlemmer«.

3. EBA og EIOPA indbydes til at deltage i møder i CEAOB som observatører.

4. CEAOB mødes med jævne mellemrum og om nødvendigt efter anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat.

5. Hvert medlem af CEAOB har én stemme, bortset fra det medlem, der udpeges af ESMA, som ikke er stemmeberettiget. Medmindre andet er angivet, vedtages CEAOB's afgørelser med simpelt flertal af dets medlemmer.

6. Formanden for CEAOB vælges eller afsættes af to tredjedeles flertal af medlemmerne fra en liste over ansøgere, som repræsenterer de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF. Formanden vælges for en mandatperiode på fire år. Formanden kan ikke sidde i den samme stilling i to på hinanden følgende mandatperioder, men kan genvælges efter fire år.

Næstformanden udpeges eller afsættes af Kommissionen.

Formanden og næstformanden er ikke stemmeberettigede.

Hvis formanden træder tilbage eller afsættes, inden vedkommendes mandatperiode slutter, fungerer næstformanden som formand indtil det næste møde i CEAOB, hvor der vælges en formand for den resterende del af mandatperioden.

7. CEAOB:

a) letter udvekslingen af oplysninger, ekspertise og bedste praksis med hensyn til gennemførelsen af denne forordning og direktiv 2006/43/EF

b) yder ekspertbistand til Kommissionen og til de kompetente myndigheder på deres anmodning om spørgsmål med tilknytning til gennemførelsen af denne forordning og direktiv 2006/43/EF

c) bidrager til den tekniske vurdering af offentlige tilsynssystemer i tredjelande og til det internationale samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelandene på dette område som omhandlet i artikel 46, stk. 2, og artikel 47, stk. 3, i direktiv 2006/43/EF

d) bidrager til tekniske undersøgelser af internationale revisionsstandards, herunder gennemarbejdelse, med henblik på vedtagelse af disse standarder på EU-plan

e) bidrager til forbedring af samarbejdsmekanismerne vedrørende tilsyn med revisorer, revisionsfirmaer eller de netværk, de indgår i, for virksomheder af interesse for offentligheden

f) varetager andre koordinerende opgaver i de tilfælde, der er fastsat i denne forordning eller direktiv 2006/43/EF.

8. Med henblik på at udføre sine opgaver som omhandlet i stk. 7, litra c), anmoder CEAOB om ESMA's, EBA's eller EIOPA's assistance, for så vidt dennes anmodning har tilknytning til det internationale samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, som disse europæiske tilsynsmyndigheder fører tilsyn med. Hvis der anmodes om en sådan assistance, bistår ESMA, EBA eller EIOPA CEAOB med dennes opgave.

9. Med henblik på at udføre sine opgaver kan CEAOB vedtage ikkebindende retningslinjer eller udtalelser.

Kommissionen offentliggør de retningslinjer og udtalelser, der vedtages af CEAOB.

10. CEAOB overtager alle de nuværende og løbende opgaver, hvor relevant, fra Den Europæiske Gruppe af Revisionstilsynsorganer (EGAOB), som er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2005/909/EF.
11. CEAOB kan oprette undergrupper på permanent basis eller ad hoc-basis til at undersøge specifikke spørgsmål i henhold til det mandat, som denne fastsætter. Deltagelse i undergruppernes drøftelser kan udvides til kompetente myndigheder fra landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i det følgende benævnt »EØS«) inden for revisionstilsyn eller ved indbydelse i det enkelte tilfælde til kompetente myndigheder fra tredjelande/lande uden for EØS med forbehold af godkendelse fra CEAOB's medlemmer. Deltagelse af en kompetent myndighed fra lande uden for EU/EØS kan begrænses til en bestemt periode.
12. CEAOB opretter en undergruppe, som skal udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 7, litra c). Denne undergruppe har det medlem, der udpeges af ESMA i henhold til stk. 2, som formand.
13. På anmodning af mindst tre medlemmer eller på eget initiativ kan formanden for CEAOB, når det anses for nyttigt og/eller nødvendigt, indbyde eksperter, herunder fagfolk, med specifikke kompetencer i et spørgsmål på dagsordenen til at deltage i drøftelser i CEAOB eller dets undergrupper som observatører. CEAOB kan indbyde repræsentanter for kompetente myndigheder fra tredjelande, som er kompetente inden for revisionstilsyn, til at deltage i drøftelser i CEAOB eller dets undergrupper som observatører.
14. Kommissionen varetager CEAOB's sekretariatsopgaver. CEAOB's udgifter indgår i Kommissionens overslag.
15. Formanden udarbejder den foreløbige dagsorden for hvert møde i CEAOB under behørig hensyntagen til medlemmernes skriftlige bidrag.
16. Formanden eller, i tilfælde af dennes fravær, næstformanden må kun offentliggøre CEAOB's synspunkter eller holdning med medlemmernes godkendelse.
17. CEAOB's drøftelser er ikke offentlige.
18. CEAOB fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 31

Samarbejde om kvalitetssikringskontrol, undersøgelser og kontrolbesøg

1. Kompetente myndigheder træffer foranstaltninger til at sikre et effektivt samarbejde på EU-plan om kvalitetssikringskontrol.
2. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan anmode om assistance fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kvalitetssikringskontrol af revisorer eller revisionsfirmaer, der tilhører et netværk, som udfører væsentlige aktiviteter i den anmodede medlemsstat.
3. Hvis en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at bistå med kvalitetssikringskontrol af en revisor eller et revisionsfirma, der tilhører et netværk, som udfører væsentlige aktiviteter i den pågældende medlemsstat, giver denne den anmodende myndighed tilladelse til at bistå med en sådan kvalitetssikringskontrol.

Den anmodende kompetente myndighed er ikke berettiget til at få adgang til oplysninger, som kan krænke nationale sikkerhedsregler eller skade den anmodede medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller offentlige orden.

4. Hvis en kompetent myndighed konkluderer, at der på en anden medlemsstats territorium begås eller er begået handlinger i strid med denne forordnings bestemmelser, underretter førnævnte kompetente myndighed den kompetente myndighed i den anden medlemsstat herom på en så specifik måde som muligt. Den kompetente myndighed i den anden medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den kompetente myndighed, der har foretaget underretningen, om resultatet af foranstaltningen og i videst muligt omfang om væsentlige forhold i sagsforløbet.

5. En medlemsstats kompetente myndighed kan anmode om, at en anden medlemsstats kompetente myndighed foretager en undersøgelse på sin medlemsstats område.

Den kan ligeledes anmode om, at dele af dens eget personale får mulighed for at ledsage personalet fra den anden medlemsstats kompetente myndighed under undersøgelsen, herunder ved kontrolbesøg.

Undersøgelsen eller kontrolbesøget er underlagt overordnet kontrol af den medlemsstat, på hvis territorium den gennemføres.

6. Den anmodede kompetente myndighed kan afvise en anmodning om at udføre en undersøgelse som omhandlet i stk. 5, første afsnit, eller om at lade sit personale ledsage af personalet fra en anden medlemsstats kompetente myndighed som fastsat i stk. 5, andet afsnit, hvis:

- a) en sådan undersøgelse eller et sådant kontrolbesøg kan krænke nationale sikkerhedsregler eller skade den anmodede medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller offentlige orden
- b) der allerede er indledt retsforfølgning vedrørende samme handlinger og over for de samme personer ved myndighederne i den anmodede medlemsstat
- c) myndighederne i den anmodede medlemsstat allerede har afsagt en endelig afgørelse vedrørende de samme personer og for de samme handlinger.

7. I tilfælde af en kvalitetssikringskontrol eller en undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser kan de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater rette en fælles anmodning til CEAOB om at koordinere gennemgangen eller undersøgelsen.

Artikel 32

Kollegier af kompetente myndigheder

1. For at lette udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 26, artikel 31, stk. 4-6, i denne forordning og artikel 30 i direktiv 2006/43/EF med hensyn til specifikke revisorer, revisionsfirmaer eller deres netværk, kan der oprettes kollegier med deltagelse af den kompetente myndighed i hjemlandet og enhver anden kompetent myndighed, hvis:

- a) revisoren eller revisionsfirmaet udfører lovpligtige revisionsydelser for virksomheder af interesse for offentligheden inden for den berørte medlemsstats jurisdiktion, eller
- b) en afdeling i revisionsfirmaet er etableret inden for den berørte medlemsstats jurisdiktion.

2. I tilfælde af specifikke revisorer eller revisionsfirmaer fungerer den kompetente myndighed i hjemlandet som koordinator.

3. Med hensyn til specifikke netværk kan de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor netværket udfører væsentlige aktiviteter, anmode CEAOB om at oprette et kollegium med deltagelse af de anmodende kompetente myndigheder.

4. Senest 15 arbejdsdage efter etableringen af kollegiet af kompetente myndigheder med hensyn til et specifikt netværk vælger medlemmerne en koordinator. Hvis medlemmerne ikke kan nå til enighed, udnævner CEAOB en koordinator blandt kollegiets medlemmer.

Kollegiets medlemmer vurderer mindst hvert femte år valget af koordinator for at sikre, at den valgte koordinator stadig er den mest passende kandidat til denne stilling.

5. Koordinatoren leder møderne i kollegiet, koordinerer kollegiets aktiviteter og sikrer effektiv udveksling af oplysninger mellem kollegiets medlemmer.

6. Koordinatoren udarbejder senest ti arbejdsdage efter sit valg skriftlige retningslinjer for koordinering inden for kollegiets rammer med hensyn til følgende:

a) oplysninger, der skal udveksles mellem kompetente myndigheder

b) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal høre hinanden

c) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder kan delegerer tilsynsopgaver i overensstemmelse med artikel 33.

7. Er der ikke enighed om de skriftlige retningslinjer for koordinering, jf. stk. 6, kan ethvert medlem af kollegiet henvise sagen til CEAOB. Koordinatoren skal tage behørigt hensyn til rådgivning fra CEAOB om de skriftlige retningslinjer for koordinering før godkendelse af den endelige tekst. De skriftlige retningslinjer anføres i ét dokument, der indeholder en fuldt begrundet redegørelse for eventuelle væsentlige afvigelser fra rådgivningen fra CEAOB vedrørende de skriftlige retningslinjer. Koordinatoren fremsender de skriftlige retningslinjer til medlemmerne af kollegiet og til CEAOB.

Artikel 33

Uddelegering af opgaver

Den kompetente myndighed i hjemlandet kan uddelegere alle sine opgaver til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at denne myndighed er indforstået hermed. Uddelegeringen af opgaver berører ikke den uddelegerende kompetente myndigheds ansvar.

Artikel 34

Fortrolighed og tavshedspligt i forbindelse med samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for organer, som deltager i den ramme for samarbejde mellem kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 30. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til en anden person eller myndighed, medmindre sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retssag eller kræves efter EU-ret eller national ret.

2. Artikel 22 forhindrer ikke organer, der deltager i den ramme for samarbejde mellem kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 30, og de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolige oplysninger. Således udvekslede oplysninger er omfattet af den tavshedspligt, der gælder for personer, som er eller tidligere har været beskæftiget hos de kompetente myndigheder.

3. Alle oplysninger, der i henhold til denne forordning udveksles mellem organer, som deltager i den ramme for samarbejde mellem kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 30, og de kompetente myndigheder og andre myndigheder og organer, betragtes som fortrolige, undtagen når videregivelse heraf kræves efter EU-ret eller national ret.

Artikel 35

Beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af denne forordning.
2. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i CEAOB, ESMA, EBA og EIOPA i medfør af denne forordning og direktiv 2006/43/EF.

KAPITEL IV

Samarbejde med tredjelandes myndigheder og med internationale organisationer og organer

Artikel 36

Aftale om udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, når de videregivne oplysninger i de pågældende tredjelande er omfattet af regler om tavshedspligt, som mindst svarer til dem, der er fastsat i artikel 22 og 34. De kompetente myndigheder underretter øjeblikkeligt CEAOB om sådanne aftaler og orienterer Kommissionen om dem.

Der må kun udveksles oplysninger i henhold til denne artikel, når en sådan udveksling er nødvendig for, at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

Hvis sådan udveksling af oplysninger omfatter videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, skal medlemsstaterne opfylde direktiv 95/46/EF, og CEAOB skal opfylde forordning (EF) nr. 45/2001.

2. De kompetente myndigheder skal samarbejde med de kompetente myndigheder eller andre relevante organer i tredjelande om kvalitetssikringskontroller og undersøgelser af revisorer og revisionsfirmaer. På anmodning af en kompetent myndighed bidrager CEAOB til sådant samarbejde og til etableringen af tilsynskonvergens med tredjelande.
3. Hvis samarbejdet eller udvekslingen af oplysninger vedrører revisionsarbejdsrapporter eller andre dokumenter, der indehaves af en revisor eller et revisionsfirma, finder artikel 47 i direktiv 2006/43/EF anvendelse.
4. CEAOB udarbejder retningslinjer for indholdet af samarbejdsaftalerne og udveksling af oplysninger som omhandlet i denne artikel.

Artikel 37

Videregivelse af oplysninger modtaget fra tredjelande

Den kompetente myndighed i en medlemsstat må kun videregive fortrolige oplysninger, der er modtaget fra kompetente myndigheder i tredjelande, hvis dette er muligt ifølge en samarbejdsaftale, og myndigheden har fået en udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der har overført oplysningerne, og hvis oplysningerne kun videregives til de formål, hvortil denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse, eller når en sådan videregivelse kræves efter EU-ret eller national ret.

Artikel 38

Videregivelse af oplysninger udleveret til tredjelande

Den kompetente myndighed i en medlemsstat skal kræve, at fortrolige oplysninger, som den har udleveret til en kompetent myndighed i et tredjeland, kun må videregives af den kompetente myndighed til tredjeparter eller myndigheder med forudgående udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der har overført oplysningerne, i overensstemmelse med national ret og kun til de formål, hvortil den kompetente myndighed i medlemsstaten har givet sin tilladelse, eller når en sådan videregivelse retligt kræves efter EU-ret eller national ret eller er nødvendig i forbindelse med en retssag i det pågældende tredjeland.

Artikel 39

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 16. juni 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 40

Gennemgang og rapporter

1. Kommissionen gennemgår og aflægger rapport om, hvordan systemet med samarbejde mellem de kompetente myndigheder inden for rammerne af CEAOB som omhandlet i artikel 30 fungerer, og hvor effektivt det er, specielt når det gælder udførelsen af CEAOB's opgaver i nævnte artikels stk. 7.
2. Gennemgangen tager hensyn til den internationale udvikling, navnlig for så vidt angår styrkelsen af samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder og bidraget til forbedring af samarbejdsmekanismerne for tilsynet med revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden, der tilhører internationale revisionsnetværk. Kommissionen afslutter sin gennemgang senest den 17. juni 2019.

3. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. Rapporten skal redegøre for fremskridtene med hensyn til samarbejdet mellem de kompetente myndigheder inden for rammerne af CEAOB fra rammens ibrugtagning og foreslå yderligere skridt for at effektivisere samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.
4. Kommissionen forelægger senest den 17. juni 2028 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 41

Overgangsbestemmelser

1. Fra den 17. juni 2020 må en virksomhed af interesse for offentligheden ikke indgå aftale om eller forlænge en revisionsopgave med en given revisor eller et givet revisionsfirma, hvis denne revisor eller dette revisionsfirma har udført revisionsydelser for den pågældende virksomhed af interesse for offentligheden i en periode på 20 eller flere på hinanden følgende år på datoen for denne forordnings ikrafttræden.
2. Fra den 17. juni 2023 må en virksomhed af interesse for offentligheden ikke indgå aftale om eller forlænge en revisionsopgave med en given revisor eller et givet revisionsfirma, hvis denne revisor eller dette revisionsfirma har udført revisionsydelser for den pågældende virksomhed af interesse for offentligheden i en periode på mindst 11, men mindre end 20 på hinanden følgende år på datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Med forbehold af stk. 1 og 2 kan de revisionsopgaver, der er indgået aftale om før den 16. juni 2014, men som stadig er i gang den 17. juni 2016, forblive gyldige indtil afslutningen af den maksimale varighed, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, andet afsnit, eller stk. 2, litra b). Artikel 17, stk. 4, finder anvendelse.
4. Artikel 16, stk. 3, finder først anvendelse på revisionsopgaver efter udløbet af perioden i artikel 17, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 42

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter passende bestemmelser for at sikre, at denne forordning anvendes effektivt.

Artikel 43

Ophævelse af afgørelse 2005/909/EF

Afgørelse 2005/909/EF ophæves.

Artikel 44

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 17. juni 2016.

Artikel 16, stk. 6, finder imidlertid anvendelse fra den 17. juni 2017.
Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

⁽¹⁾ [EUT C 191 af 29.6.2012, s. 61.](#)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 3.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.

⁽³⁾ Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ([EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1](#)).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ([EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7](#)).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF ([EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38](#)).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF ([EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1](#)).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ([EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32](#)).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udføre virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF ([EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7](#)).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 ([EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1](#)).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF ([EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1](#)).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF ([EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19](#)).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF ([EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87](#)).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31](#)).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ([EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1](#)).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ([EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15](#)).

⁽¹⁶⁾ [EUT L 120 af 7.5.2008, s. 20](#).

⁽¹⁷⁾ Den europæiske tilsynsmyndighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ([EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84](#)).

(¹⁸) Den europæiske tilsynsmyndighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ([EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12](#)).

(¹⁹) Den europæiske tilsynsmyndighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ([EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48](#)).

(²⁰) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (se side 196 i denne EUT).

(²¹) [EUT C 336 af 6.11.2012, s. 4](#).

(²²) Kommissionens afgørelse 2005/909/EF af 14. december 2005 om oprettelse af en ekspertgruppe til at bistå Kommissionen og lette samarbejdet mellem offentlige tilsynssystemer for revisorer og revisionsfirmaer ([EUT L 329 af 16.12.2005, s. 38](#)).

(²³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338](#)).

(²⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1](#)).

(²⁵) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1](#)).

(²⁶) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ([EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12](#)).

(²⁷) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ([EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48](#)).«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
 - 2.1. Baggrund
 - 2.2. Formål
 - 2.3. Revisorkommissionens rapport
3. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 3.1. Ændringer i revisorloven
 - 3.1.1. Gældende ret i hovedtræk
 - 3.1.2. Lovforslagets indhold
 - 3.1.2.1. Definition af virksomheder af interesse for offentligheden
 - 3.1.2.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.2. Godkendelse af udenlandske revisorer og revisionsvirksomheder
 - 3.1.2.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.3. Accept, tilrettelæggelse og udførelse af revisionen
 - 3.1.2.3.1. Gældende ret
 - 3.1.2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.4. Revisors rapportering
 - 3.1.2.4.1. Gældende ret
 - 3.1.2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.5. Etik og uafhængighed
 - 3.1.2.5.1. Gældende ret
 - 3.1.2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.6. Intern organisation og kvalitetsstyring samt kvalitetskontrol
 - 3.1.2.6.1. Gældende ret
 - 3.1.2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.7. Revisionsudvalg
 - 3.1.2.7.1. Gældende ret
 - 3.1.2.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.8. Organisering og tilrettelæggelse af det offentlige tilsyn og kvalitetskontrol
 - 3.1.2.8.1. Gældende ret
 - 3.1.2.8.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.2.9. Sanktioner og offentliggørelse
 - 3.1.2.9.1. Gældende ret
 - 3.1.2.9.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.3. Ændringer i anden lovgivning
 - 3.1.3.1. Revisors valgperiode
 - 3.1.3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.3.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.1.3.2. Forbud mod aftaler om begrænsning af valg af revisorer

- 3.1.3.2.1. Gældende ret
- 3.1.3.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
- 3.1.3.3. Revisors afskedigelse, minoritetsbeskyttelse
 - 3.1.3.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Miljømæssige konsekvenser
- 8. Forholdet til EU-retten
- 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører for det første de regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv), som medlemsstaterne har pligt til at gennemføre. Direktivet er som udgangspunkt et minimumsdirektiv.

For det andet gennemfører lovforslaget de lempelsesmuligheder, som medlemslandene har efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, ligesom lovforslaget sikrer, at revisorloven er i overensstemmelse med forordningen.

Regeringen har det som en hovedprioritet, at EU-regulering ikke er unødvendigt byrdefuld, og at Danmark ikke implementerer EU-regulering på en mere bebyrdende måde end de lande, vi konkurrerer med – med mindre væsentlige hensyn taler herfor.

Der lægges derfor op til en sanering af eksisterende overimplementering af de hidtidige EU-regler på revisionsområdet, idet nationale særregler med en enkelt undtagelse fjernes.

Dernæst udnyttes de lempelsesmuligheder, som henholdsvis direktivet og forordningen giver medlemsstaterne mulighed for.

Endelig foreslås der gennemført en forenkling af myndighedsstrukturen på revisorområdet og en ændring af kvalitetskontrollen med et større fokus på risikobaseret kontrol samt en ændring af sanktionssystemet med lempeligere sanktioner for mindre førstegangsovertrædelser og til gengæld mere vidtrækkende sanktioner for væsentlige overtrædelser.

Formålet med de foreslåede ændringer er at hæve revisionskvaliteten ved bl.a. at sætte fokus på revisors professionelle skepsis, skærpe kravene til revisors uafhængighed og til revisionsvirksomhedernes interne organisation og kvalitetsstyring og dermed styrke offentlighedens tillid til reviderede regnskaber. Samtidig vil ændringerne modvirke unødvendigt administrativt byrdefulde lovkrav, hvor disse ikke er nødvendige for at sikre revisionskvaliteten og revisors uafhængighed. Ændringerne vil endvidere effektivisere og forenkle det offentlige tilsyn med revisorerne samt målrette tilsynet der, hvor der er størst risiko for fejl og mangler.

For fremtiden vil regler for revision af virksomheder af offentlig interesse (PIE virksomheder) dels findes i revisorloven, dels i forordningen. PIE virksomheder er i 8. selskabsdirektiv defineret som børsnoterede virksomheder, kreditinstitutter, forsikringsselskaber samt virksomheder, som nationalt er defineret som PIE virksomheder i de pågældende medlemsstater. Lovforslaget fjerner således de regler i den gældende revisorlov, som alene vedrører revision af PIE virksomheder, og som nu fremgår af forordningen, for eksempel kravet om en gennemsigtighedsrapport.

Nogle af de regler, der skal gennemføres, foreslås gennemført i selskabslovene. Det drejer sig om de regler om valg og afsættelse af revisor m.v., der retter sig mod de reviderede virksomheder.

Der er tale om gennemførelse af EU regler, som finder anvendelse fra den 17. juni 2016. Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 17. juni 2016.

2. Lovforslagets baggrund og formål

2.1. Baggrund

I forbindelse med den finansielle krise sidst i 00'erne blev der blandt andet rejst spørgsmål om, hvorvidt revisors uafhængighed var sikret godt nok, og om revisors erklæringer indeholdt tilstrækkelige og rigtige informationer. På den baggrund igangsatte Europa-kommissionen i 2010 en revision af reglerne på revisionsområdet, som kunne underbygge revisors rolle som offentlighedens tilidsrepræsentant.

Europa-Kommissionens arbejde med en reform og modernisering af EU-revisorreguleringen centrerede sig særligt om: Revisors rolle og uafhængighed, øget tilsyn og styrkelse af konkurrencen på revisionsmarkedet.

Europa-Kommissionen fremsatte herefter den 30. november 2011 forslag til ændring af 8. selskabsdirektiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Europa-Kommissionen fremsatte samtidig et nyt forslag til forordning om særlige krav ved lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (også kaldet PIE virksomheder).

Europa-Kommissionen begrundede forslagene med, at bedre revisioner, mere informative revisionsrapporter samt styrkelse af revisors uafhængighed ville øge tilliden til virksomhedernes regnskaber.

Under forhandlingerne om forslagene blev en del elementer fra forordningen flyttet til direktivet og kom dermed til at gælde for alle revisioner, og ikke blot for PIE virksomheder.

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 16. april 2014 ændringsdirektivet og forordningen. Forordningen finder anvendelse fra den 17. juni 2016. Direktivet skal ligeledes være implementeret i national ret senest denne dato.

Ændringsdirektivet indeholder bestemmelser, som medlemslandene er forpligtede til at gennemføre. Direktivet indeholder således bestemmelser, som regulerer revisionsvirksomheders interne organisation, revisors forberedelse af revisionen, samt tilrettelæggelse af revisionsarbejdet. Direktivet indeholder endvidere bestemmelser, der styrker uafhængigheden i det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder – f. eks. ved, at der ikke må deltage godkendte revisorer i ledelsen af det offentlige tilsyn. Der er ligeledes bestemmelser, der sikrer, at kvalitetskontrollen af revisorer og revisionsvirksomheder i højere grad bliver risikobaseret, ligesom der er krav om whistleblower ordninger i revisionsvirksomhederne og i det offentlige tilsyn.

Forordningen indeholder særlige uafhængighedsbestemmelser for revision af PIE virksomheder. For eksempel vil der fremover bl.a. være en begrænsning i revisors adgang til at levere andre ydel-

ser end revision. Der vil ligeledes være krav om, at PIE virksomheder skal gennemføre udbud ved revisorskifte og skal skifte revisionsvirksomhed efter udløbet af en vis periode.

2.2. Formål

Med lovforslaget gennemføres de krævede ændringer på en måde, som fremmer en bedre revision, mere informative revisionsrapporter og offentlighedens tillid til revisors erklæringer under hensyn til samtidig at undgå unødvendigt restriktiv og byrdefuld regulering.

Det er udgangspunktet, at reglerne ikke bør gå videre end minimumskraverne i EU-reguleringen, medmindre der er tungtvejende grunde hertil. Det må således ikke blive dyrere end nødvendigt for virksomheder at blive revideret, og der bør ikke pålægges revisionsvirksomhederne unødige restriktioner og byrder. Lovforslaget lægger derfor op til en sanering af overimplementering i den gældende revisorlovgivning, idet yderligere overimplementering undgås, og nationale særregler som udgangspunkt fjernes.

Samtidig er det formålet, at lovforslaget skal reducere forventningskløften mellem revisor og den, der læser revisors erklæringer m.v. Lovforslaget gennemfører ændringer i 8. selskabsdirektiv, hvorefter revisors erklæringer bliver mindre standardiserede og mere informative at læse for brugerne, så der tegner sig et klarere billede af det arbejde, som revisor har udført, og af virksomhedens økonomiske tilstand.

Et vigtigt element med henblik på at sikre tilliden til revisor som offentlighedens tillidsrepræsentant er det offentlige tilsyn med revisorerne. Det nuværende offentlige tilsyn er ganske komplekst opbygget med forskellige myndigheder og organer med forskellige opgaver. Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det overordnede tilsyn og undersøgelser og er samtidig sekretariat for Revisortilsynet. Revisortilsynet forestår kvalitetskontrollen, Revisorkommissionen forestår afvikling af eksamen som godkendt revisor og Revisornævnet idømmer disciplinære sanktioner.

Lovforslaget lægger derfor op til en forenkling af tilsynssystemet. Revisortilsynet nedlægges, og Erhvervsstyrelsen udpeges som ansvarlig tilsynsmyndighed på samme måde som Finanstilsynet er tilsynsmyndighed i forhold til den finansielle branche. Revisorkommissionen nedlægges, og der indføres en eksamensordning, som det kendes fra advokatområdet, således at FSR – danske revisorer fremover står for den praktiske gennemførelse af revisoreksamen indenfor rammerne af offentligt fastsatte eksamenskrav og under tilsyn af et eksamensudvalg, der samtidig fungerer som rådgivende udvalg for Erhvervsstyrelsen i forhold til den overordnede tilrettelæggelse af revisortilsynet. Revisornævnet videreføres, men omfanget af sager begrænses, idet mindre sager om førstegangs-overtrædelser ikke længere vil blive indbragt af Erhvervsstyrelsen, og samtidig tillægges nævnet yderligere sanktionsmuligheder i forhold til alvorlige overtrædelser. Mindre sager om førstegangs-overtrædelser vil således fremover i stedet blive fulgt op af en vejledende og forebyggende indsats, der skal sikre mod, at overtrædelserne vil gentage sig. Samtidig bliver der med forslaget lagt op til at sætte hårdere ind overfor grove overtrædelser.

Det er målet, at kvalitetskontrollen med revisorer og revisionsvirksomheder skal være mere risikobaseret, så det er de revisorer og de revisionsvirksomheder, hvor der er størst sandsynlighed for fejl, der udtages til kontrol. Efter de gældende regler findes der ingen fejl eller mangler i op til 70 % af de kontroller, der gennemføres. Dvs. der er tale om kontroller, som kan siges at have været unødvendige. Der lægges derfor op til at udnytte ændringsdirektivets mulighed for helt at overgå til risikobaseret kvalitetskontrol for så vidt angår de revisionsvirksomheder, der alene reviderer små virksomheder. I dag kontrolleres disse revisionsvirksomheder periodisk og minimum hvert 6. år. Med

risikobaseret kontrol udvælges virksomheder til kontrol på grundlag af risikoindikatorer, der viser, hvorvidt der er en forøget risiko for fejl og mangler.

Der skal dog efter EU-reglerne stadig gennemføres systematisk kontrol af revisionsvirksomheder, der reviderer PIE virksomheder og store virksomheder. Afslutningen på kvalitetskontrollen skal samtidig være mere fremadrettet med anbefalinger og rådgivning.

Med lovforslaget skabes en bedre balance i disciplinærsystemet, så mindre forseelser i første-gangstilfælde ikke som nu vil blive indbragt for Revisornævnet og sanktioneret med en disciplinær bøde. Dette vil medføre et færre antal sager ved Revisornævnet, således at nævnet får ressourcer til en hurtigere behandling af de alvorlige overtrædelser. Samtidig vil sanktionerne over for de revisorer og revisionsvirksomheder, som begår grove overtrædelser, blive skærpet. Lovforslaget indfører således en række nye sanktioner for grove overtrædelser, herunder betinget frakendelse af retten til at drive virksomhed som revisor, midlertidige begrænsning i revisors mulighed for at udøve sit hverv, og mulighed for i tilfælde af meget alvorlige overtrædelser at anvende bødesanktioner på det dobbelte af det nuværende niveau.

Forordningen indeholder særligt skærpede krav til revisors uafhængighed ved revision af virksomheder af interesse for offentligheden, herunder tvungen rotation af revisionsvirksomheden, regulering af hvilke rådgivningsydelser revisor må sælge udover revision samt øvre grænse for volumen af rådgivningsydelser til revisionskunder.

Forordningen indeholder mulighed for, at medlemslandene kan stille endnu strengere krav, men også mulighed for at stille mindre strenge krav på visse områder (nationale optioner). For at undgå at danske virksomheder stilles dårligere i den internationale konkurrence, lægges der med lovforslaget op til at udnytte lempelsesmulighederne og ikke at stille strengere krav end forordningens minimumskrav.

Ændringsdirektivet indeholder ligeledes en række muligheder for lempelser af kravene, som medlemsstaterne kan vælge at gennemføre. Hvor der i direktivet er sådanne lempelsesmuligheder, er de udnyttet i lovforslaget eller vil blive udnyttet i bekendtgørelser, som lovforslaget giver hjemmel til at udstede. Regeringen skaber med lempelserne potentielt mulighed for administrative besparelser for virksomhederne, uden at det vurderes at medføre tab af væsentlig informationer om revisionen.

Der indføres således mulighed for, at revisors valgperiode i PIE virksomheder kan forlænges med op til 10 år, hvis der foretages udbud, og med op til 14 år, hvis der vælges mere end én revisor. Forordningens udgangspunkt er, at virksomhederne skal skifte revisor efter maksimalt 10 år. Se nærmere afsnit 3.1.3.1.

Der indføres også mulighed for, at tilsynsmyndigheden undtagelsesvist kan fritage revisionsvirksomheder i op til 2 år fra kravet om begrænsning i levering af ikke-revisionsydelser til PIE virksomheder. Forordningens udgangspunkt er, at der indtræder en begrænsning på levering af ikke-revisionsydelser på 70 pct. af honoraret for revisionen, hvis revisor har leveret ikke-revisionsydelser i 3 på hinanden følgende år. Se nærmere afsnit 3.1.2.5.

Forordningens mulighed for, at det nationalt kan tillades, at revisionsvirksomheden kan levere visse skatte- og vurderingsydelser, der ifølge forordningen ellers ikke er tilladte, til den reviderede PIE virksomhed, udnyttes også. Forordningens udgangspunkt er, at revisor altid er afskåret fra at levere en række nærmere oplistede ikke-revisionsydelser.

Vedrørende revisionsudvalg undtages visse finansielle virksomheder for kravet om at have et revisionsudvalg, ligesom der indføres mulighed for at lade det samlede ledelsesorgan udøve revisions-

udvalgets funktioner. Direktivets udgangspunkt er, at alle PIE virksomheder skal etablere et revisionsudvalg.

Direktivets muligheder for at indføre lempeligere krav for små virksomheder udnyttes ligeledes. Det drejer sig om lempeligere krav vedrørende accept og fortsættelse af revisionsopgaven, tilrettelæggelse af arbejdet og i forhold til dokumentation i forbindelse med intern organisation.

På et enkelt område foreslås det, at der skal gælde en national særregel, da der vurderes at være væsentlige hensyn som taler herfor. Det drejer sig om lovforslagets anvendelsesområde. 8. selskabsdirektivs anvendelsesområde omfatter alene erklæringer på regnskabet om lovpligtig revision. Den gældende revisorlov omfatter derimod alle revisorerklæringer med sikkerhed (fx erklæring om tilstedeværelse af kapital i en virksomhed eller udvidet gennemgang af regnskab efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard). Visse bestemmelser finder endvidere anvendelse på erklæringer uden sikkerhed.

Alle erklæringer med sikkerhed, herunder revisionspåtegninger, er i dag underlagt det offentlige tilsyn og kvalitetskontrol, hvilket er forbundet med byrder. Hvis erklæringer med sikkerhed fremover ikke omfattes af loven, ville de ikke være omfattet af det offentlige tilsyn og kvalitetskontrol. Det kunne forringe tilliden til disse erklæringer med sikkerhed, og kunne i værste fald medføre stigende økonomisk kriminalitet. Derudover kunne det medføre misforståelser om, hvilke erklæringer der er underlagt det offentlige tilsyn og kvalitetskontrol. Regeringen har derfor med lovforslaget valgt at fastholde det nugældende anvendelsesområde til at omfatte alle erklæringer med sikkerhed.

En stor del af lovændringerne vil ikke medføre nye konsekvenser for revisorvirksomhederne, idet revisionsvirksomhederne allerede i dag efterlever disse krav, der for eksempel følger af revisionsstandarderne. Lovforslaget vil dog på den ene side medføre nye administrative byrder, som relaterer sig til indførelse af obligatoriske krav i ændringsdirektivet. Samtidig vil der på den anden side være administrative lettelser som konsekvens af, at der vil være færre virksomheder, som vil skulle revideres efter de skrappe krav i forordningen.

2.3. Revisorkommissionens rapport

Revisorkommissionen bistår Erhvervsstyrelsen ved administration af loven og består af godkendte revisorer og særligt sagkyndige indenfor forretning, skatteret, skifteret og nationaløkonomi. Kommissionen blev i efteråret 2014 af Erhvervsstyrelsen anmodet om at komme med forslag til, hvordan en række væsentlige spørgsmål i relation til udvalgte artikler i ændringsdirektivet ville kunne gennemføres i dansk lovgivning. Kommissionen blev samtidigt anmodet om at vurdere fordele og ulemper ved eventuel udnyttelse af nogle af de optioner, som forordningen giver til medlemsstaterne.

De områder, som Revisorkommissionen blev anmodet om at se nærmere på, var følgende:

- Definitioner, herunder PIE definition
- Revisionens omfang
- Godkendelse af revisorer og revisionsvirksomheder fra andre medlemslande
- Revisionsvirksomheders interne organisation
- Professionel skepsis, uafhængighed og honorar fra samme kunde
- Revisors afskedigelse og tavshedspligt
- Forbud mod aftaler om begrænsning af valg af revisor
- Forberedelse af revisionen, tilrettelæggelse af arbejdet og revisionsstandarder
- Revisionspåtegning, revisionsprotokol og revision af koncernregnskaber
- Revisionsudvalg

Desuden blev Revisorkommissionen anmodet om at vurdere fordele og ulemper ved en hel eller delvis udnyttelse af de optioner, som forordningen giver medlemsstaterne vedrørende:

- Revisors valgperiode
- Forbudte ydelser
- Begrænsning i levering af tjenesteydelser

Arbejdet i Revisorkommissionen førte til, at Revisorkommissionens rapport, Revisorlovgivningen - styrkelse af revisionskvalitet, uafhængighed og konkurrence, blev offentliggjort i oktober 2015. Med rapporten fulgte forslag med bemærkninger til ændring af de bestemmelser, Revisorkommissionen var blevet anmodet om at se nærmere på. Endvidere indeholdt rapporten en angivelse af fordele og ulemper vedrørende de områder, som kommissionen var anmodet om at vurdere.

Revisorkommissionen har endvidere i november 2014 offentliggjort en analyse af Revisornævntes praksis for frakendelse af revisorer godkendelse.

Revisorkommissionens analyser og anbefalinger er inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget. Lovforslaget følger i al væsentlighed Revisorkommissionens anbefalinger, dog således at direktivets lempelsesmuligheder udnyttes på områder, hvor kommissionen ikke har foreslået dette. Derudover fraviger lovforslaget på enkelte områder Revisorkommissionens forslag. Det drejer sig om ophævelse af kravet om at føre en revisionsprotokol ved revision af andre virksomheder end virksomheder af interesse for offentligheden, hvor Revisorkommissionen foreslår, at kravet videreføres. Derudover drejer det sig om ophævelse af begrænsningen i, hvor stor en andel af omsætningen, en revisor må have fra samme revisionskunde, hvor Revisorkommissionen foreslår bestemmelsen videreført, samt forslaget om at kunne vælge eksterne personer, som medlemmer af revisionsudvalget, hvor Revisorkommissionen ikke har foreslået en sådan adgang. Der henvises til en nærmere til beskrivelse under lovforslagets hovedpunkter.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1. Ændringer i revisorloven

3.1.1. Gældende ret i hovedtræk

Den gældende revisorlov, som trådte i kraft den 17. juni 2008, er baseret på bestemmelserne i den tidligere gældende revisorlov fra 2003 og Revisorkommissionens betænkning nr. 1478 fra oktober 2006 om implementering af dele af et nyt 8. direktiv fra 2006 om lovpligtig revision samt direktivets øvrige bestemmelser.

Den gældende revisorlov indførte bestemmelser, der øgede kvaliteten af revisors arbejde. Der blev således bl.a. fastsat krav om tvungen efteruddannelse for alle revisorer samt om en øget oplysningspligt mellem tiltrædende og fratrædende revisorer. Endvidere blev det offentlige tilsynssystem med revisorerne styrket, ligesom der blev fastsat regler om revisionsudvalg i børsnoterede og finansielle virksomheder.

Desuden blev kravene til revisors uafhængighed skærpet, og der blev bl.a. skabt hjemmel til at fastsætte yderligere regler om selvrevision og egeninteresse ved revision af revisionskunder af interesse for offentligheden, f.eks. forbud mod at levere visse ikke-revisionsydelser til sådanne kunder. Reglerne om kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden, blev endvidere styrket, herunder med en hyppigere kontrolfrekvens.

Som følge af Europa-Kommissionens henstilling fra 2008 om ekstern kvalitetssikring af revisionsvirksomheder, der reviderede virksomheder af interesse for offentligheden, blev revisorloven ændret i 2012 (lov nr. 1232 af 18. december 2012). Med ændringsloven blev uafhængigheden ved kva-

litetskontrollen af sådanne revisionsvirksomheder styrket, idet den blev henlagt til kvalitetskontrollanter ansat i Erhvervsstyrelsen, men fortsat undergivet Revisortilsynet.

I 2013 blev revisorloven ændret med en modernisering af revisoruddannelsen. Samtidig blev der indført en certificeringsordning af revisor til at revidere finansielle virksomheder for at sikre, at revisor har et minimum af erfaring med og viden om den konkrete type af finansiell virksomhed, og derved øge kvaliteten af revisionen af de finansielle virksomheder.

Revisorloven er således løbende blevet justeret. Denne justering er bl.a. sket på baggrund af samfundsmæssige hændelser og politiske beslutninger. Revisorlovgivningen er blevet tilpasset de udfordringer, der igennem tiden har været i fokus både nationalt og internationalt.

3.1.2. Lovforslagets indhold

3.1.2.1 Definition af virksomheder af interesse for offentligheden

3.1.2.1.1. Gældende ret

Lovens § 21, stk. 3, fastlægger indirekte begrebet ”virksomheder af interesse for offentligheden” (PIE virksomheder), da bestemmelsen fastsætter særlige krav om oplysninger i revisionsprotokollen, som efter det gældende 8. selskabsdirektiv alene gælder for PIE virksomheder. Hvor der i loven i øvrigt er fastsat særlige forpligtelser m.v. ved revisionen af PIE virksomheder, sker dette ved i loven at angive, at forpligtelsen vedrører ”virksomheder omfattet af § 21, stk. 3”.

Virksomheder omfattet af den gældende revisorlovs § 21, stk. 3, er:

- Virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land,
- statslige aktieselskaber,
- kommuner, kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, og regioner,
- virksomheder og foreninger, der er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger, samt ATP koncernen, og
- virksomheder, der i to på hinanden følgende regnskabsår overstiger to eller flere af tre kriterier (en medarbejderstab på 2.500 personer, en balancesum på 5 mia. kr. eller en nettoomsætning på 5 mia. kr.).

8. selskabsdirektivs mindstekrav til PIE virksomheder omfatter:

- børsnoterede virksomheder
- kreditinstitutter
- forsikringsselskaber

Den gældende revisorlov, omfatter sammenholdt med 8. selskabsdirektivs definition af PIE virksomheder således - også efter vedtagelsen af ændringsdirektivet - flere typer virksomheder, end hvad der kræves for at opfylde direktivet.

3.1.2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Som følge af forordningen og ændringerne af 8. selskabsdirektiv sker der en udvidelse af de forpligtelser, der vil gælde ved revision af virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder). Hvis en virksomhed omfattes af direktivets definition af virksomheder af interesse for offentligheden, gælder hele forordningen for den pågældende virksomhed. Det er ikke muligt ved national lov at begrænse hvilke af forordningens bestemmelser, der finder anvendelse. Forordningens krav medfører væsentlige byrder for de virksomheder, der defineres som PIE virksomheder.

For at undgå at erhvervslivet påføres unødvendige byrder ændres definitionen af PIE virksomheder derfor, således den indsnævres til direktivets mindstekrav (børsnoterede virksomheder, kreditinstitutter og forsikringsselskaber). Dvs. at store virksomheder, kommuner, kommunale fællesskaber regioner, statslige aktieselskaber samt andre finansielle virksomheder omfattet af kapital- eller formuekrav udgår af definitionen.

Det foreslås, at kommuner, kommunale fællesskaber og regioner, ikke fremover skal være omfattet af definitionen af virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder). I stedet foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse til, at erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler for revisionen af disse. Bemyndigelsen forventes at blive udnyttet således, at de indholdsmæssige bestemmelser i forordningen, der kan medvirke til at fremme den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og kontrollen med denne revision, som udgangspunkt skal finde tilsvarende anvendelse på den kommunale og regionale revision.

Ved at følge ændringsdirektivets mindstekrav vil ca. 385 virksomheder være omfattet af definitionen. Dette skal sammenholdes med, at ca. 800 virksomheder, kommuner kommunale fællesskaber og regioner er omfattet af den gældende definition.

Det er Revisorkommissionens opfattelse, at den danske definition ikke skal gå videre end minimumskravet i direktivet, medmindre særlige danske hensyn kan begrunde det. Revisorkommissionen har ikke taget aktivt stilling til, om store ikke-børsnoterede virksomheder bør være omfattet, men har foreslået, at beløbsgrænserne for balancesum og nettoomsætning hæves, således at færre virksomheder omfattes, såfremt der er politisk ønske om at fastholde disse virksomheder i definitionen.

3.1.2.2. Godkendelse af udenlandske revisorer og revisionsvirksomheder

3.1.2.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler kan revisorer, der i et andet EU/EØS-land eller i et land, som EU har indgået aftale med, er godkendt til at udføre lovpligtig revision, blive godkendt som revisorer i Danmark. Tilsvarende kan revisorer fra et tredjeland blive godkendt som revisor, hvis vedkommende kan godtgøre at have gennemført en uddannelse i udlandet, der kan sidestilles med den danske uddannelse til statsautoriseret revisor.

I begge tilfælde er det en betingelse for godkendelse, at de pågældende skal dokumentere deres kendskab til dansk lovgivning ved at bestå en egnethedsprøve.

Udenlandske revisionsvirksomheder kan blive godkendt i Danmark efter samme regler, som gælder for danske revisionsvirksomheder.

3.1.2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Ved ændringen af 8. selskabsdirektiv gives der mulighed for, at medlemslandene ved godkendelse af revisorer fra andre EU/EØS-lande eller lande, som EU har indgået aftale med, kan vælge mellem at pålægge en ansøger at gennemgå en prøvetid eller at bestå en egnethedsprøve.

Det foreslås, at en ansøger som hidtil som udgangspunkt skal aflægge egnethedsprøve. Hvis en ansøger dokumenterer at have dybdegående kendskab til den danske regulering af de for revisorer relevante emner, kan Erhvervsstyrelsen undlade at stille krav om bestået egnethedsprøve som betingelse for godkendelse.

Det foreslås endvidere, at de gældende krav for godkendelse af revisorer fra tredjelande videreføres, dog således at der indføres et krav om gensidighed. Dvs. at det tredjeland, der har godkendt ansøgeren til at udføre lovpligtig revision, på tilsvarende vis vil godkende danske godkendte revisorer.

Ved ændringsdirektivet indføres der regler om registrering af revisionsvirksomheder, der er godkendt i et andet medlemsland. Reglerne indebærer bl.a., at revisionsvirksomheden er omfattet af kvalitetskontrollen i hjemlandet, mens værtslandet alene kan føre tilsyn med de revisioner, der udføres på dettes område.

Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes særskilt bestemmelse om godkendelse af revisionsvirksomheder fra andre medlemslande.

Lovforslaget følger Revisorkommissionens anbefalinger.

3.1.2.3. Accept, tilrettelæggelse og udførelse af revisionen

3.1.2.3.1. Gældende ret

Det gældende 8. selskabsdirektiv fastlægger ikke regler om tilrettelæggelse af en revision eller accept og fortsættelse af en revisionsopgave. Den gældende revisorlov regulerer heller ikke nærmere revisors eller revisionsvirksomhedens tilrettelæggelse af en revision eller accept og fortsættelse af en revisionsopgave udover stillingtagen til uafhængigheden. Der er dog bestemmelser, som regulerer f.eks. vurderingen af trusler mod uafhængigheden eller forhold vedrørende tilrettelæggelse af arbejdet som f.eks. krav til dokumentation af revisors erklæringer.

De internationale standarder, herunder standarden om kvalitetsstyring i revisionsvirksomheder, som udfylder god skik efter revisorlovens § 16 og § 28, indeholder ligeledes krav omfattet af ændringsdirektivet.

Ved lov nr. 468 af 17. juni 2008 fik Erhvervsstyrelsen hjemmel til at indføre de internationale standarder i dansk lovgivning, men denne hjemmel er ikke udnyttet. Det skyldes, at Europa-Kommissionen endnu ikke har udnyttet sin kompetence til at bestemme, at lovpligtig revision skal udføres efter de gældende internationale standarder.

Revisorloven indeholder regler om revisors fratræden mv. Imidlertid regulerer loven ikke det forhold, at den fratrædende revisor ikke er den revisor, der har afgivet den seneste erklæring, herunder også i relation til udlevering af alle relevante oplysninger.

Den gældende revisorlov angiver koncernrevisors ansvar og pligter som en dokumentationsbestemmelse. Koncernrevisors ansvar følger endvidere af regnskabslovgivningen.

3.1.2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Ændringsdirektivet indeholder nærmere bestemmelser om revisors eller revisionsvirksomhedens tilrettelæggelse af en revision og accept og fortsættelse af en revisionsopgave. Det foreslås, at kravene til accept og fortsættelse af en revisionsopgave indsættes i en ny bestemmelse i lovens § 15 a, og at kravene til tilrettelæggelse af arbejdet gennemføres i en bekendtgørelse.

Lovforslaget beskriver de handlinger, som revisionsvirksomheden skal foretage, inden den accepterer eller fortsætter en lovpligtig revision, herunder særligt i forhold til trusler mod uafhængigheden, og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler.

Desuden skal revisionsvirksomheden forud for eller når den fortsætter en revisionsopgave vurdere og dokumentere, at den ikke påtager sig en sag, som den ikke har den nødvendige tid, ressourcer og

kompetente ansatte til at udføre korrekt. Ydermere indsættes krav om, at revisionsvirksomheden skal sikre, at revisor er godkendt til at afgive revisionspåtegningen på regnskabet.

Med hensyn til anvendelsesområdet har direktivet et mere snævert anvendelsesområde end revisorloven, da anvendelsesområdet for 8. selskabsdirektiv er lovpligtig revision, hvorimod revisorloven også omfatter andre erklæringer med sikkerhed m.v. for eksempel erklæringer om udvidet gennemgang og selskabsretlige erklæringer. Da lovforslaget har fokus på at undgå overimplementering af EU-reglerne, foreslås det, at bestemmelsen kun skal gælde for lovpligtig revision. Dog skal uafhængighedsreglerne, herunder om der foreligger trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed, som hidtil også gælde for andre erklæringsopgaver med sikkerhed.

Lovforslaget udnytter direktivets mulighed for at fastsætte forenkede krav for accept og fortsættelse af en revisionsopgave af små virksomheder.

De nye EU-regler indeholder bestemmelser om tilrettelæggelse af en revisionsopgave, og der er mulighed for at fastsætte en mere forholdsmæssig anvendelse af revisionsstandarderne.

Den gældende bestemmelse i revisorloven indeholder hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler og standarder om etik, udførelse af revisionsopgaver og afgivelse af revisionspåtegninger, herunder udtalelse om ledelsesberetninger. Der er ligeledes hjemmel til at udstede regler om udførelse og afgivelse af andre erklæringsopgaver med sikkerhed.

Bestemmelsen er i dag udnyttet i erklæringsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 385 af 17. april 2013), der fastsætter nærmere regler om afgivelse af revisionspåtegninger, herunder udtalelse om ledelsesberetninger, samt om afgivelse af erklæringer om review (gennemgang) og afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed. Endvidere er bestemmelsen udnyttet i erklæringsstandarden for små virksomheder.

Det foreslås at præcisere, at Erhvervsstyrelsen - udover at kunne gennemføre nationale regler og standarder om etik, udførelse og afgivelse af revisionspåtegninger m.v. samt gennemføre internationale standarder, herunder en proportional anvendelse af standarderne ved revision af små virksomheder - også kan fastsætte krav eller standarder vedrørende tilrettelæggelse og udførelse af revisionsopgaver.

Med hensyn til anvendelsesområdet foreslås det, at kravene til tilrettelæggelse af arbejdet udelukkende skal finde anvendelse ved revision, hvilket svarer til ændringsdirektivets anvendelsesområde. Lovforslaget udnytter muligheden for lempeligere regler for tilrettelæggelse af arbejdet ved revision af små virksomheder.

Lovforslaget indfører lempeligere krav for revision af små virksomheder, for så vidt angår revisors forpligtelse til at registrere overtrædelser af bestemmelserne i revisorloven eller forordning (EU) nr. 537/2014, idet der alene skal gælde et krav om registrering af grove overtrædelser som for eksempel overtrædelse af uafhængighedsreglerne.

Endvidere indføres der lempeligere regler i forbindelse med revisors pligt til at føre et register over overtrædelserne, herunder de foranstaltninger, der er truffet over for sådanne overtrædelser og for at ændre kvalitetsstyringssystemet.

De nye EU-regler udvider personkredsen, som den tiltrædende revisor har pligt til at rette henvendelse til.

Det foreslås at præcisere, at den tiltrædende revisor har pligt til at rette henvendelse til den fratrædende revisor. Såfremt den fratrædende revisor ikke er den revisor, der har afgivet den seneste er-

klæring på årsregnskabet m.v., skal den tiltrædende revisor også rette henvendelse til den revisor, der har afgivet den seneste erklæring.

Endelig indeholder lovforslaget nogle præciseringer og nye krav for koncernrevisor, herunder at koncernrevisors arbejdspapirer tillige skal dokumentere andre revisorers samtykke til videregivelse af relevant dokumentation vedrørende revisionsarbejdet. Præciseringerne og de nye er en følge af gennemførelsen af ændringsdirektivet.

Lovforslaget følger Revisorkommissionens anbefalinger, dog ikke for så vidt angår bestemmelsernes anvendelsesområde, og dog således at EU-reglernes mulighed for at fastsætte lempeligere regler for revision af små virksomheder udnyttes.

3.1.2.4. Revisors rapportering

3.1.2.4.1. Gældende ret

Revisorloven indeholder en række rapporteringspligter for revisor i forbindelse med udøvelsen af dennes virksomhed.

Efter den gældende § 19 skal revisor afgive en revisionspåtegning på et regnskab, når revisor har afsluttet revisionen. De nærmere krav til revisionspåtegningens indhold er fastsat i erklæringsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 385 af 17. april 2013).

Kravene til revisionspåtegningen og dens indhold følger af 8. selskabsdirektiv og de tidligere regnskabsdirektiver (Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv) og Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv)).

Efter den gældende § 20 skal revisor føre en revisionsprotokol, når der udføres revision. Revisionsprotokollen er en ren national bestemmelse.

Endelig indeholder den gældende revisorlov regler om revisors underretningspligt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) om formodede økonomiske forbrydelser.

Rapporteringspligten om økonomisk kriminalitet blev indsat i revisorloven i 2003 som supplement til hvidvasklovgivningen, så også andre former for økonomisk kriminalitet, som revisor blev opmærksom på, blev omfattet af en rapporteringspligt.

3.1.2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

De nye EU-regler indeholder ændringer og nye krav til revisors rapporteringspligter.

Med ændringsdirektivet indføres krav om afgivelse af en fælles revisionspåtegning, hvis der er valgt flere revisorer til at udføre revisionen, ligesom der stilles krav om, at der altid skal oplyses om eventuel væsentlig usikkerhed om fortsat drift (going concern). Forordningen kræver derudover en række yderligere oplysninger i revisionspåtegningen, hvis der er tale om revision af virksomheder af offentlig interesse (PIE virksomheder).

Det foreslås, at kravet om afgivelse af fælles revisionspåtegning indsættes i revisorloven, mens de nærmere krav til revisionspåtegningens indhold som hidtil fastsættes i erklæringsbekendtgørelsen. I forbindelse med ændring af erklæringsbekendtgørelsen foreslås denne tilpasset de internationale revisionsstandards. Herved skabes der samtidig en ramme, der gør det muligt at efterleve de yderligere oplysningskrav, der gælder ved revision af PIE virksomheder. Ved ændringen af bekendtgørelsen vil der ligeledes blive set på oplysningspligter, der går videre end EU-reglerne og de interna-

tionale revisionsstandarter med henblik på at vurdere, om de fortsat skal gælde. Lovforslaget følger Revisorkommissionens anbefalinger på disse områder.

Det foreslås at ophæve revisorlovens krav om at føre en revisionsprotokol for andre virksomheder end PIE virksomheder, da dette krav i EU-reglerne kun gælder for PIE virksomheder. Revisorkommissionen har foreslået at fastholde kravet for alle revisioner og at fastholde de skærpede krav for revisionsprotokollen, der i dag gælder for PIE virksomheder.

Ophævelsen af kravet om revisionsprotokol for andre virksomheder end PIE virksomheder betyder ikke, at virksomhedens ledelse ikke længere vil få oplysningerne indeholdt i revisionsprotokollen. De internationale revisionsstandarter pålægger revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse, og der er ikke noget til hinder for, at virksomhedens ledelse aftaler med revisor, at der fortsat skal føres en revisionsprotokol. Med lovforslaget gives større valgfrihed ved, at det overlades til den enkelte virksomhed og revisor at aftale, hvad det passer bedst.

3.1.2.5. Etik og uafhængighed

3.1.2.5.1. Gældende ret

Revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant ved udførelse af revisionsopgaver og andre erklæringsopgaver med sikkerhed og skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik, herunder udvise den nøjagtighed og omhu, som opgavernes beskaffenhed tillader. God revisorskik indebærer endvidere, at revisor skal udvise integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd og kompetence samt fornøden omhu ved udførelsen af opgaven.

God revisorskik udvikles løbende i takt med udviklingen i samfundet og inden for branchen selv og synliggøres og udvikles især gennem domme, revisornævnskendelser, responsa, revisionsstandarter og -vejledning samt praksis.

Revisorlovens bestemmelser om uafhængighed er en rammebestemmelse og indeholder de overordnede og grundlæggende krav til uafhængighed. Bestemmelsen indeholder endvidere et forbud mod, at den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen for en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomhed), må påtage sig en ledende stilling i denne virksomhed før to år efter, at vedkommende er fratrådt som revisor.

Detailreglerne er fastsat i uafhængighedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 663 af 26. juni 2008)

Det er endvidere et krav, at den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen i årsrapporten for en PIE virksomhed, skal udskiftes senest 7 år efter, at de er udpeget til opgaven (partnerrotation). De pågældende revisorer kan herefter først påtage sig revisionsopgaven igen efter to år.

Efter de gældende bestemmelser må en revisionsvirksomhed i fem på hinanden følgende regnskabsår ikke have en større andel af sin omsætning end 20 pct. hos samme kunde.

3.1.2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

8. selskabsdirektiv fastlægger principperne for faglig etik, herunder revisors funktion i offentlighedens interesse, revisors integritet og objektivitet samt faglig kompetence og agtpågivenhed. Ved ændringsdirektivet bliver der indført et eksplicit krav om, at revisor skal udvise professionel skepsis under udførelse af en revision.

Det foreslås derfor at præcisere kravene til god revisorskik, så dette også omfatter kravet om at udvise professionel skepsis. Kravet om at udvise professionel skepsis vil også gælde ved andre op-

gaver end revision, så det følger revisorlovens bredere anvendelsesområde. Det er endvidere i overensstemmelse med den ”Internationale begrebsramme for erklæringsopgaver med sikkerhed tilpasset dansk revisorlovgivning”.

De nye EU-regler skærper generelt kravene til revisors uafhængighed, samtidig med at de skærpede krav til uafhængighed ved revision af virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder) er fastsat i forordningen, herunder kravene til partnerrotation, jf. ovenfor.

Det foreslås, at rammebestemmelsen om revisors uafhængighed ændres, så det præciseres, i hvilken periode uafhængighedskravene gælder. Der indsættes endvidere bestemmelser, der regulerer, hvordan revisor skal forholde sig til sin uafhængighed, hvis den reviderede virksomhed i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed.

Ændringsdirektivet udvider forbuddet mod at tage ansættelse hos en revisionskunde til også at gælde ved revision af andre virksomheder end PIE virksomheder, ligesom forbuddet også udstrækkes til andre revisorer, der har deltaget i revisionen. Det foreslås, at bestemmelserne samles i en ny paragraf.

De mere detaljerede krav til uafhængighed foreslås som hidtil fastsat i uafhængighedsbekendtgørelsen.

Forordningen stiller en række krav til revisors uafhængighed ved revision af PIE virksomheder. Dog er der i forordningen en række nationale optioner, som gør det muligt at nedbringe byrderne, som følger af disse krav. Regeringen lægger op til at disse optioner udnyttes.

Forordningen angiver en række ydelser, som revisor ikke må levere til en PIE virksomhed, som revisor reviderer. Forordningen giver mulighed for at tillade, at revisor leverer visse skatteyder og vurderingsyder, hvis de generelle krav til uafhængighed er opfyldt, og opgaverne hver for sig eller samlet ikke har nogen eller kun har uvæsentlig indvirkning på de reviderede regnskaber. Det foreslås at udnytte denne option i overensstemmelse med forordningen.

Forordningen indeholder endvidere en begrænsning på 70 pct. for, hvor stor en andel af revisors honorar fra en PIE virksomhed, der må vedrøre andre ydelser end revision. Forordningen giver mulighed for at fastsætte, at den kompetente myndighed efter anmodning fra revisor undtagelsesvist kan fritage revisor for kravet i en periode på op til to år. Det foreslås at udnytte denne option i overensstemmelse med forordningen.

Den gældende bestemmelse om partnerrotation er flyttet fra direktivet til forordningen og vil dermed fortsat kun gælde ved revision af PIE virksomheder. I konsekvens heraf foreslås det at ophæve den gældende bestemmelse om partnerrotation i revisorloven.

Forordningen indeholder regler om, hvor stor en andel af revisors omsætning der må komme fra samme PIE virksomhed. Hvis honoraret fra samme kunde i tre på hinanden følgende regnskabsår overstiger 15 pct., skal revisor drøfte forholdet med revisionsudvalget. Hvis revisionshonoraret fortsat overstiger 15 pct., skal revisionsudvalget beslutte, om revisor kan fortsætte revisionsopgaven i en periode, der ikke kan overstige to år.

Da der ikke i EU-reglerne er et tilsvarende krav for revision af ikke PIE virksomheder, foreslås det at ophæve den gældende bestemmelse i revisorloven om, at revisor i fem på hinanden følgende regnskabsår højst må have 20 pct. af sin omsætning fra samme kunde.

Revisor skal dog fortsat være uafhængig i sit virke, og revisor skal derfor fortsat vurdere en trussel mod uafhængigheden som følge af en stor omsætning fra samme kunde og anvende sikkerhedsforanstaltninger til at reducere truslen til et acceptabelt niveau.

Lovforslaget følger Revisorkommissionens anbefalinger, dog således at det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at revisor højst må have 20 pct. af sin omsætning fra samme kunde, som kommissionen har foreslået videreført. Vedrørende udnyttelse af lempelsesmulighederne i forordningen har Revisorkommissionen alene analyseret fordele og ulemper.

3.1.2.6. Intern organisation og kvalitetsstyring samt kvalitetskontrol

3.1.2.6.1. Gældende ret

Revisorloven regulerer ikke nærmere revisionsvirksomhedens interne organisation udover kravet om, at revisionsvirksomheden skal have et kvalitetsstyringssystem, som skal dokumenteres. De gældende internationale standarder, herunder standarden om revisionsvirksomheders kvalitetsstyring udfylder begrebet god revisor- og kvalitetsstyringsskik og indeholder bestemmelser om revisionsvirksomheders interne organisation og kvalitetsstyringssystemet.

Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse. Bemyndigelsen hertil er i dag ikke udnyttet. Den lovpligtige kvalitetskontrol udføres i dag med udgangspunkt i den internationale standard om revisionsvirksomheders kvalitetsstyring, ISQC1.

I forbindelse med den lovpligtige kvalitetskontrol kontrolleres det, om revisionsvirksomheden har etableret, implementeret og anvendt et kvalitetsstyringssystem. Derudover foretages en stikprøvekontrol af udvalgte erklæringsopgaver, for at teste, om erklæringsarbejde er udført i overensstemmelse med gældende standarder og i overensstemmelse med revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem.

Pligten til at underkaste sig kvalitetskontrol omfatter alle godkendte revisionsvirksomheder og revisorer. Den lovpligtige kvalitetskontrol skal som minimum gennemføres hvert sjette år, og som minimum hvert tredje år i revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden.

3.1.2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

De nye EU-regler indfører krav til revisionsvirksomheders interne organisation og stiller nogle minimumskrav til indholdet af kvalitetsstyringssystemet. Det foreslås, at den gældende bestemmelse om revisionsvirksomheders kvalitetsstyringssystem udvides, så krav om revisionsvirksomhedens interne organisation indsættes.

Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om indholdet af kvalitetsstyringssystemet udvides til også at omfatte krav til revisionsvirksomheders interne organisation. Det foreslås, at kravene til intern organisation, herunder kvalitetsstyringssystemet, således bliver gennemført i en bekendtgørelse og også finder anvendelse for andre erklæringer med sikkerhed.

Der indføres krav til revisionsvirksomheder om, at de som led i deres kvalitetsstyringssystem skal have en passende ordning, hvor deres ansatte kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisorlovgivningen eller forordningen.

Lovforslaget følger Revisorkommissionens anbefalinger, dog således at direktivets lempelsesmuligheder vedrørende krav til intern organisation, herunder kvalitetsstyringssystemet, for revisionsvirksomheder, der udelukkende afgiver erklæringer vedrørende små virksomheder, udnyttes.

Den lovpligtige kvalitetskontrol udføres med udgangspunkt i kravene til revisionsvirksomhedernes kvalitetsstyringssystem, men de internationale standarder, herunder ISQC1, udfylder fortsat begre-

bet god revisor- og kvalitetsstyringsskik og vil som hidtil indgå i vurderingen af, hvorvidt revisionsvirksomheden har etableret, implementeret og anvendt et kvalitetsstyringssystem.

Direktivet indeholder nye regler om tilsynsfrekvensen for den lovpligtige kvalitetskontrol af de revisionsvirksomheder, som alene reviderer virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, herunder at kvalitetskontrollen skal være risikobaseret. Det foreslås derfor, at tilsynsfrekvensen for revisionsvirksomheder, der kun reviderer små virksomheder ændres fra nu mindst hvert 6. år til en udvælgelse på grundlag af en risikoanalyse og at revisionsvirksomheder, der reviderer mellemstore og store virksomheder, herudover kontrolleres mindst hvert 6. år. Det forventes, at denne ændring vil betyde et årligt fald i antal lovpligtige kontroller fra ca. 220 til ca. 145.

Tilsynsfrekvensen for den lovpligtige kvalitetskontrol af PIE virksomhederne er nu fastsat i forordningen til mindst hvert 3. år. For de revisionsvirksomheder, der kun reviderer små og mellemstore PIE virksomheder, ændrer forordningen frekvensen fra mindst hvert 3. år til mindst hvert 6. år.

3.1.2.7. Revisionsudvalg

3.1.2.7.1. Gældende ret

Ifølge de gældende regler har børsnoterede virksomheder pligt til at etablere et revisionsudvalg. Finanstilsynet kan desuden fastsætte regler om revisionsudvalg i virksomheder, der er undergivet tilsyn af Finanstilsynet. De gældende regler indeholder desuden bestemmelser om, under hvilke forudsætninger virksomheden kan vælge at lade revisionsudvalgets funktioner udøve af det samlede øverste ledelsesorgan og medlemmernes kvalifikationer.

Revisionsudvalgets opgaver er at overvåge regnskabsaflæggelsesprocessen, og om virksomhedens interne kontrolsystem og eventuelle interne revision og risikostyringssystemer fungerer effektivt, samt at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. Udvalget skal desuden overvåge og kontrollere revisors uafhængighed, herunder særligt leveringen af yderligere tjenesteydelser til virksomheden. Hertil kommer, at det øverste ledelsesorgans forslag om valg af revisor skal være baseret på en indstilling fra revisionsudvalget.

Kravene til revisionsudvalget og dets opgaver følger af 8. selskabsdirektiv. Når bortses fra, at et revisionsudvalg skal bestå af medlemmer af virksomhedens øverste ledelsesorgan, udnytter bestemmelsen de undtagelsesmuligheder, som 8. selskabsdirektiv giver mulighed for.

3.1.2.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

De nye EU-regler indeholder nye/ændrede krav til et revisionsudvalg, herunder dets etablering, opgaver m.v.

Med lovforslaget gennemføres ændringsdirektivets bestemmelser om, at alle PIE virksomheder skal etablere et revisionsudvalg. Det hidtidige krav om, at mindst et medlem skal være uafhængigt og have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen og/eller revision, er ændret til, at mindst et medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen og/eller revision, og at revisionsudvalgets medlemmer samlet set skal have kompetencer af relevans for den reviderede virksomhed.

Med lovforslaget vil virksomheder af interesse for offentligheden, der som udgangspunkt vil være forpligtede til at etablere et revisionsudvalg, få mulighed for at lade udvalgets formand og udvalgets øvrige medlemmer vælge direkte på virksomhedens generalforsamling, idet det ikke længere vil være et krav, at udvalgets medlemmer samtidigt skal være medlem af virksomhedens øverste ledelsesorgan. Herved opnås en smidigere proces ved etableringen af et revisionsudvalg, ligesom personer med særlig indsigt i revision og regnskabsforhold ikke unødigt ”optager” en plads i virksomhe-

dens bestyrelse. Flertallet af medlemmerne af udvalget skal dog være uafhængige af virksomheden, medmindre alle samtidig er medlem af virksomhedens bestyrelse.

Det følger samtidigt af lovforslaget, at muligheden for at lade bestyrelsen varetage revisionsudvalgets funktioner foreslås bevaret. Herved sikres virksomhedernes fleksibilitet med hensyn til at organisere bestyrelsesarbejdet på den måde, som af den enkelte virksomhed vurderes mest hensigtsmæssig.

Undtagelsesmuligheder vedrørende forpligtelsen til at etablere et revisionsudvalg, som direktivet angiver for alternative investeringsforeninger samt visse selskaber, hvis eneste formål det er at udstede værdipairer med sikkerhedsstillelse i bestemt definerede aktiver, foreslås indsat i loven.

Endvidere gennemføres og videreføres de lempelsesmuligheder, som ændringsdirektivet giver mulighed for i forhold til små PIE virksomheder,

Udvalgets opgaver udvides, så det nu skal underrette bestyrelsen/tilsynsorganet i virksomheden om resultatet af revisionen, herunder forklare, hvordan revisionen har bidraget til regnskabsaflæggelsens integritet og udvalgets rolle i processen. Revisionsudvalget skal fortsat overvåge regnskabsaflæggelsesproceduren, men skal yderligere fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten heraf.

Herudover indeholder forordningen en række opgaver og forpligtigelser for revisionsudvalget, f.eks. i forbindelse med udbud ved valg af revisor.

Revisorkommissionens anbefalinger følges, dog åbnes der op for eksterne medlemmer ligesom den hidtil gældende adgang for bestyrelsens mulighed for at varetage revisionsudvalgets opgaver videreføres.

3.1.2.8. Organisering og tilrettelæggelse af det offentlige tilsyn og kvalitetskontrol

3.1.2.8.1. Gældende ret

Formålet med det offentlige tilsyn med revisionsvirksomhederne og revisorerne er at sikre og løfte kvaliteten af de erklæringsopgaver med sikkerhed, som revisor udfører, og dermed medvirke til at øge tilliden til virksomhedernes regnskaber.

Den gældende revisorlov angiver, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, herunder

- eksamen og efteruddannelse,
- kvalitetskontrol,
- undersøgelser,
- disciplinære sanktioner, og
- samarbejde og udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder.

Det er samtidigt bestemt, at Revisorkommissionen står for eksamen, at Revisortilsynet står for gennemførelsen af kvalitetskontrollen samt at Revisornævnet står for disciplinære sanktioner. Alle tre organer består af et mindretal af praktiserende revisorer. Erhvervsstyrelsen gennemfører undersøgelser. Revisorkommissionen virker endvidere som rådgiver for Erhvervsstyrelsen i forbindelse med revisorloven.

Kvalitetskontrollen, undersøgelser og disciplinærsystemet finansieres af revisorbranchen.

3.1.2.8.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

De nye EU-regler vedrører også det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder og medfører behov for at ændre de gældende danske regler på området. De foreslåede ændringer skal også skabe rammer for, at forordningens bestemmelser om det offentlige tilsyn kan efterleves. Her-til kommer, at erfaringerne fra Revisortilsynet peger på, at kvalitetskontrollen med fordel kan effektiviseres og gøres mere risikobaseret.

Med lovforslaget foreslås den nuværende organisering af det offentlige tilsyn forenklet, så Revisortilsynet nedlægges bl.a. som følge af, at de nye EU-regler ikke tillader, at revisorer medvirker i sagsbehandlingen. Kontrollen og afgørelse om eventuelle reaktioner vil i stedet blive varetaget direkte af Erhvervsstyrelsen.

Formålet med kvalitetskontrollen er at højne revisionernes og revisorerne's kvalitet. Kvalitetskontrollen vil derfor fremover have fokus på anbefalinger til forbedringer og opfølgning herpå. Mindre sager vil i den forbindelse i højere grad afsluttes med påbud eller påtale fremfor som nu, hvor sagerne indbringes for Revisornævnet og medfører mindre bødesanktioner, jf. afsnit 3.1.3.10.2.1. I sager, hvor der er tale om grove overtrædelser, foreslås der samtidig indført nye sanktionsmuligheder, så der kan sættes effektivt ind i denne type sager.

Revisorkommissionen foreslås ligeledes nedlagt og det foreslås, at der i stedet nedsættes et rådgivningsudvalg, Revisorrådet. Revisorrådet skal rådgive styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen, herunder f.eks. faglige vurderinger i forbindelse med forberedelse af lovgivning, og i forbindelse med styrelsens varetagelse af det offentlige tilsyn med revisorerne. Endvidere skal rådet bistå Erhvervsstyrelsen i forhold til reglerne om de forskellige eksamener for revisorer.

Med inspiration fra den ordning, der er gældende for advokaters opnåelse af beskikkelse, etableres der adgang til at henlægge afholdelsen af eksamener til andre. Konkret er det hensigten, at FSR – danske revisorer skal forestå afholdelsen af revisoreksamen m.m. Henlæggelsen af afholdelsen af eksamener til FSR – danske revisorer sker med respekt af Erhvervsstyrelsens og FSR's forskellige roller som henholdsvis ansvarlig myndighed og brancheorganisation, således at man kan drage fordel af styrelsens myndighedskompetencer og FSR's branche-indsigt til at sikre en effektiv opgaveløsning, hvilket vil være til gavn for såvel samfundsmæssige hensyn som revisorbranchens forhold.

Revisornævnet bevares, men dets rolle bliver ændret, så nævnet fremover alene skal behandle mere alvorlige overtrædelser af revisors pligter samt af ledelsens pligter efter de nye EU regler. Samtidig foreslås det, at nævnet får de nødvendige disciplinære beføjelser i forhold til sager om alvorlige overtrædelser, herunder som foreslået af Revisorkommissionen mulighed for betinget frakendelse, midlertidigt forbud mod at revisor varetager bestemte funktioner og mulighed for at fordoble bødeniveauet.

Erhvervsstyrelsen får som følge af de nye EU-regler desuden nogle nye opgaver:

- Etablering af en whistleblower ordning og opfølgning på modtagne oplysninger.
- Overvågning af udviklingen på markedet for revision af PIE virksomheder og udarbejdelse af en rapport herom hvert 3. år til Europa-Kommissionen m.fl.
- Tilsyn med PIE virksomheders ledelsesmedlemmers overholdelse af de pligter, der er pålagt efter forordningen, og de bestemmelser, der er en følge af ændringsdirektivet.

3.1.2.9. Sanktioner og offentliggørelse

3.1.2.9.1. Gældende ret

Revisorloven fastsætter disciplinære sanktioner for revisorer og revisionsvirksomheder. En revisor, der tilsidesætter sine pligter ved udførelsen af erklæringsopgaver, kan således af Revisornævnet

tildeles en advarsel eller pålægges en disciplinær bøde på ikke over 300.000 kr. På samme måde kan en revisionsvirksomhed pålægges en bøde på op til 750.000 kr. Revisornævnet kan endvidere frakende revisor godkendelsen tidsbegrænset eller indtil videre, hvis revisor gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed.

Endvidere er Revisornævnet forpligtiget til at offentliggøre sine kendelser. Som udgangspunkt offentliggøres kendelser med oplysning om indklagedes navn. Efter udløbet af det første hele kalenderår efter kendelsens afsigelse, anonymiseres afgørelsen.

Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre resultatet af en undersøgelse. Efter praksis offentliggøres resultatet af en undersøgelse alene i principielle sager med oplysning om identiteten på den fysiske og juridiske person.

Revisortilsynet offentliggør ikke sine afgørelser.

Indbringelse af klager for Revisornævnet kan foretages af offentlige myndigheder, herunder Revisortilsynet i forbindelse med kvalitetskontrollen af revisionsvirksomhederne, samt af private.

3.1.2.9.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

3.1.2.9.2.1. Revisorer og revisionsvirksomheder

Hvor 8. selskabsdirektiv blot foreskrev, at medlemsstaterne skulle sikre effektive sanktioner, indeholder de nye EU-regler detaljerede krav til sanktioner.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med ændringsdirektivet, så en revisor i op til tre år vil kunne forbydes at udøve lovpligtig revision, funktioner i en revisionsvirksomhed eller i en virksomhed af interesse for offentligheden. Med hensyn til størrelsen af disciplinære bøder foreslås det, at en disciplinærbøde i særligt grove tilfælde kan forhøjes op til 600.000 kr. for en revisor og op til 1.500.000 kr. for en revisionsvirksomhed. Bøder i dette niveau anses efter danske forhold tilstrækkeligt afskrækkende.

Lovforslaget gennemfører en anbefaling fra Revisorkommissionen om at indføre betinget frakendelse af revisors godkendelse som en ny sanktion.

Lovforslaget følger endvidere Revisorkommissionens anbefaling om at tydeliggøre, at Revisornævnet i forbindelse med vurderingen af, om der er grundlag for at statuere frakendelse i en konkret sag, i højere grad lægger vægt på, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant. Der gælder derfor et skærpet vurderingsgrundlag i forhold til det som kendes fra f.eks. advokater.

Ved mindre alvorlige forseelser fra en revisionsvirksomhed eller revisor er der ofte ikke tilstrækkeligt behov for at indbringe en revisionsvirksomhed eller revisor for Revisornævnet, medmindre der er tale om gentagelsestilfælde. Det er derfor hensigten at foretage en ændring - sammenholdt med Revisortilsynets hidtidige praksis - vedrørende indbringelse af sager for Revisornævnet. Således vil Erhvervsstyrelsen, der fremover forestår kvalitetskontrollen og reaktioner i denne forbindelse, kunne afslutte sager med mindre alvorlige forseelser med en påtale eller et påbud. Det vurderes, at det vil medføre, at Erhvervsstyrelsen fremover årligt vil indbringe ca. 45 sager mod nu ca. 70 sager for Revisornævnet. Dog vil indbringelse for nævnet ske i gentagelsestilfælde af en forseelse. Det foreslås samtidig præciseret i lovbemærkningerne, at nævnet forudsættes at anlægge et tilsvarende vurderingsgrundlag i forhold til mindre alvorlige forseelser, der indbringes af private. Praksisændringen vil give nævnet mulighed for at afsætte flere ressourcer til behandlingen af de alvorligere sager og dermed behandle disse hurtigere, hvilket vil styrke retsfølelsen og hensynet til de implicerede parter.

Ved vurderingen af, om en forseelse er mindre alvorlig, vil indgå, i hvilket omfang forseelsen kan antages at have eller kunne få betydning for pågældende revisionskundes forhold eller en tredjemands beslutningstagen om f.eks. ydelse af kredit eller indgåelse af forretningsmellemværende. Der vil typisk være tale om sager, som i dag vil kunne medføre en bøde på op til ca. 25.000 kr. ved nævnet. Erhvervsstyrelsen vil konkret vurdere, om en forseelse kan anses som værende mindre alvorlig. Praksisændringen skal ses i sammenhæng med den omlægning af kvalitetskontrollen, der samtidig sker, og hvorefter kvalitetskontrollen vil have fokus på anbefalinger til forbedringer og opfølgning herpå.

De nye EU-regler medfører en pligt til at offentliggøre alle sanktioner, som pålægges af Erhvervsstyrelsen i forbindelse med udførelse af kvalitetskontrol og undersøgelser samt af Revisornævnet.

Lovforslaget udnytter en option i direktivet, så identiteten på fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder ikke offentliggøres. Det foreslås dog, at der ved frakendelse af godkendelsen, nedlæggelse af midlertidigt forbud mod revisors udførelse af revision og udøvelse af visse funktioner i en PIE eller revisionsvirksomhed, sker offentliggørelse af identiteten på en fysisk person, idet det anses for nødvendigt at advare regnskabsbrugerne og offentligheden herom. Bortset fra disse undtagelser vil det således alene være for revisionsvirksomheder, at der fremover vil ske offentliggørelse af sanktioner med angivelse af identiteten.

Med lovforslaget indføres endvidere mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre resultatet af en kvalitetskontrol, hvis henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen ikke følges. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes offentliggøre, at en undersøgelse er eller vil blive iværksat. Muligheden herfor er tiltænkt tilfælde, hvor iværksættelsen er foranlediget af offentlig omtale.

Oplysninger, om at fysiske personer har overtrådt lovgivningen, vil kunne være oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 6-8. Offentliggørelse af sanktionerne frakendelse af godkendelsen, og nedlæggelse af midlertidigt forbud mod revisors udførelse af revision og udøvelse af visse funktioner i en PIE virksomhed eller i en revisionsvirksomhed ligger dog inden for rammerne af persondataloven. Det skyldes, at offentliggørelse af sådanne sanktioner er nødvendige af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse, da der foreligger et behov for at oplyse regnskabsbrugerne herom. Offentliggørelserne ligger også inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivets artikel 7.

Offentliggørelse af sanktioner pålagt juridiske personer skal ske med oplysning af identiteten på den juridiske person, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade, f.eks. for den juridiske person, investorer eller andre.

Lovforslaget er med hensyn til offentliggørelse af sanktioner udarbejdet med baggrund i anbefalingerne i Justitsministeriets betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Oplysninger om, at juridiske personer har overtrådt revisorlovgivningen og er blevet pålagt en sanktion kan ikke i sig selv anses for fortrolige, og er dermed ikke undergivet tavshedspligt, ligesom oplysninger herom ikke er omfattet af persondataloven. Imidlertid bør offentliggørelse af oplysninger om juridiske personer som udgangspunkt kun være offentlig tilgængelige, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen. Dette er bl.a. baggrunden for, at lovforslaget foreskriver anonymisering af identiteten på juridiske personer 2 år efter datoen for offentliggørelsen.

Ved offentliggørelsen indføres der en pligt for Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet til, såfremt afgørelsen eller kendelsen indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, at offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af en sådan indbringelse.

3.1.2.9.2.2. Medlemmer af ledelsesorganer i virksomheder af interesse for offentligheden

De nye EU-regler medfører - foruden ændrede regler for revisorer - tillige en række krav til medlemmer af ledelsesorganer i virksomheder af interesse for offentligheden. Ændringsdirektivet indeholder krav om indførelse af disciplinære sanktioner for sådanne medlemmer for tilsidesættelse af forpligtelser efter revisorloven eller forordningen. Der kan f.eks. være tale om forpligtelsen til udbud ved valg af revisor eller til at etablere et revisionsudvalg. De sanktioner, der er tale om, er bl.a. administrative sanktioner i form af disciplinære bøder samt forbud på op til tre år mod, at pågældende udøver funktioner i revisionsvirksomhed/PIE virksomhed.

Det foreslås, at Revisornævnet gøres kompetent til at behandle klager vedrørende tilsidesættelse af de nævnte forpligtelser, idet det er mest hensigtsmæssigt, at Revisornævnet behandler klager over tilsidesættelse af forpligtelser, der står i revisorlovgivningen. Det sikres samtidig, at nævnet ved behandlingen af disse sager er sammensat med personer med ledelsesmæssig erfaring fra PIE virksomheder.

Det foreslås, at Revisornævnet kan pålægge sanktioner i form af advarsel, bøde op til 300.000 kr. eller et tidsbegrænset forbud op til tre år mod, at vedkommende generelt i virksomheder af offentlig interesse kan være medlem af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg.

Med hensyn til offentliggørelse af Revisornævnets kendelser vil gælde tilsvarende regler som nævnt overfor under pkt. 3.1.2.9.2.1.

3.1.3. Ændringer i anden lovgivning

3.1.3.1. Revisors valgperiode

3.1.3.1.1. Gældende ret

Efter selskabslovgivningen vælges revisor på generalforsamlingen for en bestemt periode eller uden tidsbegrænsning. Revisors hverv består, indtil en ny revisor er tiltrådt, medmindre andet følger af lovgivningen eller af en virksomheds vedtægter eller andet er aftalt. Lov om erhvervsdrivende virksomheder indeholder ikke nærmere materielle regler om revisors valgperiode.

Det følger af revisorloven, at i PIE virksomheder skal den revisor, der underskriver revisionspåtegningen, udskiftes senest syv år efter at være udpeget til opgaven, og pågældende kan først udpeges til samme opgave efter to år.

3.1.3.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Ifølge forordningen skal revisor i PIE virksomheder vælges for en periode af mindst et år, og den samlede varighed af revisors valgperiode må ikke overstige 10 år. Baggrunden for begrænsningen i revisors valgperiode er at styrke revisors uafhængighed og at øge konkurrencen på revisionsmarkedet.

Forordningen giver dog mulighed for at forlænge valgperioden så en virksomhed kan forlænge revisors samlede valgperiode til maksimalt 20 år, hvis der gennemføres en udbudsprocedure vedrørende lovpligtig revision, eller 24 år, hvis mere end én revisor eller mere end et revisionsfirma efter afslutningen af den maksimale varighed på 10 år samtidig udfører en revisionsopgave.

Lovforslaget udmønter begge muligheder for at forlænge revisors valgperiode. Baggrunden herfor er der ikke stilles videre krav til danske virksomheder end de krav, der følger af EU-reglerne.

Muligheden for at forlænge den maksimale periode ved valg af yderligere en revisor kan føre til, at mindre revisionsvirksomheder i større udstrækning vil kunne komme i betragtning som 2. revisor. Det kan på sigt medvirke til at forøge antallet af revisionsvirksomheder, der kan udføre revision i PIE virksomhedssegmentet og vil dermed modvirke en markedskoncentration.

Bestemmelserne indføres i selskabsloven. Herved finder bestemmelserne også anvendelse for finansielle virksomheder, da den finansielle lovgivning henviser til selskabslovgivningen. Derudover indsættes bestemmelsen i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Revisorkommissionen har alene analyseret fordele og ulemper ved udnyttelse af optionen.

3.1.3.2. Forbud mod aftaler om begrænsning af valg af revisorer

3.1.3.2.1. Gældende ret

Årsregnskabsloven regulerer, hvorvidt en virksomhed er underlagt revisionspligt. Hvordan revisor udpeges, reguleres i de respektive særlove – selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om erhvervsdrivende virksomheder.

I kapital-selskaber vælges revisor som hovedregel af generalforsamlingen med simpelt stemmefler-tal. Som udgangspunkt kan enhver godkendt revisor udnævnes. Selskabsloven forholder sig ikke til spørgsmålet om, hvorvidt kredsen af revisorer, der kan vælges, kan indsnævres.

Revisor for en erhvervsdrivende fond udpeges af bestyrelsen. Dog er der en – begrænset – mulighed for, at stifter i en periode efter stiftelsen kan udpege revisor i vedtægten.

Lov om erhvervsdrivende virksomheder regulerer hverken, hvordan revisor udpeges eller, hvorvidt valget af revisor kan begrænses. Loven regulerer alene helt overordnede principper for revisors funktion, herunder ledelsens pligt til at give revisor oplysninger.

3.1.3.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Med de nye EU-regler indføres et forbud mod ”begrænsninger af valgmulighederne for generalforsamlingen af aktionærer eller medlemmer af den reviderede virksomhed” ved udpegning af revisor. Eksisterende begrænsninger bliver ved ikrafttrædelsen ugyldige. Det nye forbud angår alene valg af revisor med henblik på udførelse af lovpligtig revision – ikke valg af revisor med henblik på andre ydelser.

Forbuddet foreslås gennemført i dansk ret i de respektive særlove. I selskabsloven foreslås de almindelige regler om valg af revisor suppleret med et forbud mod begrænsning af valg af revisor i selskabets vedtægter eller anden aftale. I lov om erhvervsdrivende virksomheder foreslås ligeledes indsat et konkret forbud mod begrænsning af valg af revisor i virksomhedens vedtægter eller anden aftale.

For så vidt angår erhvervsdrivende fonde er det imidlertid valgt ikke at foreslå en parallel gennemførelse af forbuddet ud fra den betragtning, at da en fond er selvejende, er der ikke – som i kapital-selskaber og erhvervsdrivende virksomheder – en ejerkreds, hvis valgmuligheder skal beskyttes.

Da en begrænsning af valget af revisor først får betydning, når en ny revisor skal vælges, foreslås det, at de nye bestemmelser først finder anvendelse i forbindelse med det førstkommende valg af revisor efter lovens ikrafttrædelse. Eventuelle eksisterende aftaler om begrænsning af valget af revisor bevarer deres gyldighed indtil dette tidspunkt.

Lovforslaget følger Revisorkommissionens anbefalinger.

3.1.3.3. Revisors afskedigelse, minoritetsbeskyttelse

3.1.3.3.1 Gældende ret

Regler om valg og afskedigelse af revisor fremgår for de forskellige virksomhedstyper af de respektive love f.eks. selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdriven-

de selskaber. Generelt er det således, at revisor alene kan afsættes af det organ, som har valgt revisor.

3.1.3.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

De nye EU-regler indeholder nye/ændrede krav, hvorefter aktionærer, der besidder mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af kapitalen i en PIE virksomhed, og tilsynsmyndigheden skal have adgang til at anlægge retssag om afskedigelse af revisor, hvis der er en gyldig grund hertil.

Lovforslaget udmønter dette ved, at der i de respektive selskabslove foreslås indsat bestemmelser om, at revisor i PIE virksomheder kan afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. En retssag kan anlægges af en eller flere kapitalejere, som tilsammen repræsenterer mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller virksomhedskapitalen. Søgsmålsret foreslås endvidere tillagt Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Lovforslaget følger Revisorkommissionens anbefalinger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ressourcemæssigt vil de foreslåede ændringerne af det offentlige tilsyn betyde mindre ressourceforbrug og færre udgifter på nogle områder. Omvendt betyder en øget risikobaseret kontrol, at der må forventes i øget grad at være fejl og mangler i de sager, som kontrolleres, hvilket medfører et øget ressourceforbrug. Erhvervsstyrelsen vil endvidere fra Revisortilsynet overtage opgaven med at indbringe sager for Revisornævnet, hvilket også medfører et øget ressourceforbrug. Endelig betyder de nye EU-regler, at Erhvervsstyrelsen skal løse en række nye opgaver, som ligeledes vil medføre udgifter og et ressourceforbrug.

Samlet set forventes der derfor i de første år kun et mindre fald i det nuværende ressourcetræk på ca. 1 årsværk.

Lovforslaget vil medføre, at der skal foretages systemtilpasninger af Erhvervsstyrelsens it-systemer, der understøtter tilsynet med revisorer. Ændringerne relaterer sig til bl.a. indførelse af en whistleblower ordning, indberetning af oplysninger om honorarer vedr. PIE virksomhedskunder samt mulighed for at differentiere kvalitetskontrollen på grundlag af dels revisionsvirksomhedernes kundestørrelser og dels en risikovurdering. Disse udgifter forventes at udgøre under 1 million kr. samt 1 årsværk. Udgifterne til systemtilpasninger vil blive dækket af det gebyr, som opkræves årligt hos alle revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed. Gebyret dækker også over etablering og drift af de digitale systemer, som er nødvendige for det offentlige tilsynssystem.

Lovforslaget om bemyndigelse til fastsættelse af regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner, kommunale fællesskaber og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indeholder såvel ændringer, der medfører administrative lettelser, som ændringer, der medfører administrative byrder for virksomhederne. En stor del af lovændringerne vil ikke medføre nye konsekvenser for revisorvirksomhederne, idet revisionsvirksomhederne allerede i dag efterlever disse krav, for eksempel som følge af de revisionsstandards, som branchen følger, og der er således ikke er tale om nye byrder.

Lovforslaget vil dog netto medføre løbende administrative lettelser på 11,5 mio. kr. årligt. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har estimeret, at lovforslaget vil medføre følgende lettelser og byrder opdelt på delelementer:

Delelement	AMVAB-måling (mio. kr.)
Dokumentationskrav ved koncernrevision	0,4
Årsberetning over foranstaltninger mod overtrædelser	10,9
Indførelse af stamkort	15,5
Færre PIE revisioner	-15,3
Færre kvalitetskontroller	-18,2
Minus krav om revisionsudvalg	- 4,8
I alt	- 11,5

For så vidt angår dokumentationskrav ved koncernrevision, årsberetning over foranstaltninger mod overtrædelser og indførelse af stamkort er der tale om krav, som direkte følger af ændringsdirektivet, og som således skal gennemføres i dansk ret.

For så vidt angår besparelserne vil der være tale om, at den reelle besparelse er lig med den potentielle besparelse. For det første vil der være et færre antal virksomheder som er underlagt specifikke forudsætninger og krav som virksomheder af interesse for offentligheden. Da en revisor ifølge god revisorskik ikke må tage et højere honorar end nødvendigt, forventes det, at 100 procent af de virksomheder, som nu ikke længere er underlagt de strengere PIE krav, ikke længere vil blive revideret i henhold til kravene. For det andet vil det i forhold til faldet i antallet af kvalitetskontroller være Erhvervsstyrelsen, som bestemmer udtagelsen.

Revisorbranchen vil samlet set med lovforslaget opleve en væsentlig lettelse i udgifterne til kontrol. Den største byrde ved kontrollen kan henføres til udgiften til kvalitetskontrollanten og de interne ressourcer, som revisionsvirksomhederne skal stille til rådighed i forbindelse med en kontrol. Den ændrede tilsynsfrekvens betyder, at færre revisionsvirksomheder udvælges til kontrol og dermed falder den samlede omkostning til kontrol betydeligt. I forhold til gebyret, som opkræves hos alle revisorer, der er tilknyttet en godkendt revisionsvirksomhed, vil der samlet set være tale om et mindre fald.

Med lovforslaget udnyttes de muligheder for nationalt at stille mindre strenge krav der er i direktivet og forordningen. På de områder, hvor det er op til virksomhederne at vælge hvilke krav, de vil følge, forventes det, at virksomhederne vil vælge de krav, som er mest hensigtsmæssige for virksomheden. Det er ikke muligt kvantitativt at opgøre, hvor stor en del af virksomhederne, der vil vælge at opfylde de mindre strenge krav eller det kvantitative udbytte heraf.

Lovændringerne medfører administrative omstillingsomkostninger på 42,4 mio. kr.. Disse omkostninger vedrører gennemførelse af en række nye EU relaterede krav. Det drejer sig for det første om, hvorledes virksomhederne skal tilrettelægge og udføre deres erklæringsopgaver. For det andet drejer det sig om revisionsvirksomhedernes pligt til at indføre en whistleblower ordning og for det tredje om indførelse af de internationale standarder i revisorloven.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen konsekvenser for miljøet.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører de regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv), som medlemsstaterne har pligt til at gennemføre. Direktivet er et minimumsdirektiv.

Lovforslaget sikrer, at revisorloven er i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

På de områder, hvor direktivet og forordningen giver mulighed for nationalt at fastsætte lempeligere krav, er disse muligheder udnyttet, ligesom den overimplementering, som der er i den hidtil gældende revisorlov, fjernes.

På et område har regeringen dog med lovforslaget valgt at fastholde nationale særregel. Det drejer sig om anvendelsesområdet, hvor de nugældende bestemmelser om, at alle erklæringer med sikkerhed er omfattet, fastholdes.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[indsættes]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	På sigt forventes et fald i det gebyr, der dækker det offentlige tilsyn med revisor mv.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Revisorbranchen vil få mindre udgifter til kvalitetskontrol, idet frekvensen for kvalitetskontrol ændres. Færre virksomheder defineres som virksomheder af interesse for offentligheden, og bliver dermed fritaget for en række krav.	Lovforslaget indeholder en række ændringer, der medfører øgede byrder for revisorerne og/eller virksomhederne. Der er primært tale om ændringer der følger af direktivet, og som derfor er pligtigt at gennemføre i dansk ret.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører de regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv), som medlemsstaterne har pligt til at gennemføre. Direktivet er et minimumsdirektiv.</p> <p>Lovforslaget sikrer, at revisorloven er i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til revisorlovens titel affattes på ny, så den indeholder en opdateret oversigt over alle gældende EU-forskrifter, som udgør revisorlovens EU-retlige baggrund.

Den ændrede affattelse skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EF af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF.

Forordningen er umiddelbart gældende i medlemslandene, men den indeholder nogle optioner for medlemslandene, som er gennemført i nærværende lovforslag.

Til nr. 2

Forslaget til ændring af § 1, stk. 3, er en konsekvensændring af forslaget § 1, nr. 17, om ændring af revisorlovens § 16 samt § 1, nr. 82, om indsættelse af §§ 44 a og b.

Til nr. 3

Efter de gældende regler er kommuner, kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, og regioner omfattet af lovens § 21, stk. 3. For revisionen gælder således skærpede krav til revisors uafhængighed, herunder krav om partnerrotation, krav om yderligere oplysninger i revisionsprotokollen og krav om, at revisor skal offentliggøre en rapport om gennemsigtighed. Revisor er endvidere underlagt skærpede krav til den lovpligtige kvalitetskontrol.

I betænkning nr. 1487/2006 fra udvalget om kommunal og regional revision er om begrundelsen for, at de skærpede uafhængighedsregler skal gælde for den kommunale og regionale revision, bl.a. anført, at kommunernes økonomiske forvaltning er af stor offentlig interesse, og at hensynet til bedst muligt at sikre tilliden til den kommunale revision er tungtvejende. I forbindelse med gennemførelsen af den gældende revisorlov (lov nr. 468 af 17. juni 2008 med senere ændringer) gennemførtes de samme skærper af reglerne om den kommunale og regionale revision som af reglerne om revisionen af de øvrige PIE virksomheder. Der blev herved i bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 120 2007/2008, 2. saml.) bl.a. henvist til, at kommunernes og regionernes økonomiske forvaltning er af stor offentlig interesse, og at de skærpede krav vil kunne medvirke til at styrke offentlighedens tillid til den kommunale revision og dermed kontrollen med den kommunale og regionale regnskabsaflæggelse.

Det følger endvidere af § 42, stk. 1, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, henholdsvis § 28, stk. 1, 2. pkt., i regionsloven, at den kommunale og regionale revision skal være sagkyndig og uafhængig. Disse bestemmelser indebærer *for det første*, at det er en offentligretlig forpligtelse for kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet at påse, at den revision, kommunalbestyrelsen/regionsrådet antager som kommunens/regionens revisor, opfylder revisorlovens krav til sagkundskab og uafhængighed. Bestemmelserne indebærer *for det andet*, at de gældende kommunalretlige krav til den kommunale og regionale revisions sagkundskab og uafhængighed gælder ved siden

af revisorlovens krav til sagkundskab og uafhængighed. Disse bestemmelser gælder uændret, uafhængig af dette forslag.

Det foreslås, jf. forslaget til § 1 a, nr. 3, at kommuner, kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, og regioner ikke skal være omfattet af definitionen af virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder).

Når kommuner, kommunale fællesskaber og regioner ikke fremover defineres som PIE virksomheder, vil de som udgangspunkt ikke længere være omfattet af de skærpede regler om revisionen, som gælder for PIE virksomheder, ligesom revisionen ikke vil være omfattet af de skærpede regler, som gælder for revisionen i dag. Samtidig vil kravene i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden ikke gælde for revisionen.

Kommunernes og regionernes økonomiske forvaltning er af stor offentlig interesse, jf. ovenfor, og strenge krav til revisionen af disse myndigheder vil medvirke til at styrke offentlighedens tillid til den kommunale og regionale revision og dermed kontrollen med den kommunale og regionale regnskabsaflæggelse. Offentlighedens velbegrundede interesse i kommunernes og regionernes økonomiske forvaltning har således fuldt ud samme vægt som ved indførelsen af de gældende regler. Navnlig af hensyn til offentlighedens tillid til den kommunale og regionale revision og dermed kontrollen med den kommunale og regionale regnskabsaflæggelse er der således grund til at opretholde og fastsætte strenge krav til den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og kontrollen med revisionen.

På denne baggrund foreslås det, at der i § 1, stk. 4, gives Erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til efter forhandling med Social- og indenrigsministeren at fastsætte regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision. De regler, der vil blive fastsat, vil supplere de gældende regler i revisorloven herom.

Bemyndigelsen forventes på nuværende tidspunkt at blive udnyttet således, at de indholdsmæssige bestemmelser i forordningen for revisionen af PIE virksomheder, der kan medvirke til at fremme den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og kontrollen med denne revision, som udgangspunkt skal finde tilsvarende anvendelse på den kommunale og regionale revision af kommuner, regioner og kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Det vil dog i forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelsen blive overvejet, om det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at de kommunale fællesskaber, hvis økonomi er af en mindre størrelse, skal være omfattet af de supplerende krav til den kommunale revision, som fastsættes i henhold til bemyndigelsen.

Endvidere vil regler i forordningen, som under hensyn til de strukturelle forskelle mellem på den ene side private virksomheder og på den anden side kommuner, kommunale fællesskaber og regioner som politisk styrede offentlige myndigheder ikke hensigtsmæssigt finder anvendelse for disse myndigheder, ikke skulle finde anvendelse på den kommunale og regionale revision. Tilsvarende vil gælde for regler i forordningen, hvor de hensyn, forordningsreglen skal varetage, er tilstrækkeligt tilgodeset i de regler, der gælder for kommuner, regioner og kommunale fællesskaber som politisk styrede offentlige myndigheder og for revisionen af og tilsynet med disse myndigheder. Det gælder f.eks.

- reglerne i artikel 12 om revisors indberetning til tilsynsmyndighederne, hvor den kommunale og regionale tilsynsmyndighed i forvejen modtager indberetning om revisionen efter § 57 i lov om kommunernes styrelse og regionslovens § 25,

- reglerne i artikel 16 om en procedure for udpegelse af revisorer, hvor lov om kommunernes styrelse og regionsloven indeholder særlige regler om kommunalbestyrelsens/regionsrådets ansættelse af revisionen og om Statsforvaltningens godkendelse af beslutningerne, ligesom kommuners og regioners revisions-kontrakter vil være omfattet af de almindelige regler om udbud, der gælder for offentlige myndigheder i overensstemmelse med EU-direktiverne herom, og
- reglerne i artikel 17, stk. 1-6, om revisionsopgavens varighed, hvor de gældende kommunalretlige regler om revisionens uafhængighed allerede fastsætter krav til mindste varighed af revisionsopgaven for kommuner og regioner, ligesom de almindelige regler om udbud, der gælder for offentlige myndigheder, også kan have betydning for varigheden af revisionsopgaven.

Efter ændringsdirektivet gælder endvidere, at PIE virksomheder skal oprette et revisionsudvalg med en bestemt sammensætning, og som efter forordningen er tillagt visse funktioner i relation til revisionen af virksomheden. Det findes ikke hensigtsmæssigt, at kravet om oprettelse af et revisionsudvalg skal finde anvendelse for kommuner, kommunale fællesskaber og regioner, der er politisk styrede offentlige myndigheder. Disse myndigheders organisation er etableret med lov- eller vedtægtsbestemte organer som øverste styrerende organ, som navnlig har til formål at sikre den politiske repræsentation i myndigheden, og det savner derfor mening at anvende reglerne om revisionsudvalget og dets sammensætning på disse myndigheder.

Derimod bør en række af de bestemmelser i forordningen, hvorved revisionsudvalget er tillagt funktioner, finde anvendelse på revisionen, idet disse regler kan medvirke til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og til kontrollen med denne revision. Derfor forventes bemyndigelsen for så vidt angår bestemmelser, der indebærer, at revisionsudvalget tillægges opgaver, for kommunernes vedkommende at blive udnyttet således, at kommunalbestyrelsen træder i stedet for revisionsudvalget, idet de almindelige regler om intern delegation i kommunerne gælder. Kommunalbestyrelsen vil også kunne beslutte at oprette et særligt udvalg efter § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

Regionsrådet vil efter de almindelige regler om udvalg i regionerne og grundsætningerne om delegation have tilsvarende muligheder som kommunerne for at placere opgaverne i regionen. Bemyndigelsesbestemmelsen forventes derfor for så vidt angår bestemmelser, der indebærer, at revisionsudvalget tillægges opgaver, for regionernes vedkommende at blive udnyttet således, at regionsrådet træder i stedet for revisionsudvalget.

For så vidt angår kommunale fællesskaber vil opgaven som udgangspunkt påhvile det øverste styrende organ i fællesskabet, der dog også vil have mulighed for at delegere varetagelsen af opgaverne til andre niveauer inden for myndigheden, medmindre vedtægterne er til hinder herfor. Bemyndigelsesbestemmelsen forventes derfor for så vidt angår bestemmelser, der indebærer, at revisionsudvalget tillægges opgaver, for kommunale fællesskabers vedkommende at blive udnyttet således, at det øverste styrende organ i fællesskabet træder i stedet for revisionsudvalget.

De bestemmelser, der på nuværende tidspunkt forventes at skulle finde tilsvarende anvendelse for revisionen af kommuner, kommunale fællesskaber og regioner, er følgende bestemmelser i forordningens afsnit II om betingelser for udførelse af den lovpligtige revision:

- Artikel 4 om revisionshonorarer med de fornødne tilpasninger.
- Artikel 5 om forbud mod udførelse af visse ikkerevisionsydelse med de fornødne tilpasninger.
- Artikel 6 om revisionens forberedelse til den lovpligtige revision og vurdering af trusler mod uafhængigheden. Revisionen skal dog ikke vurdere, om kravene efter forordningens artikel 17, stk. 1-6, er opfyldt, da disse bestemmelser ikke vil finde anvendelse for revisionen af kommuner, kommunale fællesskaber og regioner.

- Artikel 7 om uregelmæssigheder.
- Artikel 8 om kvalitetssikringsgennemgang.
- Artikel 9 om internationale revisionsstandarder.
- Artikel 10 om revisionspåtegning.
- Artikel 11 om revisionsprotokollatet og dets afgivelse.
- Artikel 13 om revisionens beretning om gennemsigtighed.
- Artikel 14 om revisionens oplysninger til de kompetente myndigheder.
- Artikel 15 om registrering, herunder revisionens pligt til at opbevare dokumenter og oplysninger.

Følgende bestemmelser i forordningens afsnit III om udpegelse af revisor forventes at finde anvendelse:

- Artikel 17, stk. 7, om intern rotation og artikel 17, stk. 8, om beregningen af revisionsopgavens varighed for så vidt angår den interne rotation.
- Artikel 18 om revisionens sagsmappe, herunder den tidligere revisions pligt til at give den nye revision adgang til oplysninger.

Derudover forventes de krav i artikel 23-26 i forordningens afsnit IV, der gælder for det offentlige tilsyn med revisorer, der reviderer PIE virksomheder, at finde tilsvarende anvendelse for tilsynet med revisorer, der reviderer kommuner, kommunale fællesskaber og regioner.

Til nr. 4

I den gældende revisorlov findes der ikke en bestemmelse, der indeholder definitioner. De definitioner, der findes, er indeholdt i forskellige bestemmelser i loven. Definitionen af "revisor" og "revisionsvirksomhed" er således fastlagt i den gældende lovs § 1, stk. 4 og 5.

"Virksomheder af interesse for offentligheden" har ikke hidtil været defineret direkte i loven, men revisorlovens § 21, stk. 3, opregner de virksomheder, hvor der gælder skærpede krav.

At en virksomhed er omfattet af lovens § 21, stk. 3, betyder, at revisor ved revision af sådanne virksomheder er underlagt skærpede krav til uafhængighed, krav om partnerrotation, ligesom revisionsvirksomheden skal offentliggøre en årlig rapport om gennemsigtighed. For børsnoterede og finansielle virksomheder gælder endvidere et krav om etablering af revisionsudvalg.

"Små virksomheder", "mellemstore virksomheder" og "store virksomheder" har ikke hidtil været defineret i revisorloven, da kravene i den gældende lov ikke beror på størrelsen på den virksomhed, som en erklæringsopgave vedrører.

Definitionen af "revisor" og "revisionsvirksomhed" i de nugældende § 1, stk. 4 og 5, foreslås flyttet til § 1 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Der er tale om en uændret videreførelse af nuværende § 1, stk. 4 og 5.

"Virksomheder af interesse for offentligheden" (herefter benævnt PIE virksomheder) foreslås defineret i § 1 a, stk. 1, nr. 3. I henhold til artikel 1, nr. 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber er virksomheder af interesse for offentligheden defineret som børsnoterede selskaber, kreditinstitutter, forsikringsselskaber samt virksomheder, som nationalt er defineret som PIE virksomheder i de pågældende medlemsstater.

Den gældende lovs § 21, stk. 3, omfatter virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, statslige aktieselskaber, kommuner, kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, og regioner, virksomheder og foreninger, der

er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger, samt ATP Koncernen og virksomheder, der i to på hinanden følgende regnskabsår overstiger to eller flere af kriterierne: En medarbejderstab på 2.500 personer, en balancesum på 5 mia. kr. eller en nettoomsætning på 5 mia. kr.

Forslaget medfører, at den danske definition af PIE virksomheder indskrænkes til direktivets mindstekrav, dvs. børsnoterede virksomheder, kreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 3, litra a, omfatter virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land. Der er tale om en uændret videreførelse af gældende § 21, stk. 3, nr. 1.

Det foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 3, litra b, angiver de kreditinstitutter og forsikringsselskaber, der er omfattet af artikel 2, nr. 13, litra b og c, i det ændrede 8. selskabsdirektiv.

Indskrænkning af definitionen af PIE virksomheder betyder, at en del virksomheder ikke længere defineres som PIE virksomheder. Det drejer sig om statslige aktieselskaber (gældende § 21, stk. 3, nr. 2), kommuner, kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, og regioner (gældende § 21, stk. 3, nr. 3) og andre finansielle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet samt store unoterede virksomheder.

De fleste af revisorlovens gældende krav til revision af PIE virksomheder findes nu i forordningen om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Endvidere indeholder forordningen nye krav. Bestemmelserne om revisionsudvalg findes dog fortsat i revisorloven, jf. lovens § 31, ligesom forbuddet mod, at revisor tager ansættelse hos en PIE revisionskunde, fremgår af revisorloven, jf. lovens § 24 c. Derudover er udnyttelse af lempelsesmuligheder i forordningen fastsat i revisorloven (f.eks. levering af visse ydelser, jf. forslaget til ny § 24 a) og i selskabslovgivningen (f.eks. revisors valgperiode).

At de nævnte virksomheder udgår af definitionen af PIE virksomheder betyder, at de ikke vil være underlagt forordningen eller revisorlovens særlige krav til PIE virksomheder. Det er for eksempel kravet om, at der skal udarbejdes revisionsprotokol eller krav til den periode, en virksomhed kan have den samme revisor. Virksomhederne, der udgår, vil dog fortsat være omfattet af de krav i revisorloven, der gælder alle revisioner. Med hensyn til kommuner og regioner henvises til bemærkningerne ovenfor til den nye formulering af lovens § 1, stk. 4. Der henvises dog til lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med social- og indenrigsministeren kan fastsætte krav til revisionen af regioner, kommuner og kommunale fællesskaber. Andre finansielle virksomheder er omfattet af Finanstilsynets solvenstilsyn, og det er vigtigt, at regnskabsbrugerne og Finanstilsynet fortsat kan have tillid til disse virksomheders opgjorte egenkapital. Finanstilsynets nuværende inspektionsfrekvens er tilrettelagt efter de krav, der stilles til udførelsen af revisionen og til revisors uafhængighed. Det forhold, at virksomhederne ikke længere er omfattet af definitionen af virksomheder af interesse for offentligheden og dermed de højeste standarder for revision og revisors uafhængighed, kan derfor føre til, at Finanstilsynets inspektionsfrekvens af virksomhederne vil blive revurderet.

For så vidt angår definitionen af størrelsen på virksomheder, skelner ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2, litra h, mellem små og mellemstore virksomheder og definerer dem med henvisning til definitioner i Europaparlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet). Direktiv 2013/34/EU er gennemført i årsregnskabsloven.

Det foreslås derfor, at der i revisorloven indsættes definitioner på størrelsen af virksomheder, da lovforslaget indeholder flere bestemmelser, hvor der fastsættes lempeligere krav, hvis det drejer sig om opgaver for små virksomheder.

I forslaget til § 1 a, stk. 1, nr. 4, foreslås det, at ”små virksomheder” defineres i overensstemmelse med størrelsesgrænserne for små virksomheder i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1. Definitionen af små virksomheder har blandt andet betydning for kravene til accept og fortsættelse af en opgave, jf. forslagets § 1, nr. 15, til intern organisation og kvalitetsstyring, jf. lovforslagets § 1, nr. 42, og bemærkningerne hertil, og for hyppigheden af den lovpligtige kvalitetskontrol, jf. forslagets § 1, nr. 46.

I forslaget til § 1 a, stk. 1, nr. 5, foreslås, at ”mellemstore virksomheder” defineres i overensstemmelse med størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2. Definitionen har for eksempel betydning for, hvornår en revisionsvirksomhed skal underkastes kvalitetskontrol, jf. den foreslåede affattelse af lovens § 29, stk. 3, jf. forslagets § 1, nr. 46.

Endelig foreslås det i § 1 a, stk. 1, nr. 6, at ”store virksomheder” defineres som virksomheder, der overskrider grænserne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2, for mellemstore virksomheder. Det vil sige alle de virksomheder, som er større end de i § 1 a, stk. 1, nr. 5, nævnte.

Det foreslås i stk. 2, at årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, skal finde anvendelse ved beregning af størrelsesgrænserne for små og mellemstore virksomheder efter stk. 1, nr. 4 og 5.

Hvis der er tale om modervirksomheder, foreslås det i stk. 3, at årsregnskabslovens § 110, stk. 2 og 3, skal finde anvendelse ved beregningen af størrelserne for små og mellemstore virksomheder efter stk. 1, nr. 4 og 5. Der findes efter årsregnskabslovens § 110 to opgørelsesmodeller, som begge kan anvendes.

Efter årsregnskabslovens § 110, stk. 2, skal der ved opgørelsen af beløbsstørrelserne foretages koncerninterne eliminerings, så beløbsstørrelserne opgøres på konsolideret niveau, dvs. for koncernen som helhed. § 110, stk. 2, henviser til, at de generelle beregningsregler i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, finder anvendelse. Herudover henvises der til årsregnskabslovens § 7, stk. 4, vedrørende beregning af størrelsesgrænsen for nettoomsætningen i virksomheder, der har finansielle indtægter eller indtægter fra investeringsvirksomhed mindst svarende til nettoomsætningen, som defineret i årsregnskabsloven.

Alternativt kan koncernen efter årsregnskabslovens § 110, stk. 3, vælge at opgøre størrelsesgrænserne uden eliminering og samtidig forhøje beløbsstørrelserne for balancesum og nettoomsætning med 20 pct. Ved anvendelse af opgørelsesmetoden efter stk. 3 skal der heller ikke foretages udlig-ning af den regnskabsmæssige værdi af kapitalandelene i dattervirksomhederne. De generelle be-regningsregler i § 7, stk. 3, og 4, finder ligeledes anvendelse, hvis metoden i årsregnskabslovens § 110, stk. 3, anvendes.

8. selskabsdirektiv indeholder ikke en bestemmelse svarende til regnskabsdirektivets artikel 40, der begrænser anvendelsen af regnskabsdirektivets lempelsesmuligheder, hvis der er tale om virk-somheder af offentlig interesse. Det betyder, at de lempelsesmuligheder, der i revisorloven gælder ved revision af små virksomheder, også gælder, hvis der er tale om en virksomhed af interesse for offentligheden, medmindre andet følger af den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller revisorlovgivningen i øvrigt.

Til nr. 5 og 6

Forslaget til ændring af § 2, *stk. 1, nr. 3*, er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 10, om ændringen af § 10.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at indholdet af det offentlige register også kommer til at omfatte virksomheder, der er godkendt som EU/EØS revisionsvirksomhed, jf. det foreslåede § 1, nr. 13.

Kravet om at disse skal optages i det offentlige register følger af 8. selskabsdirektiv § 17, *stk. 1, litra j*. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 1, nr. 13.

Til nr. 7

Forslaget til ændring af § 3, *stk. 1, nr. 4*, er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 53, om ændringen af § 33.

Til nr. 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 76, hvorefter nuværende § 44, *stk. 2*, bliver § 44, *stk. 4*.

Til nr. 9

Revisorlovens § 10, som har implementeret artikel 14 i 8. selskabsdirektiv, angiver under hvilke betingelser Erhvervsstyrelsen kan godkende personer, der har gennemført en uddannelse i udlandet. § 10, *stk. 1*, fastsætter, at personen, som ønsker godkendelse, skal godtgøre at have gennemført en uddannelse i udlandet, der findes at kunne ligestilles med uddannelsen efter lovens § 3, og i øvrigt opfylder de øvrige betingelser.

Den foreslåede nye formulering af § 10, *stk. 1*, er en kodificering af den gældende praksis for anerkendelse af udenlandske revisorer.

Formuleringen præciserer således, at det ikke er tilstrækkeligt, at en ansøger har gennemført en uddannelse, der opfylder kravene i 8. selskabsdirektiv. For at opnå gensidig anerkendelse som statsautoriseret revisor skal en ansøger i overensstemmelse med artikel 14, *stk. 1*, i 8. direktiv være godkendt til at udføre lovpligtig revision.

Formuleringen præciserer endvidere, at efter gennemførelsen af den nye revisoruddannelse ved lov nr. 617 af 12. juni 2013 godkendes en udenlandsk revisor som statsautoriseret revisor i Danmark, idet uddannelsen til registreret revisor er under afvikling, og titlen indtil den endelige afvikling i 2019 kun kan opnås af personer, der har fulgt et målrettet forløb mod opnåelse af denne titel.

Endelig præciseres det med henvisningen til § 3, *stk. 4 og 5*, hvilke yderligere krav der stilles for, at en ansøger kan opnå godkendelse som statsautoriseret revisor. Ud over kravene til uddannelse og godkendelse til at udføre lovpligtig revision skal ansøgeren opfylde det almindelige krav til forsikring, jf. § 3, *stk. 4*. Kravene til en godkendt revisors forsikring er fastsat i bekendtgørelse nr. 661 af 26. juni 2008 om godkendte revisorerers garantistillelse og ansvarsforsikring.

Efter § 3, *stk. 5*, kan godkendelse nægtes i tre situationer:

- 1) hvis ansøgeren er dømt for et strafbart forhold, og det udviste forhold begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen som statsautoriseret revisor (under de i straffelovens § 78, *stk. 2*, nævnte omstændigheder),

- 2) hvis ansøgerens omdømme giver grund til at antage, at opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant ikke kan varetages på tilstrækkelig måde, eller
- 3) hvis ansøgeren har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

For så vidt angår det hidtidige krav i § 10, stk. 1, sidste pkt. om at personen skal dokumentere sit kendskab til dansk lovgivning, henvises til bemærkningerne til den nye formulering af revisorlovens § 10, stk. 2.

Til nr. 10

Revisorlovens § 10, stk. 1, angiver, at en person, der har gennemført en uddannelse i udlandet, og som ønsker at blive godkendt som revisor i Danmark, skal dokumentere sit kendskab til dansk lovgivning. Bestemmelsen angiver ikke, hvilken udligningsforanstaltning en ansøger skal gennemgå for at dokumentere dette. Det skyldes, at en egnethedsprøve, der testede en ansøgers kendskab til relevant dansk lovgivning, hidtil har været den eneste tilladte udligningsforanstaltning i artikel 14 i 8. selskabsdirektiv.

Med ændringen af 8. selskabsdirektiv indføres imidlertid en ny og væsentlig udvidet formulering af artikel 14. Ændringsdirektivet bestemmer i artikel 1, nr. 10, at værtslandet ved gensidig anerkendelse af revisorer efter direktivets artikel 14 som noget nyt kan kræve enten gennemførelse af en prøvetid eller beståelse af en egnethedsprøve.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, præciseres det, at en udenlandsk revisor som udgangspunkt kun kan opnå godkendelse som statsautoriseret revisor efter aflæggelse af egnethedsprøve. En egnethedsprøve anses for den mest hensigtsmæssige metode til afklaring af, om en udenlandsk revisor har tilstrækkeligt kendskab til den danske regulering inden for materielle erhvervsretlige regler, skatte- og skatteforvaltningsret, regler for regnskabsaflæggelse og regler for udøvelse af revisionsvirksomhed i Danmark.

Kravene til egnethedsprøven, der i dag forestås af og aflægges mundtlig for Revisorkommissionen, er nærmere beskrevet i Revisorkommissionens vejledning fra juni 2014. Vejledningen er offentliggjort på Revisorkommissionens hjemmeside. Prøven, der omfatter revisors kendskab til love og bestemmelser i værtslandet, der er relevante for lovpligtig revision, vil blive videreført.

I det tilfælde at en ansøger dokumenterer at have dybdegående kendskab til den danske regulering af de for revisorer relevante emner, kan Erhvervsstyrelsen undlade at stille krav om bestået egnethedsprøve som betingelse for godkendelse som statsautoriseret revisor.

Den foreslåede § 10, stk. 3, er en ny bestemmelse, som gennemfører artikel 44, stk. 1, i 8. selskabsdirektiv. Bestemmelsen har ikke hidtil været gennemført i dansk ret og har derfor ikke kunnet håndhæves over for revisorer, der i et tredjeland har opnået godkendelse til at udføre lovpligtig revision. Ændringsdirektivet berører ikke denne bestemmelse.

For revisorer, der opfylder kravene i den foreslåede § 10, stk. 1, men som i et tredjeland har opnået godkendelse til at udføre lovpligtig revision, stilles der i den foreslåede bestemmelse krav om, at det tredjeland, der har godkendt ansøgeren til at udføre lovpligtig revision, på tilsvarende vis vil godkende danske godkendte revisorer. Erhvervsstyrelsen kan iflg. 2. pkt. i bestemmelsen pålægge en ansøger at dokumentere, at denne gensidighed eksisterer. Dokumentation kan f.eks. bestå i en erklæring fra den myndighed, der har godkendt ansøgeren, om at danske godkendte revisorer vil opnå tilsvarende gensidig anerkendelse. Kravet vil blive pålagt ansøgere fra tredjelande, fra hvilke Erhvervsstyrelsen ikke tidligere har modtaget en gensidighedserklæring. Erhvervsstyrelsen kan i

overensstemmelse med de almindelige regler om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer kræve, at en sådan erklæring el. lign. af en translatør oversættes til dansk eller engelsk.

Til nr. 11

Den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, fastsætter betingelser for at opnå Erhvervsstyrelsens godkendelse som revisionsvirksomhed. Bestemmelsen stiller krav til majoriteten af stemmerettigheder, personkredsen af revisionsvirksomhedens øverste ledelsesorgan og krav om at revisionsvirksomheden skal underkaste sig kvalitetskontrol efter lovens § 29.

Ændringsdirektivet indfører krav til revisionsvirksomheders interne organisation, som foreslås indsat i lovens § 28 og krav om, at en revisionsvirksomhed som led i sit kvalitetsstyringssystem skal have en passende ordning, hvor dens ansatte kan indberette overtrædelser af revisorlovgivningen eller forordningen, som foreslås indsat i lovens § 28 a. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 42 og 43.

Det foreslås derfor, at det i lovens § 13, stk. 1, nr. 1, præciseres, at Erhvervsstyrelsens godkendelse af en revisionsvirksomhed - udover de betingelser som allerede fremgår af bestemmelsen - tillige kræver, at virksomheden opfylder kravene i §§ 28 og 28 a til dens interne organisation og dens kvalitetsstyringssystem, herunder etablering af en whistleblowerordning.

Til nr. 12

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 76, hvorefter nuværende § 44, stk. 4, bliver § 44, stk. 6, og som følge af forslagets § 1, nr. 78, hvorefter nuværende 3. pkt. i § 44, stk. 4, bliver 4. pkt.

Til nr. 13

Den gældende regulering af godkendelse af revisionsvirksomheder i revisorlovens § 13 stiller ikke krav til en revisionsvirksomheds hjemsted eller lignende rent nationale krav. Derfor vil en revisionsvirksomhed, der opfylder kravene til godkendelse i en anden EU/EØS medlemsstat, også opfylde de danske godkendelseskra. En godkendelse efter revisorlovens § 13 indebærer imidlertid, at revisionsvirksomheden uanset dens hjemland bliver underlagt fuldt tilsyn efter danske regler.

Med ændringsdirektivet er der indført en ny bestemmelse i artikel 34, stk. 1, der begrænser omfanget af det tilsyn, som kan pålægges en udenlandsk revisionsvirksomhed, der er godkendt i hjemlandet.

For at kunne skelne mellem revisionsvirksomheder, der er underlagt fuldt tilsyn i Danmark, og de revisionsvirksomheder, som kun kan kontrolleres i begrænset omfang i overensstemmelse med ændringsdirektivet, foreslås indført en ny § 13 a i revisorloven. Bestemmelsen omhandler alene registreringen af revisionsvirksomheder, der er godkendt i et andet EU- eller EØS-land i overensstemmelse med 8. selskabsdirektiv med henblik på afgivelse af erklæringer omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2 – revisionspåtegninger og andre erklæringer med sikkerhed, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Disse virksomheder bliver efter den foreslåede formulering til revisorlovens § 29, stk. 5, ikke underlagt den kontrol af kvalitetsstyringssystemet, der ellers følger af § 29, stk. 2.

Af den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 1, fremgår det, at en udenlandsk revisionsvirksomhed skal registreres i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, hvis virksomheden er godkendt i et andet EU-land eller EØS-land i overensstemmelse med 8. selskabsdirektiv. En verifikation af en revisionsvirksomheds godkendelse vil i praksis blive foretaget via Informationssystemet for det Indre Marked (IMI), der er et myndighedssamarbejde inden for EU/EØS-landene.

Det følger af årsregnskabslovens § 135, at kun statsautoriserede eller registrerede revisorer kan revidere årsregnskaber og koncernregnskaber, afgive udtalelse om ledelsesberetningen eller udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten. Det vil derfor fortsat være nødvendigt for en udenlandsk revisionsvirksomhed, der er registreret i overensstemmelse med den foreslåede § 13 a, at sikre, at revisionen af danske virksomheder foretages af en revisor, der er godkendt i Danmark i overensstemmelse med revisorloven.

I § 13 a, stk. 2, foreslås det, at fristen for, hvornår en EU-/EØS-revisionsvirksomhed skal lade sig registrere, fastsættes således, at virksomheden ikke kan påtage sig revisionsopgaver uden at være anmeldt. Fristen er således angivet fleksibelt med formuleringen ”skal indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter § 1, stk. 2, påbegyndes”.

Det følger af den nye bestemmelse i 8. selskabsdirektiv artikel 3 a, stk. 3, 2. pkt., at en værtsmedlemsstat kan kræve et certifikat, der attesterer, at revisionsfirmaet er registreret i hjemstaten. Det følger endvidere af artikel 3, stk. 3, at ”Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed giver hjemstatens kompetente myndighed underretning om registreringen af revisionsfirmaet”. En revisionsvirksomhed kan først vælges som revisor for en dansk virksomhed, når revisionsvirksomheden er registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Med henblik på håndteringen af disse praktisk administrative opgaver foreslås det i § 13 a, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen gives hjemmel til fastsættelse af nærmere regler for registrering af EU-/EØS-revisionsvirksomheder og orientering af den kompetente myndighed i hjemlandet.

Til nr. 14

Efter revisorlovens § 15, stk. 1, gælder der for tredjelandes revisorer og revisionsvirksomheder en pligt til registrering i registret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, hvor sådanne afgiver revisionspåtegning på årsregnskaber og koncernregnskaber for virksomheder med hjemsted uden for EU/EØS-landene, men som er børsnoterede i Danmark. Bestemmelsen er en implementering af artikel 45 i 8. selskabsdirektiv.

Efter den gældende affattelse af § 15, stk. 2, der er en implementering af en undtagelsesbestemmelse i artikel 45, finder registreringskravet for virksomheder omfattet af § 15, stk. 1, dog ikke anvendelse, hvis revisionspåtegningen angår en virksomhed, der udelukkende udsteder gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed beløber sig til mindst 50.000 EUR eller, når der er tale om gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 EUR.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 33, er artikel 45, stk. 1, ændret med hensyn til undtagelsesbestemmelsen. Lovforslaget implementerer ændringen af undtagelsesbestemmelsen, således at undtagelsen nu angår to grupper af virksomheder.

Forslaget til affattelse af § 15, stk. 2, nr. 1, angår de virksomheder, hvis gældsbeviser inden den 31. december 2010 var optaget til handel på et reguleret marked, og hvor gældsbevisernes pålydende på udstedelsesdagen er mindst 50.000 EUR eller en tilsvarende værdi.

Der er tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse, og forslaget får derfor ikke betydning for registreringspligten for de tredjelandsrevisorer, der reviderer virksomheder omfattet af stk. 1, der har gældsbeviser optaget til handel før den 31. december 2010.

Forslaget til affattelse af § 15, stk. 2, nr. 2, angår de virksomheder, hvis gældsbeviser den 31. december 2010 eller senere er optaget til handel på et reguleret marked, og hvor gældsbevisernes pålydende på udstedelsesdagen er mindst 100.000 EUR eller en tilsvarende værdi.

Ved forslaget hæves størrelsesgrænsen for, hvornår en tredjelandsrevisor er fritaget fra registreringspligten, fra en værdi pr. enhed på 50.000 EUR til 100.000 EUR.. Den ændrede grænse gælder for gældsbeviser, der er optaget til handel på et reguleret marked den 31. december 2010 eller senere. Det betyder, at revisorer, der har været fritaget for registrering efter de gældende regler, kan blive omfattet af registreringspligten efter den nye bestemmelse, medmindre revisionen vedrører en virksomhed, der også opfylder den nye størrelsesgrænse pr. enhed for de udstedte gældsbeviser.

De foreslåede ændringer følger af ændringerne i artikel 45 i 8. selskabsdirektiv.

Til nr. 15

Den gældende revisorlov indeholder ikke bestemmelser, om revisionsvirksomhedens accept og fortsættelse af en revisionsopgave udover stillingtagen til uafhængigheden. Det fremgår af lovens § 24, stk. 6, 1. pkt., at revisionsvirksomheden skal sikre, at revisor tager stilling til, om der foreligger omstændigheder, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om vedkommendes uafhængighed, inden opgaven påtages.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 16, indsættes artikel 22b, som indeholder krav om, at revisionsvirksomheden skal vurdere og dokumentere visse nærmere angivne forhold, inden den accepterer eller fortsætter en revisionsopgave. Revisionsvirksomheden skal bl.a. vurdere og dokumentere uafhængighed og trusler mod uafhængigheden og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler.

Det foreslås derfor, at kravene til accept og fortsættelse af en revisionsopgave indsættes i revisorloven i en ny bestemmelse, § 15 a, som finder anvendelse for udførelse af revision af regnskaber, jf. dog stk. 3.

Den foreslåede § 15 a, stk. 1, nr. 1 og 2, fastslår i lighed med den gældende § 24, stk. 6, 1. pkt., at revisionsvirksomheden, inden den accepterer eller fortsætter en revisionsopgave, skal vurdere og dokumentere uafhængigheden og trusler mod uafhængigheden. Stk. 1, nr. 2, præciserer, at enhver trussel mod uafhængigheden og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler, skal vurderes og dokumenteres forud for accept og fortsættelse af en revisionsopgave uanset væsentlighed.

Det foreslås med bestemmelsens stk. 1, nr. 3 og 4, at revisionsvirksomheden skal vurdere og dokumentere, om den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer for at udføre revisionsopgaven korrekt. Endvidere skal revisionsvirksomheden sikre, at revisor er godkendt til at afgive revisionspåtegningen på regnskabet.

Den foreslåede stk. 2 udnytter ændringsdirektivets option til at fastsætte lempeligere krav ved revision af små virksomheder, jf. den foreslåede § 1 a for definition af små virksomheder. Det foreslås, derfor i stk. 2, at det alene er stk. 1, nr. 1 og 2, som skal finde anvendelse ved revision af regnskaber aflagt af små virksomheder. Ved revision af regnskaber aflagt af små virksomheder skal en revisionsvirksomhed derfor vurdere og dokumentere uafhængighed efter § 24 og trusler mod uafhængig-

heden og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler. Dette er i overensstemmelse med den gældende § 24, stk. 6, 1. pkt.

Det foreslåede medfører, at stk. 1, nr. 3 og 4, ikke finder anvendelse ved revision af regnskaber aflagt af små virksomheder. En revisionsvirksomhed skal derfor ikke, inden den accepterer eller fortsætter en revisionsopgave vurdere og dokumentere, om den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer eller om den revisor, der afgiver revisionspåtegningen på regnskabet, er godkendt hertil. Det er dog fortsat et krav efter revisorlovens § 16, stk. 1, at en godkendt revisor skal udføre revisionen i overensstemmelse med god revisorskik. En revisor skal derfor udvise den hurtighed, som opgavens beskaffenhed tillader og udvise fornøden omhu ved udførelsen af opgaven. Endvidere indebærer begrebet god revisorskik implicit, at pågældende som afgiver revisionspåtegningen på regnskabet skal være godkendt revisor.

Efter den foreslåede *stk. 3* finder § 15 a, stk. 1, nr. 1 og 2, om uafhængighed og trusler mod uafhængigheden, herunder de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler, også anvendelse for andre erklæringer med sikkerhed, f.eks. udvidet gennemgang efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard. Det er i overensstemmelse med den gældende § 24, stk. 6, 1. pkt

Den gældende § 24, stk. 6, 1. pkt., foreslås som følge af den nye § 15 a ophævet, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 35.

Efter den foreslåede § 15 a, *stk. 4*, præciseres, at kravene til vurdering og dokumentation af uafhængighed mv. efter forslaget til stk. 1, ved revisions af virksomheder af interesse for offentligheden gælder i tillæg til kravene i artikel 6 i forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden om forberedelse til den lovpligtige revision og vurdering af trusler mod uafhængigheden.

Til nr. 16 og 17

Den gældende § 16, stk. 1, fastslår, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af erklæringsopgaver med sikkerhed, og at revisor skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik. Bestemmelsen opfylder krav til etik i den tidligere artikel 21 i 8. selskabsdirektiv.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 13, ændres artikel 21 om faglig etik, så der i stk. 2 indføres krav om, at revisor skal udvise professionel skepsis i forbindelse med udførelse af lovpligtig revision.

Det foreslås derfor, at kravet om at udvise professionel skepsis indsættes som en del af god revisorskik i *stk. 1, 3. pkt.*, og at det i et nyt stk. 2 uddybes, hvad det indebærer at udvise professionel skepsis.

God revisorskik gælder ved udførelse af alle erklæringsopgaver med sikkerhed, dvs. både ved udførelse af revision og ved udførelse af andre opgaver med sikkerhed, herunder f.eks. udvidet gennemgang efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard. Efter forslaget vil kravet om at udvise professionel skepsis ligeledes gælde for alle erklæringer med sikkerhed. Det er i overensstemmelse med de internationale standarder, hvor det fremgår af afsnit 40 i International begrebsramme for erklæringsopgaver med sikkerhed tilpasset dansk lovgivning, at revisor skal planlægge og udføre en erklæringsopgave med sikkerhed under udvisning af professionel skepsis. Kravet om at udvise professionel skepsis er således indarbejdet i de internationale standarder, f.eks. i afsnit 15 i ISA 200 om

revisionens overordnede mål og gennemførelse, i afsnit 22 i ISRE 2400 om review og i afsnit 14 i ISAE 3000 om andre erklæringer med sikkerhed.

Efter ændringsdirektivet betyder »professionel skepsis« en holdning, der indbefatter en kritisk tilgang, og hvor revisor skal være opmærksom på omstændigheder, som kan indikere mulig fejlinformation som følge af fejl eller svig, samt en kritisk vurdering af revisionsbeviset.

Stk. 2 angiver nærmere, hvad det indebærer at udvise professionel skepsis. *1. pkt.* svarer til afsnit 40 i den internationale begrebsramme, jf. ovenfor. Professionel skepsis indebærer efter standarderne, at revisor f.eks. skal være opmærksom på

- beviser, der modsiger andre beviser
- information, der rejser tvivl om pålideligheden af dokumenter og svar på forespørgsler, som påtænkes benyttet som revisorbevis
- forhold, der kan være tegn på mulige tilfælde af besvigelser
- omstændigheder, der kan medføre behov for at udføre yderligere handlinger

Som udgangspunkt kan revisor gå ud fra, at registreringer og dokumenter er ægte, medmindre revisor har grund til at formode det modsatte. Revisor skal imidlertid altid overveje pålideligheden af den information, der anvendes som revisionsbevis, og hvis der er tvivl, skal revisor undersøge det nærmere og få forholdet afklaret.

Uanset revisors tidligere erfaringer med virksomhedens ledelse fritager det ikke revisor fra at udvise professionel skepsis, eller at revisor stiller sig tilfreds med usikre revisionsbeviser.

Professionel skepsis skal udvises under hele opgaven for at mindske risikoen for, at revisor overser usædvanlige forhold, overgeneraliserer i forbindelse med at drage konklusioner baseret på de indsamlede beviser eller tager udgangspunkt i uhensigtsmæssige forudsætninger ved fastlæggelsen af arten, den tidsmæssige placering og omfanget af revisors handlinger.

Ved erklæringsemnet forstås det dokument eller forhold, hvorom revisor erklærer sig, f.eks. et årsregnskab.

Det præciseres i 2. pkt., at revisor særligt skal udvise professionel skepsis ved gennemgangen af ledelsens skøn vedrørende dagsværdier og nedskrivning af aktiver, hensættelser og fremtidige betalingsstrømme, der har betydning for den reviderede virksomheds mulighed for at fortsætte driften. Kravet gælder kun, når revisor udfører revision. Præciseringen følger af ændringsdirektivet, hvorimod det ikke er præciseret i de internationale standarder.

Med præciseringen bliver det understreget, at revisor ikke uden videre kan lægge ledelsens skøn over værdiansættelserne til grund som revisionsbevis, men at revisor har en selvstændig pligt til at efterprøve og stille spørgsmål til det af ledelsen anvendte grundlag og metoder for de udøvede skøn.

Til nr. 18

Forslaget til ændring af § 16, *stk. 2*, er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 10 om ændringen af § 10.

Til nr. 19

Den gældende revisorlov regulerer ikke nærmere revisors eller revisionsvirksomhedens tilrettelæggelse af arbejdet.

Revisorloven indeholder i § 16, stk. 4, 1. pkt. hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler og standarder om etik, udførelse af revisionsopgaver og afgivelse af revisionspåtegninger, herunder udtalelse om ledelsesberetninger, og om udførelse af andre erklæringsopgaver med sikkerhed samt afgivelse af erklæringer med sikkerhed. Det fremgår af bemærkningerne til § 16, stk. 4, i lov nr. 468 af 17. juni 2008, at ”Efter direktivet [artikel 26 i direktiv 2006/43/EF] kan det endvidere blive vedtaget, at en revision skal udføres i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder (ISA). Med den foreslåede bestemmelse er der således skabt hjemmel til at gennemføre disse standarder i dansk lovgivning. Med bestemmelsen er der også skabt hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for rammerne af direktivets artikel 26 kan vedtage yderligere krav til revisionen eller udelade visse krav i standarderne inden for rammerne af direktivet.”

Bestemmelsen er i dag udnyttet i erklæringsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 385 af 17. april 2013), der fastsætter nærmere regler om afgivelse af revisionspåtegninger, herunder udtalelse om ledelsesberetninger, samt om afgivelse af erklæringer om review (gennemgang) og afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed. Endvidere er bestemmelsen udnyttet i erklæringsstandarden for små virksomheder.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 19, indsættes artikel 24b om tilrettelæggelse af arbejdet, som indeholder en række detaljerede krav om tilrettelæggelse af arbejdet.

Det foreslås derfor, at Erhvervsstyrelsen i medfør af § 16, stk. 4, 1. pkt., får hjemmel til at fastsætte nærmere regler og standarder om »tilrettelæggelse og udførelse« af revisionsopgaver.

Med den foreslåede ændring udvides Erhvervsstyrelsens adgang til, udover at kunne gennemføre nationale regler og standarder om etik, udførelse og afgivelse af revisionspåtegninger m.v., til også at kunne fastsætte krav eller standarder vedrørende tilrettelæggelse og udførelse af revisionsopgaver. Kravene til tilrettelæggelse af arbejdet foreslås udmøntet med en direktivkonform ordlyd, men med udgangspunkt i de internationale standarder, hvor dette er muligt inden for ændringsdirektivtekstens rammer og forventes at indeholde krav til udførelse af revision af regnskaber for udpegning af revisor og opgaveteam, revisors ansvar for revisionsopgaven samt dokumentation. Endvidere foreslås det, at ændringsdirektivets option til at fastsætte lempeligere krav ved revision af små virksomheder, som defineret ved forslagets § 1a, udnyttes.

Ved udpegning af revisor og opgaveteam forstås, at revisionsvirksomheden skal udpege mindst én revisor, når revisionsopgaven udføres af en revisionsvirksomhed og eventuel tilknytte andre personer, som har de nødvendige kompetencer og evner til at udføre revisionsopgaven korrekt.

Revisors ansvar for udførelse af revisionen omfatter, at revisor skal tage ansvar for den overordnede kvalitet af hver enkelt revisionsopgave, som revisor er udpeget til og deltage aktivt i udførelsen af revisionsopgaven. Det må forventes, at nærmere ansvarsområder angives, såsom ansvar for ledelse, tilsyn, udførelse af revisionsopgaven, gennemgang af dokumentationen og foretagelse af passende konsultationer i forbindelse med udførelse af revisionen.

Ved dokumentation forstås bl.a. krav til revisor om registrering af overtrædelser og konsekvenser for overtrædelser af revisorlovgivningen, samt klager over resultatet af en udført revision.

Det må forventes, at der fastsættes lempeligere krav ved revision af små virksomheder, for så vidt angår revisors forpligtelse til at føre et register over overtrædelser af revisorlovgivningen, så der alene foreligger en pligt til at registrere grove overtrædelser. Endvidere kan det forventes, at en skriftlig klage over resultatet af den udførte revision alene skal kunne findes frem ved f.eks. intern og ekstern kontrol.

Den allerede gældende hjemmel giver som anført mulighed for, at en revision skal udføres i overensstemmelse med de internationale gældende revisionsstandards (ISA). Efter ændringsdirektivets artikel 26, stk. 5, kan medlemslandene indføre en proportional anvendelse af de internationale revisionsstandards, når revisionen vedrører revision af små virksomheder. Det foreslås derfor, at den gældende hjemmel udvides til også at kunne omfatte en proportional anvendelse af de internationale revisionsstandards. Med det foreslåede, er der skabt hjemmel til en proportional anvendelse af de internationale gældende revisionsstandards, hvis der skabes det nødvendige grundlag herfor inden for rammerne af ændringsdirektivets artikel 26, stk. 5.

Til nr. 20

Forslaget til ændring af § 17, stk. 1, er en konsekvensændring af forslaget § 1, nr. 17, om ændringen af § 16.

Til nr. 21

Den gældende § 18 vedrører revisors fratræden m.v. Bestemmelsen finder efter stk. 1 anvendelse, når revisor afgiver revisionspåtegninger og andre erklæringer med sikkerhed på årsregnskaber m.v. Stk. 2, fastslår, at tiltrædende revisor skal rette henvendelse til den fratrædende revisor, som har pligt til at oplyse om grundene til sin fratræden samt til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som revisors erklæring vedrører. Pligten er en undtagelse fra den tavshedspligt, som ellers gælder for revisorer, jf. revisorlovens § 30, stk. 1. Pligten til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, der skal afgives erklæring om, har til formål at sikre, at en ny revisor kan få kendskab til alle relevante forhold, der kan have betydning for revisionen af et årsregnskab.

Det foreslås i stk. 1 at indsnævre bestemmelsens anvendelsesområde, så den fremover alene gælder, når revisor udfører revision. Bestemmelsen bringes dermed i overensstemmelse med 8. selskabsdirektivs anvendelsesområde.

Det foreslås endvidere at affatte stk. 2, så det klart fremgår, at den tiltrædende revisor også skal rette henvendelse til den revisor, som har afgivet den seneste erklæring, uanset denne ikke er den fratrædende revisor. Den ændrede affattelse har betydning i de tilfælde, hvor den underskrivende revisor er fratrådt og afløst af en anden revisor, som så også er fratrådt, forinden vedkommende har afsluttet en igangværende revisionsopgave. Stk. 2 angiver nu klart, at den tiltrædende revisor i sådanne tilfælde også har pligt til at rette henvendelse til den senest underskrivende revisor. Samtidig løfter bestemmelsen tavshedspligten for den underskrivende revisor over for den tiltrædende revisor.

Oplysninger om den seneste revision af virksomheden er en del af ”relevante oplysninger”, som både den fratrædende revisor og den revisor, der har afgivet den seneste erklæring, har pligt til at give den tiltrædende revisor ifølge det foreslåede stk. 2.

Til nr. 22

Forslaget til ændring af § 19, stk. 1, 3. pkt., er en konsekvensændring af forslaget § 1, nr. 23, om indsættelse af et nyt stk. 3 i § 19.

Til nr. 23

Den gældende § 19 indeholder overordnede regler om afgivelse og underskrivelse af revisionspåtegning samt underskriftsforhold vedrørende andre erklæringer med sikkerhed.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3 i § 19*, der fastsætter de overordnede krav til afgivelse af revisionspåtegning, når der er valgt flere revisorer til at udføre revisionen.

Bestemmelsen gennemfører ændringsdirektivets artikel 1, nr. 23, der ændrer 8. selskabsdirektivs artikel 28 om revisionspåtegningen. Efter den ændrede affattelse af artikel 28, stk. 3, skal der afgives en fælles revisionspåtegning, hvis der er valgt flere revisorer. Det fastsættes endvidere, at revisorerne i tilfælde af uenighed skal afgive hver sin udtalelse i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen.

I det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.* fastsættes kravet om afgivelse af en fælles revisionspåtegning. De valgte revisorer skal underskrive revisionspåtegningen i overensstemmelse med de underskriftskrav, der fremgår af erklæringsbekendtgørelsen. Efter erklæringsbekendtgørelsen skal revisionspåtegningen underskrives af den eller de revisorer, der er valgt til at udføre revisionen. Revisionsvirksomhedens navn og revisors navn, herunder om vedkommende er statsautoriseret revisor eller registreret revisor, skal tydeligt fremgå af påtegningen. Disse oplysninger skal dermed tydeligt fremgå for hver valgt revisors underskrift.

Det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.* fastsætter, hvordan revisorerne skal forholde sig, hvis de ikke kan blive enige om konklusionen. I tilfælde af uenighed skal hver af revisorerne i et særskilt afsnit afgive sin egen konklusion, der tillige skal angive årsagen til uenigheden.

Når der er valgt flere revisorer til at udføre den lovpligtige revision, skal de så vidt muligt søge at opnå enighed om resultatet af den udførte revision. Revisorerne må herunder vurdere, hvorvidt udførelse af yderligere revisionshandlinger kan tilvejebringe det yderligere revisionsbevis, der er nødvendigt med henblik på at kunne opnå enighed om resultatet af revisionen. Der kan imidlertid opstå situationer, hvor revisorerne selv efter indhentelse af eventuelt yderligere revisionsbevis bedømmer det opnåede revisionsbevis forskelligt, og hvor det ikke er muligt at opnå enighed. Det fastsættes nu direkte i loven, at revisorerne i sådanne situationer skal afgive deres konklusion i hver sit afsnit i revisionspåtegningen.

Uenighed om konklusionen vil som udgangspunkt også have betydning for afsnittet om grundlaget for konklusionen, hvorfor det også vil være nødvendigt at udskille grundlaget for konklusionen og medtage i det særskilte afsnit.

Situationen med to valgte revisorer er ikke reguleret i de internationale standarder, men det fremgik af den tidligere nu ophævede danske revisionsstandard RS 635 om samarbejde mellem to valgte revisorer, at revisorerne som afslutning på revisionen skulle forsyne regnskabet med en fælles revisionspåtegning. Hvis revisorerne helt undtagelsesvist ikke kunne blive enige om konklusionen på revisionen og dermed om påtegningen, skulle revisorerne afgive hver deres påtegning. Det var et krav frem til 2005, at børnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber skulle have mindst to revisorer, og revisionsstandarden har været grundlaget for afgivelsen af revisionspåtegningen, ligesom den må antages at danne grundlag for gældende praksis for afgivelse af revisionspåtegninger ved flere valgte revisorer.

Den foreslåede bestemmelse ændrer således tidligere praksis, da flere valgte revisorer efter det foreslåede *stk. 2* altid skal afgive en fælles revisionspåtegning, uanset om de er enige om resultatet af revisionen eller ej.

Bestemmelsen foreskriver ikke, hvordan revisorerne fordeler arbejdet mellem sig. Det vil fortsat være overladt til de valgte revisorer eventuelt i dialog med den reviderede virksomhed.

Til nr. 24

Den gældende § 20 indeholder krav om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision af regnskaber, herunder mindstekrav til indholdet af revisionsprotokollen. Revisionsprotokollen føres til hvervgivers brug, typisk bestyrelsen, og revisionsudvalget, hvor et sådan er etableret.

Det foreslås at ophæve kravet om at føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision.

Baggrunden for forslaget om ophævelse er, at kravet om at føre en revisionsprotokol ved revision af virksomheder af offentlig interesse (PIE virksomheder) fremover er reguleret i artikel 11 i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og derfor ikke længere kan være reguleret i revisorloven. Efter forordningen skal revisionsprotokollen forelægges revisionsudvalget, men medlemslandene kan stille krav om, at protokollen også skal forelægges for den reviderede virksomheds bestyrelse eller tilsynsråd.

Den foreslåede nye affattelse af § 20 er en udmøntning af optionen i artikel 11, stk. 1, 2. pkt., hvorefter revisionsprotokollen også skal forelægges for en PIE virksomheds bestyrelse eller tilsynsorgan. Revisionsprotokollen indeholder væsentlige oplysninger om virksomhedens regnskabsmæssige forhold m.v., som virksomhedens øverste ledelse bør have kendskab til.

Ophævelsen af kravet om førelse af en revisionsprotokol ved revision af årsregnskabet for andre virksomheder end PIE virksomheder betyder ikke, at virksomhedens ledelse ikke længere vil få disse oplysninger. De internationale revisionsstandarder ISA 260 (kommunikation med den øverste ledelse) og ISA 265 (kommunikation om mangler i intern kontrol til den øverste ledelse og den daglige ledelse) pålægger revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse. Derudover pålægges revisor også en række kommunikationsforpligtelser i øvrige ISA'er. Oplysningskravene efter ISA 260 og 265 er i stor udstrækning sammenfaldende med kravene efter den gældende bestemmelse i § 20, stk. 3. Revisor vil derfor fortsat have pligt til at give den reviderede virksomheds ledelse en række informationer om revisionen.

Uanset ophævelsen af kravet om at føre en revisionsprotokol i andre virksomheder end PIE virksomheder er der ikke noget til hinder for, at virksomhedens ledelse aftaler med revisor, at der skal føres en revisionsprotokol. Med lovforslaget gives således større valgfrihed ved, at det overlades til den enkelte virksomhed og revisor at aftale, hvad der passer bedst.

Kravet om at føre en revisionsprotokol ved revision af regnskaber for andre virksomheder end PIE virksomheder har virkning fra lovens ikrafttræden. For igangværende revisioner må det derfor bero på en aftale mellem den reviderede virksomhed og revisor, hvorvidt der skal føres en revisionsprotokol.

For revision af PIE virksomheder har ophævelsen først virkning for revision af årsregnskaber, hvis regnskabsår begynder ved lovens ikrafttræden eller senere. Baggrunden herfor er, at forordningens krav først får virkning for afgivelse af revisionsprotokol ved revision af årsregnskaber, hvis regnskabsår begynder efter forordningens ikrafttræden.

Vedrørende overgangsordningerne henvises nærmere til lovforslagets § 7 og bemærkningerne til forslaget.

Til nr. 25

Den gældende § 21, stk. 1, indeholder et krav om, at revisor i virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder), i en revisionsprotokol skal oplyse om levering af andre ydelser end revision samt eventuelle foranstaltninger, der er iværksat for at mindske eventuelle trusler mod revisors uafhængighed. Disse oplysninger er ikke et krav efter forordningen. I den gældende § 21, stk. 2, bestemmes det desuden, at oplysninger om levering af andre ydelser end revision i modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, tillige skal gives for koncernen som helhed.

Efter forslaget foreslås § 21, stk. 1 og 2, ophævet, da kravene til indholdet i revisionsprotokollen ved revision af PIE virksomheder nu fremgår af forordningen.

Bestemmelsen i § 21, stk. 3, der i den gældende lov definerer PIE virksomheder, foreslås ophævet. Definitionen indsættes i stedet i en ny § 1 a, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 26

Det foreslås i § 22 om rapportering om økonomiske forbrydelser at indsætte et nyt *stk. 5* om, at stk. 1-4 ikke gælder ved revision af en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomheder), som defineret i forslaget til § 1 a.

Baggrunden herfor er, at den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden indeholder et tilsvarende krav og derfor fremover vil gælde ved revision af sådanne virksomheder.

Efter forordningens artikel 7 skal revisor således underrette virksomheden, hvis revisor har mistanke om eller rimelig grund til at mene, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, herunder svig, med hensyn til den reviderede virksomheds regnskaber. Revisor skal endvidere underrette de relevante myndigheder, hvis virksomheden ikke undersøger sagen. Den relevante myndighed er i Danmark Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Rapporteringspligten efter forordningen gælder ikke kun forbrydelser begået af ledelsen, ligesom rapporteringspligten allerede indtræder, når revisor får mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, herunder svig med hensyn til den reviderede virksomheds regnskaber.

Når revisor udfører andre opgaver end revision for en PIE virksomhed er revisor omfattet af pligterne i stk. 1-4 og ikke af forordningens bestemmelse.

Til nr. 27

Den gældende § 23, stk. 2-5, i revisorloven angiver koncernrevisors ansvar i forbindelse med koncernrevisors dokumentation af revisionsarbejde udført af andre revisorer til brug for koncernrevisionen. Koncernrevisors ansvar følger endvidere af regnskabslovgivningen.

I 8. selskabsdirektivs artikel 27 er fastsat regler for nogle forhold vedrørende lovpligtig revision af koncernregnskaber. I ændringsdirektivet er artikel 27 blevet suppleret med, at koncernrevisor skal evaluere det revisionsarbejde, der er udført af andre revisorer samt at koncernrevisor skal indhente et skriftligt samtykke fra andre revisorer om, at de vil videregive relevant materiale under udførelsen af revisionen, som betingelse for, at koncernrevisor kan anvende vedkommendes arbejde.

Det foreslåede § 23, *stk.* 2, gennemfører den ændrede formulering af artikel 27, hvorefter koncernrevisor skal evaluere det revisionsarbejde, der er udført af andre revisorer. Det er således tilføjet, at koncernrevisor – udover at dokumentere den gennemgang, der er foretaget af det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer, også skal dokumentere den vurdering, der er foretaget.

Bestemmelsen specificerer således koncernrevisors pligt til at foretage en evaluering af datterselskabsrevisors arbejde. Der er alene tale om en præcisering som følge af den ændrede ordlyd af artikel 27, idet kravet om, at revisor skal evaluere datterselskabsrevisors revisionsarbejde også er indeholdt i revisors forpligtigelse efter revisorlovens § 23, *stk.* 1, om udarbejdelsen af arbejdsrapporter. Kravet er ligeledes indeholdt i revisorlovens § 23, *stk.* 2, hvorefter koncernrevisors arbejdsrapporter tillige skal dokumentere den gennemgang, der er foretaget af det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen. Koncernrevisor kan ikke have foretaget en gennemgang af det revisionsarbejde, der er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen efter ISA 600 uden, at der heri også ligger en evaluering af arbejdet.

Som noget nyt er der i den foreslåede § 23, *stk.* 2, 2. *pkt.*, indsat et krav om, at koncernrevisors arbejdsrapporter tillige skal dokumentere andre revisorers samtykke til videregivelse af relevant dokumentation vedrørende revisionsarbejdet under udførelsen af koncernrevisionen. Affattelsen gennemfører det ændrede krav i artikel 27, hvorefter koncernrevisor skal indhente skriftligt samtykke fra andre revisorer til, at denne videregiver relevant materiale under udførelsen af revisionen, som betingelse for, at koncernrevisor kan anvende andre revisorers arbejde.

Koncernrevisor skal således indhente samtykke fra datterselskabsrevisor til, at datterselskabsrevisor vil videregive den nødvendige dokumentation, når koncernrevisor skal udføre koncernrevisionen. Giver samtykket ikke, må koncernrevisor ikke anvende den pågældende revisors arbejde. Med den nye bestemmelse om indhentelse af samtykke er der således sket en tidsmæssig fremrykning af koncernrevisors kontakt til datterselskabets revisor, idet et sådan samtykke giver mening, hvis det indhentes forinden koncernrevisor påbegynder koncernrevisionen.

Til nr. 28

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 27, angiver den gældende § 23, *stk.* 2-5, i revisorloven koncernrevisors ansvar og pligter som en dokumentationsbestemmelse.

Som noget nyt er der ved ændringsdirektivets affattelse af artikel 27, *stk.* 2, indsat en forpligtigelse for koncernrevisor til at træffe passende foranstaltninger og underrette den kompetente myndighed, såfremt revisor er forhindret i at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen.

Det foreslås derfor, at der i revisorlovens § 23 indsættes et nyt *stk.* 3, hvoraf disse pligter fremgår. Bestemmelsen gælder for alle koncernrevisioner, uanset hvor datterselskaber er revideret.

For det første foreslås det, at koncernrevisor skal træffe passende foranstaltninger, såfremt revisor er forhindret i at gennemgå og vurdere revisionsarbejdet vedrørende en dattervirksomhed. Det skal af koncernrevisors dokumentation fremgå, hvori hindringerne består, samt at koncernrevisor har truffet de fornødne foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at koncernrevisoren selv udfører eller lader udføre yderligere lovpligtigt revisionsarbejde i den relevante dattervirksomhed.

For det andet foreslås det, at koncernrevisor skal underrette Erhvervsstyrelsen om den manglende adgang til revisionsarbejdet vedrørende en dattervirksomhed. Det skal af koncernrevisors dokumentation fremgå, at en sådan henvendelse er sket.

Til nr. 29

Efter den gældende bestemmelse i § 22, stk. 1, skal revisor være uafhængig under udførelse af erklæringsopgaver med sikkerhed og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagen. Bestemmelsen gennemførte dagældende artikel 22, stk. 1, i 8. selskabsdirektiv.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 14, ændres artikel 22, stk. 1. Ændringen indebærer bl.a., at personkredsen, der er omfattet af det generelle krav om uafhængighed, udvides til også at omfatte revisionsvirksomheden samt enhver fysisk person, der har mulighed for at påvirke resultatet af revisionen. Som noget nyt fastsættes endvidere den periode, hvor kravet om uafhængighed skal være opfyldt.

Det foreslås, at § 24, stk. 1, affattes på ny, således at personkredsen bringes i overensstemmelse med direktivet, og at fastlæggelsen af den periode, hvor kravet om uafhængighed er krævet, indarbejdes i bestemmelsen.

Den foreslåede § 24, stk. 1, 1. pkt., udvides, så det generelle krav om uafhængighed også gælder for revisionsvirksomheden og andre personer i revisionsvirksomheden, der er tilknyttet opgaven eller kontrollerer dennes udførelse. Det fremgår af afsnit 2 i Erhvervsstyrelsens vejledning af 24. marts 2009 om uafhængighedsbekendtgørelsen, at de personer, der indgår i kommandokæden i en revisionsvirksomhed eller anses for at kontrollere opgavens udførelse, omfatter ”alle personer med ansvar for tilsyn, ledelse, vederlag eller andre kontrolfunktioner over for enten revisionspartneren eller andre personer involveret i udførelsen af opgaven, på nationalt, regionalt eller globalt niveau.” Bestemmelsen gælder som hidtil ved enhver erklæringsopgave med sikkerhed.

I den foreslåede § 24, stk. 1, 2. pkt., fastlægges, at uafhængighed er krævet både i opgaveperioden og den periode, regnskabet eller det forhold, hvorom der skal afgives erklæring, dækker. Efter den foreslåede § 24, stk. 1, 3. pkt., begynder opgaveperioden ved påbegyndelse af udførelse af erklæringsopgaven og ophører, når erklæringen er afgivet. Ved en revisionsopgave skal revisor derfor være uafhængig i perioden, der ligger mellem begyndelsen af det regnskabsår, der revideres, og til revisor afgiver sin revisionspåtegning på regnskabet. Hvis der er tale om en revisionsopgave af tilbagevendende karakter, ophører opgaveperioden ved en meddelelse fra revisor eller kunden om, at revisionsaftalen er ophørt eller ved afgivelsen af den sidste revisionspåtegning afhængig af, hvilken periode, der indtræffer senest.

Bestemmelsen svarer til de krav, der er fastsat i afsnit 290.30 og 291.30 i de etiske regler, som er udgivet af FSR – danske revisorer. Bestemmelsen vil derfor blive fortolket med udgangspunkt i de etiske regler for revisorer.

De etiske reglers afsnit 290.31 og 290.32 (revisions- og reviewopgaver) samt 291.31 og 291.32 (andre erklæringsopgaver med sikkerhed) indeholder mere detaljerede regler om det forhold, hvor en virksomhed bliver revisionskunde i løbet af eller efter den periode, som dækkes af det regnskab, revisor skal afgive en revisionspåtegning om, herunder stillingtagen til trusler mod uafhængigheden som f.eks. økonomiske eller forretningsmæssige forbindelser forud for accept af opgaven og tidligere ydelser leveret til kunden. Hvis revisor inden valget som revisor har leveret ydelser, som det ikke vil være tilladt at levere efter valget som revisor, stiller de etiske regler krav om anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger, der reducerer truslen mod uafhængigheden til et acceptabelt niveau.

Hvis revisors uafhængighed efter anvendelsen af sikkerhedsforanstaltninger fortsat er i fare, skal revisor afstå fra opgaven, jf. § 24, stk. 3.

Efter artikel 5 i forordningen må en revisor ikke levere ikke tilladte ydelser til en virksomhed af interesse for offentligheden i den periode, der ligger mellem begyndelsen af den reviderede periode og afgivelsen af revisionspåtegningen. For visse ydelser gælder forbuddet også for det regnskabsår, der ligger forud for det regnskabsår, der skal revideres. Levering af ikke tilladte ydelser efter forordningen vil aldrig kunne afhjælpes ved anvendelsen af sikkerhedsforanstaltninger.

Der henvises i øvrigt til forslaget § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil, vedrørende accept og fortsættelse af opgaven.

Til nr. 30

Der er alene tale om en sproglig tilpasning, hvor begrebet ”økonomisk forhold” ændres til ”økonomisk interesse”. Herved bringes begrebet i overensstemmelse med begrebets anvendelse i lovbestemmelser og bekendtgørelse om uafhængighed.

Til nr. 31 og 32

Efter den gældende bestemmelse i § 24, stk. 4, 1. pkt., må revisor ikke udføre erklæringsopgaver med sikkerhed for en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomhed), hvis der er tale om selvrevision eller egeninteresse. Efter § 24, stk. 4, 2. pkt., må en revisor, der underskriver revisionspåtegningen på et regnskab for en PIE virksomhed, ikke påtage sig en ledende stilling i den pågældende virksomhed, før 2 år efter at vedkommende er fratrådt som revisor.

§ 24, stk. 4, 1. pkt., gennemførte artikel 22, stk. 2, 2. afsnit, i 8. selskabsdirektiv. Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 14, er artiklen blev ændret, og bestemmelsen i 8. selskabsdirektivets artikel 22, stk. 2, 2. afsnit er udgået. Bestemmelsen er blevet erstattet af artikel 5 i forordningen, der indeholder en liste over ydelser, som revisor ikke må levere til PIE virksomheder. Forordningen gælder umiddelbart i medlemslandene.

§ 24, stk. 4, 2. pkt., gennemførte artikel 42, stk. 3, i 8. selskabsdirektiv. Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 32, er artikel 42 udgået. Bestemmelsen er erstattet af en ny artikel 22a, der udvider personkredsen, der er omfattet af forbuddet, ligesom den nye artikel også gælder i forhold til andre virksomheder end PIE virksomheder.

Det foreslås på denne baggrund, at § 24, stk. 4, ophæves, og at forbuddet mod at tage ansættelse hos en revisionskunde gennemføres i en ny § 24 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 38.

I § 24, stk. 5, der bliver stk. 4, foreslås det at ophæve 2. pkt., som en konsekvens af ophævelsen af § 24, stk. 4, 1. pkt. Der er således ikke behov for at kunne fastsætte regler om selvrevision og egeninteresse i forbindelse med revision af PIE virksomheder, idet sådanne situationer nu er reguleret direkte i artikel 5 i forordningen, jf. ovenfor.

Til nr. 33

Efter den gældende § 24, stk. 6, 1. pkt., skal revisionsvirksomheden opstille retningslinjer, der sikrer, at revisor, inden vedkommende påtager sig en opgave, tager stilling til, om der foreligger om-

stændigheder, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om vedkommendes uafhængighed.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 16, indføres artikel 22b om krav til accept og fortsættelse af en revisionsopgave, herunder krav om, at revisor skal vurdere og dokumentere sin uafhængighed og trusler mod uafhængigheden. Bestemmelsen gennemføres i en ny § 15 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, hvis indhold er lig med § 24, stk. 6, 1. pkt.

Det foreslås derfor, at den gældende bestemmelse i § 24, stk. 6, 1. pkt., flyttes til den nye § 15 a sammen med de øvrige krav til accept og fortsættelse af en revisionsopgave, men tilpasses ordlyden i ændringsdirektivet.

Til nr. 34

Der er tale om en sproglig korrektion som følge af, at det gældende 1. pkt. i § 24, stk. 6, der bliver stk. 5, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 35

Efter ændringsdirektivets artikel 1, nr. 14, litra d, indføres et nyt stk. 6 i 8. selskabsdirektivs artikel 22 om uafhængighed. Bestemmelsen omhandler kravene til revisor, hvis den reviderede virksomhed i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed. Revisor skal efter artikel 22, stk. 6, 1. afsnit, identificere og evaluere alle aktuelle eller nylige interesser eller relationer, herunder levering af andre ydelser end revision til den pågældende virksomhed, som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe revisors uafhængighed og evne til at fortsætte revisionen i fare.

Efter artikel 22, stk. 6, 2. afsnit, skal revisor hurtigst mulig og senest inden for tre måneder træffe foranstaltninger til at bringe interesser og relationer, der kan true uafhængigheden, til ophør og om muligt vedtage sikkerhedsforanstaltninger for at minimere eventuelle trusler mod uafhængigheden som følge af disse interesser.

Det foreslås, at den nye artikel 22, stk. 6, i 8. selskabsdirektiv gennemføres i § 24, der omhandler uafhængighed.

Det foreslåede *stk. 6* gennemfører artikel 22, stk. 6, 1. afsnit, i 8. selskabsdirektiv. Den foreslåede lovtekst lægger sig tæt op af ordlyden i direktivet og gælder i overensstemmelse med direktivet kun ved revision.

Bestemmelsen svarer til afsnit 290.33 i de etiske regler, som er udgivet af FSR – danske revisorer.

Det foreslåede *stk. 7* gennemfører artikel 22, stk. 6, 2. afsnit, i 8. selskabsdirektiv. Efter bestemmelsen skal revisor hurtigst mulig og senest inden for tre måneder træffe alle nødvendige foranstaltninger til at afslutte nuværende interesser og relationer, der kompromitterer revisors uafhængighed. Revisor skal endvidere anvende sikkerhedsforanstaltninger for at mindske eventuelle trusler mod uafhængigheden som følge af de i stk. 6 identificerede forhold.

Fristen på tre måneder regnes fra datoen for ikrafttrædelsen af overtagelsen eller fusionen.

De etiske regler for revisorer indeholder i afsnit 290.34-290.38 mere detaljerede regler om revisors afslutning af tidligere og nuværende interesser og relationer og om anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger mod eventuelle trusler mod uafhængigheden.

Efter de etiske regler skal revisor afbryde interesser og forbindelser senest inden for seks måneder, hvor direktivet og lovforslaget kræver, at de skal være afsluttet efter senest tre måneder. Bortset fra denne forskel vil bestemmelsen i stk. 7 blive fortolket med udgangspunkt i de etiske regler.

Til nr. 36

Til § 24 a

Ifølge den nye forordnings artikel 5, stk. 1, må revisor ikke levere en række ikke-revisionsydelser til en revisionskunde, der er defineret som en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomhed). De ikke tilladte ydelser omfatter bl.a. visse skatteydelser, vurderingsydelser m.v.

Forordningens artikel 5, stk. 3, giver mulighed for, at medlemslandene kan tillade levering af visse skatteydelser og vurderingsydelser. En sådan tilladelse er betinget af, at ydelserne er uden eller har ubetydelig indvirkning på regnskabet, at skønnet over indvirkningen er veldokumenteret og forklaret i revisionsprotokollen, og at de generelle uafhængighedsprincipper er overholdt.

Forslaget til § 24 a udnytter denne option.

Det foreslåede *stk. 1* nævner de ydelser, som en revisor uanset forbuddet i forordningens artikel 5, stk. 1, kan levere til en revisionskunde. Der er tale om skatteydelser relateret til udarbejdelse af skatteblanketter, udpegelse af offentlige tilskud og skatteincitamenter, bistand i forbindelse med skattekontroller og beregning af direkte og indirekte skatter og udskudt skat samt skatterådgivning. Endvidere tillades vurderingsydelser, herunder vurderinger i forbindelse med aktuarydelser og støtte til retssager.

Det foreslåede *stk. 2* angiver de betingelser, der skal være opfyldt, for at ydelser omfattet af stk. 1 kan udføres. Betingelserne er, at opgaverne hver for sig eller samlet ikke har nogen eller kun har en uvæsentlig indvirkning på de reviderede regnskaber, at skønnet over indvirkningen på de reviderede regnskaber er dokumenteret og forklaret i revisionsprotokollen, og at revisor og revisionsvirksomheden opfylder uafhængighedsprincipperne i § 24.

Det vil bero på en nærmere vurdering, med hensyn til hvornår opgaverne hver for sig eller samlet ikke har nogen eller kun har en uvæsentlig indvirkning på de reviderede regnskaber. Denne vurdering vil kunne tage udgangspunkt i de principper, revisor anvender ved fastlæggelse af væsentlighed i henhold til ISA 320 om væsentlighed ved planlægning og udførelse af en revision.

Til § 24 b

Artikel 4, stk. 2, i den nye forordning medfører en begrænsning med hensyn til revisors levering af ikke-revisionsydelser, hvis en revisionsvirksomhed i tre på hinanden følgende år har udført ikke-revisionsydelser til den reviderede PIE virksomhed, dens modervirksomhed eller de virksomheder, den kontrollerer. Honoraret for sådanne ikke-revisionsydelser begrænses til 70 pct. af det gennemsnitlige revisionshonorar, der de seneste tre år er betalt for revisionen af den reviderede virksomhed, og når, det er relevant, af dens modervirksomhed og de virksomheder, den kontrollerer, samt for revisionen af koncernregnskabet.

Forslaget til § 24 b udnytter en option i forordningen, hvorefter det nationalt kan bestemmes, at en kompetent myndighed på anmodning af revisor eller en revisionsvirksomhed undtagelsesvist kan tillade, at revisoren eller revisionsvirksomheden fritages for kravet i en periode på højst to regnskabsår.

Efter *stk. 1* kan Erhvervsstyrelsen undtagelsesvist fritage for begrænsningen i forordningens artikel 4, stk. 2, efter begrundet ansøgning fra vedkommende revisor eller revisionsvirksomhed. Fritagelsen er tænkt forbeholdt enkeltstående tilfælde. Der kan f.eks. være tale om tilfælde, hvor revisors manglende deltagelse i udførelsen af en opgave ellers ville medføre væsentlig skade for virksomheden.

Efter *stk. 2* kan en fritagelse højst gives for to regnskabsår.

Til § 24 c

Der foreslås en ny § 24 c, der indskrænker revisorers og medarbejderes adgang til at tage ansættelse hos en revisionskunde. Efter den gældende lov gælder alene et forbud mod, at den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen i en PIE virksomhed, ikke må tage ansættelse hos revisionskunden før to år efter, at revisor er fratrådt som revisor. Den foreslåede bestemmelse omfatter også revision af andre kunder end PIE virksomheder, ligesom den også omfatter andre revisorer, der har deltaget i revisionen eller kontrolleret dennes udførelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører ændringsdirektivets artikel 1, nr. 15, hvor der i 8. selskabsdirektiv indsættes en ny artikel 22a om reviderede virksomheders ansættelse af tidligere revisorer eller af revisorer eller revisionsfirmaers ansatte.

Bestemmelsen har til formål at imødegå truslen om, at kunden kunne have haft indflydelse på den pågældende revisor eller andre personer, der kan påvirke resultatet af revisionen, under udførelsen af den foregående revisionsopgave for virksomheden.

Efter det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, indføres en generel karenperiode på et år for de underskrivende revisorer, før de kan tage ansættelse hos en revisionskunde.

Det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, fastsætter en karenperiode på to år for de underskrivende revisorer i PIE virksomheder, hvilket er en videreførelse af den gældende § 24, stk. 4, 2. pkt., der ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Efter det foreslåede *stk. 2* fastsættes en karenperioden på et år for andre revisorer, der er tilknyttet revisionsvirksomheden, og som direkte har deltaget i revisionen. Karenperioden for denne personkreds er den samme, uanset om det vedrører revision af en virksomhed af offentlig interesse eller en anden virksomhed.

Bestemmelsen gælder kun for personer, der er godkendt som revisorer. Karenperioden gælder således ikke for andre medarbejdere i revisionsvirksomheden.

Karenperioden gælder således for godkendte revisorer, som er medlem af det opgaveteam, der er udpeget til at udføre revisionen. Ved afgrænsningen af personer, der er medlem af opgaveteamet, kan henvises til den internationale revisionsstandard ISA 220 om kvalitetsstyring ved revision af skaber. Det fremgår af det forklarende og vejledende materiale til standarden, at en person, der anvender sin ekspertise på et specialiseret område inden for regnskab eller revision og udfører revisionshandlinger på opgaven, betragtes som en del af opgaveteamet. Det gælder dog ikke, hvis den pågældende persons deltagelse i opgaven alene består i en konsultation.

Som det er tilfældet med den gældende § 24, stk. 4, 2. pkt., omhandler bestemmelsen alene de situationer, hvor revisorerne har været beskæftiget med en revisionsopgave. Andre erklæringsopgaver med sikkerhed for virksomheden er således ikke omfattet af forbuddet.

Til nr. 37

Efter den gældende bestemmelse i § 25 skal den revisor, der underskriver revisionspåtegningen i årsrapporten for en virksomhed af interesse for offentligheden, udskiftes efter 7 år (partnerrotation).

Direktivbestemmelsen om partnerrotation er blevet ophævet ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 32. Reglerne om partnerrotation er i stedet flyttet til artikel 17, stk. 7, i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, som gælder direkte i medlemslandene.

Det foreslås derfor at ophæve § 25 om partnerrotation.

Til nr. 38

Efter de gældende regler må en revisor ikke i hvert af 5 på hinanden følgende regnskabsår have en større andel af sin omsætning end 20 pct. hos samme kunde. Hvis der foreligger særlige omstændigheder, kan Erhvervsstyrelsen undtage herfra. Bestemmelsen gælder i forhold til alle kunder.

Efter artikel 4, stk. 3, i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden indføres nu et tilsvarende krav, dog således at der indføres en begrænsning på 15 pct. over 3 år, og at bestemmelsen kun gælder i forhold til kunder, der falder ind under definitionen af virksomheder af offentlig interesse (PIE virksomheder). Forordningen gælder direkte i medlemslandene.

Det foreslås, at *stk. 1* ophæves, så der fremover alene gælder en begrænsning ved revision af PIE virksomheder.

Revisor skal dog ved vurderingen af sin uafhængighed fortsat være opmærksom på, hvor stor andel af vedkommendes omsætning, der genereres af en enkelt revisionskunde, der ikke er en PIE virksomhed i henhold til forordningen.

Det fremgår således af internationale retningslinjer for revisors etiske adfærd, som på dansk er udgivet af FSR – danske revisorer, at når det totale honorar fra en revisionskunde udgør en stor del af revisionsvirksomhedens samlede honorarer, skaber afhængigheden af den pågældende revisionskunde og bekymring for at miste kunden en egeninteresse og intimideringstrussel. Betydeligheden af truslen afhænger af faktorer som:

- Revisionsvirksomhedens driftsmæssige struktur.
- Om revisionsvirksomheden er veletableret eller nystartet.
- Revisionskundens betydning, kvantitativ og/eller kvalitativ, for revisionsvirksomheden.

Revisor skal vurdere truslen og iværksætte eventuelle sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at reducere truslen til et acceptabelt niveau. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger kan f.eks. være

- at reducere afhængigheden af den pågældende kunde,
- at få foretaget en ekstern kvalitetssikring af revisionsopgaven, eller
- konsultere en tredjemand om centrale revisionsmæssige vurderinger.

Derudover foreligger EU-Kommissionens henstilling af 16. maj 2002 om revisors uafhængighed i EU (2002/590/EF), som fortsat er gældende.

Det fremgår af henstillingens afsnit 8.2. om sammenhæng mellem det samlede honorar og samlede indtægter, at det skønnes, at der foreligger en finansiell afhængighed, hvis de samlede honorarer (både inden og uden for revisionen), som revisionsvirksomheden modtager fra samme revisionskunde og dennes tilknyttede virksomheder, udgør en urimelig høj procentdel af de samlede indtægter i en periode på 5 år.

Revisor kan derfor lade de etiske regler og henstillingen indgå i sin vurdering af, hvorvidt honoraret fra en revisionskunde har en sådan størrelse, at det kan være en trussel mod revisors uafhængighed efter lovens § 24, stk. 1.

Revisor skal, jf. den foreslåede § 15 a, vurdere og dokumentere truslen mod uafhængigheden, som følge af honorarets størrelse i forhold til den samlede omsætning, og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå truslen.

Til nr. 39

Det foreslås i *stk. 3*, der bliver til *stk. 2*, at *stk. 2* ændres til *stk. 1*.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 38, hvorefter det gældende *stk. 1* ophæves.

Til nr. 40

Efter den gældende bestemmelse i § 27 skal revisionsvirksomheder, der udfører erklæringsopgaver med sikkerhed for virksomheder af offentlig interesse, årligt offentliggøre en rapport om gennemsigtighed.

Det foreslås at ophæve kapitel 5 om rapport om gennemsigtighed, da kravet er ophævet i 8. selskabsdirektiv og i stedet indsat i artikel 13 i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Kravene til og offentliggørelse af en rapport om gennemsigtighed følger derfor fremover af forordningen og gælder alene for revisionsvirksomheder, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

Til nr. 41

Den gældende overskrift til kapitel 6 er »Kvalitetsstyring og kvalitetskontrol«.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 18, indsættes artikel 24 a, som indfører krav til revisionvirksomheders interne organisation.

Det foreslås derfor, at overskriften til kapitel 6 ændres, så den også omfatter intern organisation, da ændringsdirektivets artikel 24 a foreslås indsat i kapitel 6 i lovens § 28, jf. forslagets § 1, nr. 42.

Til nr. 42

Den gældende § 28, stk. 1, fastslår, at revisionsvirksomheden skal have et kvalitetsstyringssystem og skal kunne dokumentere anvendelsen heraf. Efter den gældende *stk. 2* kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse. Bemyndigelsen hertil er i dag ikke udnyttet. Kvalitetskontrollen af kvalitetsstyringssystemet udføres i dag med udgangspunkt i den internationale standard om kvalitetsstyring (ISQC 1). Det fremgår af

§ 33, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 985 af 11. september 2014, at revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem skal leve op til god kvalitetsstyringsskik. God kvalitetsstyringsskik udfyldes af de internationale gældende standarder, herunder ISQC 1, som den har udviklet sig siden 2004 ved indførelse af den lovpligtige kvalitetskontrol og Revisornævnets bedømmelse af sager vedrørende revisionsvirksomhedernes kvalitetsstyring.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 18, indsættes artikel 24a, som indfører en række detaljerede krav til en revisionsvirksomheds interne organisation. Formålet med kravene er at forhindre eventuelle trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelsen af en opgave.

Det foreslås derfor, at § 28 affattes på ny, som en rammebestemmelse, så det overordnede krav om, at en revisionsvirksomhed skal have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem fremgår direkte af loven. De mere detaljerede krav til en revisionsvirksomheds interne organisation, herunder kvalitetsstyringssystemet foreslås udmøntet i en bekendtgørelse.

God kvalitetsstyringsskik gælder ved udførelse af alle erklæringsopgaver med sikkerhed, dvs. både ved revision og afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed, herunder f.eks. udvidet gennemgang efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard. Efter forslaget vil krav til revisionsvirksomhedens interne organisation, herunder kvalitetsstyringssystemet gælde for alle erklæringer med sikkerhed, hvilket er i overensstemmelse med ISQC 1, som finder anvendelse ved udførelse af revision og review af regnskaber, andre erklæringer med sikkerhed og beslægtede opgaver.

Det foreslås, at *stk. 1, 1. pkt.*, udvides, så kravet om, at en revisionsvirksomhed skal have en intern organisation indsættes, udover det gældende krav om, at revisionsvirksomheden skal have et kvalitetsstyringssystem. Det foreslås, at det i *stk. 1, 2. pkt.*, fastsættes, at revisionsvirksomheden som led i opfyldelsen af kravene om intern organisation skal tage højde for virksomhedens størrelse og driftsmæssige karakteristika, og om den er en del af et netværk.

I den foreslåede affattelse af § 28, *stk. 2*, fastsættes, at revisionsvirksomheden skal kunne dokumentere opfyldelsen af kravene om intern organisation, herunder dokumentation for kvalitetsstyringssystemet og anvendelsen heraf.

Det foreslås i et nyt *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet samt dokumentationen for dets anvendelse. Denne hjemmel har for kvalitetsstyringssystemet hidtil været indeholdt i den gældende *stk. 2*, som i dag er uudnyttet. Hjemmelen i den foreslåede *stk. 3* foreslås som nævnt udnyttet i en bekendtgørelse, hvor de nærmere krav til revisionsvirksomhedens interne organisation vil blive fastsat.

Kravene til revisionsvirksomhedens interne organisation foreslås udmøntet med en direktivkonform ordlyd, og det kan forventes, at der vil blive fastsat krav for at forhindre eventuelle trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed og objektivitet samt krav, der skal sikre, at revisionsvirksomheden har en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kvalitetsstyringsmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger for informationsbehandlingssystemer. Endvidere er det et krav efter ændringsdirektivet, at der skal fastsættes krav til revisionsvirksomhedens aflønningspolitik, herunder overskudsdeling.

Det foreslås, at den foreslåede bekendtgørelse også skal indeholde minimumskrav til kvalitetsstyringssystemet, som udover at indeholde de overordnede elementer til et kvalitetsstyringssystem – ledelsesansvar for kvalitet i virksomheden, relevante etiske krav, accept og fortsættelse af klientforhold og specifikke opgaver, menneskelige ressourcer, opgavens udførelse og overvågning - som fremgår af ISQC 1, også vil indeholde nye krav til revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem.

Herved sikres det, at revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem skal leve op til krav, som foreslås fastsat i bekendtgørelsen. Samtidig vil det blive fastslået, at de internationale standarder, herunder ISQC1, fortsat udfylder begrebet god revisor- og kvalitetsstyringsskik. De internationale standarder, herunder ISQC 1 vil som hidtil indgå i vurderingen af, hvorvidt revisionsvirksomheden har etableret, implementeret og anvendt et kvalitetsstyringssystem. Herudover indfører ændringsdirektivet bl.a. krav til revisor og andre tilknyttet udførelse af opgaven om, at de skal besidde de nødvendige kompetencer og færdigheder til at udføre opgaven korrekt. Det foreslås endvidere, at der fastsættes krav om coaching, tilsyn og kontrol med revisors og andre personer tilknyttet opgavens aktiviteter samt outsourcing af opgaver til tredjemand. Dertil foreslås det, at bekendtgørelsen skal indeholde krav til revisionsvirksomhedens overvågning af dens interne organisation og kvalitetsstyringssystemet.

Det foreslås, at ændringsdirektivets option til at fastsætte lempeligere regler ved revision af små virksomheder udnyttes i bekendtgørelsen. For revisionsvirksomheder, der udelukkende afgiver erklæringer vedrørende små virksomheder, foreslås det, at der kan anvendes mere uformelle metoder, herunder mindre omfattende dokumentation og kommunikation, når disse revisionsvirksomheder, skal dokumentere opfyldelsen af kravene til intern organisation og dokumentere og kommunikere politikker og procedurer til virksomhedens ansatte, såsom notater, tjeklister og formularer.

Herudover foreslås det, at enkelte krav ikke finder anvendelse for revisionsvirksomheder, som kun har én tilknyttet revisor, og som ikke har ansatte, der deltager i udførelse af opgaver. Typisk vil det kunne være en enkeltmandsvirksomhed, som har én sekretær ansat eller f.eks. et holdingselskab, hvori der ikke er drift, men hvor holdingselskabet alene er det selskab, som stifter driftsselskabet.

Vedrørende overgangsordning til de nye krav til revisionsvirksomhedens interne organisation henvises til lovforslagets § 7, stk. 4.

Til nr. 43

Den gældende lovgivning indeholder ikke krav til revisionsvirksomheden om, at den skal have en ordning, hvor dens medarbejdere via en særlig kanal kan indberette faktiske eller potentielle overtrædelser af revisorlovgivningen.

Det følger dog, at ISQC 1, afsnit 55, at revisionsvirksomhederne skal etablere klart definerede kanaler, som revisionsvirksomhedens personale kan benytte til at fremføre sådanne anliggender. En revisionsvirksomhed skal følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af en såkaldt »whistleblowerordning«.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30e, der indfører krav til revisionsvirksomheden om en sådan ordning.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i loven, § 28 a, som indeholder krav om, at en revisionsvirksomhed som led i sit kvalitetsstyringssystem skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisorlovgivningen eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014.

Kravet om, at der skal være en særlig kanal, hvor revisionsvirksomhedens ansatte kan indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af revisorlovgivningen, skal forstås således, at ordningen skal ske i overensstemmelse med persondataloven, herunder at der skal foretages anmeldelse efter reglerne i persondatalovens kapitel 13. Dette er dog forudsat, at revisionsvirksomheden behandler personoplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 eller 8.

Der gælder alene et krav om, at kanalen skal bestå af en intern ordning. Det betyder, at ordningen er begrænset til at ansatte som minimum skal kunne indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af revisorlovgivningen eller forordningen. Indberetning om overtrædelse af f.eks. straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes derfor ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ordningen omfatter den til enhver tid gældende revisorlovgivning, herunder revisorloven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på revisionsområdet, herunder forordninger m.v. Der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser. Der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for revisionsvirksomheden som helhed. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området, men er et krav i henhold til ændringsdirektivet. Endvidere kan enhver eller potentiel overtrædelse af revisorvirksomhedens og revisors forpligtelser indberettes, også selvom forpligtelsen ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser.

Ansattes, herunder direktionens indberetning til ordningen, vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven om bl.a. direktionsmedlemmers videregivelse af oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til. Medlemmer af bestyrelsen eller tilsynsrådet vil kunne indberette overtrædelser af revisorlovgivningen eller forordningen til Erhvervsstyrelsen, som skal oprette en whistleblowerordning, jf. direktivets artikel 30e.

Har en revisionsvirksomhed valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler revisionsvirksomheden, til tredjemand, vil de ansatte i revisionsvirksomheden også kunne indberette manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed, til ordningen. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Erhvervsstyrelsen.

Tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med en revisionsvirksomheds ordning samt tilsyn hermed hører fortsat under Datatilsynets kompetence. Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at bestemmelsen i *stk. 1* ikke finder anvendelse for revisionsvirksomheder, som udelukkende har én tilknyttet revisor, og som ikke har ansatte, der deltager i udførelsen af revisionen. Typisk vil det kunne være en enkeltmandsvirksomhed, som har én sekretær ansat eller et holdingselskab, som ikke er driftsselskabet men alene det selskab, som stifter driftsselskabet. Endvidere foreslås det, at bestemmelsen heller ikke finder anvendelse for revisionsvirksomheder, der udelukkende beskæftiger sig med andre opgaver end revision af regnskaber.

Vedrørende overgangsordning henvises nærmere til lovforslagets § 7, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 44

Revisorlovens § 29 omhandler revisorer og revisionsvirksomheders pligt til at have et kvalitetsstyringssystem samt til at underkaste sig kvalitetskontrol.

Som følge af ændringen af organiseringen af det offentlige tilsyn, hvorefter kvalitetskontrollen udføres af Erhvervsstyrelsen fremfor Revisortilsynet ændres ordlyden i *stk. 1*. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 34, stk. 3, jf. forslagets § 1, nr. 56.

Til nr. 45

Forslaget til ændring af § 29, *stk.* 2, er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 43 om indsættelse af ny § 28 a.

Til nr. 46

Den gældende § 29 *stk.* 3, vedrører udvælgelse af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol. Der skal som minimum gennemføres en kvalitetskontrol hvert sjette år. I revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder), skal der dog som minimum udføres kvalitetskontrol hvert tredje år.

Udvælgelse til kvalitetskontrol vil som hidtil tage udgangspunkt i den enkelte revisionsvirksomhed, der er registreret i Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Pligten til at underkaste sig kvalitetskontrol omfatter som hidtil alle godkendte revisionsvirksomheder og revisorer.

I henhold til ændringsdirektivs artikel 29, *stk.* 1, litra h, skal kvalitetskontroller udføres på grundlag af en risikoanalyse. For revisorer og revisionsvirksomheder, der udfører lovpligtig revision som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), skal den endvidere ske hvert sjette år.

Forslaget til *stk.* 3 er formuleret, så den afspejler de nye udvælgelseskriterier i direktivet og forordningen. Der er ikke som hidtil en fast cyklus, inden for hvilken samtlige revisionsvirksomheder skal have gennemgået en kvalitetskontrol.

I henhold til *stk.* 3, 1. *pkt.*, skal revisionsvirksomheder, der reviderer regnskaber aflagt af mellemstore og store virksomheder – udover at de udtages risikobaseret – gennemgå en kvalitetskontrol minimum hvert 6. år. Revisionsvirksomheder, der udelukkende afgiver erklæringer efter § 1, *stk.* 2, for små virksomheder, skal alene udtages på baggrund af en risikoanalyse. Det vil i praksis betyde, at der for de revisionsvirksomheder, der betjener mindre kunder, kan gå mere end seks år mellem udtagelsen til kvalitetskontrol. Det vil samtidig betyde, at såfremt der er faglige grunde herfor, kan en revisionsvirksomhed blive udtaget til kvalitetskontrol hyppigere. Erhvervsstyrelsen fastlægger de risikofaktorer, der danner grundlaget for udvælgelse af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 34, jf. forslagets § 1, nr. 54-60.

Forslaget til *stk.* 3, 2. *pkt.* henviser til forordningens artikel 26, nr. 2 litra a) og b). Det følger heraf, at kvalitetskontrollen af revisorer og revisionsvirksomheder, der udfører revision af PIE virksomheder, skal udføres mindst hvert tredje år for de virksomheder, der er defineret i artikel 2, nr. 17) og 18) i ændringsdirektivet (store PIE virksomheder). I andre tilfælde end de i litra a) omhandlede (små og mellemstore PIE virksomheder) mindst hver sjette år.

Hidtil har alle revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af PIE virksomheder, været kategoriseret ens i forhold til hyppigheden af kvalitetskontrollen (minimum hvert tredje år), mens forordningen skelner mellem små, mellemstore og store virksomheder, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/43/EU.

Til nr. 47

Stk. 4 ændres som konsekvens af ændringen af organiseringen af det offentlige tilsyn og svarer med mindre ændringer til den gældende lovs § 29, *stk.* 4. Bestemmelsen fastlægger den kontrollerende virksomheds pligter i forhold til Erhvervsstyrelsen – fremfor Revisortilsynet - og kvalitetskon-

trollanten, herunder pligten til at give adgang til de arbejds papirer og den dokumentation, som skal danne grundlaget for kvalitetskontrollen.

Til nr. 48

Stk. 5 er en ny bestemmelse. Efter de gældende regler, er de revisionsvirksomheder, der er godkendt efter den gældende revisorlovs § 13, uanset deres hjemland, underlagt fuldt tilsyn efter de danske regler. Det vil sige, at enhver revisionsvirksomhed, der er registreret i Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, er underlagt kvalitetskontrol.

I henhold til ændringsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. led, er der imidlertid indført en begrænsning af omfanget af det tilsyn, der kan pålægges en revisionsvirksomhed, der er godkendt til at udføre revision i et andet EU- eller EØS-land: *"Med forbehold af første afsnit skal revisionsfirmaer godkendt i en medlemsstat, der yder revisionsydelser i en anden medlemsstat i henhold til artikel 3a, underlægges kvalitetsstyringskontrol i hjemlandet og tilsyn i værtsmedlemsstaten med alle revisioner udført der."*

I stk. 5 foreslås det, at EU-/EØS-revisionsvirksomheder, der er registreret i overensstemmelse med den foreslåede § 13 a, alene har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af erklæringer afgivet her i landet, og som er omfattet af § 1, stk. 2. Disse virksomheder er således ikke underlagt kvalitetskontrol af kvalitetsstyringssystemet, der ellers følger af § 29, stk. 2. Denne del af kvalitetskontrollen foretages af den kompetente myndighed i revisionsvirksomhedens hjemland.

Til nr. 49

§ 31 vedrører en virksomheds forpligtelse til at etablere et revisionsudvalg, dets sammensætning og opgaver.

Ændringsdirektivet og forordningen medfører, at alle virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder) skal etablere et revisionsudvalg. Det hidtidige krav om, at mindst et medlem skal være uafhængigt og have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen og/eller revision, er ændret til, at mindst et medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen og/eller revision, og at revisionsudvalgets medlemmer samlet set skal have kompetencer af relevans for den reviderede virksomhed.

Ændringsdirektivet viderefører mulighederne for, at mindre virksomheder kan lade revisionsudvalgets funktioner udøve af hele bestyrelsen eller hele tilsynsorganet. Ligeledes viderefører ændringsdirektivet muligheden for, at investeringsforeninger og virksomheder, som er dattervirksomheder, hvis modervirksomheden er omfattet af krav om etablering af revisionsudvalg, ikke er forpligtet til at etablere et revisionsudvalg. Muligheden er udvidet med alternative investeringsfonde. Ved ændringsdirektivet er revisionsudvalgets opgaver desuden præciseret og udvidet.

På baggrund heraf foreslås § 31 affattet på ny.

Stk. 1, omhandler etablering og sammensætningen af revisionsudvalget. *1. pkt.* præciserer, at forpligtelsen til at etablere et revisionsudvalg påhviler virksomheder, der er defineret som PIE virksomheder, med mindre andet følger af stk. 4, 5, 7 og 8. *2. pkt.* fastsætter, at udvalgets medlemmer skal bestå af medlemmer af virksomhedens øverste ledelsesorgan eller personer, der på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ vælges til at være medlem af revisionsudvalget. Udvalget kan således bestå udelukkende af medlemmer, der ikke er medlem af virksomhedens øverste

ledelsesorgan. Udvalgets formand kan, om det ønskes, vælges direkte på virksomhedens generalforsamling. Det gældende krav om, at revisionsudvalgets medlemmer samtidig skal være medlemmer af virksomhedens øverste ledelsesorgan foreslås således ophævet. I 3. pkt. bestemmes det, at flertallet af udvalgets medlemmer skal være uafhængige af virksomheden, medmindre udvalget alene udgøres af medlemmer af virksomhedens øverste ledelsesorgan. Dette er et krav efter direktivets artikel 39, stk. 1, 4. afsnit. Med hensyn til begrebet "uafhængighed" henvises der til lovbemærkningerne til 2008 lovens § 31, stk. 1. I 4. pkt. bestemmes det, at mindst ét medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision, hvilket er et krav efter artikel 39, stk. 1, 2. afsnit. 5. pkt. angiver, at revisionsudvalgets medlemmer samlet set skal have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor, hvilket er et krav efter direktivets artikel 39, stk. 1, 3. afsnit. Det er den øverste ledelses ansvar at søge revisionsudvalget sammensat i overensstemmelse med 2. - 5. pkt.

Det foreslås i stk. 2, at medlemmer af revisionsudvalget, der ikke er medlemmer af det øverste ledelsesorgan, men er valgt direkte af virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ, under udførelse af deres hverv i revisionsudvalget skal være omfattet af samme regulering, som gælder for medlemmer af revisionsudvalget, der tillige er medlem af virksomhedens øverste ledelsesorgan. Herved sikres der i enhver henseende en jævnbyrdig retsstilling mellem medlemmerne af revisionsudvalget, uanset om de pågældende medlemmer tillige er medlem af selskabets øverste ledelsesorgan, eller de pågældende er valgt til medlem af virksomhedens revisionsudvalg af generalforsamlingen eller tilsvarende organ.

Forslaget betyder, at de medlemmer af revisionsudvalget, der er valgt direkte af virksomhedens generalforsamling eller andet tilsvarende organ, i varetagelsen af deres hverv er underlagt bestemmelser, der skal sikre, at de ikke disponerer således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe andre en utilbørlig fordel på virksomhedens interessenters eller virksomhedens bekostning. Det betyder endvidere, at sådanne medlemmer skal afstå fra at deltage i behandling af spørgsmål, hvis de pågældende enten direkte eller indirekte har en væsentlig interesse, som kan være stridende mod virksomhedens, ligesom de er underlagt de tavshedsregler, der gælder for medlemmer af virksomhedens øverste ledelsesorgan, hvorefter de ikke uberettiget må videregive, hvad de under udøvelse af deres hverv har fået kendskab til.

Endelig indebærer forslaget, at medlemmer af revisionsudvalget, der er valgt direkte af virksomhedens generalforsamling eller andet tilsvarende organ, efter almindelige erstatningsretlige regler er pligtige at erstatte en eventuel skade, som de pågældende under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet virksomheden.

Virksomhedens eventuelle forretningsorden bør tilpasses, således at der er fastlagt ensartede bestemmelser, der sidestiller medlemmer af revisionsudvalget, hvad enten de pågældende er valgt direkte på af generalforsamlingen eller tillige er medlem af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsorgan.

I henhold til artikel 39, stk. 6, i ændringsdirektivet til 8. selskabsdirektiv berører revisionsudvalgets opgaver ikke det ansvar, der påhviler medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller andre medlemmer udnævnt af den reviderede virksomheds generalforsamling. Bestemmelsen er en videreførelse af den tidligere artikel 41, stk. 2.

Det øverste ledelsesorgan bevarer således som hidtil det fulde ansvar for de beslutninger, der er forberedt i et ledelsesudvalg som f.eks. revisionsudvalget. Revisionsudvalget forbereder - som andre ledelsesudvalg - opgavevaretagelsen forud for en behandling i det øverste ledelsesorgan. Dog påhviler der revisionsudvalget en særlig handlepligt for så vidt angår stk. 3, nr. 2, i forhold til virksomhedens daglige ledelse, ligesom revisionsudvalget efter artikel 5, stk. 4, i den nye forordning om

specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden skal godkende levering af tilladte ikke-revisionsydelser fra revisor m.v.

Det er således det øverste ledelsesorgan, der træffer endelige afgørelser eller disponerer på grundlag af bl.a. revisionsudvalgets indstillinger, f.eks. hvad angår aflæggelse af årsrapport eller andre opgaver, der er henlagt til revisionsudvalgets behandling og efterfølgende indstilling til det øverste ledelsesorgan. Det er ligeledes det øverste ledelsesorgans ansvar, at årsrapporten er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav, virksomhedens vedtægter og eventuelle yderligere aftaler og øvrige forhold omkring varetagelse af revisionsopgaverne i den forbindelse. Det er derfor vigtigt, at det øverste ledelsesorgan modtager al nødvendig information, der sikrer, at det øverste ledelsesorgan er i stand til at varetage sin funktion og ansvar på et forsvarlig oplyst grundlag.

I *stk. 3* er revisionsudvalgets opgaver opregnet. Der er tale om en videreførelse af opgaverne nævnt i den gældende § 31, stk. 2. De heri nævnte opgaver, som er beskrevet ovenfor, fremgår nu af *stk. 3, nr. 2-5*, idet der dog er foretaget en række præciseringer heraf. Udvalgets opgaver er suppleret med de opgaver, som artikel 39, stk. 6, angiver og præciserer. Det drejer sig om underretning af det øverste ledelsesorgan med hensyn til resultatet af revisionen, herunder regnskabsaflæggelsesprocessen, jf. *stk. 3, nr. 1*, ligesom udvalget efter *stk. 3, nr. 6*, har ansvaret for proceduren for udvælgelse og indstilling af valg af revisor som angivet i forordningens artikel 16. Samlet set er der tale om en udvidelse og præcisering af revisionsudvalgets opgaver.

Stk. 4 er en uændret videreførelse af den gældende § 31, stk. 4. PIE virksomheder kan efter bestemmelsen i stedet for at etablere et revisionsudvalg vælge at lade revisionsudvalgets funktioner udøve af det samlede øverste ledelsesorgan. Dette forudsætter, at ingen bestyrelsesmedlemmer samtidig er medlem af direktionen, og at mindst ét bestyrelsesmedlem både er uafhængigt og har kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den oprindelige affattelse af bestemmelsen i 2008 loven (L 120 2007/2008 2. samling).

Stk. 5 er en videreførelse af den gældende § 31, stk. 5, men undtagelsen til at lade bestyrelsen udøve revisionsudvalgets funktioner udvides, idet forslaget udnytter optionen i ændringsdirektivets affattelse af artikel 39, stk. 2. Udvidelsen omfatter en PIE virksomhed, hvis formand for bestyrelsen ikke er medlem af direktionen, og hvor virksomheden, der er noteret på et reguleret marked, havde en gennemsnitlig markedsværdi på under 100.000.000 EUR baseret på kursværdien ved årets udgang i de foregående tre kalenderår. Udvidelsen medfører således, at en sådan virksomhed kan vælge at lade det samlede øverste ledelsesorgan udøve revisionsudvalgets funktioner.

Stk. 6, er en uændret videreførelse af den gældende § 31, stk. 6, hvorefter PIE virksomheder, hvor revisionsudvalgets funktioner udøves af den samlede bestyrelse, jf. stk. 4 og 5, skal oplyse herom i årsrapporten.

Stk. 7 er en videreførelse af den gældende § 31, stk. 7. Dog foreslås det, at også alternative investeringsfonde fritages for forpligtelsen til at etablere et revisionsudvalg. En alternativ investeringsfond er defineret i artikel 4, stk. 1, litra a, i direktiv 2011/61/EU. Herved udnyttes muligheden for fritagelse som anført i ændringsdirektivets affattelse af artikel 39, stk. 3, litra b.

Stk. 8 udnytter muligheden i ændringsdirektivets affattelse af artikel 39, stk. 3, litra c, for at fritage visse PIE virksomheder for forpligtelsen til at etablere et revisionsudvalg. Bestemmelsen omfatter virksomheder, hvis eneste formål det er at udstede værdipapirer med sikkerhedsstillelse i aktiver som defineret i artikel 2, nr. 5), i EU Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004. Der er tale om en juridisk person med et særligt formål nemlig at udstede værdipapirer med sikkerhed i bestemte typer aktiver. Benytter en virksomhed sig af muligheden, skal den offentligt, f.eks. i årsrapporten,

redegøre for årsagerne til, at den ikke finder det hensigtsmæssigt hverken at have et revisionsudvalg eller en bestyrelse eller et tilsynsorgan med ansvar for at udøve et revisionsudvalgs funktioner.

Forslaget indebærer samtidig en ophævelse af den gældende § 31, stk. 8, hvorefter der kan fastsættes krav om revisionsudvalg i finansielle virksomheder.

Forslaget medfører en smidigere adgang for virksomhederne til at sammensætte et revisionsudvalg, idet det ikke længere er et krav, at medlemmerne af revisionsudvalget tillige er medlem af virksomhedens øverste ledelsesorgan. Mindst et medlem af udvalget skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen og/eller revision, og revisionsudvalgets medlemmer skal samlet set have kompetencer af relevans for den reviderede virksomhed.

Til nr. 50

Kapitel 9 i revisorloven indeholder bestemmelserne om det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder. § 32 omhandler Erhvervsstyrelsens ansvar som tilsynsmyndighed. Erhvervsstyrelsen har som den kompetente myndighed til opgave dels at administrere revisorlovgivningen, dels at være ansvarlig for det offentlige tilsynssystem, herunder samarbejdet med tilsynene i andre lande. Det offentlige tilsynssystem har hidtil bestået af følgende opgaver: Tilsynet med eksamen og efteruddannelse, kvalitetskontrol, undersøgelser, disciplinære sanktioner, samt samarbejde og udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder.

I forbindelse med ændringsdirektivet og forordningen er der imidlertid blevet pålagt den kompetente myndighed nye opgaver, der udvider myndighedens virkefelt. Det drejer sig blandt andet om, at der skal kunne sanktioneres overfor medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomhed) for overtrædelser af revisorlovgivningen, jf. ændringsdirektivets artikel 30a. Det drejer sig endvidere om overvågning og vurdering af udviklingen på revisionsmarkedet for lovpligtige ydelser til PIE virksomheder, jf. forordningens artikel 27.

Stk. 1 og 2 er en videreførelse af den gældende § 32, stk. 1 og 2, om Erhvervsstyrelsens ansvar og opgaver som tilsynsmyndighed, dog således at der i stk. 2, nr. 1, er tilføjet en henvisning til § 4 om efteruddannelse. I stk. 2, nr. 2, er henvisningen til §§ 34-36 ændret til §§ 34-35 b. Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af ændringer af bestemmelserne, som der henvises til.

I henhold til forslaget til *stk. 3, nr. 1*, bliver Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en PIE virksomhed overholder de pligter, der følger af revisorloven, forordningen eller af bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 som affattet ved ændringsdirektivet.

Forpligtelserne kan for eksempel være efter revisorlovens § 31 om etablering af et revisionsudvalg (etablering, sammensætning, udførelse af opgaver). Forpligtelserne kan endvidere vedrøre bestemmelser, der gennemfører artiklerne 37 og 38 (valg og afsættelse af revisor/revisionsvirksomhed). Artikel 37 og 38 er gennemført i selskabslovens §§ 144-146, i §§ 69 og 72 i Erhvervsfundsloven og i § 19 i lov om erhvervsdrivende virksomheder. § 199 i lov om finansiell virksomhed henviser til reglerne i selskabsloven. Tilsvarende bestemmelser fremgår af lov om investeringsforeninger m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om arbejdsmarkedets tillægspension (ATP), lov om arbejdsmarkedets erhvervssygdomssikring (AES) og lov om lønmodtagernes dyrtidsfond (LD).

Endelig er der tale om forpligtelser efter forordningen, der angår forhold vedrørende revisionsudvalgets manglende godkendelse af revisors levering af tilladte ikke-revisionsydelser (art 5), manglende udbud ved valg af revisor, (art 16), manglende rotation af revisionsvirksomhed (art 17) eller rapportering vedrørende en tredjeparts forsøg på at håndhæve aftaler, der begrænser valg af revisor i en virksomhed af offentlig interesse (art 16).

For at der kan tages stilling til, om en person i den omhandlede personkreds har overtrådt forpligtelserne, er det nødvendigt, at Erhvervsstyrelsens kompetence til at føre tilsyn udvides til også at omfatte, at disse forpligtelser overholdes. Personkredsen bliver dermed omfattet af Erhvervsstyrelsens kompetence til at iværksætte og gennemføre en undersøgelse, jf. § 37, stk. 1 og 2.

I henhold til forslaget til *stk. 3, nr. 2*, skal styrelsen overvåge og følge udviklingen på markedet på lovpligtige revisionsydelser til virksomheder omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3. Kompetencen er nødvendig, da der blandt andet skal indføres hjemmel til at indhente oplysninger til brug for opfyldelsen af forpligtelsen, jf. det foreslåede *stk. 4*.

Det fremgår af artikel 27 i forordningen, at følgende forhold navnlig skal indgå i overvågningen og vurderingen:

- Risiciene ved en høj forekomst af kvalitetsmangler hos en revisor eller et revisionsfirma, herunder systematiske mangler inden for et netværk af revisionsfirmaer, der kan føre til lukning af revisionsfirmaer, afbrydelser i udførelsen af lovpligtige revisionsydelser i en bestemt sektor eller på tværs af sektorer, yderligere akkumulering af risici for revisionsmangler og indvirkningen på den generelle stabilitet i finanssektoren
- Behovet for at træffe foranstaltninger til at reducere de i forrige afsnit omhandlede risici
- Koncentrationsniveauerne på markedet, herunder niveauet i bestemte sektorer
- Revisionsudvalgenes præstation.

Det fremgår endvidere, at den kompetente myndighed mindst hvert tredje år skal udarbejde en rapport om udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden og fremsende den til blandt andet EU-Kommissionen.

Stk. 4 giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at indhente de oplysninger, som er nødvendige for at kunne varetage de opgaver, som styrelsen tillægges efter *stk. 1-3*. *Stk. 4* er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 32, *stk. 3*. På baggrund af udvidelsen af styrelsens opgaver i forslaget til den nye § 32, *stk. 3*, foreslås det, at hjemmelen til at indhente oplysninger ligeledes udvides til at omfatte hjemmel til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at styrelsen kan varetage de nye opgaver efter *stk. 3*.

Da de nye opgaver alene drejer sig om forhold vedrørende virksomheder, der er defineret som virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder), jf. forslagets § 1, nr. 4, er hjemlen afgrænset til at omfatte indhentelse af oplysninger fra sådanne virksomheder. Såfremt der til brug for varetagelsen af opgaver efter *stk. 3*, er behov for oplysninger fra revisor, revisionsvirksomheden eller andre danske eller udenlandske kompetente myndigheder, er der i 1. pkt. indsat hjemmel hertil, idet hjemmelen udvides til også at omfatte *stk. 3*.

Herudover indsættes der et nyt 2. pkt. i *stk. 4*. De oplysninger, der kan indhentes efter det nye *stk. 4, 2 pkt.*, er for det første oplysninger, der vedrører, om og hvorledes medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden overholder de forpligtelser, der følger af lovgivningen. Forpligtelserne er beskrevet ovenfor under bemærkningerne til *stk. 3*, hvortil der henvises. Erhvervsstyrelsen kan kun indhente oplysninger, hvis der er tvivl om,

hvorvidt forpligtigelserne ikke er overholdt, jf. revisorlovens § 37, om iværksættelse og gennemførelse af en undersøgelse, samt hvis styrelsen bliver anmodet om oplysninger fra en kompetent myndighed eller en kompetent myndighed beliggende udenfor EU/EØS-området jf. revisorlovens stk. 2, nr. 5.

For det andet giver det nye stk. 4, 2. pkt., styrelsen hjemmel til at indhente oplysninger, som er nødvendige for, at styrelsen kan foretage den overvågning og vurdering af udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til PIE virksomheder, som styrelsen skal foretage efter det foreslåede stk. 3, og forordningen. Styrelsen vurderer, hvilke slags oplysninger der er tale om, men det er en betingelse, at oplysningerne er nødvendige for varetagelsen af styrelsens opgave med at overvåge og vurdere revisionsmarkedet. De forpligtigelser, som styrelsen navnlig skal opfylde, er nærmere specificeret i forordningens artikel 27, stk. 1, som nævnt ovenfor under forslaget til stk. 3. Der vil således være tale om oplysninger, der kan bruges til at bedømme risici på revisionsmarkedet, oplysninger der kan bruges til at vurdere koncentrationsniveauerne på markedet samt oplysninger om, hvordan revisionsudvalgene i PIE virksomheder præsterer.

Det bemærkes, at der kan forekomme situationer, hvor en person har en egeninteresse i ikke at oplyse nærmere omkring et givent forhold, fordi personen i den situation ville udtale sig om en eventuelt påstået forbrydelse, som den pågældende kan være inddraget i. Hvis man i disse tilfælde afkrævede personen oplysninger, ville myndigheden handle i strid med princippet om forbud mod selvinkriminering. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb om oplysningspligter (retssikkerhedsloven), om forbud mod selvinkriminering, finder således anvendelse i disse situationer, således at en myndighed ikke kan afkræve en person, fysisk eller juridisk, oplysninger, hvis der er en konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. For en uddybning af princippet henvises til retssikkerhedsloven, herunder lovbemærkningerne.

Revisors tavshedspligt, jf. lovens § 30, gælder ikke i forhold til pligterne overfor Erhvervsstyrelsen efter den gældende § 32 og således heller ikke i forhold til forslaget til den nye formulering af § 32, stk. 4.

Stk. 5 er en ny bestemmelse. Med forslaget til et nyt stk. 5 finder bestemmelserne om undersøgelsesinstituttet (revisorlovens §§ 37 – 42), disciplinærsystemet (revisorlovens §§ 43-47) og det internationale samarbejde (revisorlovens §§ 48 og 49) tilsvarende anvendelse på revisionsvirksomheder omfattet af den nye § 13 a jf. bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 13.

I modsætning til revisionsvirksomheder, der er godkendt efter revisorlovens § 13, underlægges revisionsvirksomheder omfattet af den foreslåede § 13 a (EU-/EØS-revisionsvirksomheder), ikke de danske krav om kvalitetskontrol efter revisorlovens §§ 34 – 35 b. Dog har en sådan revisionsvirksomhed pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af erklæringer omfattet af § 1, stk. 2, der er afgivet her i landet, jf. forslaget til § 29, stk. 5, forslagets § 1, nr. 48. Herved opfyldes kravene i 8. selskabsdirektivs artikel 34, stk. 1, til omfanget af det tilsyn, der kan pålægges en revisionsvirksomhed, der er godkendt til at udføre revision i et andet EU- eller EØS-land.

Til nr. 51

Erhvervsstyrelsen har efter de gældende regler (§ 33) nedsat en revisorkommission, som bistår styrelsen ved administration af loven, ved afholdelse af eksamen for statsautoriserede revisorer og i forbindelse med fastsættelse af nærmere regler om efteruddannelse.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 54 og 55, at nedlægge Revisortilsynet, som i dag står for den lovpligtige kvalitetskontrol. Derudover foreslås det at afholdelse af revisoreksamen fremover kan uddelegeres, jf. den nye affattelse af § 33 i lovforslagets § 1, nr. 53.

Det foreslås som følge heraf at nedlægge Revisorkommissionen i sin nuværende form, og i stedet oprette et rådgivningsudvalg, Revisorrådet, hvis opgaver og sammensætning i højere grad afspejler de ændrede opgaver.

Efter forslaget til § 32 a, stk. 1, nedsætter Erhvervsstyrelsen derfor et revisorråd. Revisorrådet skal rådgive styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen, herunder f.eks. faglige vurderinger i forbindelse med forberedelse af lovgivning, og i forbindelse med styrelsens varetagelse af tilsynsopgaverne efter § 32. Endvidere skal rådet bistå Erhvervsstyrelsen i forhold til reglerne om de forskellige eksamener for revisorer.

Efter det foreslåede stk. 2 udgøres formandskabet af en af Erhvervsstyrelsen udpeget formand. Revisorrådets medlemmer vil bestå af medlemmer fra relevante interesseorganisationer m.v. herunder FSR – danske revisorer, DI, Dansk Erhverv, ATP/LD, Finansrådet/Forsikring & Pension, Dansk Aktionærforening, samt uddannelsesinstitutioner, som udbyder revisoruddannelsen, og en repræsentant fra Erhvervsstyrelsen. Derudover vil Finanstilsynet og SKAT kunne deltage i rådets møder som observatører. Erhvervsstyrelsen kan beslutte, at andre kan deltage i rådets arbejde efter behov.

Det foreslås i stk. 3, at medlemmer og suppleanter udnævnes af Erhvervsstyrelsen for en periode på op til 4 år efter indstilling fra organisationerne m.v. Formanden og medlemmerne af Revisorrådet kan genudpeges.

Efter stk. 4 varetager Erhvervsstyrelsen sekretariatsarbejdet for rådet som led i styrelsens opgaver som kompetent myndighed vedrørende det offentlige tilsyn.

Revisorrådet mødes som udgangspunkt 4 gange årligt og i øvrigt efter behov. Rådets møder er ikke offentlige. Revisorrådet er omfattet af forvaltningsloven, offentlighedsloven og ombudsmandsloven, dog således at medlemmerne er undergivet den skærpede tavshedspligt efter lovens § 48 med hensyn til forhold vedrørende det offentlige tilsyn. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for rådets virke i bekendtgørelse samt ved en forretningsorden for rådet.

Til nr. 52 og 53

Den gældende § 33 vedrører nedsættelsen af Revisorkommissionen, herunder dens sammensætning og opgaver, herunder i forhold til afholdelse af eksamen. Bestemmelsen bemyndiger endvidere Erhvervsstyrelsen til at fastsætte de nærmere bestemmelser om revisoreksamen, herunder betingelserne for at indstille sig til eksamen, eksamenskravene, eksamens afholdelse og bedømmelse.

Som det fremgår af forslaget til ny § 32 a (lovforslagets § 1, nr. 51), foreslås det at nedlægge Revisorkommissionen og i stedet oprette Revisorrådet. I forlængelse heraf foreslås det at ændre den gældende § 33, så den alene vedrører bestemmelser vedrørende revisoreksamen m.v.

Som konsekvens heraf foreslås det derfor at ændre overskriften til § 33 fra ”Revisorkommissionen” til ”Revisoreksamen m.v.”.

Det foreslåede stk. 1 giver Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte betingelserne for at indstille sig eksamen for statsautoriserede revisorer, samt betingelserne for at indstille sig til den særlige prøve for personer, der har været uden godkendelse i en årrække, og egnethedsprøven efter den foreslåede § 10, stk. 1. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret.

Med inspiration fra den ordning, der er gældende for advokaters opnåelse af beskikkelse, jf. retsplejelovens § 119, foreslås det i § 33, stk. 2, at der etableres adgang til at henlægge afholdelsen af eksamener til andre. Konkret er det tanken, at FSR – danske revisorer skal forestå afholdelsen af revisoreksamen m.m.

Henlæggelsen af afholdelsen af eksamener til FSR – danske revisorer sker med respekt af Erhvervsstyrelsens og FSR's forskellige roller som henholdsvis ansvarlig myndighed og brancheorganisation, således at man kan drage fordel af styrelsens myndighedskompetencer og FSR's brancheindsigt til at sikre en effektiv opgaveløsning, hvilket vil være til gavn for såvel samfundsmæssige hensyn som revisorbranchens forhold.

Der er med henlæggelsen af eksamensafholdelsen til FSR – danske revisorer ikke tiltænkt en ændring af eksamensniveauet, hverken hvad angår sværhedsgrad eller form. Der skal fortsat kunne være tillid til, at revisoreksamen sikrer et meget højt fagligt niveau hos fremtidens statsautoriserede revisorer, og samtidig er det væsentlig, at revisoreksamen tilrettelægges på en måde, som skaber gode rammer for at sikre tilgang af et tilstrækkeligt antal revisorer i de kommende år.

Myndighedsopgaver i forbindelse med revisoreksamen vil fortsat blive varetaget af Erhvervsstyrelsen på samme måde som efter gældende ret. Ansvar for den praktiske gennemførelse af revisoreksamen vil som noget nyt blive overtaget af FSR – danske revisorer på samme måde, som det er tilfældet i advokatbranchen.

Denne opgavefordeling vil indebære, at den overordnede regulering af kravene til de forskellige eksamener for revisorer varetages af Erhvervsstyrelsen, jf. forslaget § 33, stk. 1, og stk. 2, 1. led, mens afvikling af eksamenerne, herunder tilmelding og framelding, gennemføres af FSR – danske revisorer efter bemyndigelse fra Erhvervsstyrelsen, jf. § 33, stk. 2, 2. led.

Samtidig vil Revisorrådet få til opgave at bistå Erhvervsstyrelsen ved eksamen, jf. forslaget til § 32 a, herunder fastsætte de nærmere retningslinjer for indholdet og tilrettelæggelsen af eksamen, retningslinjer for fastsættelse af betaling for deltagelse i eksamen, ansætte og afskedige eksaminatorer og censorer, meddele dispensationer og afslag, samt behandle klager over afvikling og bedømmelse af eksamen. I denne forbindelse tillægges Revisorrådet kompetence til at træffe afgørelse i sager vedrørende dispensationer samt klager over eksamen. Til dette formål kan rådet etablere et mere fokuseret eksamensudvalg bestående af de samme organisationer, men ikke nødvendigvis det medlem, der giver møde ved behandling af andre emner end eksamen. Det er hensigten, at formanden for Revisorrådet også er formand for eksamensudvalget. Rammerne for nedsættelse af eksamensudvalget fastlægges i en bekendtgørelse, jf. § 32 a, stk. 5.

Det er et mål for den foreslåede organisering af opgaverne forbundet med afholdelse af de forskellige eksamener, at disse opgaver organiseres og tilrettelægges så omkostningseffektivt som muligt med henblik på at begrænse den økonomiske belastning for branchen mest muligt. Det er tanken, at FSR – danske revisorer skal opkræve betaling for deltagelse i eksamen efter samme model, som benyttes ved advokateksamen. Betalingen skal således dække organisationens udgifter, som er forbundet med afholdelsen af eksamen, herunder udgifter til honorarer og administration. Betalingen skal være ens for alle deltagere i en eksamen, uanset om de er medlem af FSR – danske revisorer eller ej. Revisorrådet (eksamensudvalget) fastsætter de nærmere retningslinjer for grundlaget for beregning af betaling for deltagelse i eksamen.

Stk. 3 giver hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan videregive oplysninger til den, der efter stk. 2 forestår afholdelsen af de i stk. 1 nævnte eksamener og prøver. Det drejer sig om oplysninger, som styrelsen er i besiddelse af fra gennemførelsen af tidligere års eksamener. Der er tale om oplysnin-

ger vedrørende en tilmeldt kandidats dokumentation for opfyldelsen af betingelserne for tilmelding til eksamen, herunder oplysning om resultatet af tidligere eksamensforsøg samt dokumentation for framelding til tilmeldte prøver.

Det foreslåede *stk. 4* svarer til den gældende § 33, stk. 7, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan lade Revisorkommissionen bistå den færøske registreringsmyndighed. Bestemmelsen kom ind i revisorlovgivningen ved en lovændring i 1994, men har hidtil ikke været udnyttet.

Til nr. 54-58

Revisorlovens § 34, stk. 1 og 2, regulerer etableringen og sammensætningen af Revisortilsynet. § 34, stk. 3 fastsætter, at Revisortilsynet har ansvaret for at kvalitetskontrollen efter § 29 udføres i overensstemmelse med lovens regler, samt at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse. Stk. 4 angiver det nærmere indhold af sådanne regler. Stk. 5 omhandler, hvordan og af hvem udgifterne til kvalitetskontrollen afholdes.

Som følge af, at det foreslås, at Erhvervsstyrelsen fremover udfører kvalitetskontrollen, ophæves de gældende bestemmelser om Revisortilsynet i § 34, stk. 1 og 2. Samtidig tilrettes §§ 34-35 b til den nye organisering af kvalitetskontrollen.

Det er fortsat Erhvervsstyrelsen, der har det overordnede ansvar for det offentlige tilsyn med revisionsvirksomheder og revisorer.

Forslagets § 34, *stk. 1*, svarer til den gældende § 34, stk. 3. Da det som foreslået er Erhvervsstyrelsen, der fremover udfører kvalitetskontrollen, er ordlyden ændret, så Erhvervsstyrelsen får ansvaret for, at kvalitetskontrollen af danske revisionsvirksomheder gennemføres i overensstemmelse med lovens regler. Som hidtil fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om gennemførelse af kvalitetskontrol i bekendtgørelse om kvalitetskontrol.

Forslagets *stk. 1, 3. pkt.*, er en videreførelse af stk. 3, 3. pkt. i den gældende bestemmelse og giver styrelsen mulighed for at fastsætte særlige regler for kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder).

Forslagets *stk. 1, 4. pkt.*, er ny. Det er tilføjet, at udførelsen af kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder, der ikke reviderer virksomheder af interesse for offentligheden (ikke-PIE revisionsvirksomheder), kan uddelegeres. Det fremgår af ændringsdirektivet, at kvalitetskontrollen skal styres af de kompetente myndigheder for at øge pålideligheden og gennemsigtigheden af kvalitetskontrollerne, men medlemsstaterne kan uddelegere opgaver til andre myndigheder eller organer, der er godkendt eller udpeget ved lov. Dog skal den kompetente myndighed fortsat være ansvarlig for kvalitetskontrollen. Der er ikke pt hensigten at uddelegere kvalitetskontrollen, men hvis det på et tidspunkt ønskes, så er der med den nye bestemmelse mulighed herfor. Såfremt udførelsen af kvalitetskontrollen uddelegeres, vil Erhvervsstyrelsen derfor fortsat have det overordnede ansvar for kvalitetskontrollen, og uddelegeringen vil være underlagt retningslinjer for udførelsen. Erhvervsstyrelsen kan kræve at få uddelegerede beføjelser tilbage fra sag til sag.

Forslaget til *stk. 2* viderefører med en enkelt tilføjelse (nr. 5) den gældende § 34, stk. 4, der oplyster en række af de forhold, som Erhvervsstyrelsen skal fastsætte regler for i forbindelse med kvalitetskontrollen. Listen er ikke udtømmende, men repræsenterer en række helt centrale forhold, der skal reguleres nærmere.

Forslagets til *stk. 2, nr. 1*, vedrører, hvem der kan udføre kvalitetskontrol. Erhvervsstyrelsen godkender et antal kvalitetskontrollanter, så det sikres, at antallet af kvalitetskontrollanter er tilstrække-

ligt, samtidig med at der er tilstrækkelig mulighed for opgaver til den enkelte kvalitetskontrollant, således at kvalitetskontrollanterne opnår et passende antal opgaver og en passende erfaring.

Forslaget til *stk. 2, nr. 2*, omhandler udvælgelsen af en kvalitetskontrollant til en given kvalitetskontrol. Ved at styrelsen udpeger en kvalitetskontrollant til at forestå kvalitetskontrollen, sikres uafhængighed i udvælgelsen. Kvalitetskontrollanten skal selvsagt stadig opfylde uafhængighedsbestemmelserne. Gør kvalitetskontrollanten ikke det, skal kvalitetskontrollanten oplyse styrelsen herom, og styrelsen udpeger en anden kontrollant.

Ved udvælgelsen af en kvalitetskontrollant til en given opgave skal der tages hensyn til flere forhold, f.eks. forretningsmæssige hensyn, der kan gøre, at en kvalitetskontrollant ikke bør kontrollere en bestemt revisionsvirksomhed. Det skal bl.a. sikres, at kvalitetskontrollanten har de fornødne kompetencer til at kontrollere den bestemte type revisionsvirksomhed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den forslåede § 35, stk. 1 og 2. Denne bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1 og 5, hvorefter kvalitetskontrollen af revisionsvirksomheder, der udfører revision af PIE virksomheder, udføres af kvalitetskontrollanter, der er ansat i Erhvervsstyrelsen, mens kvalitetskontrollen af øvrige revisionsvirksomheder udføres af praktiserende revisorer, der er godkendt som kvalitetskontrollanter.

Forslaget til *stk. 2, nr. 3*, vedrører udvælgelsen af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol. Revisionsvirksomheder, der reviderer regnskaber aflagt af mellemstore og store virksomheder, skal udtages til kvalitetskontrol med højst 6 års mellemrum. Efter forslagets § 1, nr. 46 (revisorlovens § 29, stk. 3), skal udvælgelsen af revisionsvirksomheder, der udelukkende afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, på regnskaber aflagt af små virksomheder ske på baggrund af en risikoanalyse. Sådanne risikofaktorer kan for eksempel være anmærkninger fra seneste kvalitetskontrol, overholdelse af efteruddannelseskravene, eller oplysninger fra andre kontrolmyndigheder. Risikofaktorerne skal løbende udvikles og evalueres, ligesom de kan drøftes med for eksempel Revisionsrådet, interessenter, andre myndigheder som for eksempel SKAT samt andre relevante aktører.

Artikel 26, nr. 2, i forordningen gælder for revisionsvirksomheder, der reviderer PIE virksomheder. Det følger heraf, at kvalitetskontrollen af revisionsvirksomheder, der udfører revision af store PIE virksomheder, skal udføres mindst hvert tredje år og mindst hver sjette år for revisionsvirksomheder, der udfører revision af små og mellemstore PIE virksomheder. Da der er tale om minimumsfrekvenser, kan styrelsen ud fra en risikovurdering beslutte, at der skal foretages hyppigere kontrol.

Forslaget til *stk. 2, nr. 4*, omhandler omfanget og gennemførelsen af kvalitetskontrollen og videreføres uændret. Kvalitetskontrollen består af en gennemgang og vurdering af revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem og en kontrol af udvalgte erklæringsopgaver efter § 1, stk. 2, på baggrund af risikobaseret udvælgelse. Ved gennemgangen af kvalitetsstyringssystemet skal det sikres, at revisionsvirksomheden har etableret og implementeret de fornødne politikker og procedurer for kvalitetssikring af erklæringsopgaverne, samt at procedurerne efterleves. Ved kontrollen af erklæringsopgaver testes, om revisors udførelse af opgaven er udført i overensstemmelse med revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem, herunder om der er den fornødne dokumentation, og om der er foretaget uafhængigheds-, væsentligheds- og risikovurdering. Samtidig skal det kontrolleres, om revisors erklæring er i overensstemmelse med dennes arbejdsrapporter, lovgivningens krav, gældende revisionsstandarder m.v.

Forslaget til *stk. 2, nr. 5* er ny og vedrører offentliggørelse af resultatet af kvalitetskontrollen. Hidtil har der ikke været hjemmel til at offentliggøre individuelle resultater af kvalitetskontrollen. Der henvises til forslagets § 1, nr. 64 (§ 35 b i revisorloven), hvorefter Erhvervsstyrelsen kan offentlig-

gøre resultatet af kvalitetskontrollen, såfremt Erhvervsstyrelsens henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen ikke følges. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der reviderer PIE virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 3 er en konsekvensændring som følge af forslaget til ændringen af organiseringen, hvorefter det er Erhvervsstyrelsen, der forestår kvalitetskontrollen.

Til nr. 59

Den gældende § 35 fastsætter en række krav til udførelse og afslutning af en kvalitetskontrol. På baggrund af forslaget om, at det fremover er Erhvervsstyrelsen, der forestår kvalitetskontrollen foreslås det, at § 35 affattet på ny, så den tilpasses den nye organisering. Bestemmelser om afslutning af en kvalitetskontrol flyttes til en ny § 35 a.

Forslagets *stk. 1, 1. pkt.*, svarer til den gældende § 35, stk. 2, og fastslår, at kvalitetskontrollen skal udføres i overensstemmelse med de regler, som Erhvervsstyrelsen fastsætter i medfør af § 34, stk. 1 og 2. De gældende regler om gennemførelse af kvalitetskontrollen er fastsat i bekendtgørelse om kvalitetskontrol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 56 og 57 (§ 34, stk. 1 og 2, i revisorloven).

Forslagets *stk. 1, 2. pkt.*, fastsætter, at der som led i gennemførelsen af kvalitetskontrollen skal udføres kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomheden. Ved kvalitetskontrolbesøg forstås den del af kvalitetskontrollen, der foregår ude i selve revisionsvirksomheden. Ved kvalitetskontrol af PIE virksomheder foretages kvalitetskontrolbesøget af kvalitetskontrollanter, der er ansat i Erhvervsstyrelsen. Kvalitetskontrolbesøg i ikke-PIE virksomheder udføres, af praktiserende revisor, der er godkendt som kvalitetskontrollanter, og kvalitetskontrollen afsluttes af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, og *stk. 2* er en videreførelse af gældende praksis, hvorefter den praktiske udførelse af kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomheder, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden (PIE revisionsvirksomheder), udføres af kvalitetskontrollanter ansat i Erhvervsstyrelsen. Kvalitetskontrolbesøg i øvrige revisionsvirksomheder (ikke-PIE revisionsvirksomheder) foregår ved, at Erhvervsstyrelsen bistås af praktiserende revisorer, der er godkendt som kvalitetskontrollanter. Som udgangspunkt vil det være de godkendte kvalitetskontrollanter, der foretager selve udførelsen af kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomhederne.

Forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, svarer til den gældende § 35, stk. 1. Det fastslås heri, at Erhvervsstyrelsen godkender de revisorer, der kan virke som kvalitetskontrollanter. En godkendelse gælder som udgangspunkt for en femårig periode og vil kunne forlænges. En godkendelse kan tilbagekaldes, hvis kontrollanten ikke lever op til de krav, der stilles til kontrollanterne. Erhvervsstyrelsen kan således tilbagekalde godkendelsen som kvalitetskontrollant, hvis Erhvervsstyrelsen finder kvalitetskontrollantens virke utilfredsstillende, for eksempel hvis kvaliteten af de af kvalitetskontrollanten udførte kontroller er mangelfulde, kvalitetskontrollanten ikke overholder tidsfristerne, hvis kvalitetskontrollanten ikke indsender de oplysninger, som Erhvervsstyrelsen anmoder om, eller hvis Erhvervsstyrelsen modtager gentagne berettigede klager over kontrollanten. Den gældende § 35, stk. 1, fastsætter, at Revisortilsynet fører en liste over kontrollanterne. Pligten er ikke medtaget i forslaget til *stk. 2*. Erhvervsstyrelsen vil dog fortsat offentliggøre en liste over de personer, der er godkendt som kvalitetskontrollanter.

Forslagets *stk. 2, 3. pkt.*, til indholdet af den gældende § 35, stk. 4, 3. pkt., hvorefter Erhvervsstyrelsen har mulighed for at deltage i et kvalitetskontrolbesøg i en ikke-PIE revisionsvirksomhed

sammen med kvalitetskontrollanten. Erhvervsstyrelsen har derudover mulighed for selv at udføre kvalitetskontrolbesøg, også uden deltagelse af en kvalitetskontrollant.

Det foreslåede *stk. 2, 4. pkt.*, svarer til den gældende § 35, stk. 1, 3. pkt., hvorefter Erhvervsstyrelsen i konkrete sager kan udpege andre end revisorer som kontrollanter.

Forslaget til *stk. 3* omhandler kravene til kvalitetskontrollanternes kompetencer og er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1, 5. pkt. Kravene til kvalitetskontrollanternes kompetencer fremgår direkte af 8. selskabsdirektivs artikel 29. Det er som hidtil en forudsætning, at kontrollanterne opfylder de krav, der måtte blive stillet til dem om bl.a. faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse samt om kvalitetskontrol. En kvalitetskontrollant, der ikke er revisor, skal opfylde samme krav til faglig uddannelse og erfaring. Kravene til kvalitetskontrollanterne gælder for både kvalitetskontrollanter, der godkendes til at udføre kvalitetskontrolbesøg i ikke-PIE revisionsvirksomheder, og kvalitetskontrollanter, ansat i Erhvervsstyrelsen.

Forslaget til *stk. 4* er en videreførelse af den gældende § 36, stk. 1, (der ophæves), og fastslår, at alle, der er beskæftiget med, og som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, er underkastet samme regler om uafhængighed som revisorer, jf. § 24. Bestemmelsen omfatter kvalitetskontrollanterne, ansatte og medhjælpere samt andre, som måtte blive inddraget, f.eks. til konkrete faglige vurderinger.

Efter den gældende § 35, stk. 3, udfærdiger kvalitetskontrollanten en rapport, indeholdende en beskrivelse af kontrollens genstand, art og omfang samt en vurdering af kontrolresultatet. Udføres kontrollen af en revisor, udfærdiges rapporten i form af en erklæring efter lovens § 1, stk. 2. Det foreslås i *stk. 5*, at kvalitetskontrollanten afslutter kvalitetskontrolbesøget med at rapportere til Erhvervsstyrelsen, fremfor at afgive en erklæring efter § 1, stk. 2. Rapporteringen skal indeholde en beskrivelse af kontrollens genstand, art og omfang samt kvalitetskontrollantens vurdering af gennemgangen af revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem og gennemgangen af de enkelte erklæringsopgaver. Kvalitetskontrollantens rapportering udgør ikke en forvaltningsretlig afgørelse, og Erhvervsstyrelsen er ikke bundet af kvalitetskontrollantens vurdering. På baggrund af kvalitetskontrollantens rapportering foretager Erhvervsstyrelsen en vurdering af kontrolresultatet, herunder en vurdering af, om kvalitetskontrollen giver anledning til at foretage videre, jf. bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 60 (§ 35 a i revisorloven). Retningslinjer for gennemførelse af kontrolbesøget samt kvalitetskontrollantens rapportering heraf udarbejdes med hjemmel i § 34, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Forslagets *stk. 6* svarer indholdsmæssigt til den gældende § 35, stk. 4. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at indhente de oplysninger - herunder kvalitetskontrollantens arbejds-papirer - som skønnes nødvendige for at kunne vurdere resultatet af kvalitetskontrollen i en revisionsvirksomhed. Revisors tavshedspligt, jf. § 30, gælder således ikke i forhold til pligterne overfor Erhvervsstyrelsen efter dette stk. I medfør af § 29, stk. 4, har Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til at foretage nødvendige undersøgelser i den revisionsvirksomhed, der kontrolleres. Erhvervsstyrelsens mulighed for indsigt i kontrollantens arbejds-papirer er en betingelse for, at styrelsen kan foretage en efterfølgende behandling af kvalitetskontrollantens arbejde. Erhvervsstyrelsen kan indhente de nødvendige oplysninger hos både kvalitetskontrollanten og den kontrollerede revisionsvirksomhed. Da det er Erhvervsstyrelsen, der har bevisbyrden ved en eventuel sag for Revisornævnet, kan Erhvervsstyrelsen også indhente de oplysninger hos kvalitetskontrollanten, som er nødvendige for, at Erhvervsstyrelsen kan føre en eventuel sag mod revisionsvirksomheden og/eller revisor for Revisornævnet.

Det bemærkes, at der kan forekomme situationer, hvor en person har en egeninteresse i ikke at oplyse nærmere omkring et givent forhold, fordi personen i den situation ville udtale sig om en

eventuelt påstået forbrydelse, som den pågældende kan være inddraget i. Hvis man i disse tilfælde afkrævede personen oplysninger, ville myndigheden handle i strid med princippet om forbud mod selvinkriminering. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb om oplysningspligter (retssikkerhedsloven), om forbud mod selvinkriminering, finder således anvendelse i disse situationer, således at en myndighed ikke kan afkræve en person, fysisk eller juridisk, oplysninger, hvis der er en konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. For en uddybning af princippet henvises til retssikkerhedsloven, herunder lovbemærkningerne.

Til nr. 60

Til § 35 a

§ 35 a er en ny bestemmelse, der omhandler afslutning af en kvalitetskontrol. Den gældende bestemmelse om afslutning af kvalitetskontrol findes i § 35, stk. 6. Efter § 35, stk. 6, tager Revisortilsynet stilling til, om kvalitetskontrollen giver anledning til afslutning af kontrollen uden yderligere bemærkninger, påtale uden yderligere opfølgning før det næste ordinære kontrolbesøg eller påtale med kontrolbesøg, som skal afklare, om påtalen er fulgt. Derudover tager Revisortilsynet stilling til, om der er fundet fejl eller mangler hos de kontrollerede, som giver anledning til indbringelse for Revisornævnet.

Efter 8. selskabsdirektivs artikel 29, stk. 1, litra g, skal kvalitetskontrollen udmøntes i en rapport, som indeholder de væsentligste konklusioner fra kontrollen. Det foreslås i § 35 a, stk. 1, at ændre måden, hvorpå en kvalitetskontrol afsluttes. Efter det foreslåede afsluttes kvalitetskontrollen fremadrettet med, at revisionsvirksomheden modtager en rapport fra Erhvervsstyrelsen med de væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen. Af rapporten fremgår Erhvervsstyrelsens vurdering af revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem og de kontrollerede erklæringsopgaver samt en nærmere beskrivelse af konstaterede fejl og mangler samt anbefalinger. I de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er forbedringspunkter, vil rapporten ligeledes indeholde henstillinger til, at revisionsvirksomheden følger op på de identificerede forbedringspunkter.

Efter forslagets *stk. 1, 2. pkt.* vurderer Erhvervsstyrelsen, om kvalitetskontrollen kan afsluttes uden yderligere opfølgning, eller om der skal ske opfølgning af, om revisionsvirksomheden har fulgt op på henstillinger fra kvalitetskontrollen i form af en ny kvalitetskontrol. Ved afslutningen af kvalitetskontrollen vil det derudover fremgå, om styrelsen i forbindelse med kvalitetskontrollen har vurderet, at kvalitetsstyringssystemet og/eller en eller flere erklæringsopgaver skal underlægges en nærmere undersøgelse efter § 37, stk. 3.

I *stk. 2* er det foreslået, at Erhvervsstyrelsen kan henstille, at den kontrollerede revisionsvirksomhed udarbejder en handlingsplan.

Det følger af direktivets artikel 29, stk. 1, litra j, at henstillinger fra en kvalitetskontrol skal følges op af revisor eller revisionsvirksomheder inden for en rimelig tid. Hvis henstillinger ikke følges, iværksættes disciplinære eller andre reaktioner over for revisor eller revisionsvirksomheden. I artikel 26, nr. 8, i forordningen er det angivet, at henstillinger i forbindelse med revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem skal gennemføres af revisionsvirksomheden inden for 12 måneder.

Det foreslås på baggrund heraf, at Erhvervsstyrelsen kan henstille, at revisionsvirksomheden skal udarbejde en handlingsplan med revisionsvirksomhedens forslag til opfølgning på konstaterede fejl og mangler. Handlingsplanen kan eksempelvis indeholde revisionsvirksomhedens årsagsforklaring ("root cause analyse"), revisionsvirksomhedens forslag til opfølgning på de konstaterede fejl og

mangler med specifikke handlinger, hvem der er ansvarlig for de foreslåede handlinger, samt en tidsplan for de foreslåede tiltag. Revisionsvirksomhedens handlingsplan skal godkendes af Erhvervsstyrelsen før den er endelig. I forbindelse med den næstfølgende kvalitetskontrol kontrolleres det, om revisionsvirksomheden har fulgt handlingsplanen.

Med forslaget til § 35 a er det hensigten at ændre den hidtidige praksis, hvorefter den kontrollerede revisionsvirksomhed har modtaget en afgørelse vedrørende Revisortilsynets vurdering af kvalitetsstyringssystemet, og såfremt der er fundet væsentlige fejl og mangler i en eller flere kontrollerede erklæringsopgaver, har den eller de underskrivende revisorer modtaget en selvstændig afgørelse. Målet med kvalitetskontrollen er fortsat at højne kvaliteten af revisors arbejde, og med dette forslag lægges der op til, at fokus i større udstrækning bliver på fremadrettede tiltag i form af forbedringspunkter og anbefalinger samt opfølgning herpå, fremfor påtaler for konstaterede fejl og mangler. Ved denne praksisændring holdes revisionsvirksomheden i højere grad ansvarlig for kvaliteten både på virksomheds- og enkeltsagsniveau, idet det er revisionsvirksomhedens ansvar, at der etableres, implementeres og anvendes et tilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem til sikring af kvaliteten, integriteten og grundigheden ved revisors udførelse af erklæringsopgaver. Det er revisionsvirksomheden, der efter henstilling fra Erhvervsstyrelsen skal udarbejde en handlingsplan, uanset om konstaterede fejl og mangler er på virksomheds- eller enkeltsagsniveau. Med forslaget er der ligeledes lagt op til en adskillelse af kvalitetskontrollen og administrative reaktioner og sanktioner. I de situationer, hvor det i forbindelse med kvalitetskontrollen er vurderet, at der potentielt er sket overtrædelse af revisorlovgivningen, vil der blive iværksat en undersøgelse efter § 37, stk. 3, og truffet afgørelse om resultatet af undersøgelsen efter § 40, stk. 1.

Til § 35 b

§ 35 b er en ny bestemmelse, der omhandler offentliggørelse af kvalitetskontrol.

Forslagets *stk. 1* giver, som noget nyt, styrelsen mulighed for at offentliggøre individuelle resultater af kvalitetskontrollen.

Af direktivets artikel 29, stk. 1, litra j, fremgår det, at hvis henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen ikke følges, iværksættes der i givet fald disciplinære eller andre sanktioner overfor revisor eller revisionsvirksomheden. Det er på baggrund heraf foreslået, at reaktionen for, at en revisionsvirksomhed ikke har fulgt op på henstillinger fra kvalitetskontrollen, skal være, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen for den pågældende revisionsvirksomhed.

Styrelsen kan som følge heraf offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis styrelsens henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen ikke følges af den kontrollerede revisionsvirksomhed. Styrelsen vil ligeledes kunne offentliggøre resultatet af en kvalitetskontrol i det tilfælde, hvor styrelsen henstiller, at en revisionsvirksomhed skal udarbejde en handlingsplan, og revisionsvirksomheden undlader at udarbejde en handlingsplan. Styrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet eller dele af resultatet af kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden.

Forslagets *stk. 2* svarer indholdsmæssigt til den gældende § 35, *stk. 8*, hvorefter der årligt udgives en redegørelse, som i statistisk form offentliggør resultaterne af den lovpligtige kvalitetskontrol uden angivelse af de enkelte revisionsvirksomheder.

Den gældende § 36 omhandler uafhængighed og tavshedspligt for Revisortilsynet, kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen.

Det foreslås at ophæve § 36 som en konsekvens af ændringen af organiseringen af det offentlige tilsyn.

Bestemmelsen i stk. 1 om, at kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, er underkastet regler om revisors uafhængighed, fremgår af forslaget § 1, nr. 59 (§ 35 i revisorloven), hvortil der henvises.

Bestemmelserne om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger i stk. 2-4, fremgår af forslaget § 1, nr. 86 (§ 48, stk.1, i revisorloven), hvortil der henvises.

Til nr. 62

Den gældende § 37 i revisorloven bestemmer, at det offentlige tilsynssystem har ret til at udføre undersøgelser og træffe de fornødne foranstaltninger.

Den gældende stk. 1 giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at iværksætte og gennemføre en undersøgelse, hvis der er en risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har overtrådt eller vil overtræde revisorlovgivningen. En undersøgelse kan karakteriseres ved, at den udføres på ad hoc basis på grundlag af en begivenhed, et problem eller en anden indikation af, at revisorlovgivningen er eller vil blive overtrådt. Styrelsen kan iværksætte en undersøgelse på baggrund af informationer, som kommer gennem styrelsens øvrige kontroller, eller udefra kommende informationer, der kan gøre styrelsen opmærksom på en situation, der nødvendiggør en undersøgelse.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til den foreslåede § 32 skal den kompetente myndighed i henhold til ændringsdirektivet have beføjelse til at sanktionere medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomhed), som ikke overholder de forpligtigelser, der følger af revisorloven og forordningen. Det er derfor foreslået, at revisorlovens § 32 udvides til at omfatte tilsyn hermed.

For at der kan tages stilling til, om en person i den omhandlede personkreds har overtrådt de omhandlede forpligtigelser, er det nødvendigt, at styrelsens kompetence til at udføre undersøgelser udvides til også at omfatte, om disse forpligtigelser overholdes. *Stk. 1* foreslås derfor udvidet til også at omfatte undersøgelser heraf. Omfanget af forpligtigelserne er beskrevet i bemærkningerne til § 32, hvortil henvises.

I et nyt *stk. 2* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen ligeledes kan iværksætte og gennemføre en undersøgelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en PIE virksomhed, ikke overholder bestemmelser, der gennemfører artikel 37 og 38 i 8. selskabsdirektiv. Artikel 37 og 38 vedrører valg og afsættelse af revisor/revisionsvirksomhed og er gennemført i selskabsloven § 146. Som nævnt i bemærkningerne til revisorlovens § 34 ophæves bestemmelserne om Revisortilsynet. I forlængelse heraf tydeliggøres i et forslag til et nyt *stk. 3* Erhvervsstyrelsen kompetence til at iværksætte en undersøgelse, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, i en PIE virksomhed eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en PIE virksomhed ikke har overholdt sine forpligtigelser. Der er tale om samme slags undersøgelse som efter det gældende stk. 1 og under de samme betingelser.

Med den foreslåede organisering af det offentlige tilsyn er det således via en undersøgelse, at der træffes afgørelse om, og i givet fald hvilken reaktion eventuelle manglende overholdelse af forpligtelser skal medføre, jf. revisorlovens § 40, som foreslået ved § 1, nr. 64.

De hidtil gældende bestemmelser i stk. 2 om brug af eksperter og i stk. 3 om hjemmel til at fastsætte bestemmelser om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser, videreføres som *stk. 3* og *4*, idet bestemmelserne udvides til at omfatte undersøgelser efter stk. 1 - 3.

En revisionsvirksomhed, der i et EU- eller EØS-land er godkendt til at udføre lovpligtig revision, og som udfører lovpligtig revision i et andet EU- eller EØS-land, skal ifølge den nye bestemmelse i 8. selskabsdirektivs artikel 34, stk. 1, 2. led, underlægges "tilsyn i værtsmedlemsstaten med alle revisioner udført der". Denne bestemmelse foreslås gennemført i forslaget § 1, nr. 48.

Som konsekvens heraf foreslås med den nye § 37, *stk. 5*, at det præciseres, at adgangen til at iværksætte en undersøgelse også finder anvendelse på revisioner og andre erklæringer udført her i landet af EU-/EØS-revisionsvirksomheder. Der vil således også være mulighed for at iværksætte en undersøgelse af disse virksomheder med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af en revision eller en anden afgivelse af erklæring med sikkerhed i Danmark efter de samme regler, som gælder for danske revisionsvirksomheder.

Til nr. 63

Den gældende § 38 forpligter revisorer og revisionsvirksomheder til i forbindelse med en undersøgelse efter revisorlovens § 37 at give styrelsen de oplysninger, der må anses nødvendige for at kunne vurdere, om der er sket en overtrædelse af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

I henhold til forordningens artikel 23 skal medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder i forbindelse med deres tilsyns- og undersøgelsesopgaver, der involverer virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder), har beføjelse til blandt andet at indhente oplysninger vedrørende den lovpligtige revision fra enhver person. Forordningen foreskriver endvidere, at beføjelser efter artikel 23 kun må bruges i relation til

- revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af PIE virksomheder,
- personer, der er involveret i aktiviteter for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision,
- reviderede virksomheder af interesse for offentligheden, deres indbyrdes forbundne virksomheder og relaterede tredjeparter,
- tredjeparter, som de revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af PIE virksomheder, har overdraget visse funktioner eller aktiviteter til, og
- personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af PIE virksomheder.

På den baggrund foreslås § 38 suppleret med et nyt *stk. 2*, der giver Erhvervsstyrelsen beføjelse til vedrørende undersøgelser, der involverer PIE virksomheder, at indhente oplysninger som nævnt i stk. 1 fra en bredere personkreds end den i stk. 1 nævnte, som alene omfatter revisor eller revisionsvirksomheden. Udnyttelse af beføjelsen kræver, at der er en relation mellem den person eller virksomhed, som oplysninger ønskes indhentet fra, og den revision, som den iværksatte undersøgelse efter § 37 vedrører. Personkredsen udvides således til også at omfatte andre personer, som har forbindelse med revisor eller revisionsvirksomheden, f.eks. medlemmer af revisionsteamet eller personer, der har ført tilsyn med opgavens udførelse, samt tredjeparter, som har fået overdraget opgaver af revisor eller revisionsvirksomheden, f.eks. eksperter, som revisor har inddraget i revisionen efter

ISA 620 om anvendelse af en af revisor udpeget ekspert. Derudover udvides personkredsen, hvorfra der kan indhentes oplysninger, også til den reviderede virksomhed, herunder f.eks. oplysninger om dattervirksomheder, som indgår i et koncernregnskab, som er omfattet af den revision, der undersøges.

De oplysninger, der kan indhentes, er de samme oplysninger, som er nævnt i stk. 1, og der gælder de samme betingelser for indhentelse af oplysninger. Bestemmelsen er således ikke afgrænset til mundtlige oplysninger eller til redegørelser, men kan også omfatte adgang til korrespondance eller andre dokumenter, der skønnes nødvendige til at vurdere den konkrete sag. Hvilke andre dokumenter, der kan være tale om, kan ikke entydigt fastlægges, men der skal være tale om konkrete dokumenter, der anses at have betydning for, at styrelsen kan træffe afgørelse i den konkrete sag. I forbindelse med indhentning af oplysninger skal styrelsen være opmærksom på persondatalovens regler om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med revisorlovens § 48, hvorefter fortrolige oplysninger, som styrelsen modtager, alene må anvendes som led i tilsynshvervet, til at pålægge sanktioner, eller hvis styrelsens afgørelse indbringes for højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Det bemærkes, at der kan forekomme situationer, hvor en person har en egeninteresse i ikke at oplyse nærmere omkring et givent forhold, fordi personen i den situation ville udtale sig om en eventuelt påstået forbrydelse, som den pågældende kan være inddraget i. Hvis man i disse tilfælde afkrævede personen oplysninger, ville myndigheden handle i strid med princippet om forbud mod selvinkriminering. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb om oplysningspligter (retssikkerhedsloven), om forbud mod selvinkriminering, finder således anvendelse i disse situationer, således at en myndighed ikke kan afkræve en person, fysisk eller juridisk, oplysninger, hvis der er en konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. For en uddybning af princippet henvises til retssikkerhedsloven, herunder lovbemærkningerne.

Til nr. 64

Efter den gældende § 40 tager Erhvervsstyrelsen efter afslutningen af en undersøgelse stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til at give en påtale, pålægge et påbud eller indbringe revisor, revisionsvirksomheden eller begge for Revisornævnet.

Erhvervsstyrelsen har mulighed for at offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter den gældende § 41. Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre, at en undersøgelse afsluttes med en frifindelse. Dette fremgår dog ikke direkte af loven.

Det foreslås derfor, at det præciseres i *stk. 1, nr. 1*, at en undersøgelse kan afsluttes uden yderligere bemærkninger, dvs. hvis undersøgelsen ikke har givet anledning til at konstatere, at der er sket overtrædelser af revisorlovgivningen. Endvidere foreslås det i *stk. 1, nr. 5*, at personkredsen bringes i overensstemmelse med ændringsdirektivets foreslåede § 37, jf. forslagets § 1, nr. 62. Som en følge heraf udvides personkredsen, så der også foreligger en mulighed for at indbringe et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, en virksomhed af interesse for offentligheden eller begge for Revisornævnet.

Efter det foreslåede *stk. 2* får Erhvervsstyrelsen pligt til at offentliggøre alle påbud, jf. den foreslåede § 47 a, hvori den nærmere regulering af selve offentliggørelsen er indeholdt. Der foreligger ikke

en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre alle påtaler eller indbringelser for Revisornævnet, men der er som hidtil mulighed herfor jf. den foreslåede § 47 b.

Til nr. 65

Efter den gældende § 41 kan Erhvervsstyrelsen bestemme, at resultatet af undersøgelsen skal offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, herunder i hvilken form offentliggørelsen skal ske.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30 c, som indeholder en pligt til at offentliggøre alle sanktioner.

Det foreslås derfor, at lovens § 41 flyttes til kapitel 9, da det foreslås, at dette kapitel skal indeholde den nærmere regulering af Erhvervsstyrelsens og Revisornævnets pligt til at offentliggøre alle sanktioner. Det forslås således, at § 41 flyttes til en ny bestemmelse § 47 b med en mindre sproglig tilpasning, jf. lovforslagets § 1, nr. 85. Herved samles lovens bestemmelser om offentliggørelse af sanktioner og offentliggørelse af resultatet af en undersøgelse ét sted i loven.

Til nr. 66

Den gældende § 42, stk. 1, giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at pålægge medlemmerne af den øverste ledelse i en revisionsvirksomhed eller en revisor tvangsbøder, hvis de undlader at give styrelsen de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til, om loven er overtrådt, eller hvis revisor eller revisionsvirksomheden undlader at efterkomme et påbud om at bringe en ulovlighed til ophør.

Anvendelse af tvangsbøder anses for et effektivt middel, som kendes fra bl.a. årsregnskabsloven og selskabslovene. Tvangsbøder vil kun blive anvendt i situationer, hvor mindre indgribende tvangsmidler ikke er tilstrækkelige. Erhvervsstyrelsen har endnu ikke pålagt tvangsbøder efter bestemmelsen.

Som en konsekvens af forslaget om at udvide personkredsen i § 37 til også at omfatte et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, foreslås det, at også personkredsen i artikel 42 udvides med samme personkreds

For at kunne håndhæve et effektivt tilsyn er det af afgørende betydning, at styrelsen får adgang til de oplysninger, den anmoder om. Af hensyn til tilliden til det offentlige tilsyn er det desuden af afgørende betydning, at styrelsen kan gennemtvinge, at de påbud, som styrelsen pålægger i forbindelse med tilsynet, bliver efterlevet.

Til nr. 67

Den gældende § 43, stk. 1, vedrører sammensætningen og udpegningen af Revisornævnets formandskab og øvrige medlemmer. Efter bestemmelsen er det Erhvervsstyrelsen, der udpeger formandskabet og medlemmerne, ligesom styrelsen udsteder Revisornævnets forretningsorden.

Det foreslås, at bestemmelsen om Erhvervsstyrelsens adgang til udstedelse af en forretningsorden for Revisornævnet ophæves, idet der samtidig ved forslagets § 1, nr. 84, i § 47 foreslås indsat myndigelse til, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om nævnet. Der henvises herom til forslagets § 1, nr. 84.

Forslaget til nyt 3. *pkt.* medfører, at der blandt de 6 medlemmer af nævnet, der repræsenterer regnskabsbrugerne, skal være udpeget medlemmer med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden. Baggrunden herfor er, at det ved nævnets behandling af klager omfattet af den foreslåede § 44 a, jf. forslaget § 1, nr. 82, skønnes hensigtsmæssigt, at der medvirker medlemmer med denne baggrund.

Til nr. 68

Den gældende § 43, stk. 2, indeholder bestemmelser om Revisornævnets sammensætning ved behandlingen af klager, der er indbragt for nævnet

I forslaget til 1. *pkt.* er foretaget en mindre sproglig ændring, men der er i øvrigt tale om en uændret videreførelse af det gældende 1. *pkt.*

Efter det gældende 2. *pkt.* skal der ved behandlingen af en klage mod en registreret revisor medvirke mindst en registreret revisor. Den foreslåede formulering af *stk.* 2 giver mulighed for, at der i stedet medvirker en godkendt revisor, der så vidt muligt skal være en registreret revisor, men dog kan være en statsautoriseret revisor. Udgangspunktet for behandlingen af en klage mod en registreret revisor er således, at der – foruden en repræsentant for regnskabsbrugerne – skal medvirke en registreret revisor, men at der er mulighed for, at Revisornævnet kan behandle en klage også under medvirken af en statsautoriseret revisor i stedet for en registreret revisor.

3. *pkt.* er en uændret videreførelse af det gældende 3. *pkt.*

Efter det gældende 4. *pkt.* skal der ved sager, hvor frakendelse af den indklagede revisors godkendelse som revisor kan komme på tale, foruden formanden medvirke mindst to statsautoriserede revisorer og to repræsentanter for regnskabsbrugerne. Ved forslaget til 4. *pkt.* foreslås det, at Revisornævnets sammensætning ved sager, hvor nedlæggelse af forbud samt betinget frakendelse efter § 44, stk. 2 eller 3, jf. forslaget § 1, nr. 76, kan komme på tale, skal være den samme som ved sager, hvor frakendelse kan komme på tale. Betydningen heraf er således, at der mindst skal deltage to revisorer og to repræsentanter for regnskabsbrugerne ved behandlingen af sådanne sager.

5. *pkt.* er nyt og vedrører sager, hvor spørgsmål om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse kommer på tale. Det præciseres i overensstemmelse med Revisornævnets praksis i sager om frakendelse, at nævnet kun kan træffe afgørelse om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når klager har nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion. Med hensyn til nedlæggelse af forbud er det ikke forudsat, at klager skal præcisere, om et forbud skal nedlægges efter § 44, stk. 3, nr. 1, 2 eller 3. Nedlægger klager påstand om frakendelse, er nævnet ikke afskåret fra – som det mindre i det mere – at nedlægge forbud eller statuere betinget frakendelse. Modsat er nævnet afskåret fra at frakende revisor dennes godkendelse, hvor klager kun har nedlagt påstand om forbud, men nævnet er da ikke afskåret fra at statuere betinget frakendelse, da en betinget frakendelse er mindre indgribende end et forbud. Bestemmelsen vil beskytte en indklaget revisors retssikkerhed og er samtidig i god overensstemmelse med, hvad der er gældende i strafferetsplejen vedrørende rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79, jf. herved retsplejelovens § 684, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 69

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget § 1, nr. 76, hvorefter den nuværende § 44, stk. 2, bliver § 44, stk. 4.

Til nr. 70

Den gældende § 43, stk. 4, vedrører Revisornævnets kompetence med hensyn til klager mod en revisionsvirksomhed vedrørende alvorlig kompromittering af den pågældende virksomheds omdømme.

Bestemmelsen i § 43, stk. 4, om indbringelse af klager for Revisornævnet foreslås udvidet, således at EU-/EØS-revisionsvirksomheder registreret i overensstemmelse med den foreslåede § 13 a – se forslaget § 1, nr. 13 – kan indbringes for Revisornævnet på lige fod med danske revisionsvirksomheder, der er godkendt efter § 13. En klage over en EU-/EØS-revisionsvirksomhed vedrørende alvorlig kompromittering af den pågældende virksomheds omdømme vil herefter, i lighed med hvad der gælder for en dansk revisionsvirksomhed, kunne indbringes for Revisornævnet med henblik på frakendelse af godkendelsen for en periode fra seks måneder til fem år eller indtil videre. Bliver en revisionsvirksomhed frakendt sin godkendelse, vil virksomheden blive slettet i registeret over godkendte revisionsvirksomheder, og der vil ikke kunne afgives erklæringer gennem virksomheden.

Til nr. 71

Efter den gældende § 43, stk. 5, kan Revisortilsynet indbringe en revisionsvirksomhed for Revisornævnet, hvis virksomheden ikke har opstillet retningslinjer for uafhængighed, ikke har et kvalitetsstyringssystem, eller der i øvrigt i forbindelse med udførelsen af kvalitetskontrol er fundet fejl eller mangler, som efter Revisortilsynets opfattelse bør indbringes for nævnet. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen indbringe en revisionsvirksomhed for Revisornævnet, hvis styrelsen i forbindelse med en undersøgelse, jf. § 37, finder sådanne fejl og mangler hos virksomheden, som giver anledning til at indbringe virksomheden.

Forslagets affattelse af *stk. 5, 1. pkt.*, er en konsekvensændring af forslaget § 1, nr. 55-60, om ændring af organiseringen af kvalitetskontrollen, hvorefter Revisortilsynet nedlægges og Erhvervsstyrelsen overtager denne opgave. 1. pkt. giver - svarende til det gældende stk. 5 - Erhvervsstyrelsen en selvstændig hjemmel til at indbringe en revisionsvirksomhed for Revisornævnet, hvis styrelsen enten i forbindelse med en kvalitetskontrol efter § 29 eller en undersøgelse efter § 37 finder fejl og mangler hos virksomheden. Det er særligt nævnt, at en tilsidesættelse af virksomhedens pligter efter bestemmelserne i § 15 a, stk. 1 og 4, § 24, stk. 5, eller manglende kvalitetsstyringssystem, jf. §§ 28 og 28 a, kan føre til indbringelse for nævnet.

Revisornævnets kompetence til at behandle en klage over en revisionsvirksomhed efter § 43, stk. 4 og 5, er efter gældende regler betinget af, at virksomheden er en godkendt revisionsvirksomhed, det vil sige, at virksomheden er registreret i Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisionsvirksomheder, jf. lovens § 2. Heraf følger, at Revisornævnet ikke kan behandle en klage over en virksomhed, der ikke er optaget i registeret på tidspunktet for overtrædelsen.

Med det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, præciseres det, at Revisornævnet kan behandle en klage mod en revisionsvirksomhed, uanset at godkendelsen af virksomheden efter § 13 inden eller under sagens behandling ved nævnet er ophørt eller ophører, eller virksomheden ikke længere er registreret efter den foreslåede bestemmelse i § 13 a (forslagets § 1, nr. 13). Det afgørende for, om Revisornævnet har kompetence til at behandle klagen, er således, at virksomheden på tidspunktet for overtrædelsen var en godkendt revisionsvirksomhed efter § 13 eller registreret efter § 13 a.

Baggrunden for præciseringen er, at det, jf. Revisornævnets årsberetning for 2011, side 29-30, har været drøftet, om det har betydning, at ansvarssubjektet (revisionsvirksomheden) inden klagens indgivelse eller inden sagens afgørelse mister sin status som revisionsvirksomhed uden samtidig at ophøre som juridisk person. Præciseringen har ikke betydning for klager indbragt mod en revisor, der inden eller under sagens behandling deponerer sin godkendelse som revisor, idet revisors deponering af godkendelsen efter nævnets faste praksis ikke har betydning for nævnets kompetence til at behandle en sag.

Forslaget til 2. pkt. medfører, at Revisornævnet kan behandle en klage over en revisionsvirksomhed, der drives f.eks. i selskabsform, uanset at revisionsvirksomheden inden klagens indbringelse har mistet sin status som revisionsvirksomhed eller mister denne status mens sagen verserer, når blot det pågældende selskab ikke ophører som juridisk person. Det sikres samtidig, at der ikke kan spekuleres i at afregistrere en revisionsvirksomhed med det formål at undgå en sag ved Revisornævnet. En klage mod en revisionsvirksomhed, der drives som en enkeltmandsvirksomhed, og som har mistet eller mister sin godkendelse som revisionsvirksomhed, kan i overensstemmelse med nævnets praksis fortsat ikke behandles af nævnet, da en sådan virksomhed herved ophører med at kunne være ansvarssubjekt for disciplinæransvaret. Dette har baggrund i, at en personligt drevet enkeltmandsvirksomhed normalt ikke kan være subjekt for strafansvar, jf. straffelovens § 26.

Til nr. 72

Efter den gældende § 43, stk. 6, 1. pkt., kan Revisornævnet eller dets formand afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, samt klager, der på forhånd må skønnes grundløse.

Ved forslaget indsættes der er nyt 2. *pkt.*, således at formanden også kan afvise en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent, jf. § 46.

Til nr. 73

Forslaget er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 55-60, om ændring af organiseringen af kvalitetskontrollen

Til nr. 74

Efter den gældende bestemmelse i § 43, stk. 7, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte et gebyr for indgivelse af en klage.

Bestemmelsen foreslås flyttet til § 47, jf. forslagets § 1, nr. 84, hvorefter der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser for nævnet, herunder om gebyrbetaling.

Til nr. 75

Efter den gældende bestemmelse i § 44, stk. 1, kan en revisor af Revisornævnet tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 300.000 kr., hvor revisor har tilsidesat de pligter, som stillingen som revisor medfører.

Som anført under de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.3.9.2.1. er der ved mindre alvorlige forseelser fra en revisionsvirksomhed eller revisor ofte ikke tilstrækkeligt behov for at indbringe den

pågældende revisionsvirksomhed eller revisor for Revisornævnet, medmindre der er tale om gentagelsestilfælde. På baggrund heraf er det derfor hensigten at foretage en ændring - sammenholdt med Revisortilsynets hidtidige praksis - vedrørende Erhvervsstyrelsens praksis for indbringelse af sager for Revisornævnet. Det er således hensigten, at Erhvervsstyrelsen, der fremtidigt forestår kvalitetskontrollen og reaktioner i denne forbindelse, afslutter sager med mindre alvorlige forseelser med en påtale eller et påbud, medmindre der er tale om gentagelsestilfælde. Tilsvarende gør sig gældende for sager, der - uden at være et resultat af en kvalitetskontrol - er gjort til genstand for en undersøgelse efter lovens § 37. Praksisændringen har sammenhæng med omlægningen af kvalitetskontrollen, jf. forslaget § 1, nr. 55-60.

Ved Erhvervsstyrelsens vurdering af, om en forseelse er mindre alvorlig, vil indgå, i hvilket omfang forseelsen kan antages at have eller kunne få betydning for pågældende revisionskundes forhold eller en tredjemands beslutningstagen om f.eks. ydelse af kredit eller indgåelse af forretningsmellemværende. Der vil typisk være tale om sager, som hidtil har medført en bøde på op til ca. 25.000 kr. ved nævnet.

Det forudsættes, at Revisornævnet ved klager, der indbringes af andre end Erhvervsstyrelsen, anlægger et tilsvarende vurderingsgrundlag, med hensyn til om en forseelse bør anses som en mindre alvorlig forseelse og således ikke i førstegangstilfælde bør medføre en sanktion i form af en bøde, men alene en advarsel.

Af direktivets præambels betragtning 16 fremgår, at der bør kunne pålægges ”afskrækkende administrative økonomiske sanktioner ... på f.eks. op til en million EUR eller mere for fysiske personer og op til en vis procentdel af den samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår for juridiske personer”.

De gældende grænser for bøder på 300.000 kr. for en enkelt revisor og 750.000 kr. for en revisionsvirksomhed anses som udgangspunkt efter danske forhold for passende og for tilstrækkeligt afskrækkende.

Der kan dog i helt ekstraordinære situationer, hvor der er tale om en overtrædelse af revisorlovgivningen af særlig grov karakter, være behov for, at Revisornævnet for enkeltrevisorer og for revisionsvirksomheder har mulighed for at forhøje bøden, så den væsentlig overskrider de førnævnte gældende grænser.

Der foreslås derfor i stk. 1 indsat et 2. pkt., hvorefter Revisornævnet ved en revisors særligt grove overtrædelse af sine pligter som revisor kan forhøje bøden op til 600.000 kr.

Fra Revisornævnets praksis kan herved peges på nævnets kendelse af 27. juni 2012 i sag 10/2011. Klagen vedrørte to revisorer, der, mens de var revisorer for og afgav revisionspåtegninger for koncernforbundne selskaber, udførte rådgivningsopgave med resultatafhængig aflønning, der medførte et honorar på ca. 28 mio. kr. Begge blev fundet skyldige i overtrædelse af revisorlovens uafhængighedsbestemmelse og ikendtes hver en bøde på 250.000 kr.

Den foreslåede bestemmelse forventes kun anvendt i et fåtal af tilfælde.

Til nr. 76

Forslaget til § 44, stk. 2 og 3, er nye bestemmelser, idet der ikke er tilsvarende bestemmelser i den gældende revisorlov. Forslaget til § 44, stk. 2, bygger på Revisorkommissionens redegørelser og analyse fra november 2014 vedrørende Revisornævnets praksis for frakendelse af revisorerers god-

kendelse. Forslaget til et nyt § 44, stk. 3, vedrører implementering af ændringsdirektivets affattelse af artikel 30a, stk. 1, litra c og e, om midlertidigt forbud.

I overensstemmelse med Revisorkommissionens forslag foreslås der i *stk. 2* indført hjemmel til, at Revisornævnet for en periode på op til fem år betinget kan frakende en revisor godkendelsen som revisor. Sanktionen vil især kunne finde anvendelse, hvor der foreligger grov tilsidesættelse af revisors pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. lovens § 16, men hvor der ikke er et tilstrækkeligt grundlag efter den nugældende bestemmelse om frakendelse (§ 44, stk. 2,) til at frakende revisor godkendelsen, f.eks. som følge af, at det ikke kan sandsynliggøres eller lægges til grund, at omstændighederne giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde. Prøvetidens længde vil afhænge af karakteren af revisors forseelse, herunder antallet af forhold, der danner grundlag for den betingede frakendelse.

En afgørelse om betinget frakendelse forudsættes at kunne kombineres med ikendelse af bøde i henhold til sædvanlig praksis for den pågældende type forseelse.

Virkningen af en betinget frakendelse er, at den pågældende revisor får en særlig påmindelse (et gult kort) om, at kvaliteten af hans/hendes revisionsarbejde ikke lever op til gældende standarder, og at en fortsættelse af revisionsarbejdet uden forbedringer af kvaliteten kan forventes at føre til, at godkendelsen som revisor frakendes. En betinget frakendelse medfører ikke umiddelbart begrænsninger i revisors erhvervsmuligheder eller de opgaver, som revisor kan påtage sig.

Tilsidesætter en revisor i prøvetiden de pligter, som stillingen medfører, skal Revisornævnet på grundlag af en klage indgivet inden prøvetidens udløb tage stilling til, om frakendelsen skal fuldbyrdes. Ved vurderingen af, om frakendelsen skal fuldbyrdes, eller om det skal have sit forblivende ved kendelsen om betinget frakendelse, indgår, om den tilsidesættelse af revisors pligter, som revisor nu findes skyldig i, er af så alvorlig karakter, at vedkommende efter en samlet vurdering bør frakendes godkendelsen. Betingelsen for at fuldbyrde frakendelsen vil som udgangspunkt være til stede, idet andet led i den gældende § 44, stk. 2, ”*de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde*”, vil blive anset for opfyldt. Ved den nye afgørelse fastsætter Revisornævnet efter § 44, stk. 4, 1. pkt., som ændret ved forslaget § 1, nr. 77, længden af frakendelsesperioden.

Ikke enhver forseelse, som revisor begår i prøvetiden bør medføre en fuldbyrdelse af frakendelsen. En forseelse, som alene medfører en advarsel eller mindre bøde, bør således ikke medføre fuldbyrdelse af frakendelsen. Principperne i straffelovens § 61 forudsættes i øvrigt anvendt.

En afgørelse om en betinget frakendelse kan af revisor indbringes for domstolene inden for en frist på fire uger regnet fra revisors modtagelse af afgørelsen om betinget frakendelse. Sker dette, regnes den betingede frakendelse fra endelig dom. Revisor kan ikke forlange Revisornævnets afgørelse domstolsprøvet efter bestemmelsen i § 52, stk. 1.

Bestemmelsen i *stk. 3* er en implementering af ændringsdirektivets artikel 30a, stk. 1, litra c og e. Personkredsen, overfor hvem et forbud efter det foreslåede *stk. 3* kan nedlægges, er revisorer, dvs. statsautoriserede eller registrerede revisorer. Fælles betingelse for nedlæggelsen af et eller flere forbud efter *nr. 1, 2 eller 3*, er, at vedkommende revisor ved forsæt eller uagtsomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller udøvelsen af funktioner i en revisionsvirksomhed. Forsømmelsens grovhed vil dog være af mindre alvorlig karakter end en forseelse, som kan føre til frakendelse af vedkommendes godkendelse som revisor. I modsætning til en frakendelse af revisors godkendelse kræves det desuden ikke, at pågældende må anta-

ges ikke i fremtiden vil udføre revision eller udøve funktioner i en revisionsvirksomhed på forsvarlig vis.

Efter *stk. 3, nr. 1*, kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at en revisor udfører revision eller kontrollerer udførelsen af en revision. Efter revisorloven er den ansvarlige revisor den, der underskriver revisionspåtegningen. Et forbud medfører, at pågældende i den omhandlede periode ikke må have ansvar for en sådan opgave eller have kontrollen med udførelsen af en revision. Et forbud vil således omfatte afgivelse af revisionspåtegninger samt afgivelse af erklæringer efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard, hvor denne er valgt i stedet for revision, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 2. pkt. Et nedlagt forbud vil derimod ikke være til hinder for, at pågældende deltager i et revisionsteam, men hvor ansvaret med opgavens udførelse påhviler en (anden) revisor, der har ansvaret for og kontrollen med revisionsopgaven og også afgiver revisionspåtegningen, jf. § 19. Der er derfor ikke behov for, at en revisor, overfor hvem der er nedlagt et forbud, er afskåret fra at kunne deltage i et revisionsteam, der handler under ansvar af en revisor.

Efter *stk. 3, nr. 2*, kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at en revisor udøver funktioner i en revisionsvirksomhed. Et forbud vil omfatte funktioner som f.eks. bestyrelsesmedlem, direktør, leder af intern kvalitetskontrol, riskmanager og lignende.

Efter *stk. 3, nr. 3*, kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at en revisor udøver funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden. Et sådan forbud kan være aktuelt at nedlægge, hvor de forsømmelser, hvori revisor kendes skyldig, har en sådan relation til revisionsmæssige forhold vedrørende virksomheder af interesse for offentligheden, at et forbud anses for velegnet. Et nedlagt forbud vil medføre, at pågældende i en sådan virksomhed i op til tre år ikke må udøve funktioner, der har indflydelse på udarbejdelse og aflæggelse af regnskabet mv, valg og afsked af revisor, etablering af revisionsudvalg, udbud af revisionsydelse. Der vil være tale om en stilling som medlem af det øverste ledelsesorgan i virksomheden, herunder revisionsudvalg. Uden for området vil være f.eks. økonomidirektør, da dette skønnes for vidtgående og indgribende i den pågældendes erhvervsmuligheder, ligesom stillinger på et organisationsmæssigt lavere niveau ikke vil være omfattet af et forbud.

Et forbud nedlagt efter *stk. 3, nr. 1, 2 eller 3*, er ikke til hinder for, at pågældende kan fortsætte som godkendt revisor og bevarer - i modsætning til en egentlig frakendelse af godkendelsen - adgangen til at benytte betegnelsen som statsautoriseret revisor, henholdsvis registreret revisor. Vedkommende kan således afgive andre erklæringer med sikkerhed efter § 1, stk. 2, eller erklæringer efter § 1, stk. 3.

Et nedlagt forbud vil være generelt og vil således ikke kun have virkning i forhold til den virksomhed, hvor pågældende er eller var tilknyttet vedrørende de begåede forhold.

Hvilken (eller hvilke) af de tre sanktioner, Revisornævnet bør anvende, vil afhænge bl.a. af karakteren af forseelsen, og hvilken sanktion der i den konkrete situation skønnes at være bedst egnet.

Til nr. 77

Efter den gældende § 44, stk. 2, kan Revisornævnet frakende en revisor godkendelsen som (statsautoriseret eller registreret) revisor for en periode på fra seks måneder til fem år eller indtil videre. Frakendelse kan ske, hvis en revisor har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde.

Af de specielle lovbemærkninger til § 43 som affattet ved lov nr. 468 af 17. juni 2008 (FT 2007/2008 II L 120) fremgår bl.a., at revisorer ”må i uddannelses- og erhvervsmæssig betydning ganske ligestilles med advokaterne. ... Advokatnævnet kan pålægge bøder på indtil 200.000 kr. og frakende advokater bestallingen. I praksis pålægger Advokatnævnet mindre bøder end Revisornævnet. De 2 nævn kan ganske sidestilles i henseende til den betydning, de har samfundsmæssigt.”

Revisorkommissionen anfører i sin redegørelse og analyse af Revisornævnets praksis for frakendelse af revisorers godkendelse fra november 2014, at denne praksis lægger sig tæt op ad og er i overensstemmelse med praksis for at frakende en advokat bestallingen. Dette er i overensstemmelse med, hvad Revisornævnet oplyser i sin årsberetning for 2011, s. 115, hvor der refereres til praksis fra Højesteret om frakendelse af advokaters bestalling, UfR 2012.616, samt senere praksis fra nævnet, jf. nævnets afgørelse af 5.oktober 2012 i sag 38/2011.

Forslaget har til formål at ændre Revisornævnets praksis for frakendelse af revisorers godkendelse, så nævnet ved vurderingen af, om frakendelse skal ske, lægger afgørende vægt på, at revisor, jf. § 16, stk. 1, er offentlighedens tillidsrepræsentant. Herved er det sigtet at tydeliggøre den forskel, der er med hensyn til revisors samfundsmæssige betydning som offentlighedens tillidsrepræsentant sammenholdt med en advokat, der ikke optræder som offentlighedens tillidsrepræsentant, men typisk alene er repræsentant for en part. En revisor kan således ikke i forbindelse med udførelsen af revision og andet erklæringsarbejde efter § 1, stk. 2, sidestilles med en advokat i relation til dennes opgaver som repræsentant for en part. Retspraksis for frakendelse af advokaters bestalling vil derfor ikke længere have samme betydning ved Revisornævnets vurdering af, om frakendelse bør statueres i en konkret sag.

Den foreslåede præcisering må antages at føre til lidt flere frakendelser af revisors godkendelse end hidtil. Frakendelse bør dog fortsat kun anvendes ved grove og alvorlige overtrædelser af revisors pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Det gældende 3. pkt. foreslås flyttet til et nyt § 44, stk. 10, jf. forslagets § 1, nr. 81.

Til nr. 78

Efter den gældende bestemmelse i § 44, stk. 4, kan Revisornævnet tildele en revisionsvirksomhed en advarsel eller pålægge virksomheden en bøde på ikke over 750.000 kr., hvis der efter lovens § 43, stk. 5, påhviler revisionsvirksomheden et selvstændigt ansvar eller medansvar for en revisors tilsidesættelse af dennes pligter efter loven.

Ved forslaget indsættes der et nyt 2. pkt. i den gældende § 44, stk. 4. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Revisornævnet i helt ekstraordinære situationer kan forhøje bøden, som pålægges en revisionsvirksomhed, op til 1.500.000 kr.

Om baggrunden for forslaget henvises til bemærkningerne foran til forslagets § 1, nr. 75.

Til nr. 79

Efter den gældende bestemmelse i § 44, stk. 6, der efter forslaget bliver § 44, stk. 8, skal Revisornævnets kendelser offentliggøres.

Ved forslaget indsættes der en henvisning til § 47 c, der efter forslaget nærmere regulerer forhold om offentliggørelse, jf. herved forslagets § 1, nr. 85.

Til nr. 80

Forslaget er en konsekvensændring af forslagens § 1, nr. 76, hvorefter der foreslås indsat nyt stk. 2 og 3.

Til nr. 81

Med forslaget samles de nugældende bestemmelser i § 44, stk. 2, 3. pkt., og § 44, stk. 4, 4. pkt., hvorefter en afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse, i et nyt *stk. 10*.

Samtidig foreslås det, at et forbud nedlagt efter bestemmelsen i den foreslåede § 44, stk. 3, jf. forslagens § 1, nr. 76, på tilsvarende vis skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse. Baggrunden herfor er, at der er tale om et indgreb i vedkommendes erhvervsmuligheder.

Til nr. 82

§ 44 a

Ved forslaget til en ny § 44 a udvides Revisornævnets kompetence. Det er nødvendiggjort af ændringsdirektivets artikel 30a, hvorefter der skal være disciplinære sanktioner for tilsidesættelse af forpligtelser, der bl.a. påhviler virksomheder af interesse for offentligheden (PIE virksomheder).

I det foreslåede *stk. 1* fastsættes hjemmel til, at Revisornævnet kan behandle klager, der vedrører en tilsidesættelse af forpligtelser, der påhviler PIE virksomheder eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Forpligtelserne kan være efter revisorlovens § 31 om etablering af et revisionsudvalg (etablering, sammensætning, udførelse af opgaver), efter selskabslovens bestemmelser om valg og afsættelse af revisor /revisionsvirksomhed (8. selskabsdirektivs artikel 38) eller efter forordningen. Forpligtelser efter forordningen angår f.eks. forhold vedrørende revisionsudvalgets manglende godkendelse af revisors levering af tilladte ikke-revisionsydelser (artikel 5), manglende udbud ved valg af revisor, (artikel 16), manglende rotation af revisionsvirksomhed (artikel 17) eller rapportering vedrørende en tredjeparts forsøg på at håndhæve aftaler, der begrænser valg af revisor i en PIE virksomhed (artikel 16).

Der er tale om en udvidelse af den personkreds, der efter § 43, stk. 3 og 4, er omfattet af nævnets kompetence, således at andre end revisorer og revisionsvirksomheder kan indbringes for nævnet.

I forslaget til *stk. 2* angives i *1. og 2. pkt.*, Revisornævnets sammensætning ved behandlingen af en sag, herunder at der ved behandlingen altid skal medvirke lige mange revisorer og personer med ledelseserfaring fra virksomheder af offentlig interesse (PIE virksomheder). Ved udpegningen af medlemmer til nævnet vil der, jf. forslagens § 1, nr. 67, blandt repræsentanterne for regnskabsbrugerne blive udpeget personer med en ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden. Det er formanden, der ud fra en bedømmelse af den enkelte sag, afgør, hvor mange og hvilke medlemmer, der skal deltage i sagens behandling. *3. pkt.* fastsætter, at der ved behandlingen af sager, hvor der kræves nedlagt forbud, foruden formanden eller en næstformand altid skal medvirke mindst to revisorer og to repræsentanter for regnskabsbrugerne. Medvirker der flere, skal antallet af revisorer og repræsentanter for regnskabsbrugerne være det samme. *4. pkt.* svarer til den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, 5. pkt., jf. forslagens § 1, nr. 68, og bestemmer, at nævnet kun kan træffe afgørelse om forbud, når klager har nedlagt påstand om anvendelse af denne sanktion. Det er ikke

forudsat, at klager skal præcisere, om forbuddet skal nedlægges efter § 44 b, stk. 2, nr. 1, 2 eller 3. Der henvises herved til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 68, til affattelse af § 43, stk. 2, 5. pkt.

Stk. 3 angiver, at det er en betingelse for indgivelse af en klage, at klager har en retlig interesse. Pågældende skal således have en anerkendelsesværdig interesse i at få klagen afgjort ved nævnet. Som eksempel på, hvem der kan anses at have en retlig interesse, kan nævnes aktionærer i det omhandlede selskab og Finanstilsynet.

Bestemmelsen angiver, hvornår nævnet eller dets formand kan afvise at behandle en klage, idet klager indgivet af Erhvervsstyrelsen eller anden offentlig myndighed dog ikke kan afvises. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den gældende § 43, stk. 6, 2. pkt.

§ 44 b

Bestemmelsen omhandler de sanktioner, som Revisornævnet kan pålægge en virksomhed af offentlig interesse eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed. Sanktionerne kan anvendes ved de pågældendes tilsidesættelse af forpligtelser efter revisorloven og/eller efter forordningen som beskrevet ovenfor under § 44 a, stk. 1, herunder forpligtelser i medfør af regler der følger af gennemførelsen af artikel 38 i 8. selskabsdirektiv. For sidstnævntes vedkommende foreslås der i selskabslovens § 146, stk. 6, jf. forslagets § 2, nr. 8, således indsat en pligt til, at selskabets centrale ledelsesorgan ved revisors afsked foranlediger valgt en ny revisor, hvor der ikke allerede er valgt en suppleant for revisor.

Det foreslåede *stk. 1* angiver sanktionerne advarsel samt en bøde på op til 300.000 kr. Sanktionerne svarer til de sanktioner, som Revisornævnet kan pålægge efter § 44, stk. 1, overfor revisorer. Der skønnes ikke behov for at kunne ikende en bøde på op til 600.000 kr. henholdsvis 1.500.000 kr. svarende til forslagets § 1, nr. 75 og 78.

Bestemmelsen i *stk. 2* er en implementering af ændringsdirektivets artikel 30a, stk. 1, litra e. Fælles betingelse for nedlæggelsen af et eller flere forbud efter nr. 1, 2 eller 3, er, at vedkommende ved forsæt eller uagtsomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse af de pligter, der påhviler vedkommende som medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalget i en PIE virksomhed.

Efter *stk. 2, nr. 1*, kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at vedkommende i PIE virksomheder er bestyrelsesmedlem, medlem af tilsynsrådet, medlem af direktionen eller kan vælges til eller være medlem af et revisionsudvalg. Et nedlagt forbud vil være generelt og vil således ikke kun have virkning i forhold til den virksomhed, hvor pågældende er eller var tilknyttet vedrørende de begåede forhold.

Hvilken (eller hvilke) af de tre sanktioner, Revisornævnet bør anvende, vil afhænge bl.a. af karakteren af forseelsen herunder, om forseelsen er begået af den pågældende i dennes egenskab af bestyrelsesmedlem, direktionsmedlem eller medlem af et revisionsudvalg i en PIE virksomhed herunder hvilken sanktion, der i den konkrete situation skønnes at være bedst egnet.

Et nedlagt forbud medfører, at pågældende skal udtræde af de nævnte ledelsesorganer.

Det foreslåede *stk. 3 og 4* svarer til det foreslåede § 44, stk. 9 og 10, jf. forslagets § 1, nr. 80 og 81.

Efter den gældende bestemmelse i § 45 kan Revisornævnet til enhver tid efter ansøgning ophæve en frakendelse af en revisors eller revisionsvirksomhed godkendelse bestemt efter de gældende bestemmelser i § 44, stk. 2 eller 4. Afslår nævnet ansøgning om ophævelse af frakendelsen, og er der forløbet 5 år efter frakendelsen, kan revisoren henholdsvis revisionsvirksomheden forlange afgørelsen prøvet ved retten.

Forslaget til § 45 er en videreførelse af den gældende bestemmelse, men således at det fremgår, at Revisornævnet efter ansøgning også kan ophæve et forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller efter § 44 b, stk. 2.

Et afslag fra nævnet på en anmodning om ophævelse af et forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller efter § 44 b, stk. 2, kan dog ikke kræves indbragt for domstolene efter § 52, stk. 1, men vedkommende er ikke afskåret fra selv anlægge sag herom ved domstolene.

Til nr. 84

Efter den gældende bestemmelse i § 47 kan Erhvervsstyrelsen bestemme, at Revisornævnet også kan behandle klager over revisorer, der er beskikket henholdsvis registreret af den færøske registreringsmyndighed.

Forslaget til *stk. 1* er en ny bestemmelse og erstatter den nugældende § 43, stk. 1, 1. pkt., hvorefter Erhvervsstyrelsen kan udstede en forretningsorden for Revisornævnet, med en bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berømmelse, parternes fremmøde og offentliggørelse af nævnets kendelser.

I den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen udsteder, vil endvidere blive fastsat de omstændigheder, som Revisornævnet bl.a. skal lade indgå ved udmåling af en sanktion. Herved foretages der en implementering af ændringsdirektivets artikel 30b.

Stk. 2 viderefører uændret den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1.

Til nr. 85

Til § 47 a

Den gældende bestemmelse i § 41 fastsætter en mulighed for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre resultatet af en undersøgelse, dvs. påtaler, påbud eller indbringelse af revisor eller revisionsvirksomheden for Revisornævnet. Efter praksis anonymiseres navnet på revisor eller revisionsvirksomheden efter udløbet af det første hele kalenderår efter afgørelsens afsigelse. Endvidere vil det som altovervejende hovedregel fremgå af offentliggørelsen, hvis afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30c, som indeholder en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre alle sanktioner. Samtidigt fastsættes der specifikke krav til selve offentliggørelsen, herunder krav om oplysning, såfremt en afgørelse er blevet påklaget.

Det foreslås derfor, at de nærmere krav til selve offentliggørelsen indsættes i en ny bestemmelse § 47 a.

Ændringen medfører, at der vil være en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre alle afgørelser, hvori påbud pålægges. Det bemærkes, at påbud er en direktivbestemt sanktion, som derfor skal offentliggøres. Derimod foreligger der ikke en pligt til at offentliggøre en påtale, som udgør en reak-

tion. Beslutning om indbringelse for Revisornævnet er en procesledende beslutning, der ikke skal offentliggøres. Der er dog som hidtil fortsat mulighed for offentliggørelse efter den foreslåede § 47 b, hvortil henvises.

Det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.* medfører, at offentliggørelsen af afgørelsen skal ske på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, for hvilke alle klageadgange er udtømte eller udløbet. Offentliggørelsen skal ske så hurtigt som praktisk muligt og straks efter, at den fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om afgørelsen. Erhvervsstyrelsen kan som hidtil fortsat bestemme, om hele afgørelsen eller kun dele af afgørelsen skal offentliggøres. Dog skal Erhvervsstyrelsens pålagte påbud og overtrædelsens art offentliggøres. Offentliggørelsen af oplysningerne vil være tilgængelig på styrelsens hjemmeside i mindst fem år efter, at alle klagemuligheder er udtømte eller udløbet.

Erhvervsstyrelsens afgørelser kan påklages til Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 51. Efter udløbet af denne klagefrist, vil afgørelsen skulle offentliggøres. Der vil imidlertid være mulighed for at offentligøre afgørelsen inden udløbet af klagefristen, jf. *stk. 4*, vedrørende statusmeddelelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at offentliggørelse af afgørelser, hvori en fysisk person pålægges et påbud efter den foreslåede § 40, *stk. 1, nr. 3*, anonymiseres for så vidt angår personoplysninger, herunder identiteten på den fysiske person. En afgørelse må derfor ikke indeholde personoplysninger, som omhandlet i artikel 2, litra a i direktiv 95/96/EF, jf. persondatalovens § 3.

En afgørelse må derfor ikke indeholde oplysninger om en person, der direkte eller indirekte kan identificere personen, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for en given persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Offentliggørelse af påbud, som pålægges en fysisk person, skal således ikke indeholde oplysning om identiteten af den fysiske person. Formålet med forslaget er, at den fysiske person ikke må kunne identificeres. Det betyder, at offentliggørelsen f.eks. ikke må indeholde oplysning om den fysiske persons navn. Det tilsikres hermed, at der ikke sker en overtrædelse af persondatalovens § 8 om oplysninger om andre rent private forhold, da offentliggørelse af, at fysiske personer har modtaget et påbud vil ske i anonymiseret form. En fysisk person sidestilles med en enkeltmandsvirksomhed, hvorfor der også vil skulle ske anonymisering af navnet på en enkeltmandsvirksomhed svarende til, hvad der gælder for fysiske personer.

Det foreslås efter *stk. 2*, at afgørelser, hvori en juridisk person pålægges et påbud, som udgangspunkt offentliggøres med oplysning om navnet på den juridiske person. Der foreligger dog undtagelser til dette.

For det første skal identiteten på den juridiske person ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen af dennes identitet vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Det drejer sig eksempelvis om finansielle institutioner, der er udpeget som systemiske vigtige finansielle institutioner (SIFI'er) efter § 308 i lov om finansiell virksomhed.

For det andet skal identiteten på den juridiske person ske i anonymiseret form af hensyn til en igangværende strafferetlig efterforskning. Beslutning om offentliggørelse bør alene ske efter høring af den relevante politimyndighed, dog således at der eventuelt kan indgås en mere generel aftale om offentliggørelse af visse sagstyper. Ved tvivl forelægges spørgsmålet om offentliggørelse for den relevante politimyndighed.

For det tredje kan anonymisering ske, hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Det forhold, at offentliggørelse af en juridisk persons navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod den juridiske person, vil ikke i

sig selv være tilstrækkeligt til at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen bør således kun finde anvendelse på de tilfælde, hvor den juridiske persons fortsatte drift vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et »run« på den juridiske person, f.eks. at alle revisionsvirksomhedens kunder må forventes at »afskedige revisor«, og derved skabe likviditetsproblemer for revisionsvirksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud.

Da udkast til Erhvervsstyrelsens afgørelser i deres helhed sendes i partshøring hos de berørte juridiske personer, vil de berørte virksomheder i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på spørgsmålet om offentliggørelse, herunder hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres med angivelse af identiteten på revisionsvirksomheden, hvilket er det altovervejende udgangspunkt. Beslutningen om at offentliggøre virksomhedens navn er endelig og kan således ikke indbringes for højere administrativ myndighed, jf. forslagets § 1, nr. 96, og bemærkninger hertil.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at der skal ske anonymisering af identiteten på den juridiske person efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Herved skabes der klarhed over, hvor lang tid en offentliggørelse vil være tilgængelig i ikke-anonymiseret form. Anonymiseringen af identiteten på den juridiske person har ikke betydning for den periode, hvor en fældende afgørelse har gengældelsesvirkning.

Det foreslås i *stk. 4*, at afgørelser efter § 40, stk. 1, nr. 3, kan offentliggøres inden udløbet af klagefristen, eller hvis klagefristen er udløbet, og afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Der foreligger således ikke en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre sine afgørelser inden udløbet af klagefristen for at påklage afgørelsen til Erhvervsankenævnet, jf. § 51. Men der foreligger en mulighed, og såfremt den anvendes, skal det ske med offentliggørelse af en statusmeddelelse indeholdende oplysninger om status og resultatet af en klage.

Status vil i et sådant tilfælde være, at klagefristen ikke er udløbet. Status kan endvidere være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Endvidere skal der offentliggøres en statusmeddelelse, hvis klagefristen er udløbet, og Erhvervsstyrelsens afgørelse er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet, når afgørelsen offentliggøres. Status vil i et sådant tilfælde være, at afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Når resultatet af klagen foreligger, skal resultatet tillige offentliggøres. Erhvervsankenævnets afgørelse skal offentliggøres i tilknytning til den af Erhvervsstyrelsen trufne afgørelse eller med oplysning af link, der henviser til Erhvervsankenævnets afgørelse. Dette gælder uanset udfaldet af Erhvervsankenævnets afgørelse. Hvis Erhvervsankenævnets afgørelse indbringes for domstolene, offentliggør Erhvervsstyrelsen dommen, så vidt det er muligt.

Statusmeddelelsen skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt. Offentliggørelse af statusmeddelelsen bør som udgangspunkt ske samtidigt med offentliggørelse af afgørelsen. Det bør derfor bestræbes, at det så vidt muligt sker i umiddelbar forlængelse af udløbet af klagefristen i § 51.

Bestemmelsen om offentliggørelse er en undtagelse til den skærpede tavshedspligt, som Erhvervsstyrelsen er underlagt efter lovens § 48, stk. 1. Offentliggørelsen skal imidlertid overholde de almindelige tavshedspligtregler i forvaltningsloven, straffeloven samt persondataloven.

Til § 47 b

Den gældende § 41 i loven fastslår, at Erhvervsstyrelsen kan bestemme, at resultatet af undersøgelsen efter § 40 kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Styrelsen kan endvidere bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Efter den gældende bestemmelse har Erhvervsstyrelsen ikke hjemmel i loven til at offentliggøre, at en undersøgelse efter § 37 iværksættes eller er blevet iværksat.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30c, som indeholder en pligt til at offentliggøre alle sanktioner, som foreslås indsat i loven i kapitel 9 med en ny underoverskrift »offentliggørelse«. Det foreslås derfor, at lovens § 41 flyttes til kapitel 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 65.

Det foreslås derfor, at Erhvervsstyrelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, udtrykkeligt får lovhjemmel til at offentliggøre, at en undersøgelse efter § 37 iværksættes eller er blevet iværksat. Styrelsen kan således orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Adgangen til at offentliggøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, tiltænkes tilfælde, hvor en sag allerede er blevet omtalt i offentligheden. Erhvervsstyrelsen vil således alene offentliggøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, hvis iværksættelse af undersøgelsen er foranlediget af offentlig omtale af angiveligt kritisable forhold. Efter forslaget kan Erhvervsstyrelsen ex officio offentliggøre, at en undersøgelse er iværksat forudsat, at sagen allerede er blevet omtalt i offentligheden.

Det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, er en videreførelse af den gældende § 41. Har Erhvervsstyrelsen offentliggjort, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, er der med præciseringen af § 40, jf. forslaget § 1, nr. 64, givet hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen i forlængelse heraf offentliggør, hvorvidt afslutningen af undersøgelsen har resulteret i en »frifindelse», en påtale, et påbud eller indbringelse for Revisornævnet. Offentliggørelse af iværksættelsen og afslutningen af undersøgelsen efter § 40 vil ske med oplysning om identiteten på den fysiske og juridiske person og overtrædelsens art.

Offentliggørelsen vil f.eks. også kunne være i revisionsvirksomhedens interesse, hvis der i offentligheden verserer »rygter» om revisionsvirksomheden eller revisor, men hvor undersøgelsen har vist, at der ikke er hold i sådanne rygter.

Er en undersøgelse efter § 37 iværksat på andet grundlag end offentlig omtale, vil Erhvervsstyrelsen ikke offentliggøre iværksættelsen af en undersøgelse. Der er dog fortsat mulighed for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre resultatet af afgørelsen efter § 40, herunder de overordnede konklusioner, der er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 41. Offentliggørelser vedrørende identiteten på fysiske personer vil i sådanne situationer som udgangspunkt skulle ske i anonymiseret form, medmindre Erhvervsstyrelsen vurderer, at offentliggørelse med angivelse af identiteten vil være i samfundets interesse.

Anonymisering af identiteten på den fysiske og juridiske person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen.

Bestemmelsen er en undtagelse til den skærpede tavshedspligt, som Erhvervsstyrelsen er underlagt efter lovens § 48, stk. 1. Imidlertid skal offentliggørelsen overholde de almindelige tavshedspligtregler i forvaltningsloven, straffeloven og persondataloven. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til persondatalovens regler, især §§ 6-8, herunder for at sikre, at følsomme personoplysninger ikke offentliggøres.

Beslutningen om at offentliggøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, herunder muligheden for at offentliggøre resultatet af undersøgelsen vil ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 96. Det er således selve offentliggørelsen, der ikke kan påklages, hvorimod styrelsens pålagte påtale eller påbud vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 51, stk. 1. Endvidere kan Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre resultatet af en undersøgelse, desuagtet, at styrelsen ikke forinden har offentliggjort, at en undersøgelse er iværksat, heller ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 96.

Til § 47 c

Efter den gældende § 44, stk. 6, skal Revisornævnets kendelser offentliggøres, herunder kendelser om frifindelse, afvisning og sanktionsbortfald. Efter praksis anonymiseres indklagedes navn efter udløbet af det første hele kalenderår efter kendelsens afsigelse, og hvis kendelsen er indbragt for domstolene, sker der offentliggørelse med oplysning om, at kendelsen er blevet indbragt for domstolene.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30c, som indeholder en pligt for Revisornævnet til at offentliggøre alle nævnets sanktioner. Samtidigt fastsættes der specifikke krav til selve offentliggørelsen, herunder krav om statusmeddelelse, hvis en kendelse indbringes for domstolene.

Det foreslås derfor, at de nærmere krav til selve offentliggørelsen indsættes i en ny bestemmelse § 47 c.

Det foreslåede medfører, at alle kendelser, hvori Revisornævnet pålægger en sanktion, skal offentliggøres, hvilket ikke er en ændring af gældende praksis efter § 44, stk. 6, da nævnet efter den gældende bestemmelse skal offentliggøre sine kendelser. Den gældende § 44, stk. 6, som bliver den foreslåede § 44, stk. 8, videreføres med forslaget. Den foreslåede § 47 c medfører derfor ikke en ændring af den gældende § 44, stk. 6, men fastslår de nærmere krav til selve offentliggørelsen, og at der foreligger en pligt til at offentliggøre Revisornævnets kendelser efter § 44, stk. 1-4 og stk. 6 samt § 44 b, stk. 1 og 2.

Det foreslåede *stk. 1* oplister de sanktioner, som Revisornævnet skal offentliggøre, og fastslår, at offentliggørelsen af kendelsen skal ske på Revisornævnets hjemmeside. Kendelser, for hvilke alle klageadgange er udtømte eller udløbet, skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt og straks efter, at den fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om kendelsen. Som en følge heraf foreslås i forslagets § 1, nr. 101, indsættelse af en frist for indbringelse af en kendelse for domstolene. Efter udløbet af denne frist vil der som udgangspunkt skulle ske offentliggørelse, jf. dog bemærkningerne til stk. 3. Offentliggørelsen af kendelserne vil være tilgængelige på nævnets hjemmeside i mindst fem år efter, alle klageadgange er udtømte eller udløbet.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 2*, at offentliggørelse af kendelser vedrørende en fysisk person anonymiseres for så vidt angår personoplysninger, herunder identiteten på den fysiske person. En kendelse må derfor ikke indeholde personoplysninger, som omhandlet i artikel 2, litra a, i direktiv 95/96/EF, jf. persondatalovens § 3.

En kendelse må således ikke indeholde oplysninger om en person, der direkte eller indirekte kan identificere personen, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for en given persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Offentliggørelse af kendelser vedrørende en fysisk person skal således ikke indeholde oplysning om identiteten af den fysiske person. Formålet med forslaget er, at den fysiske person ikke må kunne identificeres. Det betyder, at der ved offentliggørelse af kendelsen f.eks. ikke må gives oplysning om den pågældendes navn. Dette gælder dog ikke sanktionerne frakendelse af godkendelsen, midlertidigt forbud mod udførsel af revision og mod udøvelse af funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden eller en revisionsvirksomhed, jf. lovens foreslåede § 44, stk. 3 og 4, da det vil være nødvendigt at advare regnskabsbrugerne herom. Efter *stk. 2, 2. pkt.* skal der ske anonymisering af personoplysninger efter udløbet af den periode, for hvilken en given sanktion har virkning, dog senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen. Eksempelvis kan revisor frakendes godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Er en revisor frakendt godkendelsen for en periode på f.eks. 1 år, skal der ske anonymisering af identiteten på revisor efter 1 år regnet fra den dato sanktionen har virkning. Hvis revisor frakendes godkendelsen indtil videre, vil hensynet til at advare regnskabsbrugerne herom ikke være til stede med samme styrke, da revisor vil være afregistreret i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

En fysisk person sidestilles med en enkeltmandsvirksomhed, hvorfor der også vil skulle ske anonymisering af navnet på en enkeltmandsvirksomhed svarende til, hvad der gælder for fysiske personer.

Offentliggørelsen skal overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til persondatalovens regler, især §§ 6-8, herunder for at sikre, at følsomme personoplysninger ikke offentliggøres. Desuden skal offentliggørelsen overholde de almindelige tavshedspligtregler i forvaltningsloven, straffeloven og persondataloven.

Til *stk. 3*, der vedrører revisionsvirksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden, henvises der til lovbemærkninger til § 47 a, stk. 2 og 3, der finder tilsvarende anvendelse for sanktioner pålagt af Revisornævnet. Revisornævnets kendelser efter § 44, stk. 1-4 og stk. 6, samt § 44 b, stk. 1 og 2, skal således offentliggøres med oplysning om identiteten på den juridiske person, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade, jf. lovbemærkningerne til § 47 a, stk. 2.

Anonymisering af identiteten på en juridisk person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen, jf. lovbemærkningerne til § 47 a, stk. 3.

Det foreslås i § 47 a, stk. 3, at der skal ske anonymisering af identiteten på den juridiske person efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. For sanktionen frakendelse af revisionsvirksomhedens godkendelse vil der imidlertid være pålagt en fastsat tidsramme fra 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre, hvilket angiver, at det inden for dette tidsrum kan være nødvendigt, at sanktionen er offentlig tilgængelig med oplysning om navnet på revisionsvirksomheden. Derfor omfatter forslaget om anonymisering efter 2 år ikke sanktionen frakendelse af revisionsvirksomhedens godkendelse, jf. den foreslåede § 44, stk. 6. Tidsrummet, for hvilken oplysning om revisionsvirksomhedens identitet er tilgængelig, kan derfor være mindre eller mere end 2 år afhængig af den konkrete kendelse, dog højst 5 år efter datoen for offentliggørelsen, jf. ovenfor bemærkningerne til *stk. 2, 2. pkt.*

Det foreslås i *stk. 4*, at afgørelser efter § 44, stk. 1-4 og stk. 6, samt efter § 44 b kan offentliggøres, inden udløbet af klagefristen eller hvis klagefristen er udløbet, og kendelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Der foreligger således ikke en pligt for Revisornævnet til at offentliggøre sine kendelser inden udløbet af klagefristen for at indbringe en kendelse for domstolene, jf. § 52 a og § 52, stk. 1. Men der foreligger en mulighed, og såfremt den anvendes, skal det ske med offentliggørelse af en statusmeddelelse indeholdende oplysninger om status og resultatet af en klage.

Status vil i et sådant tilfælde være, at klagefristen for indbringelse af kendelsen til domstolene ikke er udløbet. Status kan endvidere være, at parten efterfølgende trækker sagen tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Endvidere skal der offentliggøres en statusmeddelelse, hvis klagefristen for sagens indbringelse for domstolene er udløbet, og Revisornævnets kendelse er blevet indbragt for domstolene, når kendelsen offentliggøres. Status vil i et sådant tilfælde være, at kendelsen er indbragt for domstolene.

Når resultatet af klagen foreligger, skal resultatet tillige offentliggøres. Endelig dom skal offentliggøres i tilknytning til den af Revisornævnets truffe kendelse. Dette gælder uanset udfaldet af dommen.

Statusmeddelelsen skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt. Offentliggørelse af statusmeddelelsen bør som udgangspunkt ske samtidigt med offentliggørelse af sanktionen. Det bør derfor bestræbes, at det så vidt muligt sker i umiddelbar forlængelse af udløbet af klagefristen i § 52 a og § 52, stk. 1.

Til nr. 86

Den gældende § 48 fastsætter tavshedspligt for Erhvervsstyrelsen ansatte og andre personer for så vidt angår de fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsarbejdet. Bestemmelsen angiver endvidere, hvilke myndigheder sådanne fortrolige oplysninger trods tavshedspligten kan videregives til.

De gældende bestemmelser om tavshedspligt svarer til bestemmelserne om Finanstilsynets tavshedspligt i den finansielle lovgivning, med de fornødne tilpasninger i forhold til og som følge af lovens område.

De generelle regler om Erhvervsstyrelsens udvidede tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, som styrelsens ansatte får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, foreslås videreført i *stk. 1*.

Som følge af forslaget om, at kvalitetskontrollen fremover udføres af Erhvervsstyrelsen, foreslås den gældende § 36 om bl.a. Revisortilsynets tavshedspligt ophævet. Det foreslås på baggrund heraf, at tavshedspligten i henhold til den gældende § 36, stk. 2, sættes ind i § 48, stk. 1. Hermed bliver alle, der er beskæftiget med og som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, herunder kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, underlagt den samme tavshedspligt som hidtil har været gældende for Erhvervsstyrelsens ansatte i forbindelse med udøvelsen af tilsynsvirksomheden. Bestemmelsen svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed for Finanstilsynets ansatte. Den skærpede tavshedspligt bevirker, at retten til aktindsigt er afskåret i disse sager, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen, hvorefter pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser fastsat ved lov. Tavshedspligtsbestemmelserne begrænser ikke parterets ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven eller parterets ret til underretning efter § 5, stk. 2, nr. 4, i retssikkerhedsloven.

Til nr. 87

Det foreslåede *stk. 4* indeholder reglerne om de særlige tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen, uanset hovedreglen i *stk. 1* og *3*, kan videregive fortrolige oplysninger.

Med *nr. 1*, der er ny, foreslås, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med udøvelsen af det offentlige tilsyn med revisionsvirksomheder og revisorer skal have mulighed for at videregive fortrolige oplysninger internt i styrelsen i forbindelse med varetagelsen af styrelsens øvrige tilsynsforpligtelser. Bestemmelsen anses for at være nødvendig, idet man med bestemmelsen er med til at sikre et effektivt tilsyn med de dertil hørende nødvendige oplysninger, dog med en samtidig sikring af fortroligheden af oplysninger, jf. forslagets § 1, nr. 90 (forslag til nyt § 48, *stk. 8*).

Nr. 2 er en videreførelse og sikrer, at der er adgang til udveksling af oplysninger imellem Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet.

Nr. 3 er en konsekvensændring af, at Fondsrådet er nedlagt og at opgaverne i stedet varetages af Finanstilsynets bestyrelse. Efter *nr. 3* kan Erhvervsstyrelsen videregive fortrolige oplysninger til Finanstilsynet til brug for efterforskning af forhold, der falder ind under Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, eksempelvis efter værdipapirhandelsloven. Der henvises i den forbindelse til § 83 i værdipapirhandelsloven. Bestemmelsen tænkes anvendt i situationer, hvor Erhvervsstyrelsen ved sin tilsynsvirksomhed konstaterer forhold, der falder ind under Finanstilsynets tilsynsområde, og hvor det vil være ønskeligt at overgive disse oplysninger til Finanstilsynet. Uden denne bestemmelse, ville der ikke være hjemmel til at videregive oplysninger, fordi styrelsen som nævnt er underlagt en skærpet tavshedspligt, jf. forslagets § 1, nr. 86 (§ 48, *stk. 1*, i revisorloven).

Nr. 4 er en videreførelse og præciserer, at fortrolige oplysninger kan videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet. Oplysningerne kan bl.a. forestilles brugt til efterforskning og forfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen, det vil sige love, der administreres af offentlige tilsynsmyndigheder, eksempelvis SKAT. Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Erhvervsstyrelsen har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsen foreslået således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 5 gennemfører dele af direktivets artikel 36 om videregivelse af oplysninger til medlemsstaternes kompetente myndigheder. Direktivet stiller krav om, at de udvekslede oplysninger udelukkende må anvendes til varetagelsen af opgaverne i forbindelse med udøvelsen af det offentlige tilsyn. Den foreslåede bestemmelse er således en konsekvens af det øgede samarbejde mellem medlemsstaternes, som direktivet nævner i artikel 33, og den skal således medvirke til at tilsynssystemet imellem medlemslandene bliver effektivt ved, at de kompetente myndigheder kan udveksle oplysninger med hinanden, jf. artikel 36, *stk. 3*.

Nr. 6 gennemfører direktivets artikel 47 om udveksling af oplysninger med udenlandske kompetente myndigheder. Der gælder en lang række supplerende regler for udveksling med disse myndigheder. Disse regler er oplistet i bestemmelsens *stk. 5*.

Videregivelse af de nævnte oplysninger skal vurderes efter persondatalovens §§ 6-8, alt efter om der er tale om følsomme eller ikke-følsomme oplysninger. Det følger af persondatalovens § 2, *stk. 1*, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven. Erhvervsstyrelsen skal dog ved videregivelse af følsomme personoplysninger følge reglerne i persondatalovens §§ 7 og 8, som anfører de

nærmere betingelser for, hvornår en myndighed må videregive sådanne oplysninger. Udveksling af oplysninger vedrørende f.eks. personers strafbare forhold kan blandt andet ske, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private og offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen vedrører, jf. persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 2.

Til nr. 88

Forslaget til *stk. 5* er en konsekvensændring i medfør af, at udveksling af oplysninger med udenlandske kompetente myndigheder nu sker efter *stk. 4, nr. 6*.

Til nr. 89

Den gældende § 48, stk. 7, angiver, at oplysninger som Erhvervsstyrelsen har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed alene kan videregives til Revisortilsynet, Revisornævnet og anklagemyndigheden.

I forslaget til den nye affattelse af *stk. 7* er tilføjet »medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.« Der kan være tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt at kunne videregive fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, til andre end Revisornævnet og anklagemyndigheden. Det er derfor præciseret, at en videregivelse af fortrolige oplysninger til andre end Revisornævnet og anklagemyndigheden kræver samtykke fra den udenlandske kompetente myndighed.

Herudover er »Revisortilsynet» fjernet som følge af forslaget til ny organisering af det offentlige tilsyn, jf. forslagets § 1, nr. 55-60.

Til nr. 90

De foreslåede *stk. 8* og *9* er nye bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 8*, at alle, der i henhold til *stk. 4*, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er undergivet den i *stk. 1* omhandlede tavshedspligt med hensyn til disse oplysninger. De gældende bestemmelser indeholder ikke regler om hvilken tavshedspligt, der gælder for personer, der modtager oplysninger efter § 48, stk. 4. Den foreslåede bestemmelse fastslår, at der gælder samme skærpede tavshedspligt som i § 48, stk. 1.

Den nye artikel 30 e i 8. selskabsdirektiv forpligter medlemsstaterne til at indføre mekanismer så personer kan indberette formodede eller faktiske overtrædelser af lovgivningen på revisionsområdet til nationale myndigheder, en såkaldt »whistleblowerordning«. Efter den nye artikel 30e, stk. 2, litra b), skal der i forbindelse med den ordning sikres beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter de formodede eller faktiske overtrædelser, og den person, som er mistænkt for at begå eller som angiveligt har begået en overtrædelse.

Det foreslåede *stk. 9* gennemfører denne beskyttelse, idet Erhvervsstyrelsens ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, der har indberettet til ordningen.

Det foreslåede *stk. 9* er en særrregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af lovgivningen på revisionsområdet til Erhvervsstyrelsen, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommen-

de til Erhvervsstyrelsen har indberettet en persons eller virksomheds, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på revisionsområdet.

Stk. 9 medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af revisorlovgivningen, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisionslovgivningen til Erhvervsstyrelsen indberettet af en person om en person eller virksomhed, herunder revisionsudvalg eller ledelsen. Bestyrelsens eller ansattes indberetning til Erhvervsstyrelsen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 117 i lov om finansiel virksomhed eller § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af revisionslovgivningen, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under Erhvervs- og vækstministeriets ressortområde, som vedrører revisionsområdet, som er under tilsyn af Erhvervsstyrelsen, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger mv. Forslaget medfører, at Erhvervsstyrelsens ansatte er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Erhvervsstyrelsen indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisorlovgivningen. Forslaget udgør en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Erhvervsstyrelsen i medfør af det foreslåede stk. 9 være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen. Fravigelsen af de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven vurderes at være nødvendig for at gennemføre ændringsdirektivets artikel 30e, stk. 2, litra b.

Til nr. 91

Revisorlovens § 49 blev indført i forbindelse med implementering af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og skal sikre, at der kan udveksles relevante oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Den nye artikel 3a, stk. 3, i 8. selskabsdirektiv, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, bestemmer, at et værtsland er forpligtet til at registrere en EU-/EØS-revisionsvirksomhed, hvis den er "overbevist om, at revisionsfirmaet er registreret af den kompetente myndighed i hjemstaten". Det bestem-

mes endvidere, at når en EU-/EØS-revisionsvirksomhed registreres i et værtsland, skal værtslandet orientere hjemstatens kompetente myndighed.

På denne baggrund foreslås revisorlovens § 49 om Erhvervsstyrelsens udveksling af nødvendige oplysninger med kompetente myndigheder i andre lande udvidet med en ny § 49, stk. 5. Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at udveksle oplysninger i forbindelse med ansøgning om registrering i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder efter de samme regler, der gælder for udveksling af oplysninger i forbindelse med gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Herved er der skabt hjemmel til indhentning af de nødvendige oplysninger om, hvorvidt en EU-/EØS-revisionsvirksomhed er godkendt i overensstemmelse med 8. selskabsdirektiv.

Selve pligten til at lade virksomheden registrere, er indeholdt i den foreslåede nye § 13 a, jf. forslagens § 1, nr. 13, hvortil der i øvrigt henvises.

Til nr. 92

Der er tale om en konsekvensændring af forslagens § 1, nr. 91. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 93

Der er tale om en konsekvensændring af, at virksomheder af interesse for offentligheden, som hidtil har været defineret i lovens § 21, stk. 3, efter forslagens § 1, nr. 4, nu defineres i den foreslåede § 1 a, nr. 3.

Til nr. 94

Den gældende bestemmelse i § 50 vedrører finansieringen af kvalitetskontrollen, undersøgelsessystem og disciplinærsystemet (Revisornævnet). Med hjemmel i bestemmelsen fastsætter Erhvervsstyrelsen årligt gebyrer for revisorer, jf. herved senest bekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2014.

Forslaget til nyt stk. 3 skaber hjemmel til at opkræve gebyr hos revisionsvirksomheder, der er godkendt i et andet EU-land eller et EØS-land, og som afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2. Sådanne virksomheder skal efter forslagens § 1, nr. 13, registreres i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. De pågældende virksomheder er efter den foreslåede § 29, stk. 5, undergivet kvalitetskontrol og kan efter forslaget til § 43, stk. 4, indbringes for Revisornævnet, ligesom en sådan virksomhed kan undergives kontrol efter § 37. På denne baggrund foreslås der indsat hjemmel til, at der kan opkræves gebyr til finansiering af det offentlige tilsyn.

Forslaget skaber desuden hjemmel til at opkræve gebyr hos revisionsvirksomheder omfattet af § 15, der ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller et EØS-land, og som afgiver revisionspåtegning på et årsregnskab eller et koncernregnskab for en virksomhed, der ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller i et EØS-land, men hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Danmark.

Til nr. 95

Der er tale om en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 55-60, om ændring af organiseringen af det offentlige tilsyn.

Til nr. 96

Den gældende § 51 vedrører klageadgang og undtagelser herfra.

Det foreslåede *stk. 1* viderefører det gældende stk. 1, hvorefter afgørelser, der er truffet af Erhvervsstyrelsen – i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven, kan indbringes for Erhvervsankenævnet, dog således at der indsættes hjemmel til, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i medfør af forordningen ligeledes kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Det gældende stk. 2 fastslår, at afgørelser truffet i forbindelse med undersøgelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. I det foreslåede *stk. 2* er det tilføjet, at afgørelser vedrørende udvælgelse af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol i det foreslåede § 29 samt afgørelser vedrørende kvalitetskontrol i de foreslåede §§ 34-35 b ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Dette er en videreførelse af gældende praksis, hvorefter afgørelser i forbindelse med kvalitetskontrol truffet af Revisortilsynet ifølge den gældende § 51, stk. 3, ikke har kunnet indbringes for højere administrativ myndighed.

Med lovforslaget ændres måden, hvorpå kvalitetskontrollen bliver afsluttet. Efter den gældende § 35, stk. 6, træffer Revisortilsynet afgørelse om, hvorvidt den kontrollerede revisionsvirksomhed eller revisor skal meddeles en påtale for et eller flere forhold, og om der skal foretages et nyt kontrolbesøg, som skal afklare, om påtalen er fulgt. Med forslaget afsluttes kvalitetskontrollen med en rapport indeholdende de væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen samt vurdering af, om der skal foretages en opfølgende kvalitetskontrol.

Hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en revisionsvirksomhed eller revisor har overtrådt bestemmelser i eller efter revisorloven eller i forordningen, kan Erhvervsstyrelsen iværksætte en undersøgelse.

Styrelsens eventuelle afgørelse som følge af en iværksat undersøgelse på baggrund af en kvalitetskontrol vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. bestemmelsens stk. 1.

Det foreslås endvidere, at beslutningen om at offentliggøre, at en undersøgelse er iværksat eller beslutning om at offentliggøre resultatet af undersøgelsen efter forslagets § 1, nr. 85 (§ 47 b, stk. 1, i revisorloven), ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Ligeledes foreslås det, at beslutning om at offentliggøre en afgørelse efter § 47 a, stk. 2, ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Forslagets *stk. 3* er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 55-60, om ændring af organiseringen af kvalitetskontrollen. Samtidig foreslås det, at afgørelser truffet af Revisorrådet, jf. forslagets § 1, nr. 51, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der er tale om afgørelser i forbindelse med revisoreksamen, f.eks. dispensationssager og bedømmelse af eksamen.

Til nr. 97

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 76, 78 og 82.

Til nr. 98

Revisorlovens § 52 indeholder bestemmelser om indbringelse for domstolene af Erhvervsstyrelsens afgørelser efter § 8 om fratagelse af en revisors godkendelse, f.eks. som følge af revisors forfaldne gæld til det offentlige, manglende efteruddannelse m.v. Bestemmelsen indeholder desuden regler for indbringelse for domstolene af Revisornævnets afgørelser om frakendelse af en revisors eller en revisionsvirksomheds godkendelse.

Forslaget til nyt *stk. 4* medfører, at indbringelse af Revisornævnets afgørelser vedrørende nedlæggelse af et forbud efter den foreslåede § 44, stk. 3, jf. forslaget § 1, nr. 76, overfor en revisor mod udførelse af revision, udøvelse af funktioner i en revisionsvirksomhed eller en virksomhed af interesse for offentligheden som udgangspunkt vil have opsættende virkning. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 52, stk. 4, med hensyn til en afgørelse fra Revisornævnet vedrørende frakendelse af revisors godkendelse.

Til nr. 99

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget § 1, nr. 76 og 78.

Til nr. 100

Forslaget til nyt *stk. 6* medfører, at indbringelse for domstolene af Revisornævnets afgørelser vedrørende nedlæggelse af et forbud efter den foreslåede § 44 b, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 82, overfor et medlem af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden mod, at pågældende kan være medlem af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, som foreslået i forslaget § 1, nr. 82, som udgangspunkt vil have opsættende virkning. Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse vedrørende et forbud nedlagt overfor en revisor. Der henvises til bemærkninger til forslaget § 1, nr. 98.

Til nr. 101

Den gældende revisorlov indeholder i § 51 en klagefrist for afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, som er på 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30 c, der indfører krav om offentliggørelse af alle sanktioner pålagt af Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet. Endvidere fastsættes krav til, hvornår offentliggørelsen skal ske, som knytter sig til en klagefrist.

Det foreslås derfor, at der i lighed med klagefristen af Erhvervsstyrelsens afgørelser også indsættes en klagefrist for Revisornævnets kendelser for indbringelse til domstolene. § 52 a, *stk. 1*, er således nødvendiggjort som en følge af ændringsdirektivets artikel 30 c, jf. den foreslåede § 47 c.

Fristen foreslås fastsat til 4 uger under hensyntagen til, at der skal ske offentliggørelse af en kendelse indeholdende en disciplinær sanktion, så hurtigt som praktisk muligt og straks efter, at den sanktionerede person er blevet underrettet om afgørelsen. Endvidere er fristen på 4 uger i lighed med, hvad der gælder inden for andre retsområder, som kan nævnsbehandles.

Der er mulighed for, at retten undtagelsesvist kan give tilladelse til, at sag kan anlægges efter udløbet af fristen på 4 uger. Rettens behandling af en anmodning efter § 52 a må ske efter samme

principper, hvorefter domstolene i øvrigt behandler sager om tilladelse af appel uanset fristoverskridelsen, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, og retsplejelovens § 394, stk. 2.

Bestemmelsen finder jf. *stk. 2* ikke anvendelse på kendelser, der vedrører frakendelse efter § 44, stk. 4 og 6, af en revisors eller revisionsvirksomheds godkendelse, nedlæggelse af midlertidigt forbud overfor en revisor efter § 44, stk. 3, eller nedlæggelse af midlertidigt forbud overfor et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, jf. § 44 b, stk. 2. Baggrunden herfor er, at der i lovens § 52, stk. 1, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 97, er en særlig bestemmelse herom.

Til nr. 102

Revisorlovens § 54, stk. 1, angiver de af lovens bestemmelser, hvis overtrædelse er strafsanktionerede.

Ved forslagens affattelse af § 54, *stk. 1, 1. pkt.*, videreføres straffebestemmelsen i den gældende § 54, stk. 1. Som følge af lovforslagets ændring af de bestemmelser, der er strafsanktioneret, foretages der en præcisering af, hvilke bestemmelser der er strafsanktioneret. Herefter strafsanktioneres yderligere overtrædelse af bestemmelsen i den indsatte § 13 a, stk. 2, om anmeldelsespligt for revisionsvirksomheder godkendt i et andet EU/EØS-land, hvor sådanne virksomheder afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2. Endvidere strafsanktioneres overtrædelse af bestemmelsen i den indsatte § 24 c om forbud mod, at en revisor, der har underskrevet revisionspåtegningen eller været knyttet til revisionen, ikke må påtage sig en ledende stilling mv i den pågældende virksomhed, før 1 år efter at være fratrådt som revisor. Er den pågældende virksomhed en virksomhed af interesse for offentligheden gælder forbuddet i 2 år.

Ved forslaget præciseres det samtidig, at der kan ifaldes højere straf end bøde, hvis sådan straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at der indføres hjemmel til at strafsanktionere overtrædelse af bestemmelser i forordningen, som vedrører tilsvarende forpligtelser ved revision af virksomheder af interesse for offentligheden, som er strafsanktionerede i den gældende § 54, 1. *pkt.*

Det drejer sig om overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 2, om forbud mod betingede honorarer og et loft for det samlede honorar for ikke-revisionsydelse set i forhold til revisionsvirksomhedens gennemsnitlige honorar over de seneste tre år for revisionen af en bestemt virksomhed og dens moder-virksomhed, herunder kontrollerede virksomheder.

Dernæst drejer det sig om overtrædelse af artikel 5, stk. 1, om forbud mod en revisionsvirksomheds udførelse af ikke-revisionsydelse.

Endvidere drejer det sig om overtrædelse af artikel 11, stk. 1 og 2, der vedrører revisors pligt til at forelægge et revisionsprotokollat for den reviderede virksomheds revisionsudvalg samt minimumsindholdet af et sådan protokollat.

Efter artikel 15, stk. 1, har revisor pligt til i en periode af fem år at opbevare dokumenter og oplysninger i forbindelse med underretning af revisionsudvalg, forberedelse af revisionen, orientering om uregelmæssigheder, kvalitetskontrol, revisionspåtegningens udformning, indberetning til tilsynsmyndigheder, oplysning til Erhvervsstyrelsen om honorar fra revision m.m. og proces ved udpegning af revisor. Tilsidesættelse af dokumentationskravene efter artikel 15, stk. 1, foreslås tillige strafsanktioneret.

Endelig foreslås det at strafsanktionere tilsidesættelse af revisors pligt efter artikel 17, stk. 7, til at ophøre som revisor senest syv år efter udpegning (valg) til revisor.

Til nr. 103

Forslaget til *stk. 7* er ny og medfører, at den, der tilsidesætter et overfor vedkommende nedlagt forbud efter § 44, stk. 3, eller § 44 b, stk. 2, kan straffes med bøde. Om indholdet af de nævnte forbud henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 76 og 82.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at der i fodnoten til selskabslovens titel indsættes en henvisning til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, 2014/56/EU«, der delvis gennemføres i loven ved dette forslag.

Ved henvisningen rettes tillige op på, at fodnoten ikke blev opdateret i forbindelse med gennemførelsen af 8. selskabsdirektiv i 2008 ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, hvor der i daværende lov om aktieselskaber (lovbekendtgørelse nr. 649 af 15. juni 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 108 af 7. februar 2007, § 1 i lov nr. 573 af 6. juni 2007 og § 4 i lov nr. 576 af 6. juni 2007) og lov om anpartsselskaber (lovbekendtgørelse nr. 650 af 15. juni 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 573 af 6. juni 2007) blev indsat bestemmelser om valg og afsættelse af revisor.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 24.

Det foreslås i § 1, nr. 24, at ophæve kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision. Baggrunden for forslaget om ophævelse er, at kravet om at føre en revisionsprotokol ved revision af virksomheder af offentlig interesse (PIE virksomheder) fremover er reguleret i artikel 11 i forordningen og derfor ikke længere kan være reguleret i revisorloven. Som følge heraf er det foreslået at foretage konsekvensændring af § 93, stk. 3, hvorefter det fremgår, at det centrale ledelsesorgan skal udlevere selskabets revisionsprotokol, hvis revisor fører en sådan. Kravet om at udlevere selskabets revisionsprotokol gælder fortsat uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med kapitalselskabet har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 24.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 24. Såfremt revisor fører en revisionsprotokol er der fortsat krav om, at medlemmerne af det øverste ledelsesorgan skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan,

eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med kapitalsekskabet har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 4

Artikel 37 i 8. selskabsdirektiv regulerer udnævnelsen af revisorer og revisionsfirmaer. Som udgangspunkt udnævnes revisor af generalforsamlingen (stk. 1), men alternative fremgangsmåder for udnævnelsen er tilladte, såfremt revisors uafhængighed af den reviderede virksomheds ledelse er sikret (stk. 2).

I dansk ret reguleres udnævnelse af revisor i de respektive særlove afhængig af virksomhedstype. Udnævnelse af revisor i kapitalsekskaber reguleres således i selskabslovens § 144.

Med ændringsdirektivet tilføjes et nyt stykke 3 i artikel 37, hvorefter enhver kontraktbestemmelse, som begrænser valgmulighederne i forhold til udpegelse af revisor eller revisionsvirksomhed, som skal udføre den lovpligtige revision af denne virksomhed, er forbudt. Eventuelle eksisterende klausuler er ugyldige. Parallelt med bestemmelsen i artikel 37, stk. 3, er der for virksomheder af offentlig interesse indført et forbud i forordningens artikel 16.

Den foreslåede § 144, stk. 2, gennemfører forbuddet mod begrænsning af generalforsamlingens valg af revisor i 8. selskabsdirektivs artikel 37, stk. 3, for danske kapitalsekskaber.

Forbuddet i ændringsdirektivet og forordningen omfatter efter sin ordlyd *enhver kontraktbestemmelse*, der begrænser valgmulighederne ved udpegning af revisor. I den foreslåede affattelse anvendes udtrykket ”bestemmelser i selskabets vedtægter eller i aftale” for at tydeliggøre, at såvel vedtægter som andre former for aftaler, herunder ejerftaler, omfattes af forbuddet.

I lyset af, at bestemmelsen i artikel 37, stk. 3, efter sin ordlyd har til formål at sikre, at *generalforsamlingens* valgmuligheder ikke begrænses, har Revisorkommissionen fundet, at et kapitalsekskabs vedtægter omfattes af forbuddet mod begrænsning af generalforsamlingens valg af revisor. Revisorkommissionen har i denne forbindelse lagt vægt på, at selvom generalforsamlingen har beslutningsmyndigheden, hvad angår vedtægternes indhold, kræves der et kvalificeret flertal på 2/3 af såvel stemmer som kapital for at ophæve en begrænsende vedtægtsbestemmelse, jf. selskabslovens § 106. Valg af revisor sker med simpelt stemmeflertal efter selskabslovens § 105. En vedtægtsbestemt begrænsning i valget af revisor vil derfor reelt kunne være bindende for generalforsamlingen og derved modvirke opfyldelse af formålet med forbuddet i artikel 37, stk. 3. I dansk ret vil generalforsamlingen derimod ikke være bundet af en aftale mellem selskabsdeltagerne eller mellem selskabet og tredjemand om valg af revisor, som ikke er optaget i selskabets vedtægter. Et forbud mod begrænsninger i valg af revisor må derfor også omfatte sådanne begrænsninger fastsat i selskabets vedtægter, idet forbuddet ellers vil blive uden virkning i dansk ret.

En vedtægtsbestemmelse, der begrænser valgmulighederne til et mindre antal, evt. navngivne, revisorer vil således medføre en sådan begrænsning af generalforsamlingens valgmuligheder, at den må anses for at være i strid med forbuddet. Derimod vil en vedtægtsbestemmelse om, at selskabet skal revideres af ”en statsautoriseret revisor”, give generalforsamlingen et så frit valg inden for en meget stor gruppe (i juni 2015 er 1950 aktive revisorer godkendt som statsautoriserede), at en sådan bestemmelse ikke anses for omfattet af forbuddet.

En ejerftale (aktionæroverenskomst/anpartshaveroverenskomst) er en aftale mellem to eller flere parter (kapitalejere). Spørgsmålet om ejerftalers virkning er reguleret i selskabslovens § 82. Efter denne bestemmelse er ejerftaler ikke bindende for kapitalsekskabet og de beslutninger, der træffes

af generalforsamlingen. Derimod vil sådanne aftaler fortsat være gyldige i det indbyrdes forhold mellem de pågældende selskabsdeltagere, herunder kunne være forbundet med misligholdelsesbeføjelser, hvis en part ikke efterlever aftalen. Selv om ejeraftalen ikke kan håndhæves i forhold til selskabet og dermed ikke formelt vil kunne begrænse generalforsamlingens beslutning, vil en begrænsning i en ejeraftale derfor i praksis kunne virke lige så bestemmende på selskabsdeltagernes stemmeafgivelse og dermed generalforsamlingens beslutning.

Med henblik på at sikre, at valget af revisor ikke begrænses af retsvirkningerne af en ejeraftale mellem de deltagende parter, foreslås såvel vedtægter som aftaler, herunder ejeraftaler, omfattet af forbuddet mod begrænsning af generalforsamlingens valg af revisor. Såfremt et selskabs vedtægter eller en anden aftale, f.eks. en ejeraftale, indeholder bestemmelser, der begrænser generalforsamlingens valg af revisor til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, vil disse bestemmelser ifølge forslaget være ugyldige. Et løfte, der er ugyldigt, har ikke retsvirkninger ifølge sit indhold. Aftaleparten har således hverken krav på naturalopfyldelse (dvs. valg af revisor inden for den aftalte begrænsede kreds af revisorer) eller erstatning af sin opfyldelsesinteresse. Vedtægternes eller aftalens øvrige bestemmelser berøres ikke af ugyldigheden.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 6

Efter artikel 17, stk. 1, i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden kan varigheden af revisors revisionsopgave i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomhed) ikke overstige en maksimal varighed af 10 år.

Efter forordningens artikel 17, stk. 4, er der nationalt mulighed for at tillade varighed på op til 20 eller 24 år af revisors revisionsopgave, hvis revisionsopgaven har været i udbud, eller der vælges mere end en revisor.

Forslaget til § 144 a udnytter muligheden i forordningen til at forlænge den maksimale varighed af revisionsopgaven med samme revisor.

§ 144 a, litra a, tillader i overensstemmelse med forordningens artikel 17, stk. 4, litra a, at samme revisor kan fortsætte revisionsopgaven i op til 20 år, hvis der er gennemført en udbudsprocedure i overensstemmelse med forordningens artikel 16, stk. 2-5, med virkning for revisionen efter udløbet af 10-års perioden.

§ 144 a, litra b, tillader i overensstemmelse med forordningens artikel 17, stk. 4, litra b, at samme revisor kan fortsætte revisionsopgaven i op til 24 år, hvis der med virkning for revisionen efter udløbet af 10-års perioden vælges yderligere mindst én revisor til at udføre revisionen.

Forlængelse efter den foreslåede § 144 a, litra a eller b, forudsætter, at virksomhedens bestyrelse eller tilsynsråd efter indstilling fra revisionsudvalget har foreslået generalforsamlingen eller et tilsvarende beslutningsorgan at forlænge opgaven, og at forslag herom vedtages.

Bestemmelsen gælder kun for kapitalsekskaber, der efter revisorloven er defineret som en virksomhed af interesse for offentligheden. Revisorlovens definition af disse virksomheder fremgår af den foreslåede § 1 a, nr. 3.

Til nr. 7

Selskabslovens § 146 fastsætter regler om revisors afsættelse og fratræden.

Den foreslåede tilføjelse i *stk. 3, 1. pkt.*, er en konsekvens af forslaget om et nyt *stk. 4*.

Til nr. 8

Med forslaget indsættes nye *stk. 4-6* i § 146. Ændringen er en konsekvens af ændringsdirektivet, der indsætter et nyt *stk. 3* i artikel 38 om afsættelse af revisor. De gældende regler om revisors afskedigelse findes i selskabsloven, mens det øvrige indhold af 8. selskabsdirektiv findes i revisorloven.

Artikel 38, *stk. 3*, omfatter alene virksomheder af interesse for offentligheden, jf. herved den foreslåede affattelse af revisorlovens § 1 a, nr. 3, forslagets § 1, nr.4.

I *stk. 4, 1. pkt.*, angives det, at revisor i et kapitalselskab omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, som vedrører selskaber af interesse for offentligheden, kan afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Et begrundet forhold må anses som et begreb, der kan ændre sig over tid. Et begrundet forhold kan f.eks. være, at revisor har overtrådt reglerne om god revisorskik. God revisorskik indebærer, at revisor udviser integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd og kompetence samt fornøden omhu i udførelsen af sine opgaver. Et begrundet forhold til at afsætte revisor kan være, at revisor har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke længere på forsvarlig vis vil kunne varetage den konkrete opgave. Det kan være tilfælde, hvor revisor ikke har været tilstrækkelig opmærksom på at iagttage revisorlovens § 24 om uafhængighed, herunder tilfælde, hvor der er uenighed mellem ledelsen samt revisor og aktionærerne, om revisor reelt kan anses som uafhængig. Tilfælde, hvor den pågældende revisor må anses for klart uegnet, kan endvidere føre til sagsanlæg om afsættelse af revisor.

De situationer, hvor bestemmelsen vil kunne komme i anvendelse, vil således nærme sig situationer, hvor der kunne være grundlag for at fratage revisor godkendelsen efter revisorlovens gældende § 44, *stk. 2*.

Det fremgår af ændringsdirektivet, at en sag ved domstolene om afskedigelse af revisor efter artikel 38, *stk. 3*, skal kunne anlægges af:

- 1) Kapitalejere, der besidder mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen,
- 2) de andre organer i den reviderede virksomhed, når det er fastsat i national lovgivning, eller
- 3) kompetente myndigheder, jf. direktivets artikel 32.

Det følger af selskabsloven, at det som udgangspunkt alene er den, der vælger revisor, der kan afskedige revisor, hvis der foreligger et begrundet forhold. Forslaget er et udtryk for en ændring af den nuværende adgang til at afsætte revisor, idet den giver mulighed for, at revisor kan afsættes ved dom.

Efter forslagets *stk. 4, 2. pkt.*, kan aktionærer, der besidder mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af kapitalen, og Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed efter revisorloven anlægge sag ved domstolene med krav om afsættelse af revisor.

Efter forslaget *stk. 5* anlægges en retssag mod selskabet og føres i den borgerlige retsplejes former, hvilket vil sige efter retsplejelovens regler om civile søgsmål. Den pågældende revisor må anses for at have adgang til at intervenere i en sådan retssag efter reglerne herom i retsplejelovens kapitel 23.

Der er ikke fastsat en forældelsesfrist for et sagsanlæg, men almindelige regler om passivitet kan føre til, at adgangen til at anlægge sag fortabes ved passivitet.

Den valgte revisor kan fortsætte som revisor under et sagsanlæg. Er konklusionen i en dom, at revisor afsættes, fratræder revisor, når dommen er endelig, hvilket vil sige, at ankefristen for dommen er udløbet, uden at påanke er sket. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og den afsatte revisor, såfremt en dom medfører revisors afsættelse.

Henvisningen i forslaget *stk. 6* til *stk. 2, 3. pkt.*, medfører, at en revisor i et selskab, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, hurtigst muligt efter reglerne i værdipapirhandelsloven skal give meddelelse om sin fratræden.

Henvisningen til *stk. 3* medfører, at selskabets centrale ledelsesorgan snarest skal foranledige valg af ny revisor og således indkalde til en ekstraordinær generalforsamling herom. I statslige aktieselskaber og i selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen ske senest 8 dage efter, at afsættelsen af revisor er meddelt selskabet.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslaget § 1, nr. 24, hvorefter kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision, ophæves. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 3.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en fodnote til lov om visse erhvervsdrivende virksomheders titel, der henviser til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, 2014/56/EU«, der delvis gennemføres i loven ved dette forslag.

Ved henvisningen rettes tillige op på, at der ikke blev indsat en fodnote i forbindelse med gennemførelsen af 8. selskabsdirektiv i 2008 ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, hvor der i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (lovbekendtgørelse nr. 651 af 15. juni 2006 som ændret ved § 3 i lov nr. 573 af 6. juni 2007) blev indsat bestemmelser om valg og afsættelse af revisor.

Til nr. 2

Den gældende lov om erhvervsdrivende virksomheder indeholder ingen regulering af valg af revisor og revisionens varighed. Loven regulerer alene følgende forhold vedr. revisors funktion i en

erhvervsdrivende virksomhed: Anmeldelse og ændring af revisor (§ 11), ledelsens pligt til at give revisor oplysninger (§ 18), afsættelse af revisor i utide (§ 19, stk. 1) og revisors pligt til at meddele fratræden til Erhvervsstyrelsen (§ 19, stk. 2).

Ved ændringen af 8. selskabsdirektiv er indsat en ny artikel 37, stk. 3, der indeholder et forbud mod begrænsning i generalforsamlingens valg af revisor. Derudover indeholder artikel 17, stk. 1, i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden bestemmelser om varigheden af revisors revisionsopgave i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE virksomhed), hvorefter denne periode ikke kan overstige en maksimal varighed på 10 år. Forordningens artikel 17, stk. 4, giver dog mulighed for nationalt at tillade en varighed på op til 20 år, hvis revisionsopgaven har været i udbud, og op til 24 år, hvis der vælges mere end en revisor.

Der foreslås derfor en ny § 11 a med henblik på gennemførelse af forbuddet i 8. selskabsdirektivs artikel 37, stk. 3, og en ny § 11 b, vedrørende revisionens varighed i PIE virksomheder.

I § 11 a, foreslås indsat et forbud mod bestemmelser i vedtægten eller aftaler, svarende til det i direktivet anvendte udtryk ”*kontraktbestemmelse*”, der begrænser valgmulighederne ved udpegning af revisor til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer. Såfremt en virksomheds vedtægter eller en anden aftale indeholder bestemmelser, der begrænser valget af revisor til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, vil disse bestemmelser ifølge forslaget være ugyldige. Et løfte, der er ugyldigt, har ikke retsvirkninger ifølge sit indhold. Aftaleparten har således hverken krav på naturalopfyldelse (dvs. valg af revisor inden for den aftalte begrænsede kreds af revisorer) eller erstatning af sin opfyldelsesinteresse. Vedtægternes eller aftalens øvrige bestemmelser berøres ikke af ugyldigheden.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

I § 11 b foreslås at udnytte forordningens mulighed for at forlænge valgperioden med samme revisor, så en virksomhed omfattet af denne lov, der efter revisorloven er defineret som en PIE virksomhed, kan forlænge perioden med samme revisor med yderligere 10 år, hvis revisionsopgaven har været i udbud efter bestemmelserne i forordningens artikel 16, stk. 2-5, henholdsvis 14 år, hvis der vælges mere end en revisor.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 3

Om baggrunden for forslaget henvises der i det hele til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 7 og 8, om ændring af selskabslovens § 146.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 24. Kravet om at udlevere revisionsprotokollen gælder fortsat uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med ledelsen har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 24. Såfremt revisor fører en revisionsprotokol, er der fortsat krav om, at bestyrelsen skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med bestyrelsen har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Til § 5

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 24. Såfremt revisor fører en revisionsprotokol, er der fortsat krav om, at ledelsen skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med ledelsen har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Til § 6

Ved lov nr. 167 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed blev revisoruddannelsen ændret til en enhedsuddannelse. Som led heri blev det vedtaget over en årrække at udfase adgangen til at aflægge kvalifikationseksamen og dermed opnå godkendelse som registreret revisor. Der henvises herom til lovbemærkningerne til lov nr. 167 af 12. juni 2013.

Lovforslagets § 6 er en følge af forslagets § 1, nr. 51-53, om nedlæggelse af Revisorkommissionen, der hidtil har bistået Erhvervsstyrelsen med afholdelsen af kvalifikationseksamen, og hvorefter Erhvervsstyrelsen kan bestemme, hvem der forestår afholdelsen af bl.a. kvalifikationseksamen.

Forslagets nr. 1 til ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 3 og 4, hvorefter definitionen af »revisor« flyttes fra revisorlovens nuværende § 1, stk. 4, til § 1 a, stk. 1, nr. 1.

Forslagets nr. 2 til ændring af § 4, stk. 3, er en følge af nedlæggelsen af Revisorkommissionen, jf. forslagets § 1, nr. 51-53. Ændringen har virkning fra og med afholdelsen af den mundtlige prøve til kvalifikationseksamen i 2016, der forventes afholdt i november 2016, jf. herved forslagets § 7, stk. 3, med tilhørende bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 17. juni 2016, hvor ændringerne i 8. selskabsdirektiv skal være gennemført i national ret, jf. artikel 2 i ændringsdirektivet, og hvor forordningen træder i kraft. Der foreslås dog en række overgangsbestemmelser til dette ikrafttrædelsestidspunkt, jf. forslaget til *stk. 2-9* og § 8.

Det foreslås i *stk. 2*, at ved revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder ophævelsen af kravene til at føre revisionsprotokol efter lovens §§ 20 og 21 først anvendelse for revision af regnskaber, hvis regnskabsår begynder ved lovens ikrafttræden eller senere. Ved revision af regnskaber, hvis regnskabsår er begyndt før lovens ikrafttræden, skal revisor opfylde kravene i §§ 20 og 21 vedrørende revisionsprotokoller til revisionen af det pågældende regnskab. For revision af regn-

skaber, hvis regnskabsår begynder ved lovens ikrafttræden eller senere, gælder fremover kravene i artikel 11 i forordningen.

Efter det foreslåede *stk. 3* gælder de nye dokumentationskrav ved revision af koncerner først for revision af koncernregnskaber, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden. For igangværende revisioner af koncernregnskaber skal revisorer således ikke indhente samtykke fra datterselskabsrevisorer, jf. det foreslåede § 23, stk. 2, ligesom revisor ikke skal underrette Erhvervsstyrelsen om manglende adgang til gennemgang af datterselskabsrevisorers arbejds papirer. Hvis revisor er forhindret i at gennemgå datterselskabsrevisorers arbejds papirer, skal revisor som hidtil træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med kravene i den internationale revisionsstandard ISA 600 vedrørende revision af koncernregnskaber.

I *stk. 4* foreslås, at de nye krav til revisionsvirksomhedernes interne organisation og kravene til at etablere en intern ordning til indberetning af overtrædelser af revisorlovgivningen m.v. først skal gælde fra den 1. januar 2017. Herved får de omfattede revisionsvirksomheder en passende periode til at gennemgå eksisterende systemer m.v., vurdere behovet for ændringer og gennemføre de nødvendige ændringer i organisationen.

Det foreslås i *stk. 5*, at kravet om, at medlemmerne af revisionsudvalget samlet skal have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor først har virkning fra førstkommande ordinære generalforsamling, der afholdes efter den 31. december 2016. Herved gives de virksomheder, der har behov for at ændre sammensætningen af revisionsudvalget en passende periode til at finde det eller de yderligere medlemmer af revisionsudvalget, der er nødvendigt for at efterleve lovkravet.

Det foreslåede *stk. 6* medfører, at revisorlovens § 43, stk. 2, 5. pkt., som affattet ved lovens § 1, nr. 68, og hvorefter Revisornævnet kun kan anvende sanktioner frakendelse, betinget frakendelse og nedlæggelse af forbud, når klageren har nedlagt påstand herom, finder anvendelse på sager, der verserer ved Revisornævnet ved lovens ikrafttræden. Da der er tale om en kodificering af gældende praksis ved Revisornævnet, og da § 43, stk. 2, 5. pkt., styrker den indklagedes retssikkerhed, er det fundet ubetænkeligt at lade bestemmelsen have virkning også for sager, der ved lovens ikrafttræden verserer ved Revisornævnet.

Det foreslåede *stk. 7* medfører, at de nye disciplinære sanktioner, der foreslås indsat i revisorlovens § 44, stk. 1, 2. pkt., § 44, stk. 2-4 og § 44, stk. 6, 2. pkt., alene kan anvendes af Revisornævnet på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden. Baggrunden herfor er, at de nye sanktioner ikke bør have tilbagevirkende kraft, hvilket antages at kunne stride mod princippet i Menneskerettighedskonventionens artikel 7.

I *stk. 8 og 9*, foreslås det, at forbuddet mod aftalemæssige begrænsninger i valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udpeges med henblik på revision af et selskabs eller en virksomheds årsregnskab, finder anvendelse første gang, revisor skal udpeges efter lovens ikrafttræden. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 2, nr. 4, og § 3, nr. 2.

Revisorer, der er udpeget under indflydelse af aftalevilkår om begrænsninger i valget af godkendte revisorer, kan således fortsætte deres funktion i den indeværende valgperiode.

Aftaler om begrænsning af valget af en eller flere godkendte revisorer bevarer efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 8, 2. pkt.*, henholdsvis *stk. 9, 2. pkt.*, deres gyldighed indtil datoen for det første valg efter lovens ikrafttrædelse af en eller flere godkendte revisorer. Herved sikres det, at der ikke opstår tvivl om gyldigheden af erklæringer m.m., der er afgivet af en revisor, som er udnævnt på baggrund af en aftale, der begrænser valget af revisor. Der er således ikke grundlag for at betvivle hverken revisors rolle eller det udførte arbejde alene på baggrund af, at revisor er udpeget under

hensyntagen til aftalevilkår, der ikke længere kan indgås, men som på udnævnelsestidspunktet var lovlige.

Til § 8

Efter forslaget § 1, nr. 55-60, ændres organiseringen af det offentlige tilsyn, herunder kvalitetskontrollen af revisionsvirksomheder. I den forbindelse nedlægges Revisortilsynet, der hidtil har forestået kvalitetskontrollen.

Efter forslaget *stk. 1* skal **igangværende** kvalitetskontroller, hvor der er udført kvalitetskontrolbesøg før lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtil gældende regler. Kvalitetskontroller, der er udmeldt før lovens ikrafttræden, og hvor der udføres kvalitetskontrolbesøg efter lovens ikrafttræden behandles efter reglerne i denne lov.

Efter lovens ikrafttræden er det Erhvervsstyrelsen, der udfører kvalitetskontrol, og det er Erhvervsstyrelsen, der færdigbehandler de kvalitetskontroller, der er iværksat før lovens ikrafttræden.

Ved forslaget § 1, nr. 82, til ny § 44 a foreslås Revisornævnets kompetence udvidet, så Revisornævnet kan behandle klager, der vedrører tilsidesættelse af forpligtelser, der påhviler virksomheder af offentlig interesse eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. I § 44 a, *stk. 2*, foreslås det, at der ved behandlingen af sådanne klager foruden revisorer skal medvirke personer med ledelseserfaring fra virksomheder af offentlig interesse.

Ved forslaget § 1, nr. 67, foreslås det derfor i § 43, *stk. 1*, at der blandt repræsentanterne for regnskabsbrugerne i Revisornævnet, skal udpeges 2 medlemmer med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden.

Ved forslaget til *stk. 2* foreslås det, antallet af repræsentanter for regnskabsbrugere i Revisornævnet i en periode er udvidet med 2 medlemmer med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden. Herved sikres det, at der i Revisornævnet fra lovens ikrafttræden vil være de nødvendige kompetencer til stede til bedømmelse af sager, der vedrører virksomheder af interesse for offentligheden eller mod medlemmer af sådanne virksomheder øverste ledelse eller revisionsudvalg. Det samlede antal repræsentanter for regnskabsbrugere vil derfor i en overgangsperiode være større, end hvad der følger af den gældende lovs § 43, *stk. 1, 2. og 4. pkt.*, men vil blive normaliseret i takt med, at udpegningsperioden udløber for repræsentanter for regnskabsbrugere.

Det nævnte overtal af repræsentanter for regnskabsbrugere vil falde i takt med, at udpegningsperioder for de ved lovens ikrafttræden udpegede repræsentanter for regnskabsbrugere udløber. Efter udløbet af udpegningsperioder for de ved lovens ikrafttræden udpegede repræsentanter for regnskabsbrugere, vil antallet på ny svare til antallet af udpegede revisorer.

Stk. 3 har baggrund i forslaget § 1, nr. 51 og 53, hvorefter Revisorrådet erstatter Revisorkommissionen med hensyn til bistand til Erhvervsstyrelsen ved afholdelsen og bedømmelsen af eksamen til statsautoriseret revisor (revisoreksamen) og kvalifikationseksamen. Aflæggelse af kvalifikationseksamen er en betingelse for at opnå godkendelse som registreret revisor, der over en årrække udfases. Der henvises herom til lovbemærkningerne til lov nr. 167 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed

Stk. 3 indebærer, at Revisorkommissionen bistår ved afholdelsen og bedømmelsen af den mundtlige revisoreksamen i første halvår 2016. *Stk. 3* indebærer desuden, at Revisorkommissionen i 2016 bistår ved afholdelsen og bedømmelsen af de skriftlige - men ikke mundtlige - prøver til revisorek-

samen og kvalifikationseksamen. De skriftlige prøver forventes afholdt i august/september måned 2016.

Klagefristen for klager over bedømmelsen af revisoreksamen og kvalifikationseksamen er to uger, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1408 af 14. december 2013. Behandlingen af en klage skal efter § 11, stk. 6, så vidt muligt være afsluttet og resultatet meddelt senest en måned efter modtagelsen af klagen. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt, at Revisorkommissionen færdiggør behandlingen af eventuelle klager over bedømmelsen af den mundtlige revisoreksamen i første halvår 2016 og de skriftlige prøver til revisoreksamen og kvalifikationseksamen i 2016. Den mundtlige prøve til revisoreksamen i første halvår afholdes sædvanligvis ultimo maj/primo juni måned, mens resultatet af de skriftlige prøver til revisoreksamen og kvalifikationseksamen, der normalt afholdes i august/september måned, sædvanligvis foreligger primo oktober måned.

Forslaget medfører, at Revisorrådet, der nedsættes ved lovens ikrafttræden, jf. forslagets § 6, stk. 1, i 2016 bistår Erhvervsstyrelsen med tilrettelæggelse og afholdelse af den mundtlige prøve til revisoreksamen i andet halvår og den mundtlige prøve til kvalifikationseksamen. Begge prøver afholdes sædvanligvis i første halvdel af november måned.

Til § 9

Den foreslåede § 9, *stk. 1*, angiver lovens territoriale gyldighedsområde. Lovens gyldighedsområde omfatter ikke umiddelbart Færøerne og Grønland.

Det foreslåede *stk. 2* giver mulighed for at sætte loven i kraft helt eller delvist for Grønland. Det er dog hensigten at kontakte de grønlandske myndigheder med henblik på at opnå deres tilslutning til, at de foreslåede ændringer efter vedtagelse også sættes i kraft for Grønland.

Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da de omhandlede sagsområder er et færøsk særanliggende.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, lov nr. 468 af 17. juni 2008, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, foretages følgende ændringer:
<p>¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EU-Tidende 2006 nr. L 157, side 20) samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22).</p>	<p>1. Fodnoten til lovens titel affattes således:</p> <p>»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 177, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22. I lovens bilag gengives Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse</p>

		2005/909/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 177. Ifølge EUF-Traktatens artikel 288 gælder en forordning direkte i medlemsstaterne. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«.
		2. I § 1, stk. 3, ændres »§ 16, stk. 3,« til: »§ 16, stk. 4,« og »§§ 43-46« til: »§§ 43-44, §§ 45-47, § 47c«.
<p>§ 1. ---</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Ved "revisor" forstås i denne lov personer, der er godkendt efter §§ 3, 10 og 11, medmindre andet udtrykkeligt fremgår.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved "revisionsvirksomhed" forstås i denne lov en virksomhed, der er godkendt efter § 13, medmindre andet udtrykkeligt fremgår.</p>		<p>3. I § 1, affattes <i>stk. 4</i> således:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter forhandling med social- og indenrigsministeren regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision.«.</p> <p><i>Stk. 5</i> ophæves.</p>
<p>§ 1. ---</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Ved "revisor" forstås i denne lov personer, der er godkendt efter §§ 3, 10 og 11, medmindre andet udtrykkeligt fremgår.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved "revisionsvirksomhed" forstås i denne lov en virksomhed, der er godkendt efter § 13, medmindre andet udtrykkeligt fremgår.</p> <p>§ 21. ---</p> <p><i>Stk. 1-2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Følgende virksomheder er omfattet af stk. 1, indtil de ikke længere opfylder kriterierne:</p>		<p>4. Efter § 1 indsættes:</p> <p>»<i>Definitioner</i></p> <p>§ 1 a. I denne lov forstås ved:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Revisor: En person, der er godkendt efter §§ 3, 10 eller 11, medmindre andet udtrykkeligt fremgår. 2) Revisionsvirksomhed: En virksomhed, der er godkendt efter § 13, medmindre andet udtrykkeligt fremgår. 3) Virksomheder af interesse for offentligheden: <ol style="list-style-type: none"> a) Virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, og b) finansielle virksomheder, jf. § 5,

<ol style="list-style-type: none"> 1) Virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, 2) statslige aktieselskaber, 3) kommuner, kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, og regioner, 4) virksomheder m.v., der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, og som er <ol style="list-style-type: none"> a) finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, b) finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 10 og 13, i lov om finansiell virksomhed, c) sparevirksomheder, jf. § 334, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, d) danske UCITS, jf. § 1, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., e) forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse efter § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., f) operatører af regulerede markeder, clearingcentraler og værdipapircentraler, jf. § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., g) firmapensionskasser, jf. § 2, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, h) betalingsinstitutter og epengeinstitutter, jf. § 7, stk. 1, og § 39 a, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, i) Danmarks Skibskredit A/S, j) Arbejdsmarkedets Tillægspension, k) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og l) Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og 5) virksomheder, der i 2 på hinanden følgende regnskabsår overstiger to eller flere af følgende kriterier: <ol style="list-style-type: none"> a) En medarbejderstab på 2.500 personer, b) en balancesum på 5 mia. kr. eller c) en nettoomsætning på 5 mia. kr. 	<p>stk. 1, nr. 1, litra a, b og e, i lov om finansiell virksomhed.</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) Små virksomheder: Virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser: <ol style="list-style-type: none"> d) En balancesum på 44 mio. kr., e) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og f) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50. 5) Mellemstore virksomheder: Virksomheder, som ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser: <ol style="list-style-type: none"> d) En balancesum på 156 mio. kr., e) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og f) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250. 6) Store virksomheder: Virksomheder, der ikke er små eller mellemstore virksomheder. <p><i>Stk. 2.</i> Ved beregning af størrelserne efter stk. 1, nr. 4 og 5, finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse, jf. dog stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For modervirksomheder skal beregningen af størrelsesgrænserne foretages som et sammendrag for modervirksomheden og dens dattervirksomheder. Årsregnskabslovens § 110, stk. 2 og 3, finder anvendelse ved beregning af størrelserne efter stk. 1, nr. 4 og 5.«.</p>
--	--

<p>§ 2. ---</p> <p>1)-2)</p> <p>3) personer, der efter § 10, stk. 3, har fået tilladelse til at varetage konkrete hverv,</p> <p>5) ---</p> <p>6)-7) ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>		<p>5. I § 2, <i>stk. 1, nr. 3</i>, ændres »§ 10, stk. 3,« til: »§ 10, stk. 5,«.</p>
		<p>6. I § 2, <i>stk. 1</i>, indsættes efter nr. 5 som nyt nr.:</p> <p>»6) virksomheder, der er registreret som EU-/EØS-revisionsvirksomhed, jf. § 13 a,«.</p> <p>Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 7 og 8.</p>
<p>§ 3. ---</p> <p>1)-3) ---</p> <p>4) har bestået en særlig eksamen, jf. regler udstedt i medfør af § 33, stk. 6,</p> <p>5)-6) ---</p> <p><i>Stk. 2-5.</i> ---</p>		<p>7. I § 3, <i>stk. 1, nr. 4</i>, ændres »§ 33, stk. 6,« til: »§ 33, stk. 3 og 4,«.</p>
<p>§ 6. --- Deponering forudsætter, at godkendelsen ikke er bortfaldet efter § 7, frataget efter § 8 eller frakendt efter § 44, stk. 2, eller straffelovens § 79.</p> <p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p> <p>§ 9. Er en godkendelse som revisor bortfaldet efter § 7, frataget efter § 8 eller frakendt efter § 44, stk. 2, eller straffelovens § 79, slettes personen af det offentlige register over godkendte revisorer, og vedkommende må herefter ikke benytte godkendelsesbeviset og den faglige betegnelse.</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>		<p>8. I § 6, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, og i § 9, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 44, stk. 2,« til: »§ 44, stk. 4,«.</p>
<p>§ 10. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan som</p>		<p>9. § 10, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>»§ 10. Erhvervsstyrelsen kan som stats-</p>

<p>revisor godkende personer, som godtgør at have gennemført en uddannelse i udlandet, der findes at kunne ligestilles med uddannelsen efter § 3, og som opfylder de øvrige betingelser. Personen skal endvidere dokumentere sit kendskab til dansk lovgivning.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>autoriseret revisor godkende personer, som</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) godtgør at have gennemført en uddannelse i udlandet, der findes at kunne ligestilles med uddannelsen efter § 3, stk. 1 og 2, 2) i udlandet er godkendt til udførelse af lovpligtig revision, og 3) opfylder de øvrige betingelser i § 3, stk. 4 og 5.«. <p>10. Efter § 10, stk. 1, indsættes som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Forud for godkendelse som statsautoriseret revisor efter stk. 1 kan Erhvervsstyrelsen stille krav om beståelse af en egnedhedsprøve.</p> <p>Stk. 3. Personer, der har opnået godkendelse til at udføre lovpligtig revision, i et land, der ikke har gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og som EU ikke har indgået aftale med, kan kun godkendes som revisor efter stk. 1 under forudsætning af gensidighed. Efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal en ansøger godtgøre den forudsatte gensidighed.«.</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>
<p>§ 13. ---</p> <p>1) opfylder betingelserne i stk. 2 og 5 samt betingelser i regler udstedt i medfør af stk. 6 og 2) ---</p> <p><i>Stk. 2-7. ---</i></p> <p>Stk. 8. En virksomhed, hvis godkendelse som revisionsvirksomhed er bortfaldet, jf. § 14, stk. 1, frataget efter § 14, stk. 2, eller frakendt, jf. § 44, stk. 4, 3. pkt., kan kun godkendes på ny, hvis årsagen til bortfaldet eller fratagelsen ikke</p>	<p>11. I § 13, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »stk. 6«: »samt kravene i §§ 28 og 28 a om intern organisation m.v.«.</p> <p>12. I § 13, stk. 8, og § 14, stk. 3, ændres »§ 44, stk. 4, 3. pkt.« til: » § 44, stk. 6, 4. pkt.«.</p>

<p>længere er til stede, eller en frakendelse er udløbet eller ophævet.</p> <p>§ 14. ---</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Er en godkendelse som revisionsvirksomhed bortfaldet efter stk. 1, frataget efter stk. 2 eller frakendt efter § 44, stk. 4, 3. pkt., slettes virksomheden af det offentlige register over godkendte revisionsvirksomheder, og den må herefter ikke betegne sig som "godkendt revisionsvirksomhed", jf. § 13, stk. 3, eller "statsautoriseret revisionsvirksomhed" eller "registreret revisionsvirksomhed", jf. § 13, stk. 4, eller sammensætninger eller forkortelser heraf.</p>	
	<p>13. Efter § 13 indsættes:</p> <p>»§ 13 a. En revisionsvirksomhed, der er godkendt i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og som afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, skal registreres i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisionsvirksomheder, der er omfattet af stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter § 1, stk. 2, påbegyndes.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering af revisionsvirksomheder, der er omfattet af stk. 1, og underretning af hjemstatens kompetente myndighed.«.</p>
<p>§ 15. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis revisionspåtegningen vedrører en virksomhed, der udelukkende udsteder gældsbeviser, hvis</p>	<p>14. § 15, stk. 2, affattes således:</p> <p>»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis revisionspåtegningen vedrører en virksomhed, der udelukkende udsteder</p>

<p>pålydende værdi pr. enhed beløber sig til mindst 50.000 euro eller, når der er tale om gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro.</p> <p><i>Stk. 3-6. ---</i></p>	<p>gældsbeviser, som</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) inden den 31. december 2010 var optaget til handel på et reguleret marked, jf. stk. 1, og hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen beløb sig til mindst 50.000 EUR eller, når der er tale om gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarede til mindst 50.000 EUR, eller 2) den 31. december 2010 eller senere er optaget til handel på et reguleret marked, jf. stk. 1, og hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen beløber sig til mindst 100.000 EUR eller, når der er tale om gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 100.000 EUR.«.
	<p>15. I kapitel 3 indsættes før overskriften »Revisors virksomhed«:</p> <p><i>»Accept og fortsættelse af en revisionsopgave</i></p> <p>§ 15 a. En revisionsvirksomhed skal, inden den accepterer eller fortsætter en revisionsopgave, vurdere og dokumentere</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at den opfylder kravene om uafhængighed, jf. § 24, 2) om der er trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler, 3) at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre revisionsopgaven korrekt, og 4) at revisor er godkendt til at afgive revisionspåtegningen på regnskabet. <p><i>Stk. 2. Stk. 1, nr. 3 og 4, finder ikke anvendelse ved revision af regnskaber aflagt af små virksomheder.</i></p> <p><i>Stk. 3. Stk. 1, nr. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse ved andre erklærings-</i></p>

	<p>opgaver med sikkerhed.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For en revisionsvirksomhed omfattet af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden for forberedelse af revisionen af virksomheder af interesse for offentligheden finder stk. 1 også anvendelse.«.</p>
<p>§ 16. --- God revisorskik indebærer desuden, at revisor skal udvise integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.</p>	<p>16. I § 16, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »udvise«: »professionel skepsis,«.</p>
	<p>17. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Revisor skal under planlægningen og udførelsen af en opgave efter § 1, stk. 2, udvise professionel skepsis i erkendelse af, at der kan forekomme omstændigheder, der kan indikere væsentlig fejlinformation i erklæringsemnet. Ved udførelse af revision skal revisor navnlig udvise professionel skepsis ved gennemgangen af ledelsens skøn vedrørende dagsværdier og nedskrivning af aktiver, hensættelser og fremtidige pengestrømme, der har betydning for den reviderede virksomheds mulighed for at fortsætte driften.«.</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>
	<p>18. I § 16, stk. 2, der bliver til § 16, stk. 3, ændres »§ 10, stk. 3,« til: »§ 10, stk. 5,«.</p>
	<p>19. I § 16, stk. 4, 1. pkt., ændres »udførelse af revisionsopgaver«: til: »tilrettelæggelse og udførelse af revisionsopgaver«.</p>

velse af andre erklæringer med sikkerhed. ---	
<p>§ 17. Uanset § 16, stk. 2, kan registrerede revisorer ansat i de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer, der er tilknyttet eller drives under Dansk Landbrug, udføre opgaver efter § 1, stk. 2. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>20. I § 17, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 16, stk. 2,« til: »§ 16, stk. 3,«.</p>
<p>§ 18. Hvis revisor afgiver revisionspåtegninger eller andre erklæringer med sikkerhed på årsregnskaber m.v. efter § 1, stk. 2, består revisors hverv, indtil ny revisor er tiltrådt, medmindre andet følger af lovgivningen eller af en virksomheds vedtægter eller andet er aftalt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Uanset stk. 1 kan revisor til enhver tid fratræde hvervet, medmindre fratræden strider mod god revisorskik. Fratræder revisor, skal den tiltrædende revisor rette henvendelse til den fratrædende revisor, der har pligt til at oplyse grundene til sin fratræden. Den fratrædende revisor har endvidere pligt til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som revisors erklæring vedrører.</p>	<p>21. § 18 affattes således:</p> <p>»§ 18. Afgiver revisor revisionspåtegninger på årsregnskaber m.v., består revisors hverv, indtil en ny revisor er tiltrådt, medmindre andet følger af lovgivningen, af virksomhedens vedtægter eller andet aftalegrundlag.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Uanset stk. 1 kan revisor til enhver tid fratræde hvervet, medmindre fratræden strider mod god revisorskik. Fratræder revisor, skal den tiltrædende revisor rette henvendelse til den fratrædende revisor, der har pligt til at oplyse grundene til sin fratræden. Har den fratrædende revisor ikke afgivet den seneste erklæring på årsregnskabet m.v., skal den tiltrædende revisor tillige rette henvendelse til den revisor, der har afgivet den seneste erklæring. Både den fratrædende revisor og den revisor, der har afgivet den seneste erklæring, har pligt til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som revisors erklæring vedrører.«.</p>
<p>§ 19. --- Revisionspåtegninger på regnskaber må ikke afgives sammen med andre end godkendte revisorer, jf. dog stk. 3.</p>	<p>22. I § 19, stk. 1, 3. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>23. I § 19 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Hvor der efter stk. 2 er valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse revisorer nå til enighed</p>

<p><i>Stk. 3-4. ---</i></p>	<p>om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen og angive årsagen til uenigheden.«.</p> <p>Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>
<p>§ 20. Revisor skal føre en revisionsprotokol i virksomheder, hvis årsregnskab m.v. revideres. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis revisionen er udført efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisionsprotokollen skal føres til hvergivers brug, medmindre andet er krævet. I virksomheder, som har et revisionsudvalg, jf. § 31, er revisionsprotokollen endvidere til revisionsudvalgets brug.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I revisionsprotokollen skal revisor redegøre for arten og omfanget af de udførte revisionsarbejder og konklusionen herpå. Revisor skal herunder i det mindste oplyse om følgende, når der er udført revision:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Væsentlige spørgsmål vedrørende revisionen, herunder især væsentlig usikkerhed, fejl eller mangler vedrørende virksomhedens bogholderi, regnskabsvæsen eller interne kontrol, 2) forhold, som normalt må forventes at have betydning for modtagerens eller hvergiverens stillingtagen til årsregnskabet m.v., 3) hvorvidt revisor opfylder lovgivningens krav til revisors uafhængighed, og 4) hvorvidt revisor under revisionen har modtaget alle de oplysninger, der er anmodet om. <p><i>Stk. 4.</i> Oplysninger i revisionsprotokollen kan ikke erstattes af andre meddelelser.</p> <p><i>Stk. 5.</i> I modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, skal revisionsprotokollen indeholde en omtale af revisionen af koncernregnskabet.</p>	<p>24. § 20 affattes således:</p> <p>»§ 20. I virksomheder af interesse for offentligheden skal et revisionsprotokollat, jf. artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, også forelægges for den reviderede virksomheds bestyrelse eller tilsynsorgan.«.</p>

<p>§ 21. I revisionsprotokoller, der vedrører et årsregnskab m.v. aflagt af virksomheder som nævnt i stk. 3, skal revisor endvidere oplyse om følgende:</p> <p>1) Andre ydelser end revision, der er leveret til den reviderede virksomhed af revisionsvirksomheden og dens dattervirksomheder, og</p> <p>2) de foranstaltninger, der er iværksat for at mindske eventuelle trusler mod revisors uafhængighed, som dokumenteret af revisor, jf. § 24, stk. 6.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, skal oplysningerne efter stk. 1, nr. 1, tillige gives for koncernen som helhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Følgende virksomheder er omfattet af stk. 1, indtil de ikke længere opfylder kriterierne:</p> <p>1) Virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land,</p> <p>2) statslige aktieselskaber,</p> <p>3) kommuner, kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, og regioner,</p> <p>4) virksomheder og foreninger, der er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger, samt ATP Koncernen og</p> <p>5) virksomheder, der i 2 på hinanden følgende regnskabsår overstiger to eller flere af følgende kriterier:</p> <p>a) En medarbejderstab på 2.500 personer,</p> <p>b) en balancesum på 5 mia. kr. eller</p> <p>c) en nettoomsætning på 5 mia. kr.</p>	<p>25. § 21 ophæves.</p>
--	---------------------------------

<p>§ 22. ---</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>26. I § 22 indsættes som <i>stk. 5</i>:</p> <p>»<i>Stk. 5.</i> Stk. 1-4 gælder ikke ved revision af årsregnskabet m.v. for en virksomhed af interesse for offentligheden, hvor revisor er omfattet af pligterne i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014. Revisor skal underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet samtidig med underretning af virksomheden efter 1. pkt.«.</p>
<p>§ 23. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved revision af modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, skal arbejds-papirerne tillige dokumentere den gennemgang, der er foretaget af det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen.</p>	<p>27. § 23, <i>stk. 2</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Ved revision af modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, skal arbejds-papirerne tillige dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget af det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen. Arbejds-papirerne skal tillige dokumentere disse revisorers samtykke til videregivelse af relevant dokumentation vedrørende revisionsarbejdet under udførelsen af koncernrevisionen.«.</p>

<p><i>Stk. 3-5. ---</i></p>	<p>28. I § 23 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Er revisor forhindret i at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen, jf. stk. 2, 1 pkt., skal revisor træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom.«.</p> <p>Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.</p>
<p>§ 24. En revisor, der udfører opgaver omfattet af § 1, stk. 2, skal være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En revisor er ikke uafhængig, hvis der foreligger et direkte eller indirekte økonomisk, forretnings- eller ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af ydelser, der ikke er omfattet af § 1, stk. 2, mellem revisor og den virksomhed, en opgave vedrører, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om revisors uafhængighed. ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> En revisor må ikke udføre opgaver efter § 1, stk. 2, der vedrører en virksomhed omfattet af § 21, stk. 3, hvis der er tale om</p>	<p>29. § 24, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>»En revisor, revisionsvirksomheden og andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, skal ved udførelse af opgaver omfattet af § 1, stk. 2, være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Uafhængighed kræves både i opgaveperioden og den periode, regnskabet eller det forhold, hvorom der skal afgives erklæring, dækker. Opgaveperioden begynder ved påbegyndelse af udførelse af erklæringsopgaven og ophører, når erklæringen er afgivet.«.</p>
	<p>30. § 24, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, affattes således:</p> <p>»En revisor er ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af ydelser, der ikke er omfattet af § 1, stk. 2, mellem revisor og den virksomhed, en opgave vedrører, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om revisors uafhængighed.«.</p>
	<p>31. § 24, <i>stk. 4</i>, ophæves.</p> <p>Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>

<p>selvrevision eller egeninteresse. Den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen i en sådan virksomhed, må ikke påtage sig en ledende stilling i denne virksomhed, før 2 år efter at vedkommende er fratrådt som revisor.</p>	
<p><i>Stk. 5.</i> --- Styrelsen kan endvidere fastsætte regler om selvrevision og egeninteresse, jf. stk. 4.</p>	<p>32. I § 24, <i>stk. 5</i>, der bliver stk. 4, ophæves 2. pkt.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Revisionsvirksomheder skal opstille retningslinjer, som sikrer, at revisor, inden denne påtager sig opgaver efter § 1, stk. 2, tager stilling til, om der foreligger omstændigheder, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om vedkommendes uafhængighed. Revisionsvirksomhederne skal endvidere sikre, at revisorerne i forbindelse med udførelsen af opgaverne i deres arbejdsrapporter dokumenterer alle væsentlige trusler mod revisors og revisionsvirksomhedens uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske disse trusler.</p>	<p>33. I § 24, <i>stk. 6</i>, der bliver stk. 5, ophæves 1. pkt.</p>
	<p>34. I § 24, <i>stk. 6, 2. pkt.</i>, der bliver stk. 5, 1. pkt., slettes: »endvidere«.</p>
	<p>35. I § 24 indsættes som stk. 6 og 7:</p> <p>»<i>Stk. 6.</i> Udfører revisor revision for en virksomhed, som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed, skal revisor identificere og vurdere alle tidligere og nuværende interesser eller relationer, herunder levering af eventuelle andre ydelser end revision til den pågældende virksomhed, som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe revisors uafhængighed og evne til at fortsætte revisionen efter fusions- eller overtagelsesdatoen i fare.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Revisor skal hurtigst muligt og senest inden for tre måneder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afslutte nuværende interesser eller relationer, som, jf. stk. 6, kan bringe revisors uafhængighed i fare. Revisor skal endvidere træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske eventuelle trusler mod vedkommendes uafhængighed som følge af tidligere og aktuelle interesser og relationer.«.</p>

	<p>36. Efter § 24 indsættes:</p> <p>»§ 24 a. Uanset artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan en revisor eller revisionsvirksomhed, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden, udføre følgende opgaver for revisionskunden og dens moder- og dattervirksomheder:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Skatteydelser relateret til: <ol style="list-style-type: none"> a) udarbejdelse af skatteblanketter, b) udpegelse af offentlige tilskud og skatteincitamenter, c) bistand i forbindelse med skattekontroller, d) beregning af direkte og indirekte skatter og udskudt skat, e) skatterådgivning, og 2) vurderingsydelser, herunder vurderinger i forbindelse med aktuarydelser og støtte til retssager. <p><i>Stk. 2.</i> Det er en betingelse for udførelse af opgaver efter stk. 1, at</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opgaverne hver for sig eller samlet ikke har nogen eller kun har en uvæsentlig indvirkning på de reviderede regnskaber, 2) skønnet over indvirkningen på de reviderede regnskaber er dokumenteret og forklaret i revisionsprotokollen til revisionsudvalget og bestyrelsen, jf. artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og 3) revisor og revisionsvirksomheden opfylder uafhængighedsreglerne i § 24. <p>§ 24 b. Efter begrundet ansøgning fra en revisor eller en revisionsvirksomhed kan Erhvervsstyrelsen undtagelsesvist fritage</p>

	<p>for begrænsningen i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Fritagelse efter stk. 1 kan højst gives for to regnskabsår.</p> <p>§ 24 c. Den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen i en virksomhed, må ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen eller tilsynsorganet i denne virksomhed, før 1 år efter, at vedkommende er fratrådt som revisor. Vedrører revisionspåtegningen en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter 1. pkt. i 2 år.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for enhver anden revisor, der er tilknyttet revisionsvirksomheden, og som har været direkte knyttet til revisionen.«.</p>
<p>§ 25. En revisionsvirksomhed, der reviderer virksomheder omfattet af § 21, stk. 3, skal sikre, at den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen, senest 7 år efter at de er udpeget til opgaven, udskiftes for en periode af mindst 2 år.</p>	<p>37. § 25 ophæves.</p>
<p>§ 26. En revisionsvirksomhed må ikke i hvert af 5 på hinanden følgende regnskabsår have en større andel af sin omsætning end 20 pct. hos samme kunde. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan undtage herfra, hvis der foreligger særlige omstændigheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelsen i stk. 2 finder tillige anvendelse på vederlag for andre ydelser, når revisor eller andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, samtidig for den</p>	<p>38. § 26, <i>stk. 1</i>, ophæves.</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.</p>
	<p>39. I § 26, <i>stk. 3</i>, der bliver stk. 2, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«.</p>

<p>samme hvervgiver kontrollerer eller er knyttet til opgaver efter § 1, stk. 2.</p>	
<p style="text-align: center;">Kapitel 5</p> <p style="text-align: center;"><i>Rapport om gennemsigtighed</i></p> <p>§ 27. En revisionsvirksomhed, der udfører opgaver efter § 1, stk. 2, i virksomheder omfattet af § 21, stk. 3, skal offentliggøre en årlig rapport om gennemsigtighed på deres hjemmeside inden 3 måneder efter regnskabsårets udløb. Rapporten skal indeholde følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) En beskrivelse af den juridiske struktur og ejerskabet, 2) en beskrivelse af revisionsvirksomhedens ledelsesstruktur, 3) hvis revisionsvirksomheden tilhører et netværk, en beskrivelse af netværket og revisionsvirksomhedens retlige og strukturelle aftaler med netværket, 4) oplysninger om grundlaget for partnernes vederlag, 5) en beskrivelse af revisionsvirksomhedens interne kvalitetsstyringssystem, herunder en angivelse af politikkerne for henholdsvis uafhængighed og efteruddannelse, 6) en angivelse af, hvornår den seneste kvalitetskontrol, jf. § 29, fandt sted, 7) en erklæring fra revisionsvirksomhedens øverste ansvarlige ledelse om, at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt og uafhængighedspolitikken overholdes, 8) regnskabsoplysninger, der viser revisionsvirksomhedens størrelse, herunder samlet omsætning fordelt på honorarer for revision af regnskaber, honorarer for andre erklæringsopgaver med sikkerhed, skatterådgivning og andre ydelser, og 9) en liste over virksomheder omfattet af § 21, stk. 3, for hvilke revisionsvirksomheden i det foregående regnskabsår har udført opgaver efter § 1, stk. 2. 	<p>40. <i>Kapitel 5 ophæves.</i></p>

<p><i>Stk. 2.</i> Revisionsvirksomhedens øverste ansvarlige ledelse har ansvaret for rigtigheden af oplysningerne.</p>	
<p>Kapitel 6</p> <p><i>Kvalitetsstyring og kvalitetskontrol</i></p>	<p>41. Overskriften til Kapitel 6 affattes således:</p> <p>»Intern organisation, kvalitetsstyring og kvalitetskontrol«</p>
<p>§ 28. Revisionsvirksomheder skal have et kvalitetsstyringssystem og skal kunne dokumentere anvendelsen heraf.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse.</p>	<p>42. § 28 affattes således:</p> <p>»§ 28. En revisionsvirksomhed skal have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og revisors uafhængighed og objektivitet samt sikre en opgaves kvalitet, integritet og grundighed. Som led i opfyldelsen af 1. pkt. skal revisionsvirksomheden tage højde for virksomhedens størrelse og driftsmæssige karakteristika, og om den er en del af et netværk.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisionsvirksomheden skal kunne dokumentere opfyldelsen af kravene i stk. 1, herunder anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet samt dokumentationen for dets anvendelse.«.</p>
	<p>43. Efter § 28 indsættes:</p> <p>»§ 28 a. En revisionsvirksomhed skal som et led i sit kvalitetsstyringssystem have en passende ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisorlovgivningen eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for revisionsvirksomheder, som kun har én tilknyttet revisor, eller for</p>

	revisionsvirksomheder, der udelukkende beskæftiger sig med andre opgaver end revision af regnskaber.«.
<p>§ 29. --- Kvalitetskontrollen udføres af Revisortilsynet i overensstemmelse med reglerne i §§ 34-36.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kvalitetsstyringssystemet, jf. § 28, samt udførelsen af og uafhængigheden i forbindelse med de opgaver, som revisor beskæftiger sig med efter § 1, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kvalitetskontrollen skal udføres med højst 6 års mellemrum. Kvalitetskontrollen skal dog udføres med højst 3 års mellemrum i revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder omfattet af § 21, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 4.</i> En revisionsvirksomhed, der underkastes kvalitetskontrol, skal give Revisortilsynet og kvalitetskontrollanten adgang til at foretage de undersøgelser, der findes nødvendige, og skal sørge for, at Revisortilsynet og kvalitetskontrollanten får de oplysninger og den bistand, som de anser for nødvendig for at gennemføre kvalitetskontrollen. Revisorer tilknyttet revisionsvirksomheden har tilsvarende forpligtelser over for Revisortilsynet og kontrollanten.</p>	<p>44. § 29, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, affattes således:</p> <p>»Kvalitetskontrollen udføres i overensstemmelse med reglerne i §§ 34-35 b.«.</p>
	<p>45. I § 29, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 28« til: »§§ 28 og 28 a«.</p>
	<p>46. § 29, <i>stk. 3</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> I revisionsvirksomheder, der reviderer regnskaber aflagt af mellemstore og store virksomheder, udføres kvalitetskontrollen med højst 6 års mellemrum. I øvrige revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, udføres kvalitetskontrollen på grundlag af en risikoanalyse. 1. pkt. gælder ikke for kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder omfattet af artikel 26, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«.</p>
	<p>47. I § 29, <i>stk. 4</i>, ændres »Revisortilsynet« til: »Erhvervsstyrelsen«.</p>
	<p>48. I § 29 indsættes efter <i>stk. 4</i>:</p> <p>»<i>Stk. 5.</i> En revisionsvirksomhed omfattet af § 13 a har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af erklæringer omfattet af § 1, stk. 2, afgivet her i landet.«</p>

<p>§ 31. Virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal etablere et revisionsudvalg, jf. dog stk. 4, 5, 7 og 8. Revisionsudvalget skal bestå af medlemmer af tilsynsrådet eller medlemmer af bestyrelsen, der ikke samtidig indgår i virksomhedens direktion. Mindst ét medlem af revisionsudvalget skal både være uafhængig af virksomheden og have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisionsudvalgets opgaver skal i det mindste bestå af følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) At overvåge regnskabsaflæggelsesprocessen, 2) at overvåge, om virksomhedens interne kontrolsystem, eventuelle interne revision og risikostyringssystemer fungerer effektivt, 3) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og 4) at overvåge og kontrollere revisors uaf- 	<p>49. § 31 affattes således:</p> <p>»§ 31. Virksomheder af interesse for offentligheden skal etablere et revisionsudvalg, jf. dog stk. 4, 5, 7 og 8. Udvalget udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, tilsynsråd eller af personer, der er valgt på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ som medlem af udvalget. Flertallet af udvalgets medlemmer skal være uafhængige, medmindre udvalget alene udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsråd. Mindst ét medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision. Udvalgets medlemmer skal samlet set have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et medlem af revisionsudvalget, der af generalforsamlingen eller tilsvarende organ er valgt til at være medlem af virksomhedens revisionsudvalg, er under udførelse af sit hverv som medlem af revisionsudvalget omfattet af samme regulering, som et medlem af revisionsudvalget, der tillige er medlem af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsorgan.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Revisionsudvalgets opgaver skal i det mindste bestå af følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) At underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af den lovpligtige revision, herunder regnskabsaflæggelsesprocessen, 2) at overvåge regnskabsaflæggelsesprocessen og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten, 3) at overvåge, om virksomhedens interne kontrolsystem, eventuelle interne revision og risikostyringssystemer fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen i virksomheden, uden at krænke dens uafhængighed, 4) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v., idet der tages hensyn til resultatet af seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden, 5) at kontrollere og overvåge revisors
---	--

<p>hængighed, jf. § 24, herunder særlig leveringen af yderligere tjenesteydelser til virksomheden.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I virksomheder, som har etableret et revisionsudvalg, skal det øverste ledelsesorgans forslag om valg af revisor baseres på en indstilling fra revisionsudvalget.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomheder omfattet af stk. 1, 1. pkt., kan dog vælge, at revisionsudvalgets funktioner i stedet udøves af det samlede øverste ledelsesorgan. Dette forudsætter, at ingen bestyrelsesmedlemmer samtidig er medlem af direktionen, og at mindst et medlem af det øverste ledelsesorgan både er uafhængigt af virksomheden og har kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Uanset stk. 4 kan virksomheder omfattet af stk. 1, 1. pkt., vælge at lade revisionsudvalgets funktioner udøve af det samlede øverste ledelsesorgan, hvis formanden for bestyrelsen ikke er medlem af direktionen, og hvis virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Et antal heltidsbeskæftigede på 250 medarbejdere, 2) en balance på 43 mio. euro eller 3) en nettoomsætning på 50 mio. euro. <p><i>Stk. 6.</i> I virksomheder, hvor revisionsudvalgets funktioner udøves af det samlede øverste ledelsesorgan, jf. stk. 4 og 5, skal der oplyses</p>	<p>uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i nævnte forordning, og</p> <p>6) at være ansvarlig for proceduren for udvælgelse og indstilling af revisor til valg i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomheder omfattet af stk. 1, 1. pkt., kan dog vælge, at revisionsudvalgets funktioner i stedet udøves af det samlede øverste ledelsesorgan. Dette forudsætter, at ingen bestyrelsesmedlemmer samtidig er medlem af direktionen, og at mindst et medlem af det øverste ledelsesorgan både er uafhængigt af virksomheden og har kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision.</p> <p><i>Stk. 5.</i> En virksomhed, hvis formand for bestyrelsen ikke er medlem af direktionen, kan vælge at lade revisionsudvalgets funktioner udøve af det samlede øverste ledelsesorgan, hvis virksomheden i de foregående tre kalenderår havde en gennemsnitlig markedsværdi på under 100 mio. EUR baseret på kursværdien ved årets udgang, eller virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Et antal heltidsbeskæftigede på 250 medarbejdere, 2) en balance på 43 mio. EUR, eller 3) en nettoomsætning på 50 mio. EUR. <p><i>Stk. 6.</i> I virksomheder, hvor revisionsudvalgets funktioner udøves af det samlede øverste ledelsesorgan, jf. stk. 4 og 5,</p>
---	--

<p>herom i årsrapporten.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Stk. 1-6 gælder ikke for investeringsforeninger og virksomheder, som er dattervirksomheder, hvis modervirksomheden er omfattet af kravene om etablering af revisionsudvalg.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om revisionsudvalg i virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, herunder regler om, at stk. 5 og 7 kan fraviges.</p>	<p>skal der oplyses herom i årsrapporten.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Stk. 1-6 gælder ikke for investeringsforeninger og virksomheder, som er dattervirksomheder, hvis modervirksomheden er omfattet af kravene om etablering af revisionsudvalg.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Virksomheder, hvis eneste formål er at udstede værdipapirer med sikkerhedsstillelse i aktiver som defineret i artikel 2, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 809/2004 om oplysninger i prospekter, er ikke forpligtet til at have et revisionsudvalg. En virksomhed omfattet af 1. pkt. skal i tilfælde af, at den ikke etablerer et revisionsudvalg, offentligt redegøre for årsagerne til, at den ikke finder det hensigtsmæssigt hverken at have et revisionsudvalg eller en bestyrelse eller et tilsynsorgan med ansvar for at udøve et revisionsudvalgs funktioner.«.</p>
<p>§ 32. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er herunder ansvarlig for tilsynet med</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) eksamen og efteruddannelse, jf. § 33, 2) kvalitetskontrol, jf. §§ 34-36, 3) undersøgelser, jf. §§ 37-42, 4) disciplinære sanktioner, jf. §§ 43-47, og 5) samarbejde og udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder, jf. §§ 48 og 49. 	<p>50. § 32 affattes således:</p> <p>»§ 32. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen er herunder ansvarlig for tilsynet med</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) eksamen, jf. § 33 og efteruddannelse, jf. § 4, 2) kvalitetskontrol, jf. §§ 34-35 b, 3) undersøgelser, jf. §§ 37-42, 4) disciplinære sanktioner, jf. §§ 43-47, og 5) samarbejde og udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder, jf. §§ 48 og 49. <p><i>Stk. 3.</i> Erhvervsstyrelsen er endvidere ansvarlig for</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, overholder de pligter, der følger af denne lov, af

<p><i>Stk. 3.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed efter stk. 1 og 2 indhente oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder og forlange nødvendige oplysninger hos revisorer og revisionsvirksomheder, herunder udlevering af arbejdsoplysninger og andre dokumenter vedrørende opgaver udført efter § 1, stk. 2.</p>	<p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og</p> <p>2) overvågning og vurdering af udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed efter stk. 1-3 indhente oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder og forlange nødvendige oplysninger hos revisorer og revisionsvirksomheder, herunder udlevering af arbejdsoplysninger og andre dokumenter vedrørende opgaver udført efter § 1, stk. 2, samt hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter stk. 2. Til brug for udøvelsen af sin virksomhed efter stk. 3 kan styrelsen endvidere indhente nødvendige oplysninger hos virksomheder af interesse for offentligheden.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Stk. 2, nr. 3-5, og stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på revisionsvirksomheder, der er registreret efter § 13 a, stk. 1.«.</p>
--	--

	<p>51. Efter § 32 indsættes:</p> <p>»§ 32 a. Erhvervsstyrelsen nedsætter et revisorråd, som rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder efter § 32, stk. 2 og 3. Revisorrådet bistår endvidere Erhvervsstyrelsen i forhold til reglerne om eksamen for statsautoriserede revisorer m.v., jf. § 33.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisorrådet består af en formand, et medlem fra Erhvervsstyrelsen og 9 andre medlemmer, hvoraf 3 medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen, og 6 medlemmer skal være repræsentanter for investorerne og regnskabsbrugerne. Et flertal af rådets medlemmer, herunder formanden, må ikke være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Revisorrådets formand og medlemmer udpeges af Erhvervsstyrelsen for en periode af indtil 4 år. Formanden udpeges direkte af Erhvervsstyrelsen. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra de relevante organisationer.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Revisorrådet sekretariatsbetjenes af Erhvervsstyrelsen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for udnævnelse af Revisorrådets medlemmer, herunder for medlemmernes kvalifikationer, samt for rådets virke.«.</p>
<p><i>Revisorkommissionen</i></p> <p>§ 33. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nedsætter en revisorkommission, hvis forretningsorden fastsættes af styrelsen. Kommissionen består af 1 formand og 10 andre medlemmer. 5 medlemmer skal være godkendte revisorer, 2</p>	<p>52. <i>Overskriften</i> før § 33 ændres fra: »Revisorkommissionen« til: »Revisoreksamen m.v.«.</p> <p>53. § 33 affattes således:</p> <p>»§ 33. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende eksamener:</p> <p>1) Eksamen for statsautoriserede revisor-</p>

<p>forretningskyndige og 3 særligt sagkyndige med hensyn til henholdsvis skatteret, skifteret og nationaløkonomi. Hverken formanden, de forretningskyndige eller de særligt sagkyndige må være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisorkommissionens formand og medlemmer udpeges af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for en periode af indtil 4 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Revisorkommissionen bistår Erhvervsstyrelsen ved administration af loven, ved afholdelse af eksamen for statsautoriserede revisorer og i forbindelse med fastsættelsen af nærmere regler om efteruddannelse, jf. § 4, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Til at bistå ved afholdelse af eksamen nedsætter Revisorkommissionen en eksamenskommission for statsautoriserede revisorer.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Eksamenskommissionen for statsautoriserede revisorer skal bestå af 3 statsautoriserede revisorer og af 5 eller flere medlemmer, der hverken er statsautoriserede eller registrerede revisorer. Formanden for Eksamenskommissionen skal være medlem af Revisorkommissionen og vælges blandt de medlemmer, der ikke er statsautoriserede revisorer.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere bestemmelser om eksamen for statsautoriserede revisorer, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, herunder betingelserne for at indstille sig til eksamen, eksamenskravene, eksamens afholdelse og bedømmelsen.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan lade Revisorkommissionen bistå den færøske registreringsmyndighed.</p>	<p>rer, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, og § 3 a, stk. 1,</p> <p>2) særlig prøve for personer, som har været uden godkendelse i en årrække, jf. § 9, stk. 3, og</p> <p>3) egnethedsprøve for personer, som i udlandet er godkendt til at udføre lovpligtig revision, jf. § 10, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter endvidere regler om de i stk. 1 nævnte eksamener, herunder regler om kravene til eksamen, eksamens afholdelse og bedømmelse, hvem der forestår afholdelsen af eksamener, samt grundlaget for betaling for aflæggelse af disse eksamener.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset § 48, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen til den, der forestår afholdelsen af eksamen efter stk. 2, videregive de oplysninger, der er nødvendige for dennes varetagelse af opgaven.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervsstyrelsen kan beslutte, at der skal ydes bistand vedrørende eksamen til den færøske registreringsmyndighed.«.</p>
<p><i>Revisortilsynet</i></p> <p>§ 34. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nedsætter et revisortilsyn, hvis forretningsorden ud-</p>	<p>54. Overskriften før § 34 ændres fra: »Revisortilsynet« til: »Kvalitetskontrol«.</p> <p>55. § 34, stk. 1 og stk. 2, ophæves.</p>

<p>stedes af styrelsen. Revisortilsynet består af 1 formand og af 8 andre medlemmer. 4 medlemmer skal være godkendte revisorer, og 4 skal være repræsentanter for regnskabsbrugerne. Formanden og repræsentanterne for regnskabsbrugerne må ikke være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Revisortilsynets formand og medlemmer udpeges af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for en periode af indtil 4 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Revisortilsynet skal sikre, at kvalitetskontrollen efter § 29 gennemføres i overensstemmelse med lovens regler. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udarbejder nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse. Styrelsen kan herunder fastsætte særlige regler for kvalitetskontrollen af revisionsvirksomheder, der udfører revision i virksomheder, som er nævnt i § 21, stk. 3.</p>	<p>56. § 34, stk. 3, der bliver stk. 1, affattes således:</p> <p>»§ 34. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for gennemførelsen af kvalitetskontrollen efter § 29. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse. Styrelsen kan herunder fastsætte særlige regler for kvalitetskontrollen af revisionsvirksomheder, der udfører revision i virksomheder af interesse for offentligheden. Erhvervsstyrelsen kan uddelegere udførelsen af kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der ikke udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden.«.</p> <p>Stk. 4-5 bliver herefter stk. 2-3.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> De i stk. 3 omhandlede regler for gennemførelsen af kvalitetskontrol skal bl.a. indeholde regler for,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvem der kan udføre kvalitetskontrol, 2) udvælgelse af kvalitetskontrollanter, jf. § 35, 3) udvælgelse af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol og 4) omfanget og gennemførelsen af kvalitetskontrollen. 	<p>57. § 34, stk. 4, der bliver stk. 2, affattes således:</p> <p>»Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede regler for gennemførelsen af kvalitetskontrol skal bl.a. indeholde regler for,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvem der kan udføre kvalitetskontrol, 2) udvælgelse af kvalitetskontrollanter til gennemførelse af kvalitetskontrolbesøg, jf. § 35, 3) udvælgelse af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol. 4) omfanget og gennemførelsen af kvalitetskontrol, og 5) offentliggørelse af resultatet af kvalitetskontrollen.«.

<p><i>Stk. 5.</i> Udgifterne til kvalitetskontrollen udredes foreløbig af Revisortilsynet, men afholdes af den revisionsvirksomhed, der er blevet kvalitetskontrolleret. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter nærmere regler om betalingen.</p>	<p>58. I § 34, stk. 5, der bliver stk. 3, ændres »Revisortilsynet« og »Erhvervs- og Selskabsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen«.</p>
<p>§ 35. Revisortilsynet godkender de revisorer, der for en 5-årig periode kan udføre kvalitetskontrol, jf. § 34, stk. 4, nr. 1. Disse benævnes kvalitetskontrollanter. Tilsynet fører en liste over kvalitetskontrollanterne. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan i konkrete tilfælde udpege andre end revisorer som kvalitetskontrollanter. Kvalitetskontrollanter skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kvalitetskontrollen skal udføres i overensstemmelse med de regler, der er udstedt herom, jf. § 34, stk. 3 og 4.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Efter afslutningen af kvalitetskontrollen udfærdiger kvalitetskontrollanten en rapport, der skal indsendes til Revisortilsynet. Rapporten skal indeholde en beskrivelse af kontrollens genstand, art og omfang samt en vurdering af kontrolresultatet. Udføres kontrollen af en revisor, udfærdiges rapporten i form af en erklæring efter § 1, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Revisortilsynet kan forlange de oplysninger fra kvalitetskontrollanten og den kontrollerede, der er nødvendige, for at tilsynet kan tage stilling til, om der foreligger fejl, mangler eller forbedringsområder hos den kontrollerede. Revisortilsynet kan ligeledes forlange de oplysninger fra kvalitetskontrollanten, som er nødvendige, for at Revisortilsynet kan føre en sag for Revisornævnet. Revisortilsynet kan, hvor det skønnes nødvendigt, selv udføre kontrolbesøg eller deltage i et kontrolbesøg sammen med en kvalitetskontrollant, jf. dog stk. 5.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Revisortilsynet udfører kvalitetskon-</p>	<p>59. § 35 affattes således:</p> <p>»§ 35. Kvalitetskontrollen udføres i henhold til regler fastsat i medfør af § 34, stk. 1 og 2. Som led i gennemførelsen af kvalitetskontrollen udføres kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomheden. Kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden, udføres af kvalitetskontrollanter, der er ansat i Erhvervsstyrelsen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved kvalitetskontrolbesøg i andre revisionsvirksomheder end de i stk. 1 nævnte, der udfører opgaver efter § 1, stk. 2, bistår Erhvervsstyrelsen af kvalitetskontrollanter, der er godkendt efter 2. pkt. Erhvervsstyrelsen godkender som kvalitetskontrollanter de revisorer, der for en 5-årig periode kan udføre kvalitetskontrol, jf. § 34, stk. 2, nr. 2. Erhvervsstyrelsen kan, hvor det skønnes nødvendigt, selv udføre kontrolbesøg eller deltage i et kontrolbesøg sammen med en kvalitetskontrollant. Erhvervsstyrelsen kan i konkrete tilfælde udpege andre end revisorer som kvalitetskontrollanter.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kvalitetskontrollanter skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, er underkastet regler om revisors uafhængighed, jf. § 24.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Efter gennemførelsen af kvalitetskontrolbesøget udført af kvalitetskon-</p>

<p>trollen i revisionsvirksomheder, der udfører opgaver efter § 1, stk. 2, i virksomheder omfattet af § 21, stk. 3. Kvalitetskontrollen udføres af kvalitetskontrollanter, der er ansat i Erhvervsstyrelsen. Kvalitetskontrollanterne skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol. Kvalitetskontrollen skal udføres i henhold til regler fastsat i medfør af § 34, stk. 3. § 34, stk. 5, og regler fastsat i medfør heraf finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Revisortilsynet tager stilling til, om kontrollen hos den kontrollerede giver anledning til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afslutning af kontrollen uden yderligere bemærkninger, 2) påtale uden yderligere opfølgning før det næste ordinære kontrolbesøg eller 3) påtale med kontrolbesøg, som skal afklare, om påtalen er fulgt. <p><i>Stk. 7.</i> Revisortilsynet tager endvidere stilling til, om der er fundet fejl eller mangler hos de kontrollerede, som giver anledning til indbringelse for Revisornævnet, jf. § 43.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Revisortilsynet udgiver årligt en redegørelse om tilsynets arbejde.</p>	<p>trollanter godkendt af Erhvervsstyrelsen rapporterer kvalitetskontrollanten om kvalitetskontrolbesøget til Erhvervsstyrelsen. Rapporteringen skal indeholde en beskrivelse af kontrollens genstand, art og omfang og en vurdering af kvalitetsstyringssystemet samt udførelsen af og uafhængigheden i forbindelse med opgaver efter § 1, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger fra kvalitetskontrollanten og den kontrollerede, der er nødvendige, for at styrelsen kan tage stilling til, om der foreligger fejl, mangler eller forbedringspunkter hos den kontrollerede. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes forlange de oplysninger fra kvalitetskontrollanten, som er nødvendige for, at styrelsen kan føre en sag for Revisornævnet.«.</p>
	<p>60. Efter § 35 indsættes:</p> <p>»§ 35 a. Som afslutning på kvalitetskontrollen udfærdiger Erhvervsstyrelsen en rapport til den kontrollerede indeholdende de væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen. Erhvervsstyrelsen tager på grundlag af den gennemførte kvalitetskontrol stilling til, om kvalitetskontrollen hos den kontrollerede giver anledning til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afslutning af kvalitetskontrollen uden yderligere opfølgning, eller 2) en opfølgende kvalitetskontrol, der skal afklare, om, der er fulgt op på henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen.

	<p><i>Stk. 2.</i> Efter henstilling fra Erhvervsstyrelsen udarbejder den kontrollerede en handlingsplan, der danner grundlag for den følgende kvalitetskontrol. Handlingsplanen skal godkendes af Erhvervsstyrelsen.</p> <p>§ 35 b. Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen ikke følges. Styrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden, jf. § 34, stk. 2, nr. 5. Erhvervsstyrelsen kan bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.</p> <p><i>Stk.2.</i> Erhvervsstyrelsen udgiver årligt en redegørelse om styrelsens arbejde med kvalitetskontrollen.«.</p>
<p>§ 36. Medlemmerne af Revisortilsynet, kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, er underkastet regler om revisors uafhængighed, jf. § 24.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f finder anvendelse for medlemmerne af Revisortilsynet, kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, med hensyn til oplysninger om en fysisk eller juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under iagttagelse af deres arbejde bliver bekendt med.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan kvalitetskontrollanterne videregive oplysninger til Revisortilsynet, ligesom Revisortilsynet og kvalitetskontrollanterne kan videregive oplysninger til Revisornævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan Revisortilsynet, kvalitetskontrollanterne og</p>	<p>61. § 36 ophæves.</p>

<p>andre, som har været inddraget i arbejdet med kvalitetskontrollen videregive oplysninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 32, stk. 3.</p>	
<p>§ 37. Hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderer, at der er en risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har overtrådt eller vil overtræde bestemmelser i eller efter denne lov, kan styrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Dette gælder ikke en erklæring efter § 1, stk. 3. Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.</p> <p>Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan træffe beslutning om anvendelse af ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1.</p> <p>Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1.</p>	<p>62. § 37 affattes således:</p> <p>»§ 37. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at der er risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, en virksomhed af interesse for offentligheden, et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan Erhvervsstyrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Dette gælder ikke en erklæring efter § 1, stk. 3. Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.</p> <p>Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er risiko for, at en virksomhed af interesse for offentligheden, et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed har overtrådt eller vil overtræde lovbestemmelser, der gennemfører artikel 37 og 38 i direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014.</p> <p>Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan endvidere iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis der i forbindel-</p>

	<p>se med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed eller en virksomhed af interesse for offentligheden, et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed har overtrådt de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om anvendelse af ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Erhvervsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske revisionsvirksomheder, der er omfattet af § 13 a.«.</p>
§ 38. ---	<p>63. I § 38 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Ved undersøgelser, der involverer virksomheder af interesse for offentligheden, kan Erhvervsstyrelsen kræve tilsvarende oplysninger vedrørende den lovpålagte revision af den reviderede virksomhed, af personer, som er involveret i eller har forbindelse med revisor eller revisionsvirksomheden, samt af tredjeparter, som har fået overdraget opgaver af revisor eller revisionsvirksomheden.«.</p>
<p>§ 40. Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervs- og Selskabsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at give en påtale, 2) at påbyde, at overtrædelser skal bringes til ophør, eller 3) at indbringe revisor, revisionsvirksomheden eller begge for Revisor-nævnet, jf. § 43. 	<p>64. § 40 affattes således:</p> <p>»§ 40. Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afslutning af undersøgelsen uden yderligere bemærkninger, 2) at give en påtale, 3) at påbyde, at overtrædelse skal bringes til ophør, 4) at indbringe revisor, revisionsvirksomheden, eller begge for Revisor-nævnet, jf. § 43, eller

	<p>5) et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, en virksomhed af interesse for offentligheden eller begge for Revisornævnet, jf. § 44 a.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen offentliggør en afgørelse efter stk. 1, nr. 3, jf. § 47 a.«.</p>
<p>§ 41. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan bestemme, at resultatet af undersøgelsen efter § 40 skal offentliggøres, og i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på Erhvervs- og Selskabsstyrelsens hjemmeside.</p>	<p>65. § 41 ophæves.</p>
<p>§ 42. Medlemmer af en revisionsvirksomheds bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ og revisorer kan af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at</p> <p>1)-2) ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>66. I § 42, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »revisorer«: »samt medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden,«.</p>
<p>§ 43. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nedsætter et revisornævn, hvis forretningsorden udstedes af styrelsen. ---</p>	<p>67. I § 43, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, udgår: », hvis forretningsorden udstedes af styrelsen« og som nyt <i>3. pkt.</i> indsættes: »Blandt regnskabsbrugerne udpeges 2 medlemmer med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden.«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende statsautoriserede revisorer skal foruden formanden eller næstformanden deltage mindst 1 statsautoriseret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne. Ved nævnets behandling af en sag vedrørende registrerede revisorer skal foruden formanden eller næstformanden deltage mindst 1 registreret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne. Deltager flere medlemmer, skal antallet af revisorer svare til antallet af repræsentanter for regn-</p>	<p>68. § 43, <i>stk. 2</i>, affattes således:</p> <p>»Ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende statsautoriserede revisorer skal foruden formanden eller en næstformand deltage mindst 1 statsautoriseret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne. Ved nævnets behandling af en sag vedrørende registrerede revisorer skal foruden formanden eller en næstformand deltage mindst 1 repræsentant for regnskabsbrugerne og mindst 1 revisor, der så vidt muligt skal være registreret revisor.</p>

<p>skabsbrugerne. I sager, hvor rettighedsfrakendelse kan komme på tale, jf. § 44, stk. 2 og 4, skal foruden formanden altid medvirke mindst 2 statsautoriserede henholdsvis registrerede revisorer og et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne.</p>	<p>Deltager flere medlemmer, skal antallet af revisorer svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4 og 6, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, kan komme på tale, skal foruden formanden eller en næstformand altid medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> --- Tilsvarende gælder klager over revisorer, som er registreret efter § 11, stk. 2, og klager over forhold nævnt i § 44, stk. 2, 2. pkt. ---</p>	<p>69. I § 43, <i>stk. 3, 2. pkt.</i>, ændres: »§ 44, stk. 2, 2. pkt.« til: »§ 44, stk. 4, 2. pkt.«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Klager over revisionsvirksomheder vedrørende forhold som nævnt i § 44, stk. 4, 3. pkt., kan indbringes for Revisornævnet.</p>	<p>70. § 43, <i>stk. 4</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Klager over revisionsvirksomheder og udenlandske revisionsvirksomheder, der er omfattet af § 13 a, vedrørende forhold som nævnt i § 44, stk. 6, 4. pkt., kan indbringes for Revisornævnet.«.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> En revisionsvirksomhed kan af Revisortilsynet indbringes for Revisornævnet, hvis virksomheden ikke har opstillet retningslinjer for uafhængighed, jf. § 24, stk. 6, ikke har et kvalitetsstyringssystem, jf. § 28, eller der i øvrigt i forbindelse med udførelsen af kvalitetskontrol er fundet fejl eller mangler hos virksomheden, som efter Revisortilsynets opfattelse giver anledning til, at sagen bør indbringes for nævnet. En revisionsvirksomhed kan endvidere indbringes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvis styrelsen i forbindelse med en undersøgelse, jf. § 37, finder fejl og mangler hos virksomheden, som efter styrelsens opfat-</p>	<p>71. § 43, <i>stk. 5</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 5.</i> En revisionsvirksomhed kan indbringes for Revisornævnet af Erhvervsstyrelsen, hvis styrelsen i forbindelse med en kvalitetskontrol, jf. § 29, eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. § 37, finder fejl og mangler hos virksomheden, som efter styrelsens opfattelse giver anledning hertil, herunder, hvis virksomheden ikke har opstillet retningslinjer for uafhængighed, jf. § 24, stk. 6, ikke har et kvalitetsstyringssystem, jf. § 28 og 28 a, eller der i øvrigt i forbindelse med udførelsen af kvalitetskontrol er fundet fejl eller mangler hos virksomheden, som efter styrelsens opfattelse giver anledning</p>

<p>telse giver anledning hertil.</p> <p><i>Stk. 6.</i> --- Er en klage over en revisor eller revisionsvirksomhed indbragt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Skatteministeriet, anklagemyndigheden, FSR – danske revisorer eller Revisortilsynet, skal Revisor-nævnet behandle klagen. ---</p> <p><i>Stk. 7.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at klageren skal betale et gebyr til Revisornævnet for at få behandlet en klage. Der skal ikke betales gebyr for klager, der er indbragt efter stk. 6, 2. og 3. pkt.</p>	<p>til, at sagen bør indbringes for nævnet. Revisornævnet kan behandle en klage, der er indbragt efter 1. pkt. eller efter stk. 4, uanset om revisionsvirksomheden ved indbringelsen af klagen fortsat er godkendt efter § 13 eller registreret efter § 13 a.«.</p>
	<p>72. I § 43, <i>stk. 6</i>, indsættes som 2. <i>pkt.</i>:</p> <p>»Afvisning kan endvidere ske af en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent.«.</p> <p>2.-3. pkt. bliver 3.-4. pkt.</p>
	<p>73. I § 43, <i>stk. 6</i>, 2. <i>pkt.</i>, der bliver 3. <i>pkt.</i>, ændres: », FSR - danske revisorer eller Revisortilsynet« til: »eller FSR - danske revisorer«.</p>
	<p>74. § 43, <i>stk. 7</i>, ophæves.</p>
<p>§ 44. ---</p>	<p>75. I § 44, <i>stk. 1</i>, indsættes som 2. <i>pkt.</i>:</p> <p>»Er revisors tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 600.000 kr.«.</p> <p>76. I § 44 indsættes efter stk. 1 som nyt stk. 2 og 3:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Har en revisor gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udøvelsen af sin virksomhed, kan Revisornævnet betinget frakende vedkommende godkendelsen som revisor. Betinget frakendelse sker på vilkår, at vedkommende i en prøvetid på op til fem år regnet fra Revisornævnets afgørelse ikke tilsidesætter god revisorskik under</p>

	<p>sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal frakendes godkendelsen. Indbringer revisor senest 4 uger efter afgørelsens meddelelse Revisornævnets afgørelse for domstolene, og stadfæster retten afgørelsen om betinget frakendelse, regnes prøvetiden fra endelig dom. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden. Begår revisor i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af godkendelsen, fastsætter Revisornævnet en fælles frakendelse for dette forhold og det tidligere påkendte forhold.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Har en revisor gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller udøvelse af funktioner i en revisionsvirksomhed, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til tre år kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Udføre eller kontrollere udførelsen af en revision, 2) udøve funktioner i en revisionsvirksomhed, eller 3) udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.«. <p>Stk. 2-7 bliver herefter stk. 4-9.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> --- Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>77. I § 44, <i>stk. 2</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, affattes <i>3. pkt.</i> således:</p> <p>»Ved afgørelsen lægger Revisornævnet afgørende vægt på, at revisor, jf. § 16, <i>stk. 1</i>, er offentlighedens tillidsrepræsentant.«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> --- En afgørelse efter <i>3. pkt.</i> skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Formanden for Revisornævnet kan i</p>	<p>78. I § 44, <i>stk. 4</i>, der bliver <i>stk. 6</i>, indsættes som <i>2. pkt.</i>:</p> <p>»Er revisionsvirksomhedens ansvar efter § 43, <i>stk. 5</i>, eller medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter, jf. <i>stk. 1</i>, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 1.500.000 kr.«.</p>

<p>større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.</p>	<p>2. og 3. pkt. bliver herefter 3. og 4. pkt. 4. pkt., ophæves.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Revisornævnets kendelser skal offentliggøres.</p>	<p>79. § 44, stk. 6, der bliver stk. 8, affattes således:</p> <p>»Stk. 8. Revisornævnets kendelser offentliggøres, jf. § 47 c.«.</p>
<p><i>Stk. 7.</i> Bøder pålagt i medfør af stk. 1 og 4 tillægges udpantningsret.</p>	<p>80. I § 44, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres: »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 6«</p> <p>81. I § 44 indsættes efter <i>stk. 7</i>, der bliver stk. 9, som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 10. En afgørelse efter stk. 3 og 4, samt efter stk. 6, 4. pkt., skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.«.</p>
	<p>82. Efter § 44 indsættes:</p> <p>»§ 44 a. Revisornævnet behandler klager vedrørende tilsidesættelse af forpligtelser efter denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden, eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Tilsvarende behandler Revisornævnet klager vedrørende tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden, eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg, som følge af regler, der gennemfører artikel 38 i direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april</p>

	<p>2014.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved Revisornævnets behandling af en sag omfattet af stk. 1 skal foruden formanden eller en næstformand deltage mindst 1 statsautoriseret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden. Deltager flere medlemmer, skal antallet af revisorer svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor nedlæggelse af forbud kan komme på tale, jf. § 44b, stk. 2, skal foruden formanden eller en næstformand medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer og et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager omfattet af 3. pkt. kan Revisornævnet kun træffe afgørelse om nedlæggelse af forbud, når der under sagen af klager er nedlagt påstand herom.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klager omfattet af stk. 1, kan indbringes af Erhvervsstyrelsen eller af den, der har en retlig interesse i det forhold, som klagen angår. Har klager ikke en retlig interesse, eller skønnes en klage på forhånd grundløs, kan Revisornævnet eller formanden afvise klagen. Afvisning kan endvidere ske af en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence eller er indgivet for sent. Er en klage indgivet af Erhvervsstyrelsen eller anden offentlig myndighed, skal nævnet behandle klagen.</p> <p>§ 44 b. En virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, der tilsidesætter en pligt, der følger af denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan Revisornævnet tildele en advarsel eller pålægge en bøde på ikke over 300.000 kr. Tilsvarende gælder for tilsidesættelse af en pligt, der følger af</p>
--	---

	<p>regler, der gennemfører artikel 38 i direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Har en person omfattet af stk. 1 gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse af pligter som nævnt i stk. 1, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til tre år i virksomheder af interesse for offentligheden, kan være medlem af et eller flere af følgende selskabsorganer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det øverste ledelsesorgan. 2) Direktion. 3) Revisionsudvalg. <p><i>Stk. 3.</i> En afgørelse efter stk. 2, skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bøder pålagt i medfør af stk. 1 tillægges udpantningsret.«.</p>
<p>§ 45. Revisornævnet kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en frakendelse foretaget efter § 44, stk. 2 eller 4. Er denne sket indtil videre, og afslår nævnet ansøgning om ophævelse af frakendelsen, kan revisoren henholdsvis revisionsvirksomheden forlange afgørelsen prøvet ved retten, hvis der er forløbet 5 år efter frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest er nægtet ved dom. § 44, stk. 2, 3. pkt., stk. 4, 4. pkt., og § 52, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>83. § 45 affattes således:</p> <p>»§ 45. Revisornævnet kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, frakendelse efter § 44, stk. 4 eller 6, eller et forbud nedlagt efter § 44 b, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Er en frakendelse sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, kan revisor henholdsvis revisionsvirksomheden forlange afgørelsen prøvet ved retten, hvis der er forløbet 5 år efter frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest er nægtet ved dom. § 44, stk. 10, og § 52 finder tilsvarende anvendelse.«.</p>
<p>§ 47. ---</p>	<p>84. I § 47 indsættes som <i>stk. 1</i>:</p> <p>»§ 47. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om Revisornæv-</p>

	<p>net, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berømmelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, samt offentliggørelse af nævnets kendelser. Der betales ikke gebyr for klager, der er indbragt efter § 43, stk. 6, 3. og 4. pkt., eller efter § 44 a, stk. 3, af Erhvervsstyrelsen eller af anden offentlig myndighed.«.</p> <p>Stk. 1 bliver herefter stk. 2.</p>
	<p>85. Efter § 47 indsættes i <i>kapitel 9</i>:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Offentliggørelse</i></p> <p>§ 47 a. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 40, stk. 1, nr. 3. Afgørelser vedrørende fysiske personer offentliggøres i anonymiseret form.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelser vedrørende en juridisk person offentliggøres med oplysning om identiteten på den juridiske person, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Anonymisering af identiteten på en juridisk person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Offentliggøres afgørelsen inden udløbet af klagefristen i § 51, stk. 1, eller påklages afgørelsen til Erhvervsankenævnet, skal offentliggørelsen efter stk. 1, 1. pkt., indeholde oplysning om status og resultatet.</p> <p>§ 47 b. Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre, at en undersøgelse efter § 37 iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter § 40.</p>

	<p><i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen bestemmer, i hvilken form offentliggørelsen efter stk. 1 sker. Offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.</p> <p>§ 47 c. Revisornævnet offentliggør på nævnets hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 1-4 og 6, samt § 44 b, stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kendelser vedrørende fysiske personer offentliggøres i anonymiseret form med undtagelse af kendelser, hvor der nedlægges forbud eller sker frakendelse af revisors godkendelse, jf. § 44, stk. 3-4 og § 44 b, stk. 2. Kendelser efter § 44, stk. 3-4 og § 44 b, stk. 2, anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionerne har virkning, dog senest fem år efter datoen for offentliggørelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For kendelser vedrørende juridiske personer, finder § 47 a, stk. 2-3, tilsvarende anvendelse. Kendelser efter § 44, stk. 6, 4. pkt., anonymiseres dog efter udløbet af den periode for hvilken sanktionen har virkning, dog senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Offentliggøres kendelsen inden udløbet af fristerne nævnt i § 52, stk. 1, og § 52 a, eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen efter stk. 1 indeholde oplysning om status og resultatet af indbringelsen for domstolene.«.</p>
<p>§ 48. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter desuden personer, der udfører serviceopgaver for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, eksperter, der handler på Erhvervs- og Selskabsstyrelsens</p>	<p>86. § 48, stk. 1, affattes således:</p> <p>»§ 48. Erhvervsstyrelsens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter desuden personer, der udfører serviceopgaver for Erhvervsstyrelsen, enhver, der er beskæftiget med og som ind-</p>

<p>vegne, og personer, der ledsager Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 39, stk. 4. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>drages i arbejdet med en kvalitetskontrol, eksperter, der handler på Erhvervsstyrelsens vegne, og personer, der ledsager Erhvervsstyrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 39, stk. 4. Det i 1. pkt. anførte gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Uanset stk. 1 og 3 kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver efter denne lov, 2) Fondsrådet og dets sekretariat, 3) andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, 4) tilsynsmyndigheder for revisorer og revisionsvirksomheder i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, som EU har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, eller 5) tilsynsmyndigheder for revisorer og revisionsvirksomheder i andre lande end de i nr. 4 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 5 og 6. 	<p>87. § 48, stk. 4, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Uanset stk. 1 og 3 kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Erhvervsstyrelsen til varetagelse af styrelsens øvrige tilsynsforpligtelser, 2) Revisornævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov, 3) Finanstilsynet til varetagelse af dets opgaver efter den finansielle lovgivning og årsregnskabsloven, 4) andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, 5) tilsynsmyndigheder for revisorer og revisionsvirksomheder i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, eller 6) tilsynsmyndigheder for revisorer og revisionsvirksomheder i andre lande end de i nr. 5 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 5 og 6.«.
<p><i>Stk. 5.</i> Videregivelse efter stk. 4, nr. 5, kan alene ske</p> <p>1)-5) ---</p> <p><i>Stk. 6. ---</i></p>	<p>88. I § 48, stk. 5, ændres »Videregivelse efter stk. 4, nr. 5« til: »Videregivelse efter stk. 4, nr. 6«.</p>
<p><i>Stk. 7.</i> Uanset stk. 4 kan oplysninger, som</p>	<p>89. § 48, stk. 7 affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 7.</i> Uanset stk. 4 kan oplysninger,</p>

<p>Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene videregives til Revisortilsynet, Revisornævnet og anklagemyndigheden.</p>	<p>som Erhvervsstyrelsen har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.«.</p>
	<p>90. I § 48 indsættes efter <i>stk. 7</i> som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 8.</i> Alle, der i henhold til <i>stk. 4</i> modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligt efter <i>stk. 1</i>.</p> <p>»<i>Stk. 9.</i> Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Erhvervsstyrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af revisorlovgivningen eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«.</p>
<p>§ 49. --- <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>91. I § 49 indsættes efter <i>stk. 4</i> som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 5.</i> Bestemmelserne i <i>stk. 1-4</i> finder tilsvarende anvendelse på revisionsvirksomheder, der er godkendt efter regler, der gennemfører Europaparlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber i et andet EU-land eller et EØS-land, og som ansøger om registrering i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder efter § 13 a.«.</p> <p><i>Stk. 5</i> bliver herefter <i>stk. 6</i>.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger</p>	<p>92. I § 49, <i>stk. 5</i>, der bliver <i>stk. 6</i>, ændres »<i>stk. 1.</i>« til: »<i>stk. 1 og 5.</i>«.</p>

med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.		
<p>§ 50. --- Gebyret for kvalitetskontrol fastsættes særskilt for henholdsvis revisorer, der er tilknyttet revisionsvirksomheder, der reviderer virksomheder omfattet af § 21, stk. 3, og revisorer, der er tilknyttet andre revisionsvirksomheder.</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>		<p>93. I § 50, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »virksomheder omfattet af § 21, stk. 3« til: »virksomheder af interesse for offentligheden«.</p>
		<p>94. I § 50 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Erhvervsstyrelsen kan bestemme, at revisionsvirksomheder, der er omfattet af § 13 a eller § 15, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af kvalitetskontrollen, undersøgelser og Revisornævnet.«.</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>
<p>§ 50 c. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, Revisorkommissionen, Revisortilsynet eller Revisornævnet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p>§ 50 d. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Revisorkommissionen, Revisortilsynet og Revisornævnet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. § 50 a, stk. 2 og 3, og § 50 b finder tilsvarende anvendelse.</p>		<p>95. I § 50 <i>c, stk. 1, 1. pkt.</i>, og § 50 <i>d</i> ændres »Revisorkommissionen, Revisortilsynet« til: »Revisorrådet«.</p>

<p>§ 51. Afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelser truffet efter §§ 37-39 kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 50 a.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser truffet af Revisorkommissionen, Revisortilsynet eller Revisornævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p>96. § 51 affattes således:</p> <p>»§ 51. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven, forskrifter udstedt i medfør af loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelser truffet efter § 29, §§ 34-35 b, §§ 37-39 samt § 47a, stk. 2 og § 47b, stk. 1-2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser truffet af Revisorrådet og Revisornævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.</p>
<p>§ 52. En afgørelse efter § 8, stk. 1, og § 44, stk. 2 og stk. 4, 3. pkt., kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for retten. Anmodning herom skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Styrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 44, stk. 2 og stk. 4, 3.</p>	<p>97. I § 52, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 44, stk. 2 og stk. 4, 3. pkt.,« til »§ 44, stk. 3 og 4, § 44, stk. 6, 4. pkt. og § 44 b, stk. 2,«.</p>
	<p>98. I § 52, indsættes efter stk. 3 som nyt stk. 4:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 44, stk. 3, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udføre revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed og udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden. Hvis nævnets afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.«.</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>

<p>pkt., har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som statsautoriseret henholdsvis registreret revisor, eller at der ikke må afgives erklæringer igennem den pågældende revisionsvirksomhed. ---</p>	<p>99. I § 52, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres i 1. pkt. »§ 44, stk. 2 og stk. 4, 3. pkt.,« til »§ 44, stk. 4, og § 44, stk. 6, 4. pkt.«.</p>
	<p>100. I § 52, indsættes som stk. 6:</p> <p>»Stk. 6. Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke i en virksomhed af interesse for offentligheden kan udøve funktioner som bestyrelsesmedlem, som medlem af direktionen og som medlem af et revisionsudvalg. Hvis nævnets afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.«.</p>
	<p>101. Efter § 52 indsættes i <i>kapitel 10</i>:</p> <p>»§ 52 a. Indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske senest fire uger efter, at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives inden seks måneder efter, at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sag dog være anlagt inden 4 uger.</p> <p>Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3 eller 4, § 44, stk. 6, 4. pkt. eller § 44 b, stk. 2.«.</p>
<p>§ 54. Overtrædelse af § 5, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 17, stk. 1 og 2, §§ 20-26 og § 31, stk. 1, 3, 4 og 6, straffes med bøde.</p>	<p>102. § 54, stk. 1, affattes således:</p> <p>»Overtrædelse af § 5, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 13a, stk. 2, § 17, stk. 1 og 2, § 20, §§ 22-24, § 24 c, § 26, § 31, stk. 1, 1. pkt., og § 31, stk. 4 og 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er for-</p>

<p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>skyldt efter anden lovgivning. På samme måde straffes overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«.</p>
<p><i>Stk. 7. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.</i></p>	<p>103. I § 54, indsættes efter stk. 6 som nyt stk. 7:</p> <p>»<i>Stk. 7.</i> En person, der handler i strid med et overfor denne nedlagt forbud efter § 44, stk. 3, eller § 44 b, stk. 2, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«.</p> <p>Stk. 7 bliver herefter stk. 8.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p>
	<p>I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, foretages følgende ændringer:</p>
<p>¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12,</p>	<p>1. I <i>Fodnoten</i> til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196,«.</p>

<p>dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007 om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF, og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 47, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009 om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF, for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013</p>	
--	--

<p>om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.</p>	
<p>§ 93. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> En generalforsamling, som er indkaldt af Erhvervsstyrelsen, ledes af en person, som styrelsen har bemyndiget dertil, og det centrale ledelsesorgan skal udlevere denne kapitalselskabets ejerbog, generalforsamlingsprotokol og revisionsprotokol, hvis der i henhold til lov om godkendte revisorer eller anden lovgivning er krav om at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med kapitalselskabet har ført en revisionsprotokol. Udgifterne ved generalforsamlingen udlægges af Erhvervsstyrelsen, men afholdes endeligt af kapitalselskabet.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>2. § 93, stk. 3, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> En generalforsamling, som er indkaldt af Erhvervsstyrelsen, ledes af en person, som styrelsen har bemyndiget dertil, og det centrale ledelsesorgan skal udlevere kapitalselskabets ejerbog, generalforsamlingsprotokol og revisionsprotokol, hvis revisor fører en sådan. Udgifterne ved generalforsamlingen udlægges af Erhvervsstyrelsen, men afholdes endeligt af kapitalselskabet.«.</p>
<p>§ 129. Medlemmerne af det øverste ledelses-</p>	<p>3. § 129 affattes således:</p> <p>»Medlemmerne af det øverste ledelsesor-</p>

		yderligere mindst én revisor til at udføre revisionen.«.
<p>§ 146. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Fratræder selskabets revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, jf. § 144, stk. 1, eller ophører funktionen på anden måde, jf. stk. 1, og er der ingen suppleant til at indtræde i dennes sted, skal det centrale ledelsesorgan snarest foranledige valg af ny revisor efter § 144, stk. 1. ---</p>		<p>7. I § 146, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »på anden måde, jf. stk. 1«: »og 4«.</p>
		<p>8. I § 146 indsættes efter stk. 3 som nye <i>stk. 4-6</i>:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> I kapitalselskaber, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan den valgte revisor, jf. § 144, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af en eller flere kapitalejere i kapitalselskaber, som tilsammen repræsenterer mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af selskabskapitalen samt af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Sag om afsættelse af selskabets revisor efter stk. 4 anlægges mod selskabet og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisor skal afsættes, til følge, fratræder revisor, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Erhvervsstyrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens it-system.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Afsættes selskabets revisor i medfør af stk. 4, finder stk. 2, 3. pkt., og stk. 3 tilsvarende anvendelse.«.</p>
<p>§ 147. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisor skal endvidere påse, om selskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at udarbejde forretningsorden og til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, samt om reglerne om forelæggelse og underskrivelse</p>		<p>9. § 147, <i>stk. 2</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Revisor skal endvidere påse, om selskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at udarbejde forretningsorden og til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, samt om reglerne om fore-</p>

af revisionsprotokollen er overholdt. <i>Stk. 3. ---</i>		læggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan.«.
		§ 3
		I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 738 af 1. juni 2015 og § 2 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:
		<p>1. <i>Fodnoten</i> til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder affattes således:</p> <p>»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196,«.</p>
		<p>2. Efter § 11 indsættes:</p> <p>»§ 11 a. Bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i aftale, som begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet i en virksomhed omfattet af denne lov, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, er ugyldige.</p> <p>§ 11 b. Uanset artikel 17, stk. 1, i Euro-</p>

	<p>pa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan generalforsamlingen i en virksomhed omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, vælge samme revisor i maksimalt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 20 år, hvis en udbudsprocedure er gennemført i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2-5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, med virkning for revisionen efter udløbet af en varighed på 10 år, eller 2) 24 år, hvis generalforsamlingen efter udløbet af en varighed på 10 år vælger yderligere mindst én revisor til at udføre revisionen.«.
<p>§ 19. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>3. I § 19 indsættes som <i>stk. 3 og 4</i>:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> I en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden samt af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Sag om afsættelse af virksomhedens revisor efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisor skal afsættes, til følge, fratræder revisor, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Erhvervsstyrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens it-system.«.</p>

<p>§ 19 e. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> En generalforsamling eller lignende forsamling, som er indkaldt efter stk. 1, ledes af en person, som tilsynsmyndigheden har bemyndiget dertil. Virksomhedens ledelse skal til tilsynsmyndigheden udlevere det materiale, der er nødvendigt, for at indkaldelse kan ske i overensstemmelse med vedtægten. Generalforsamlingsprotokol og revisionsprotokol skal endvidere udleveres, sidstnævnte dog kun, hvis der i henhold til lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder eller anden lovgivning er krav om at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med virksomheden har ført en revisionsprotokol.</p> <p><i>Stk. 3-4. ---</i></p>	<p>4. § 19 e, stk. 2, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> En generalforsamling eller lignende forsamling, som er indkaldt efter stk. 1, ledes af en person, som tilsynsmyndigheden har bemyndiget dertil. Virksomhedens ledelse skal til tilsynsmyndigheden udlevere det materiale, der er nødvendigt, for at indkaldelse kan ske i overensstemmelse med vedtægten. Generalforsamlingsprotokol og revisionsprotokol skal endvidere udleveres, sidstnævnte dog kun, hvis revisor fører en sådan.«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p>
	<p>I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lov nr. 712 af 25. juni 2014, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 738 af 1. juni 2015 foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 54. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisionsprotokollen, som det påhviler revisor at føre i henhold til revisorloven, skal forelægges på ethvert bestyrelsesmøde. Enhver protokoltilførsel skal underskrives af samtlige medlemmer af bestyrelsen.</p>	<p>1. § 54, stk. 2, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Fører revisor en revisionsprotokol, skal revisionsprotokollen forelægges på hvert bestyrelsesmøde. Enhver protokoltilførsel skal underskrives af samtlige medlemmer af bestyrelsen.«.</p>
<p>§ 73. Revisor skal påse, om bestyrelsen overholder sine pligter til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, samt om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt. Konstaterer revisor, at de omhandlede krav ikke er opfyldt, skal revisor udfærdige en særskilt udtalelse herom, der indsendes til fondsmyndigheden.</p>	<p>2. § 73 affattes således:</p> <p>»§ 73. Revisor skal påse, om bestyrelsen overholder sine pligter til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, samt om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan. Konstaterer revisor, at de omhandlede krav ikke er opfyldt, skal revisor udfærdige en særskilt udtalelse herom, der indsendes til fondsmyndigheden.«.</p>

		§ 5
		I lov om medarbejderinvesteringsselskaber, jf. lov nr. 1284 af 9. december 2014 følgende ændringer:
<p>§ 24. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Revisor skal endvidere påse, om medarbejderinvesteringsselskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, og om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>		<p>1. § 24 <i>stk. 2</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Revisor skal endvidere påse, om medarbejderinvesteringsselskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, og om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan.«.</p>
		§ 6
		I lov nr. 617 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed foretages følgende ændringer:
<p>§ 4</p> <p><i>Stk. 1. ---</i> Revisorlovens § 1, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på registrerede revisorer. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Kvalifikationseksamen afholdes af Revisorkommissionen. Til at bistå ved afholdelse af eksamen nedsætter Revisorkommissionen en eksamenskommission for registrerede revisorer. Eksamenskommissionen for registrerede revisorer skal bestå af 3 registrerede revisorer og af 5 eller flere medlemmer, der ikke er registrerede revisorer. Antallet af medlemmer, der ikke er revisorer, skal altid overstige antallet af medlemmer, der er revisorer. Formanden for eksamenskommissionen skal være medlem af Revisorkommissionen og vælges blandt de</p>		<p>1. I § 4, <i>stk. 1</i>, 2. <i>pkt.</i>, ændres: »§ 1, stk. 4,« til: »§ 1 a, stk. 1, nr. 1,«.</p> <p>2. § 4, <i>stk. 3</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Kvalifikationseksamen afholdes af Erhvervsstyrelsen eller den, som styrelsen efter revisorlovens § 33, stk. 2, udpeger hertil.«.</p>

medlemmer, der ikke er registrerede revisorer. <i>Stk. 4-6. ---</i>		
		§ 7
		<p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 17. juni 2016, jf. dog stk. 2-9 og § 8.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i revisorlovens §§ 20 og 21, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24 og 25, finder anvendelse på revision af årsregnskaber m.v., hvis regnskabsår begynder den 17. juni 2016 eller senere, hvis der er tale om revision af årsregnskabet m.v. for en virksomhed af interesse for offentligheden, jf. forslaget § 1, nr. 4.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i revisorlovens § 23, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 27 og 28, finder anvendelse på opgaver, der påbegyndes den 17. juni 2016 eller senere.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bestemmelserne i revisorlovens §§ 28 og 28 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 42 og 43, træder i kraft den 1. januar 2017.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Bestemmelsen i revisorlovens § 31, stk. 1, sidste pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 49, finder anvendelse fra førstkomende ordinære generalforsamling eller andet tilsvarende møde, der afholdes efter den 31. december 2016.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Bestemmelsen i revisorlovens § 43, stk. 2, 5. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 68, finder også anvendelse på klager, der verserer ved Revisornævnet ved lovens ikrafttræden.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Bestemmelserne i revisorlovens § 44, stk. 1, 2. pkt., § 44, stk. 2-4, og § 44, stk. 6, 2. pkt., som affattet ved § 1, nr. 75-78, finder anvendelse på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Bestemmelsen i selskabslovens § 144, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, finder anvendelse fra datoen for det første valg af en eller flere revisorer med henblik på</p>

	<p>revision af årsregnskabet efter lovens ikrafttræden. Aftaler om begrænsning af valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, bevarer deres gyldighed indtil datoen for det første valg af en eller flere revisorer.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Bestemmelsen i § 11 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, finder anvendelse fra datoen for det første valg af en eller flere revisorer med henblik på revision af årsregnskabet efter lovens ikrafttræden. Aftaler om begrænsning af valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, bevarer deres gyldighed indtil datoen for det første valg af en eller flere revisorer.</p>
	§ 8
	<p><i>Stk. 1.</i> Kvalitetskontroller, der er iværksat efter revisorlovens § 29, som affattet ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, og hvor der er udført kvalitetskontrolbesøg før lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtil gældende regler. Efter lovens ikrafttræden forestår Erhvervsstyrelsen behandlingen af og træffer afgørelse i de kvalitetskontROLSager, der ikke er færdigbehandlet af Revisortilsynet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Antallet af repræsentanter for regnskabsbrugere i Revisornævnet forøges fra lovens ikrafttræden og indtil udløbet af udpegningsperioden for de ved lovens ikrafttræden udpegede repræsentanter for regnskabsbrugere med 2 repræsentanter med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Revisorkommissionen nedsat i medfør af § 33, som affattet ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, består uanset ikrafttræden af bestemmelserne i revisorlovens § 32 a, stk. 1. 2 pkt., og § 33, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 51 og 53, i 2016 Erhvervsstyrelsen ved</p>

		afholdelsen og bedømmelsen af den mundtlige eksamen til statsautoriseret revisor i første halvår og den skriftlige eksamen til statsautoriseret revisor. Revisorkommissionen bistår tilsvarende Erhvervsstyrelsen i 2016 ved den skriftlige eksamen til kvalifikationseksamen, jf. § 4, stk. 3, i lov nr. 617 af 12. juni 2013, som ændret ved denne lovs § 6.
		§ 9
		<p><i>Stk. 1.</i> Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>